

● **MANUAL PRACTIC
PENTRU
RESPONSABILII DE
DOSARE REFERITOR LA
CONVENȚIA DIN 2007
PRIVIND OBȚINEREA
PENSIEI DE
ÎNTREȚINERE PENTRU
COPII**

**MANUAL PRACTIC PENTRU RESPONSABILII DE DOSARE
REFERITOR LA
CONVENȚIA DIN 2007 PRIVIND OBȚINEREA PENSIEI DE
ÎNTREȚINERE PENTRU COPII**

Publicat de

Conferința de la Haga de drept internațional privat

Biroul permanent

Churchillplein 6b

2517 JW Haga

Țările de Jos

Telefon: +31 70 363 3303

Fax: +31 70 360 4867

E-mail: secretariat@hcch.net

Site internet: www.hcch.net

© Conferința de la Haga de drept internațional privat 2013

Toate drepturile rezervate. Reproducerea integrală sau parțială a conținutului acestei publicații, stocarea într-un sistem de interogare de date, precum și transmiterea sub orice formă sau prin orice mijloace, inclusiv prin fotocopiere sau înregistrare, sunt interzise fără autorizarea scrisă din partea titularului dreptului de autor.

Punerea în pagină, traducerea (cu excepția versiunilor în limbile engleză și franceză) și diseminarea publicației „Manual practic pentru responsabili de dosare referitor la Convenția din 2007 privind obținerea pensiei de întreținere pentru copii” în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene au fost posibile prin generozitatea Comisiei Europene, DG Justiție.

Versiunile oficiale ale acestei publicații pot fi consultate pe pagina de internet a Conferinței de la Haga de drept internațional privat (<www.hcch.net>) în limbile engleză și franceză. Traducerea acestei publicații în celelalte limbi nu a fost revizuită de Biroul permanent al Conferinței de la Haga de drept internațional privat.

ISBN 978-92-79-56691-2

Tipărit la în Belgia

Cuprins

Introducere	12
A. Aspecte acoperite (și neacoperite) de prezentul manual.....	12
B. Structura manualului.....	13
C. Utilizarea manualului.....	14
D. Alte surse de informare	14
E. Câteva recomandări finale	15
Capitolul 1 — Prezentare generală a cererilor și solicitărilor formulate în temeiul convenției.....	16
I. Descrierea cererilor și solicitărilor formulate în temeiul convenției	16
A. Prezentare generală a cererilor formulate în temeiul convenției	17
B. Cerere de măsuri specifice	22
II. Stabilirea tipului de cerere	23
Capitolul 2 — Explicarea termenilor	31
A. Scopul prezentului capitol	31
B. Termeni utilizați în prezentul manual.....	31
Capitolul 3 – Aspecte generale privind aplicarea convenției	45
Partea 1 — Domeniul de aplicare al convenției	45
I. Scopul prezentului capitol	45
II. Domeniul de aplicare al convenției	45
A. Generalități.....	45
B. Domeniul de aplicare principal - obligații de întreținere	46
C. Alți factori care determină aplicarea convenției	51
Partea 2 — Aspecte comune tuturor cererilor formulate în temeiul convenției și cererilor de măsuri specifice.....	54
I. Limba.....	54
A. Limba de redactare a cererilor și documentelor.....	54
B. Limba de comunicare	55
C. Excepții de la obligația traducerii	55
D. Funcționare practică.....	55
E. Alte cerințe privind documentele.....	56
II. Protecția datelor cu caracter personal și a informațiilor confidențiale	57
III. Acces efectiv la proceduri și asistență juridică	58
A. Prezentare generală	58
B. Obligația de acordare a asistenței juridice gratuite	61
IV. Atribuții specifice ale autorităților centrale	69
V. Alte convenții de la Haga	71
Capitolul 4 – Trimiterea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare [articolul 10 alineatul (1) litera (a) și 10 alineatul (2) litera (a)]	73
I. Privire de ansamblu și principii generale	73
A. Utilizarea acestui tip de cerere.....	74
B. Studiu de caz	75
C. Cine poate formula o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare?.....	75
D. Contestarea recunoașterii și executării	76
II. Procedura pentru pregătirea și completarea cererilor.....	76
A. Pașii de urmat pentru trimiterea cererii de recunoaștere sau de recunoaștere și executare	77
B. Procedura – pas cu pas.....	78
III. Pregătirea documentelor necesare pentru cerere	81
A. Generalități.....	81
B. Conținutul cererii (recunoaștere sau recunoaștere și executare)	82

IV. Recunoaștere și executare — alte considerații	88
A. Convenții de întreținere	88
B. Obligații de întreținere între (foști)soți	90
C. Obligații de întreținere pentru alți membri ai familiei	91
V. Alte aspecte	91
A. Localizarea pârâtului	91
B. Recunoașterea și executarea — impactul rezervelor formulate de statul solicitat	92
VI. Informații suplimentare	93
A. Sfaturi practice	93
B. Recomandări	93
C. Formulare conexe	94
D. Articole relevante din convenție	94
E. Secțiuni conexe din manual	94
VII. Listă recapitulativă – cereri trimise de recunoaștere sau de recunoaștere și executare	94
VIII. Întrebări frecvente	95
Capitolul 5 — Primirea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare	98
I. Privire de ansamblu și principii generale	98
A. Principii generale	98
B. Privire de ansamblu asupra procedurii	99
C. Utilizarea acestui tip de cerere	101
D. Studiu de caz	101
E. Cine poate formula cererea?	102
II. Procedura de recunoaștere și executare pe scurt	102
III. Procedură	104
A. Verificarea preliminară a documentelor primite de către autoritatea centrală	104
B. Încuviințarea executării sau înregistrarea de către autoritatea competentă	109
C. Recunoaștere și executare — rezultatele cererii	113
D. Comunicarea cu statul solicitant	114
IV. Alte aspecte: cereri de recunoaștere și de recunoaștere și executare	115
A. Cereri de recunoaștere formulate de un debitor	115
B. Procedura alternativă pentru recunoaștere și recunoaștere și executare (articolul 24)	117
C. Convenții de întreținere	120
V. Recunoașterea și executarea — alte aspecte	121
A. Asistența juridică	121
B. Aspecte privind executarea	121
C. Excepții și rezerve relevante	122
VI. Informații suplimentare	122
A. Sfaturi practice	122
B. Recomandări	123
C. Formulare conexe	123
D. Articole relevante din convenție	123
E. Secțiuni conexe din manual	123
VII. Listă recapitulativă – primirea unei cereri de recunoaștere și executare	124
VIII. Întrebări frecvente	124
Capitolul 6 – Trimiterea cererilor de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat [articolul 10 alineatul (1) litera (b)]	127
I. Prezentare generală	127
A. Când se utilizează acest tip de cerere	127
B. Studiu de caz	127
C. Cine poate solicita executarea unei hotărâri în materie de întreținere?	128
D. Generalități - executare, nu recunoaștere	128

II.	Procedura pentru pregătirea și completarea cererilor.....	129
A.	Procedură	129
B.	Pregătirea cererii de executare care urmează a fi trimisă	131
C.	Excepții de la procedurile generale	134
III.	Informații suplimentare	135
A.	Sfaturi practice	135
B.	Formulare conexe	135
C.	Articole relevante din convenție	135
D.	Secțiuni conexe din manual.....	135
IV.	Listă recapitulativă – cerere trimisă de executare a unei hotărâri pronunțate în statul solicitat.....	136
V.	Întrebări frecvente.....	136
Capitolul 7 – Primirea cererilor de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat		137
I.	Prezentare generală – cereri primite de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat.....	137
A.	Când se utilizează acest tip de cerere?	137
B.	Studiu de caz	138
C.	Diferențiere importantă – cereri de executare a propriilor hotărâri ale unui stat.....	138
II.	Soluționarea cererilor de executare	139
A.	Diagramă.....	139
B.	Verificarea documentelor primite	141
III.	Informații suplimentare	143
A.	Sfaturi practice	143
B.	Formulare conexe	144
C.	Articole relevante.....	144
D.	Secțiuni conexe din manual.....	144
IV.	Listă recapitulativă – cereri de executare primite	144
V.	Întrebări frecvente.....	144
Capitolul 8 – Trimiterea cererilor de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere		145
I.	Prezentare generală	145
A.	Când se utilizează acest tip de cerere	145
B.	Studiu de caz	146
C.	Cine poate formula o cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere?.....	146
D.	Introducerea unei cereri de pronunțare a unei hotărâri – câteva considerații	147
E.	Situații speciale: cereri de pronunțare a unei noi hotărâri ca urmare a formulării unei rezerve [articolul 20 alineatul (4)]	148
F.	Situații speciale: cereri de pronunțare a unei noi hotărâri ca urmare a imposibilității de a recunoaște sau de a recunoaște și executa o hotărâre	149
II.	Proceduri de completare și transmitere a cererii	150
A.	Prezentare generală	150
B.	Măsuri preliminare	151
C.	Constituirea dosarului pentru trimiterea unei cereri de pronunțare a unei hotărâri	154
III.	Informații suplimentare	158
A.	Sfaturi practice	158
B.	Formulare conexe	158
C.	Articole relevante din convenție	158
D.	Secțiuni conexe din manual.....	158
IV.	Listă recapitulativă – cereri de pronunțare trimise.....	159
V.	Întrebări frecvente.....	159

Capitolul 9 – Primirea cererilor de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere	162
I. Prezentare generală	162
A. Când se utilizează acest tip de cerere	162
B. Studiu de caz	163
C. Cine poate formula o cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere?.....	163
D. Pronunțarea unei hotărâri în materie de întreținere atunci când o hotărâre existentă nu poate fi recunoscută.....	163
II. Soluționarea cererilor primite de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere	164
A. Generalități.....	164
B. Diagramă.....	165
C. Etape ale procedurii	166
III. Informații suplimentare	172
A. Sfaturi practice	172
B. Formulare conexe	172
C. Articole relevante din convenție.....	172
D. Secțiuni conexe din manual.....	173
IV. Listă recapitulativă – cereri primite de pronunțare a unei hotărâri.....	173
V. Întrebări frecvente.....	173
Capitolul 10 – Executarea hotărârilor în materie de întreținere	176
I. Prezentare generală	176
A. Executarea unei hotărâri în temeiul convenției.....	176
II. Proceduri de executare prevăzute în convenție	177
A. Generalități.....	177
B. Executare imediată	178
C. Măsuri de executare	179
D. Plățile.....	181
E. Aspecte privind executarea	182
III. Informații suplimentare	186
A. Sfaturi practice	186
B. Articole relevante din convenție.....	187
C. Secțiuni conexe din manual.....	187
IV. Întrebări frecvente.....	187
Capitolul 11 – Cereri de modificare a unei hotărâri [articolul 10 alineatul (1) literele (e) și (f) și articolul 10 alineatul (2) literele (b) și (c)]	188
I. Prezentare generală – modificarea hotărârilor în materie de întreținere	188
A. Generalități.....	188
B. Unde se poate depune o cerere directă sau o cerere de modificare și este posibilă o cerere în temeiul convenției?.....	190
II. Exemple	191
A. Exemplul 1: debitorul a părăsit statul de origine, creditorul își are încă reședința în statul respectiv	192
B. Exemplul 2: creditorul a părăsit statul de origine, debitorul își are încă reședința în statul respectiv	197
C. Exemplul 3: atât creditorul, cât și debitorul au părăsit statul de origine și își au reședința în state diferite	201
D. Exemplul 4: ambele părți au părăsit statul de origine și își au reședința în același stat.....	205
E. Bune practici în ceea ce privește cererile de modificare.....	206
III. Materiale suplimentare	207
A. Articole relevante din convenție.....	207
B. Secțiuni conexe din manual.....	207

Capitolul 12 – Proceduri aplicabile pentru cererile de modificare trimise și primite	208
Partea I – Proceduri pentru cererile de modificare trimise	208
I. Prezentare generală	208
A. Rolul autorității centrale	208
B. Procedură – diagramă	209
C. Explicarea procedurilor	211
II. Constituirea dosarului	213
A. Generalități	213
B. Completarea formularului de cerere (modificarea unei hotărâri).....	214
C. Completarea documentelor suplimentare	214
III. Listă recapitulativă – cereri de modificare trimise	216
Partea II – Proceduri aplicabile cererilor de modificare primite.....	217
I. Prezentare generală	217
II. Proceduri	217
III. Listă recapitulativă – cereri de modificare primite	219
Partea III – Aspecte comune cererilor de modificare trimise și primite.....	220
I. Informații suplimentare	220
A. Sfaturi practice pentru toate cererile de modificare	220
B. Formulare conexe	220
C. Articole relevante din convenție.....	221
D. Secțiuni conexe din manual.....	221
II. Întrebări frecvente.....	221
Capitolul 13 – Trimiterea cererilor de măsuri specifice.....	224
I. Prezentare generală – cereri de măsuri specifice.....	224
A. Când poate fi utilizat acest tip de cerere?.....	224
B. Studiu de caz	225
C. Cine poate formula o cerere de măsuri specifice?.....	225
D. Diagramă.....	225
II. Proceduri	227
A. Determinați contextul cererii	227
B. Dacă cererea este formulată în contextul unei cereri prevăzute în temeiul convenției [articolul 7 alineatul (1)]	227
C. Dacă cererea este formulată în cadrul unei proceduri care conține un element de extraneitate [articolul 7 alineatul (2)]	228
D. Este dosarul complet?	229
E. Trimiteți dosarul statului solicitat	230
III. Alte aspecte	230
A. Costuri	230
B. Protecția informațiilor cu caracter personal	231
IV. Informații suplimentare	231
A. Sfaturi practice	231
B. Formulare conexe	232
C. Articole relevante din convenție.....	232
D. Secțiuni conexe din manual.....	232
V. Listă recapitulativă – cereri de măsuri specifice trimise.....	232
VI. Întrebări frecvente.....	233
Capitolul 14 – Primirea cererilor de măsuri specifice.....	234
I. Prezentare generală – cereri de măsuri specifice.....	234
A. Când se utilizează acest tip de cerere	234
B. Studiu de caz	235
C. Cine poate formula o cerere de măsuri specifice?.....	235
D. Diagramă.....	235

II. Proceduri	237
A. Confirmați primirea cererii	237
B. Este avută în vedere o cerere în temeiul convenției?	237
C. Dacă cererea de măsuri specifice are legătură cu o cerere prevăzută în temeiul convenției [articolul 7 alineatul (1)]	237
D. Dacă cererea are legătură cu un caz din statul solicitant care conține un element de extraneitate [articolul 7 alineatul (2)].....	239
E. Indicați situația cererii statului solicitant	239
III. Alte aspecte	240
A. Costuri	240
IV. Informații suplimentare	240
A. Sfaturi practice	240
B. Formulare conexe	241
C. Articole relevante din convenție	241
D. Secțiuni conexe din manual.....	241
V. Listă recapitulativă – cereri de măsuri specifice primite	242
VI. Întrebări frecvente.....	242
Capitolul 15 – Instrucțiuni pentru completarea formularelor	243
I. Modul de completare a formularelor obligatorii necesare pentru toate cererile.....	243
A. Formularul de transmitere	243
B. Formularul de confirmare de primire	246
II. Instrucțiuni pentru completarea formularelor de cerere recomandate	247
A. Formular recomandat pentru o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare	248
B. Formular recomandat pentru o cerere de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat.....	253
C. Formular recomandat pentru o cerere de pronunțare a unei hotărâri	257
D. Formular recomandat pentru o cerere de modificare a unei hotărâri	262
III. Instrucțiuni pentru completarea celorlalte formulare	267
A. Formular privind situația financiară	267
B. Dovadă a notificării	269
C. Hotărâre de încuviințare a executării	269
D. Rezumatul hotărâri.....	270
E. Calculul restanțelor	270
F. Document care explică modul de ajustare	270
G. Dovada prestațiilor sau a dreptului de acțiune (organism public)	270
H. Formular pentru raportul de monitorizare a cererii	271
IV. Listă recapitulativă – documentele care trebuie anexate cererilor transmise în temeiul convenției	271
A. Cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare	272
B. Cerere de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat.....	273
C. Cerere de pronunțare a unei hotărâri	274
D. Cerere de modificare a unei hotărâri	275
V. Instrucțiuni privind completarea formularelor pentru o cerere directă de recunoaștere și executare	276
Anexă – Temeiuri de recunoaștere și executare a unei hotărâri	277
Capitolul 16 – Cereri directe adresate autorităților competente.....	280
I. Introducere.....	280
A. Studiu de caz	281
B. Procedura în temeiul convenției	281
II. Cereri directe de recunoaștere și executare.....	281
A. Cereri directe trimise (recunoaștere și executare)	281
B. Cereri directe primite (recunoaștere și executare).....	283

III. Cereri directe de pronunțare sau de modificare a hotărârilor	285
IV. Informații suplimentare	285
A. Sfaturi practice	285
B. Formulare conexe	286
C. Articole relevante.....	286
V. Întrebări frecvente.....	286

Lista figurilor

Figura 1:	Tabelul cererilor	17
Figura 2:	Cereri posibile în cazul în care există o hotărâre în materie de întreținere.....	24
Figura 3:	Cereri posibile în cazul în care nu există o hotărâre executorie	25
Figura 4:	Cereri de modificare formulate de un creditor	27
Figura 5:	Cereri de modificare formulate de un debitor	29
Figura 6:	Cereri de măsuri specifice	30
Figura 7:	Stabilirea faptului dacă o cerere se circumscrie domeniului de aplicare al convenției.....	50
Figura 8:	Asistență juridică: cereri formulate de un creditor privind obținerea pensiei de întreținere pentru copii	62
Figura 9:	Asistență juridică: cereri formulate de un creditor care nu privesc obligații de întreținere pentru copii	64
Figura 10:	Asistență juridică: cereri formulate de un debitor	66
Figura 11:	Asistență juridică: evaluarea mijloacelor de întreținere ale copilului.....	68
Figura 12:	Cerere trimisă de recunoaștere sau de recunoaștere și executare - pași de urmat	78
Figura 13:	Cerere de recunoaștere și executare - documente necesare	82
Figura 14:	Diagramă privind cererile primite de recunoaștere sau de recunoaștere și executare (autoritatea centrală)	103
Figura 15:	Conținutul unei cereri de recunoaștere și executare.....	106
Figura 16:	Măsurile luate de autoritatea competentă cu privire la o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare (articolul 23).....	109
Figura 17:	Procedura alternativă pentru recunoaștere și executare	118
Figura 18:	Procedură pentru trimiterea unei cereri de executare	130
Figura 19:	Diagramă – prezentare generală a cererii de executare	140
Figura 20:	Lista formularelor și documentelor	141
Figura 21:	Prezentare generală – procedura de trimitere a unei cereri de pronunțare a unei hotărâri	150
Figura 22:	Măsuri preliminare pentru pregătirea cererii de pronunțare a unei hotărâri	151
Figura 23:	Cerere de pronunțare a unei hotărâri – constituirea dosarului.....	154
Figura 24:	Tabelul documentelor – cerere de pronunțare a unei hotărâri	156
Figura 25:	Cerere de pronunțare a unei hotărâri – procedură.....	165
Figura 26:	Măsuri inițiale: cerere de pronunțare a unei hotărâri	167
Figura 27:	Privire de ansamblu asupra dispozițiilor convenției cu privire la executare	178
Figura 28:	Cerere de modificare atunci când creditorul își are reședința în statul de origine	193
Figura 29:	Cereri de modificare atunci când debitorul își are reședința în statul de origine	198
Figura 30:	Cereri de modificare atunci când ambele părți au părăsit statul de origine și trăiesc în state diferite	202
Figura 31:	Cerere directă de modificare atunci când ambele părți au părăsit statul de origine și locuiesc în același stat	205
Figura 32:	Proceduri pentru completarea și transmiterea cererii de modificare ...	210

Figura 33:	Documente necesare pentru cererea de modificare	213
Figura 34:	Cereri de modificare primite – diagramă	217
Figura 35:	Diagramă – trimiterea cererilor de măsuri specifice	226
Figura 36:	Diagramă – primirea unei cereri de măsuri specifice.....	236
Figura 37:	Tabelul cererilor în temeiul articolului 10.....	246
Figura 38:	Tabelul documentelor care trebuie anexate unei cereri de pronunțare.....	262
Figura 39:	Documente care trebuie anexate unei cereri trimise de recunoaștere sau de recunoaștere și executare.....	272
Figura 40:	Documente care trebuie anexate unei cereri de executare.....	273
Figura 41:	Documente care trebuie anexate unei cereri de pronunțare a unei hotărâri	274
Figura 42:	Documente care trebuie anexate unei cereri de modificare.....	275
Figura 43:	Asistență juridică – cereri directe adresate unei autorități competente.....	282

Introducere

1. *Convenția de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind obținerea pensiei de întreținere pentru copii și alți membri ai familiei* reprezintă un important pas înainte în vederea creării unui sistem eficient din punct de vedere al costurilor, accesibil și simplificat pentru obținerea pensiei de întreținere în străinătate.
2. Funcționarii care asigură gestionarea dosarelor, care primesc și soluționează cererile și care cooperează cu alte state în vederea executării efective a hotărârilor în materie de întreținere joacă un rol central în obținerea și executarea hotărârilor în materie de întreținere în străinătate. Devotamentul și angajamentul de care aceștia dau dovadă în demersul de sprijinire a copiilor și a familiei asigură buna funcționare a convenției.
3. Prezentul manual se adresează acestor responsabili de dosare. Manualul a fost conceput pentru a veni în sprijinul responsabililor de dosare care își desfășoară activitatea în diverse sisteme de drept, indiferent dacă este vorba despre state mai mari, care dispun de sisteme informatice complexe și care gestionează sute de dosare, sau de state mici, cu doar câteva dosare de soluționat. Manualul abordează aspectele și procedurile aferente soluționării cazurilor cu elemente de extraneitate.

A. Aspecte acoperite (și neacoperite) de prezentul manual

4. Prezentul manual este conceput pentru a asista responsabili de dosare în gestionarea practică a cazurilor care intră sub incidența convenției. Este important de menționat faptul că manualul nu constituie un ghid juridic de aplicare a convenției destinat avocaților, judecătorilor, factorilor de decizie sau instanțelor judecătorești. Fiind un ghid axat numai pe elementele de extraneitate ale cazurilor care intră sub incidența convenției, manualul nu acoperă toate aspectele pe care le comportă gestionarea cazurilor internaționale. Cazurile internaționale se supun în continuare procedurilor de drept intern, cum ar fi procedurile privind executarea hotărârilor.
5. Convenția a reprezentat rezultatul unor negocieri care au durat patru ani și la care au participat mai mult de 70 de state. Numeroase aspecte au fost dezbătute în cursul negocierilor, aducându-se clarificări și creionându-se textul convenției în forma agreată la final. În Raportul explicativ asupra convenției¹ există explicații foarte detaliate cu privire la dispozițiile convenției și istoricul negocierilor. Raportul explicativ furnizează temeiul juridic și interpretarea corectă a fiecărei dispoziții a convenției.
6. Prezentul manual oferă în schimb explicații practice și operaționale cu privire la procedurile reglementate de convenție și prezintă modul în care cazurile în temeiul convenției vor funcționa în practică. Persoanele care necesită o interpretare juridică a convenției vor trebui să consulte Raportul explicativ și jurisprudența rezultată în timp cu privire la interpretarea convenției.
7. De asemenea, funcționarea în practică a convenției va fi completată, în mod necesar, de practicile naționale în materie de gestionare a cazurilor privind obligațiile de întreținere, întrucât, odată ce a fost transmisă de către un stat unui alt stat, cauza privind obligațiile de întreținere devine parte integrantă a cazurilor instrumentate de acesta din urmă și va fi soluționată în conformitate cu practicile sale naționale. Convenția acoperă, în principal, interacțiunile dintre state și fluxurile cazurilor și informațiilor dintre acestea.

¹ A. Borrás și J. Degeling, Raport explicativ – *convenția privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei*, disponibil pe pagina de internet a Conferinței de la Haga < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”.

8. Prin urmare, manualul nu furnizează răspunsuri sau îndrumări referitoare la toate aspectele care decurg din cazurile internaționale. Practica națională și dreptul intern al fiecărui stat vor stabili, de exemplu, documentele care vor trebui utilizate pentru notificarea părților cu privire la normele convenției sau forma pe care trebuie să o ia o hotărâre în materie de întreținere. Prin urmare, chiar dacă manualul ar putea reprezenta prima sursă de informare pentru responsabilii de dosare în ce privește funcționarea în practică a convenției, acesta va trebui completat întotdeauna prin luarea în considerare a practicii naționale și a dreptului intern al fiecărui stat.

B. Structura manualului

9. Prezentul manual nu a fost conceput neapărat pentru a fi lecturat din scoartă în scoartă sau de la primul până la ultimul rând!
10. Manualul este organizat în mai multe părți, care tratează fiecare tip de cerere sau solicitare care poate fi formulată în temeiul convenției. Având în vedere că fiecare cerere sau solicitare implică două state - un stat care trimite cererea, numit stat solicitant, și un stat care o primește, numit stat solicitat - un capitol de sine stătător este consacrat fiecărei „părți” implicate în cerere sau solicitare. Capitolul care se referă la cererile „trimise” abordează procedurile utilizate în statul solicitant, în timp ce capitolul consacrat cererilor „primite” prezintă procedurile utilizate în statul solicitat.
11. Fiecare capitol conține atât o descriere a cererii în sine, situațiile în care aceasta poate fi depusă și studii de caz, cât și diagrame și derularea, pas cu pas, a procedurilor de gestionare a cererii sau solicitării. La sfârșitul fiecărui capitol există trimiteri la materiale suplimentare, precum și o secțiune de întrebări frecvente (FAQ).
12. Există o serie de elemente care sunt comune tuturor cererilor și solicitărilor și care, în loc de a fi repetate în fiecare capitol, sunt prezentate în prima parte a prezentului manual, în capitolele 1-3. Respectivile capitole cuprind o scurtă explicare a fiecărui tip de cerere sau solicitare posibilă și trimit ulterior cititorul la capitolul corespunzător din manual, pentru a beneficia de explicații detaliate.
13. De asemenea, capitolele introductive includ o analiză a domeniului de aplicare al convenției - tipurile de obligații de întreținere care sunt reglementate de convenție și cele care nu sunt reglementate de aceasta - și explicații cu privire la posibile extinderi sau limitări ale domeniului de aplicare al convenției. În cele din urmă, sunt discutate unele aspecte generale, cum ar fi importanța protecției datelor cu caracter personal, asigurarea accesului efectiv la proceduri și furnizarea de asistență juridică pentru cererile formulate în temeiul convenției.
14. Capitolul 2 conține explicații cu privire la termenii utilizați cel mai frecvent în prezentul manual. Acestea nu constituie definiții juridice. Convenția însăși definește o serie dintre termenii utilizați și prevede, de asemenea, că „în interpretarea prezentei convenții, se ia în considerare caracterul său internațional și necesitatea de a promova uniformitatea aplicării sale”².
15. Explicațiile din capitolul 2 sunt menite să sprijine responsabilii de dosare să înțeleagă limbajul și intenția convenției, în special în domeniile în care conceptele sau termenii utilizați sunt destul de diferiți de cei care ar putea fi utilizați în dreptul și practica internă a statelor. Trimiteri la explicațiile respective au fost plasate în textele diferitelor capitole pentru a facilita buna înțelegere a dispozițiilor convenției de către responsabilii de dosare.

² Articolul 53.

16. În cele din urmă, capitolul 15 din manual conține instrucțiuni de completare a formularelor recomandate pentru cererile și solicitările formulate în temeiul convenției.

C. Utilizarea manualului

17. În cazul în care nu sunteți familiarizat cu tipurile de cazuri care intră sub incidența convenției, ar trebui să parcurgeți mai întâi capitolul 1 - Prezentare generală a cererilor și solicitărilor formulate în temeiul convenției. Acesta vă va explica diferitele categorii de cereri sau solicitări posibile în temeiul convenției și va indica partea din manual pe care ar trebui să o consultați.
18. În continuare, consultați capitolul 3 pentru a vă asigura că obligațiile de întreținere despre care este vorba în dosarul dumneavoastră se încadrează în domeniului de aplicare al convenției. În caz contrar, prezentul manual și procedurile reglementate de convenție nu se vor aplica. Dacă temeiul cererii se circumscrie domeniului de aplicare al convenției, mergeți la capitolul consacrat cererii corespunzătoare și urmați procedurile prevăzute pentru cererile trimise sau pentru cererile primite.

D. Alte surse de informare

19. Cea mai cuprinzătoare sursă de informare privind textul convenției este Raportul explicativ, menționat mai sus. Dacă aveți o întrebare cu privire la o cauză care intră sub incidența convenției la care nu găsiți răspuns în prezentul manual, verificați articolul relevant din convenție, apoi secțiunea corespunzătoare din Raportul explicativ. Veți constata că Raportul explicativ oferă răspunsuri la numeroase aspecte de ordin tehnic care nu sunt abordate în manual. În afară de Raportul explicativ, există un număr semnificativ de documente și rapoarte preliminare care conțin informații de fond și informații tehnice, la care s-a făcut trimitere în timpul negocierilor și care au constituit baza negocierilor, conducând la forma finală a convenției. Rapoartele respective pot fi consultate pe pagina de internet a Conferinței de la Haga la adresa < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”.
20. Întrebările referitoare la dreptul și practica internă a unui alt stat în materie de obligații de întreținere își găsesc adesea răspunsul prin consultarea profilului de țară pe care statele contractante l-au transmis Biroului permanent al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat. Profilul de țară cuprinde informații cu privire la măsurile de executare, temeiul hotărârilor pronunțate în materie de întreținere, restricțiile privind modificările și indică dacă cererile sunt soluționate, în general, aplicând proceduri administrative sau judiciare. Profilul de țară conține, de asemenea, date de contact, precum și orice alte cerințe speciale formulate de statul respectiv în ce privește cererile înaintate în temeiul convenției. Tot în profilul de țară se pot regăsi link-uri către paginile de internet ale statului sau surse similare de informare. Profilul de țară poate fi consultat, de asemenea, pe pagina de internet a Conferinței de la Haga³.

³ Unele state pot alege să nu utilizeze formularul de profil de țară recomandat; cu toate acestea, articolul 57 prevede ca fiecare stat contractant să furnizeze Biroului permanent același tip de informații. Informațiile respective sunt disponibile, de asemenea, pe pagina de internet a Conferinței de la Haga, la adresa < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”.

21. În sfârșit, responsabilii de dosare ar trebui să consulte materialele naționale privind practicile și procedurile interne și, dacă este necesar, pentru chestiuni de interpretare juridică să recurgă la resursele juridice relevante, cum ar fi manuale de drept sau avocații din propriul stat. Având în vedere că numeroase state dispun deja de o experiență semnificativă în ceea ce privește gestionarea cazurilor internaționale în materie de întreținere, în multe state există o expertiză considerabilă care poate fi valorificată în vederea asistării responsabililor de dosare la soluționarea cazurilor internaționale.

E. Câteva recomandări finale

22. În gestionarea cererilor formulate în temeiul convenției, veți constata că procedurile pun clar accentul pe simplitate, pe soluționarea rapidă a cererilor și solicitărilor, pe utilizarea unor măsuri de executare eficace și pe menținerea unei comunicări periodice între cele două state implicate în caz. Acestea constituie, într-adevăr, obiectivele cele mai importante ale convenției, astfel cum reiese din articolul 1 din convenție. Dacă aceste obiective pot fi atinse prin punerea în aplicare a convenției, copiii și familiile din întreaga lume vor avea un beneficiu real și de durată. Înfăptuirea acestui deziderat se va datora activității susținute și eforturilor depuse de responsabilii de dosare în gestionarea cazurilor, iar autorii speră că prezentul manual va constitui un instrument util în acest sens.

Capitolul 1

Prezentare generală a cererilor și solicitărilor formulate în temeiul convenției

23. Acest capitol prezintă categoriile de cereri și solicitări care pot fi transmise în temeiul convenției prin intermediul unei **autorități centrale**. Acesta trebuie citit în relație cu capitolul 3, care furnizează informații esențiale cu privire la domeniul de aplicare al convenției și la modalitățile de aplicare a acesteia în funcție de circumstanțele fiecărui caz.
24. Capitolul începe cu o prezentare generală a cererilor și solicitărilor care pot fi depuse în temeiul convenției. Acesta prezintă în continuare o serie de diagrame pentru a stabili tipul adecvat de cerere sau solicitare în temeiul convenției.
25. Vă rugăm să rețineți că unicul scop al acestui capitol este de a furniza o imagine de ansamblu asupra diferitelor categorii de cereri și solicitări; informații mai detaliate cu privire la fiecare categorie de cerere sau solicitare sunt disponibile în capitolele următoare. Prin urmare, exemplele și diagramele din prezentul capitol se limitează, în mod obligatoriu, la cele mai frecvente utilizări ale cererilor și solicitărilor și nu intră în detalii. Acestea sunt furnizate în alte capitole ale prezentului manual.
26. După ce ați identificat tipul de cerere sau solicitare formulată, puteți consulta capitolul 3 pentru a verifica dacă aceasta intră în domeniul de aplicare al convenției, pentru ca apoi să mergeți la capitolul din manual care este consacrat respectivului tip de cerere sau solicitare. Capitolul 2 conține explicații cu privire la termenii-cheie utilizați în manual.

Autoritatea centrală este autoritatea publică desemnată de un stat contractant să exercite sau să îndeplinească atribuțiile de cooperare administrativă și asistență în temeiul convenției. Atribuțiile respective sunt stabilite în capitolele II și III din convenție.

I. Descrierea cererilor și solicitărilor formulate în temeiul convenției

27. Această parte oferă o scurtă trecere în revistă a diferitelor categorii de **cereri** (recunoaștere, executare, pronunțare a unei hotărâri și modificare a unei hotărâri) și **solicitări** transmise prin intermediul autorităților centrale (**cereri de măsuri specifice**) care sunt disponibile în temeiul convenției, precum și situațiile în care fiecare dintre acestea poate fi utilizată. Se prezintă, de asemenea, factorii care vor influența posibilitatea formulării unei cereri sau solicitări.
- Observație:** În cuprinsul prezentului manual, se face distincție între **cereri**, **cereri directe** și **solicitări**. Cererea este o acțiune în temeiul convenției care se derulează prin intermediul unei autorități centrale, cum ar fi o cerere de recunoaștere și executare. Cererea directă este o acțiune adresată direct autorității competente, cum ar fi o cerere de stabilire a pensiei de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție, în cazul în care statul solicitat nu a extins domeniul de aplicare a convenției la respectivul tip de cerere. De reținut, cu toate acestea, că **cererile de măsuri specifice**, prevăzute la articolul 7, fac excepție de la această distincție generală. Acest tip de cereri sunt transmise prin intermediul unei autorități centrale. A se vedea capitolul 13.

A. **Prezentare generală a cererilor formulate în temeiul convenției**

28. Tipurile de cereri care pot fi inițiate în temeiul convenției sunt stabilite la articolul 10. Astfel de cereri sunt disponibile persoanelor fizice (sau unui organism public, în anumite cazuri) în următoarele situații:

Situație	Categorie de cerere disponibilă în temeiul convenției
Solicitantul are o hotărâre în materie de întreținere pronunțată în statul solicitat și dorește executarea acesteia în statul respectiv	Cerere de executare
Solicitantul are o hotărâre în materie de întreținere pronunțată într-un stat contractant și dorește recunoașterea sau recunoașterea și executarea acesteia într-un alt stat	Cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare
Solicitantul nu are încă o hotărâre în materie de întreținere, iar pârâtul își are reședința într-un alt stat contractant	Cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere
Solicitantul are o hotărâre în materie de întreținere, dar solicită o nouă hotărâre, ca urmare a faptului că întâmpină dificultăți în ceea ce privește recunoașterea sau executarea hotărârii existente într-un alt stat contractant	Cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere
Solicitantul are o hotărâre în materie de întreținere pronunțată într-un stat contractant, dar dorește să o modifice, iar pârâtul (cealaltă parte) își are reședința într-un alt stat contractant	Cerere de modificare

Figura 1: Tabelul cererilor

29. Astfel cum reiese din figura 1 de mai sus, există patru categorii generale de cereri care pot fi formulate în temeiul convenției. În cadrul acestor categorii principale, pot fi urmărite mai multe obiective. Cele patru categorii generale sunt:
- cerere de executare a unei hotărâri în materie de întreținere pronunțate sau recunoscute în statul solicitat,
 - cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri în materie de întreținere existente,
 - cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere, inclusiv stabilirea filiației, dacă este necesar,
 - cerere de modificare a unei hotărâri în materie de întreținere existente.
30. Toate aceste cereri pot fi formulate de un creditor, iar unele pot fi formulate, de asemenea, de către un debitor, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (2).

1. Cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri existente

31. O astfel de cerere este utilizată atunci când solicitantul are deja o **hotărâre în materie de întreținere** și dorește ca un stat, altul decât cel în care trăiește, să recunoască sau să recunoască și să execute hotărârea. Procedura de recunoaștere și executare elimină necesitatea ca solicitantul să ceară în statul solicitat pronunțarea unei noi hotărâri în scopul de a obține pensia de întreținere. În schimb, procedura de recunoaștere și executare permite executarea hotărârii existente în celălalt stat, în aceleași condiții ca și cum hotărârea ar fi fost pronunțată inițial în statul respectiv. Ambele state trebuie să fie părți la convenție, iar hotărârea trebuie să fi fost pronunțată într-un stat contractant.

O hotărâre în materie de întreținere stabilește obligația debitorului de a plăti întreținere și, de asemenea, poate include ajustarea automată prin indexare și obligația de a plăti restante, pensia de întreținere în regim retroactiv sau dobândă, precum și stabilirea costurilor sau cheltuielilor.

a) Când se va utiliza acest tip de cerere

32. În cele mai multe cazuri, solicitantul va dori recunoașterea și executarea unei hotărâri pentru a obține pensia de întreținere și, dacă este necesar, pentru a demara procedura de executare. În anumite cazuri, solicitantul va solicita doar recunoașterea. De exemplu, un debitor poate solicita doar recunoașterea unei hotărâri pronunțate în străinătate în scopul de a limita sau suspenda executarea plăților care decurg dintr-o altă hotărâre sau un creditor poate solicita doar recunoașterea, în situația în care acesta nu solicită asistența celui alt stat pentru executarea hotărârii.

b) Exemplu

33. D locuiește în statul A și are o hotărâre pronunțată în statul A, care impune fostului soț obligația de plată a pensiei de întreținere pentru cei trei copii ai săi. Fostul său soț trăiește în statul B. D dorește executarea hotărârii în materie de întreținere. Atât statul A, cât și statul B sunt **state contractante**.
34. Autoritatea centrală din statul A va transmite o cerere de **recunoaștere și executare** a hotărârii în statul B. Autoritatea centrală din statul B va transmite hotărârea unei autorități competente pentru a o înregistra în vederea executării sau pentru a o declara executorie. Fostul soț va fi notificat cu privire la recunoașterea hotărârii și va avea posibilitatea de a contesta recunoașterea acesteia. Odată ce hotărârea a fost recunoscută, în cazul în care fostul soț nu plătește pensia de întreținere în mod benevol, o autoritate competentă din statul B va lua măsurile necesare în vederea executării hotărârii și va transfera plățile în statul A⁴.

*Un **stat contractant** este un stat obligat prin convenție ca urmare a finalizării procedurii de ratificare, acceptare sau aprobare impuse în temeiul convenției.*

Articolul din convenție aplicabil – articolul 10 alineatul (1) litera (a) și articolul 10 alineatul (2) litera (a)

A se vedea capitolul 4 - Trimiterea cererilor de recunoaștere și executare și capitolul 5 - Primirea cererilor de recunoaștere și executare

⁴ În temeiul convenției, autoritatea centrală sau autoritatea competentă este obligată să „faciliteze” executarea, precum și colectarea și transferul plăților. Măsurile luate în acest scop sunt diferite în fiecare stat. A se vedea capitolul 10 cu privire la executarea hotărârilor în materie de întreținere.

2. Cerere de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat

35. Aceasta este cea mai simplă cerere care poate fi formulată în temeiul convenției. Cererea presupune ca statul contractant să execute propria hotărâre sau o hotărâre pe care a recunoscut-o deja și să faciliteze transferul plăților către creditor.
36. Diferența dintre acest tip de cerere și cererea de recunoaștere și executare descrisă mai sus constă în faptul că hotărârea care trebuie executată a fost pronunțată sau a fost deja recunoscută în statul care va executa hotărârea (statul solicitat). Prin urmare, hotărârea nu mai trebuie recunoscută înainte de a putea fi executată⁵.

*O **autoritate competentă** este autoritatea dintr-un anumit stat investită sau căreia i se conferă dreptul, în temeiul legilor statului, de a exercita atribuții specifice în temeiul convenției. O autoritate competentă poate fi o instanță, un organism administrativ, o agenție de protecție a minorilor sau orice altă entitate guvernamentală care îndeplinește anumite sarcini asociate convenției.*

a) Când se va utiliza acest tip de cerere

37. O astfel de cerere va fi formulată atunci când solicitantul are o hotărâre în materie de întreținere pronunțată sau recunoscută în statul în care pârâtul își are reședința sau în care acesta are bunuri sau venituri. Solicitantul poate solicita statului respectiv să execute hotărârea pronunțată sau recunoscută. Solicitantul nu trebuie să se deplaseze în statul care a pronunțat hotărârea pentru a formula cererea. În schimb, autoritatea centrală din statul în care solicitantul își are reședința va transmite cererea de executare a hotărârii statului solicitat. Ambele state trebuie să fie părți la convenție.

b) Exemplu

38. F își are reședința în statul A și are o hotărâre în materie de întreținere pronunțată în statul B, unde își are reședința tatăl copilului. Ea dorește ca statul B să execute hotărârea în materie de întreținere. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.
39. În temeiul convenției, F poate solicita autorității centrale din statul A să transmită, în numele său, o cerere de executare în statul B. F nu va trebui să solicite recunoașterea hotărârii, întrucât aceasta a fost pronunțată în statul B. Autoritatea centrală din statul B va prelucra cererea și o va transmite autorității competente din statul B în vederea executării. În cazul în care debitorul nu plătește pensia de întreținere în mod benevol, autoritatea competentă va lua măsurile care îi stau la dispoziție în temeiul dreptului intern pentru a executa hotărârea.

***Statul solicitant** este statul în care solicitantul își are reședința și în care este formulată o cerere sau solicitare în temeiul convenției.*

***Statul solicitat** este statul care primește cererea sau solicitarea și căruia i se solicită procesarea acesteia. De regulă, acesta este statul în care își are reședința pârâtul.*

⁵ Astfel cum se va vedea în capitolul 4, pentru ca o hotărâre să fie recunoscută și executată în statul solicitat, aceasta trebuie să fi fost pronunțată într-un stat contractant (a se vedea Raportul explicativ, punctul 240). În cazul în care hotărârea este pronunțată într-un stat necontractant, se poate formula o cerere de executare, dacă statul solicitat a recunoscut deja hotărârea, fie în temeiul unui alt tratat, fie în temeiul dreptului intern. În caz contrar, este necesară formularea unei cereri de pronunțare a unei noi hotărâri.

Articolul din convenție aplicabil – articolul 10 alineatul (1) litera (b)

A se vedea capitolul 6 - Trimiterea cererilor de executare și capitolul 7 - Primirea cererilor de executare

3. Cerere de pronunțare a unei hotărâri

40. O astfel de cerere va fi utilizată pentru a obține o hotărâre care acordă pensie de întreținere solicitantului, copiilor acestuia sau altor persoane⁶. Solicitantul va cere autorității centrale din statul unde își are reședința să transmită, în numele său, autorității centrale din statul în care își are reședința debitorul o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri, care să includă, dacă este necesar, stabilirea filiației⁷. Ambele state trebuie să fie părți la convenție.

a) Când se va utiliza acest tip de cerere

41. Cererea va fi utilizată atunci când nu există nicio hotărâre în materie de întreținere sau în cazul în care solicitantul are o hotărâre în materie de întreținere, dar, din anumite motive, aceasta nu poate fi recunoscută sau executată în statul în care debitorul își are reședința sau în care urmează să aibă loc executarea.

b) Exemplu

42. G își are reședința în statul A și are un copil de patru ani. G nu a fost niciodată căsătorită cu tatăl copilului, iar filiația pentru copil nu a fost stabilită. Tatăl copilului s-a mutat recent în statul B. G ar dori ca tatăl să înceapă să plătească pensie de întreținere pentru copil. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.
43. În temeiul convenției, autoritatea centrală din statul A va transmite autorității centrale din statul B o cerere de **pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere** pentru copil. Autoritatea centrală din statul B va începe demersurile necesare pentru introducerea cererii de pronunțare a unei hotărâri, de regulă prin transmiterea cererii unei autorități competente. Autoritatea competentă din statul B va facilita stabilirea filiației. Acest lucru poate fi realizat prin efectuarea unui test de paternitate și mama va fi contactată, în mod direct sau prin intermediul autorităților centrale, astfel încât mama și copilul să poată fi supuși testului. Alternativ, în anumite state, filiația poate fi stabilită printr-o hotărâre judecătorească sau prin recunoașterea paternității de către părinte. După pronunțarea hotărârii în materie de întreținere în statul B, autoritatea competentă din statul B se va asigura că hotărârea este executată, dacă este necesar, și că plățile sunt transferate mamei în statul A, fără a fi necesară o altă cerere din partea mamei⁸.

Articolul din convenție aplicabil – articolul 10 alineatul (1) literele (c) și (d)

A se vedea capitolul 8 - Trimiterea cererilor de pronunțare a unei hotărâri și capitolul 9 - Primirea cererilor de pronunțare a unei hotărâri

⁶ O cerere de pronunțare poate fi introdusă pentru „alte persoane” numai în cazul în care domeniul de aplicare a convenției a fost extins la astfel de persoane. A se vedea discuția privind domeniul de aplicare din capitolul 3.

⁷ Articolul 10 alineatul (3) prevede ca cererea să fie soluționată în conformitate cu legislația statului solicitat și să fie supusă normelor în materie de competență aplicabile în statul solicitat. A se vedea Raportul explicativ, punctul 248.

⁸ A se vedea Raportul explicativ, punctul 108, cu privire la utilizarea termenului „a facilita”.

4. Cerere de modificare a unei hotărâri existente

44. O astfel de cerere va fi utilizată atunci când există o hotărâre în materie de întreținere, dar una dintre părți dorește modificarea acesteia.

a) Când se va utiliza acest tip de cerere

45. O cerere de modificare poate fi formulată ca urmare a faptului că nevoile creditorului sau ale copiilor s-au schimbat sau ca urmare a faptului că posibilitățile debitorului de plată a pensiei de întreținere au suferit schimbări. Solicitantul (fie creditorul, fie debitorul) va solicita autorității centrale din statul în care își are reședința să transmită o cerere de modificare statului în care își are reședința cealaltă parte (sau statului unde urmează să aibă loc modificarea). Dacă legea statului solicitat permite aceasta, hotărârea va fi modificată sau va fi pronunțată o nouă hotărâre⁹. Hotărârea modificată va trebui recunoscută ulterior dacă a fost pronunțată într-un alt stat decât statul în care urmează să fie executată.
46. Convenția nu acoperă toate situațiile internaționale în materie de întreținere în care o persoană dorește modificarea unei hotărâri existente. În multe situații, nu se va formula o cerere în temeiul articolului 10 din convenție, ci solicitantul va transmite o cerere directă de modificare autorității competente din statul său de origine sau din statul în care a fost pronunțată hotărârea. Cu toate acestea, convenția prevede mecanisme de transmitere a cererilor în cazul în care o persoană alege sau este obligată să formuleze o cerere într-un stat contractant și să finalizeze procedurile încheiate într-un alt stat contractant¹⁰.

b) Exemplu

47. H are o hotărâre în materie de întreținere pronunțată în statul A, care impune fostului soț să plătească pensia de întreținere pentru cei doi copii ai săi. Fostul ei soț s-a mutat în statul B. Hotărârea este executată în statul B. H ar dori mărirea cuantumului pensiei de întreținere ca urmare a faptului că, de la data pronunțării hotărârii, venitul fostului soț a crescut.
48. Dacă H alege să formuleze o cerere de modificare în temeiul convenției, autoritatea centrală din statul A va transmite o cerere de **modificare a unei hotărâri existente** în numele lui H către autoritatea centrală din statul B. Fostul soț va fi notificat și cazul va fi soluționat în statul B. Hotărârea modificată poate fi executată în statul B odată ce a fost pronunțată.

Articolul din convenție aplicabil – articolul 10 alineatul (1) litera (e) și (f), articolul 10 alineatul (2) literele (b) și (c)

A se vedea capitolul 11 - Cereri de modificare a unei hotărâri, și capitolul 12 - Proceduri de modificare

⁹ A se vedea articolul 10 alineatul (3). Cererea va fi soluționată în conformitate cu normele de drept ale statului solicitat, inclusiv normele de competență.

¹⁰ A se vedea capitolele 11 și 12. Există anumite restricții în convenție care pot avea o influență asupra posibilităților unui debitor de a modifica o hotărâre existentă, în special în cazul în care creditorul își are reședința în statul în care a fost pronunțată hotărârea.

B. Cerere de măsuri specifice

49. Pe lângă cele patru tipuri de cereri disponibile în temeiul convenției, convenția prevede, de asemenea, anumite solicitări suplimentare care pot fi adresate unei autorități centrale atunci când solicitantul încă nu a formulat nicio cerere. Astfel de solicitări se numesc „cereri de măsuri specifice”. Furnizarea de asistență ca răspuns la o astfel de cerere este discreționară, statul solicitat stabilind măsurile care vor fi luate ca răspuns.
50. Articolul 7 prevede șase tipuri de cereri care pot fi formulate prin intermediul unei autorități centrale către o altă autoritate centrală. O cerere de măsuri specifice poate fi formulată pentru:
- 1 a contribui la localizarea debitorului sau a creditorului
 - 2 a contribui la obținerea informațiilor privind venitul și situația financiară a debitorului sau a creditorului, inclusiv informații privind bunurile acestuia
 - 3 a facilita obținerea de probe scrise sau de altă natură
 - 4 a acorda asistență la stabilirea filiației
 - 5 a iniția sau facilita obținerea unor măsuri provizorii până la soluționarea unei cereri de întreținere în curs
 - 6 a facilita notificarea sau comunicarea actelor.

a) Când se va utiliza o cerere de măsuri specifice

51. O cerere de măsuri specifice se va utiliza atunci când un solicitant necesită un tip de asistență limitată pentru a formula o cerere de recunoaștere, de recunoaștere și executare, de executare, de pronunțare sau de modificare a unei hotărâri în temeiul convenției. De asemenea, asistența poate fi solicitată pentru a determina dacă se impune formularea unei cereri sau în cadrul unei proceduri interne de stabilire a obligațiilor de întreținere atunci când temeiul cererii are un element de extraneitate.

b) Exemplu

52. J trăiește în statul A și are doi copii. J este divorțată de tatăl copiilor și are o hotărâre în materie de întreținere care obligă fostul soț la plata pensiei de întreținere. J crede că tatăl copiilor trăiește fie în statul B, fie în statul C, acesta având rude în ambele state. J dorește executarea hotărârii, dar nu știe în care stat să o trimită.
53. În temeiul convenției, autoritatea centrală din statul A poate transmite o solicitare către autoritățile centrale din statul B sau statul C pentru a obține ajutor la localizarea tatălui. Se va înainta o cerere de măsuri specifice, care va indica faptul că J dorește să formuleze o cerere de recunoaștere și executare a hotărârii, de îndată ce tatăl/pârâtul a fost localizat. Autoritatea centrală din statul B sau statul C va confirma dacă pârâtul poate fi localizat în statul respectiv, astfel încât statul A să poată transmite ulterior dosarul autorității centrale competente.

Articolul din convenție aplicabil — articolul 7

A se vedea capitolul 13 - Trimiterea cererilor de măsuri specifice, capitolul 14 - Primirea cererilor de măsuri specifice și capitolul 3 partea 2 secțiunea V - Alte convenții de la Haga

II. Stabilirea tipului de cerere

54. Stabilirea tipului de cerere corespunzătoare unei situații date este destul de simplă. Următoarele serii de diagrame ilustrează diferitele posibilități.
55. Vă rugăm să aveți în vedere că informațiile furnizate în prezenta secțiune nu pot avea decât un caracter foarte general. Prin utilizarea unor rezerve și declarații, un stat poate să precizeze domeniul de aplicare al convenției în statul respectiv. De exemplu, un stat poate să formuleze o rezervă care limitează aplicarea convenției la copiii sub vârsta de 18 ani. Aceasta ar influența modul în care statul respectiv ar gestiona cererile de recunoaștere sau de recunoaștere și executare privind copiii în vârstă de peste 18 ani. Acest aspect este analizat în detaliu în capitolul 3.

1. În cazul în care există deja o hotărâre

CERERI POSIBILE ÎN CAZUL ÎN CARE EXISTĂ O HOTĂRÂRE ÎN MATERIE DE ÎNTREȚINERE [articolul 10 alineatul (1) literele (a) și (b) și articolul 10 alineatul (2) litera (a)]

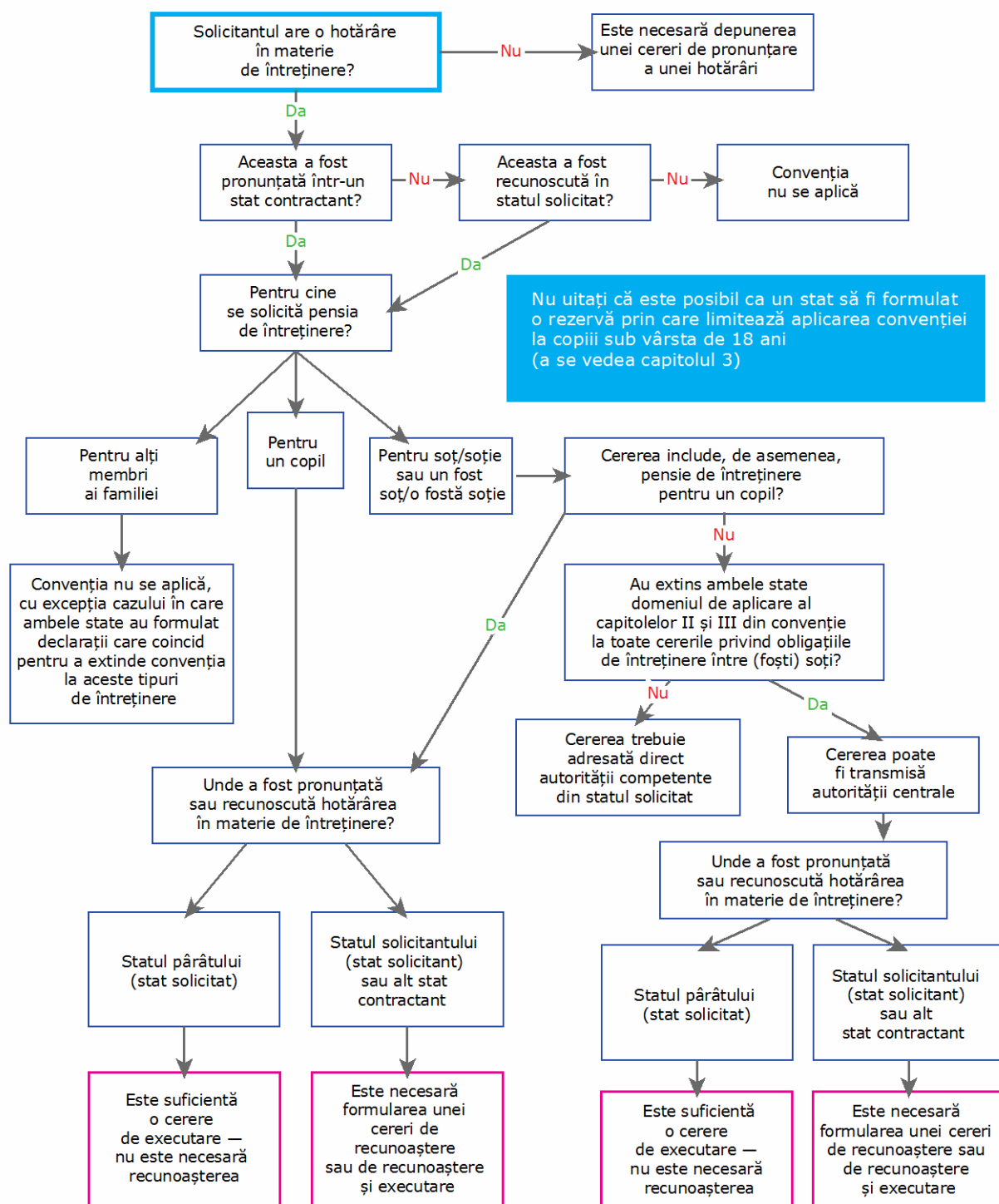

Figura 2: Cereri posibile în cazul în care există o hotărâre în materie de întreținere

2. În cazul în care nu există o hotărâre sau hotărârea nu este executorie

56. Următoarea diagramă ilustrează posibilitățile în cazul în care nu există o hotărâre în materie de întreținere sau atunci când hotărârea nu poate fi recunoscută sau executată, eventual ca urmare a unei rezerve formulate în temeiul convenției.

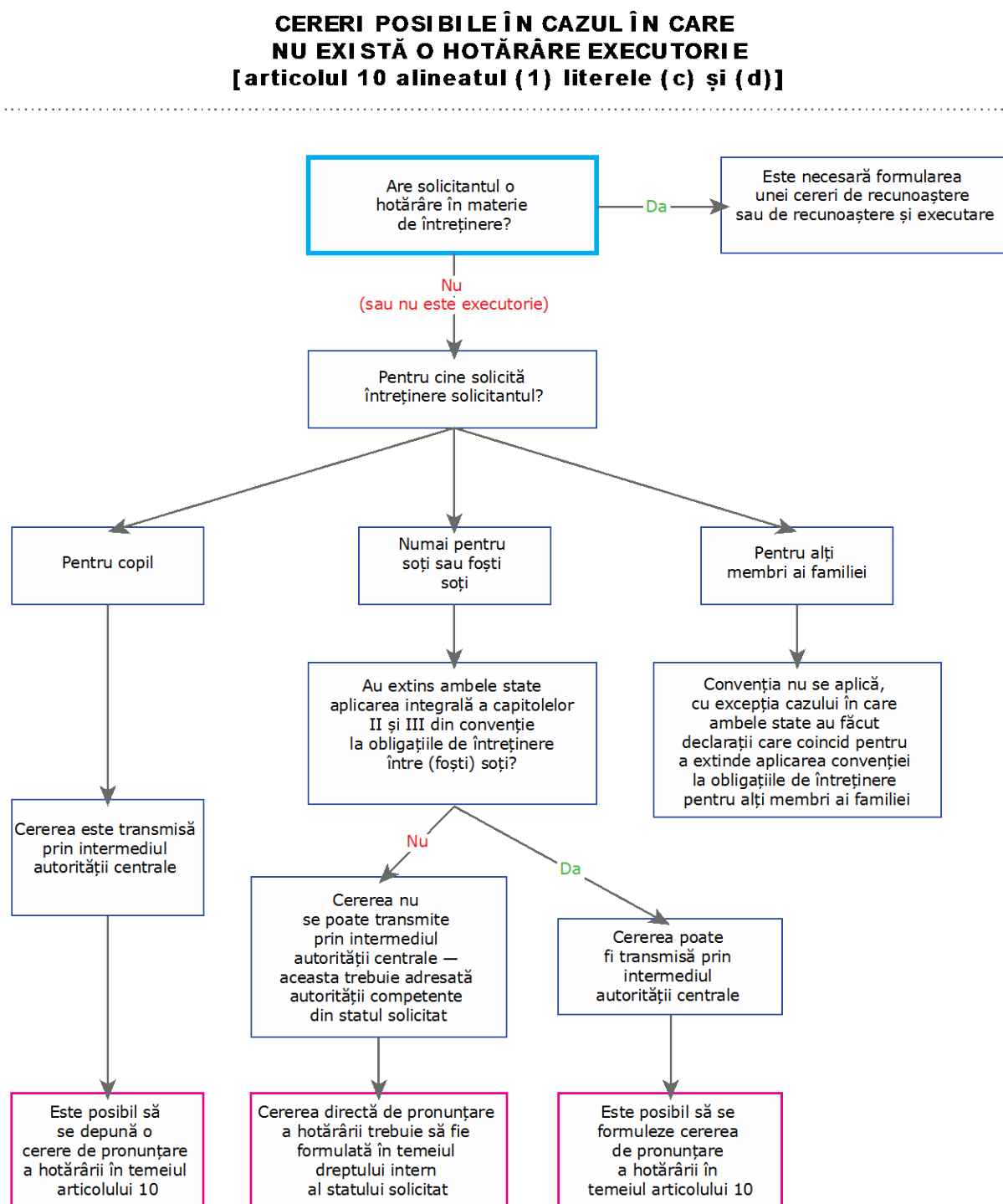

Figura 3: Cereri posibile în cazul în care nu există o hotărâre executorie

3. În cazul în care solicitantul dorește modificarea hotărârii

57. În anumite cazuri, ar putea fi necesar ca solicitantul să modifice hotărârea pentru a se asigura că aceasta reflectă noua situație a părților sau a copilului. Procedura este ușor diferită în funcție de faptul dacă persoana care solicită modificarea este un debitor sau un creditor.
58. Diagrama de pe pagina următoare ilustrează procedura în cazul în care creditorul dorește să inițieze modificarea.

CERERI DE MODIFICARE FORMULATE DE UN CREDITOR [articolul 10 alineatul (1) literele (e) și (f)]

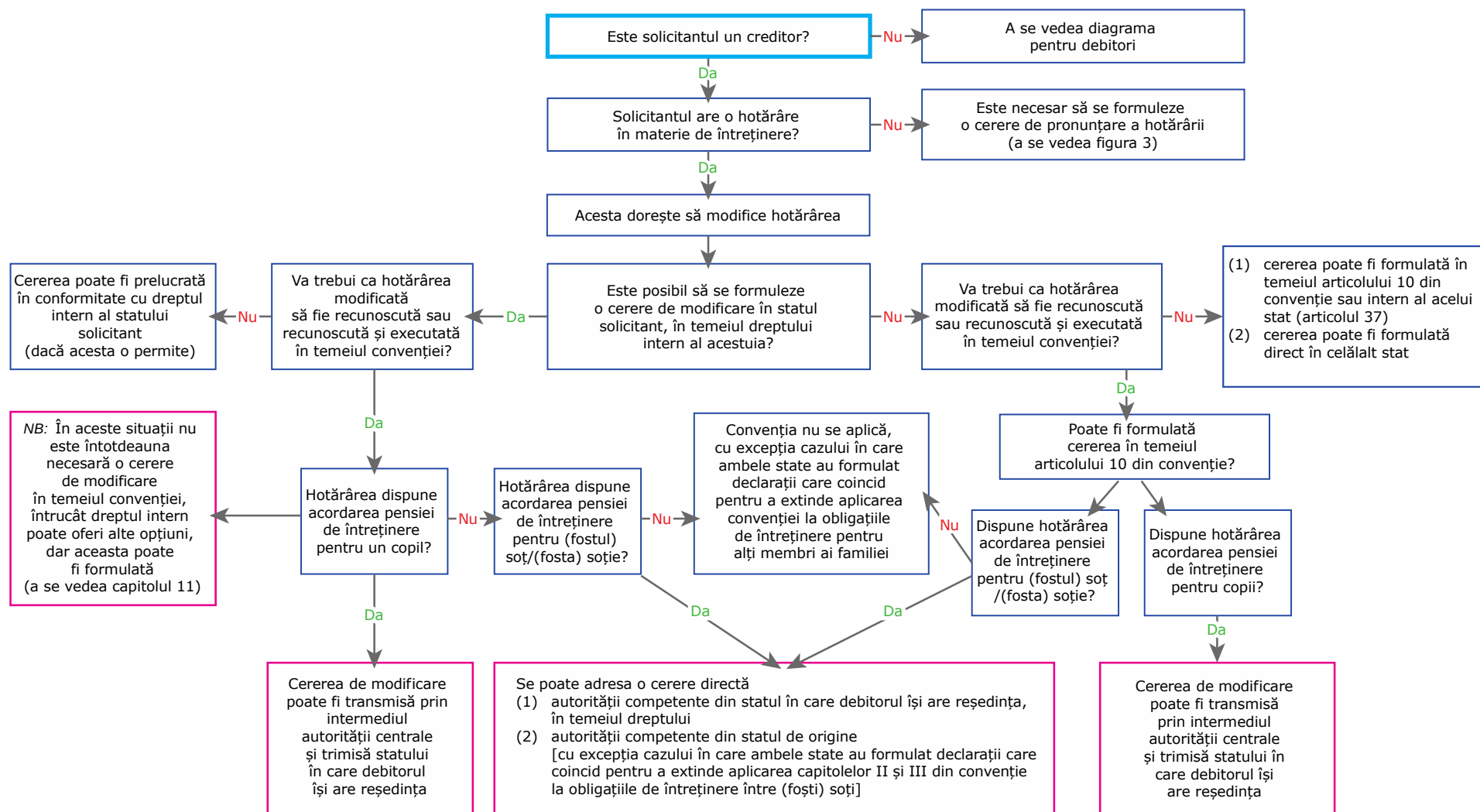

Figura 4: Cereri de modificare formulate de un creditor

59. Diagrama de pe pagina următoare ilustrează procedura în cazul în care debitorul dorește să inițieze modificarea. Astfel cum se poate observa, există unele diferențe în ceea ce privește cererea, întrucât cererea de modificare va fi soluționată, de preferință, în statul în care a fost pronunțată hotărârea, în cazul în care creditorul își are reședința în statul respectiv.

CERERI DE MODIFICARE FORMULATE DE UN DEBITOR
[articolul 10 alineatul (2) literele (b) și (c)]

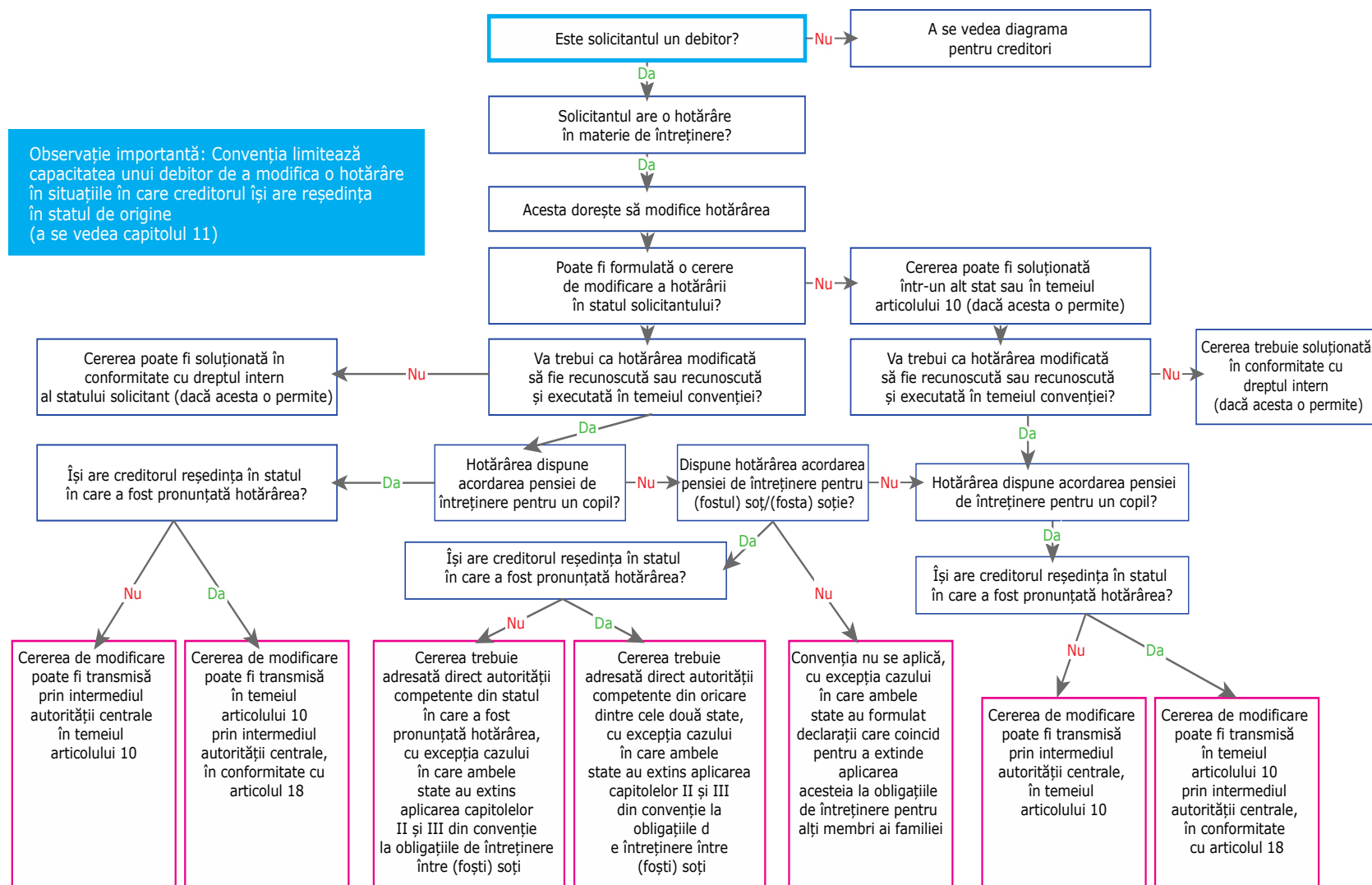

Figura 5: Cereri de modificare formulate de un debitor

4. În cazul în care solicitantul are nevoie de asistență

60. În unele situații, solicitantul va avea nevoie de asistență din partea unei autorități centrale înainte de a introduce o cerere în temeiul convenției. Înainte ca cererea în temeiul convenției să poată fi formulată pot fi necesare informații suplimentare, documente sau dovezi privind filiația. De asemenea, convenția permite solicitantului să depună o cerere de măsuri specifice pentru a solicita asistență din partea unei autorități centrale în cadrul unui caz intern în materie de întreținere, în cazul în care aceasta prezintă un element de extraneitate. Astfel de cereri sunt reglementate de articolul 7. Diagrama de mai jos ilustrează procedura pentru cererile respective¹¹.

CERERI DE MĂSURI SPECIFICE [articolul 7 alineatele (1) și (2)]

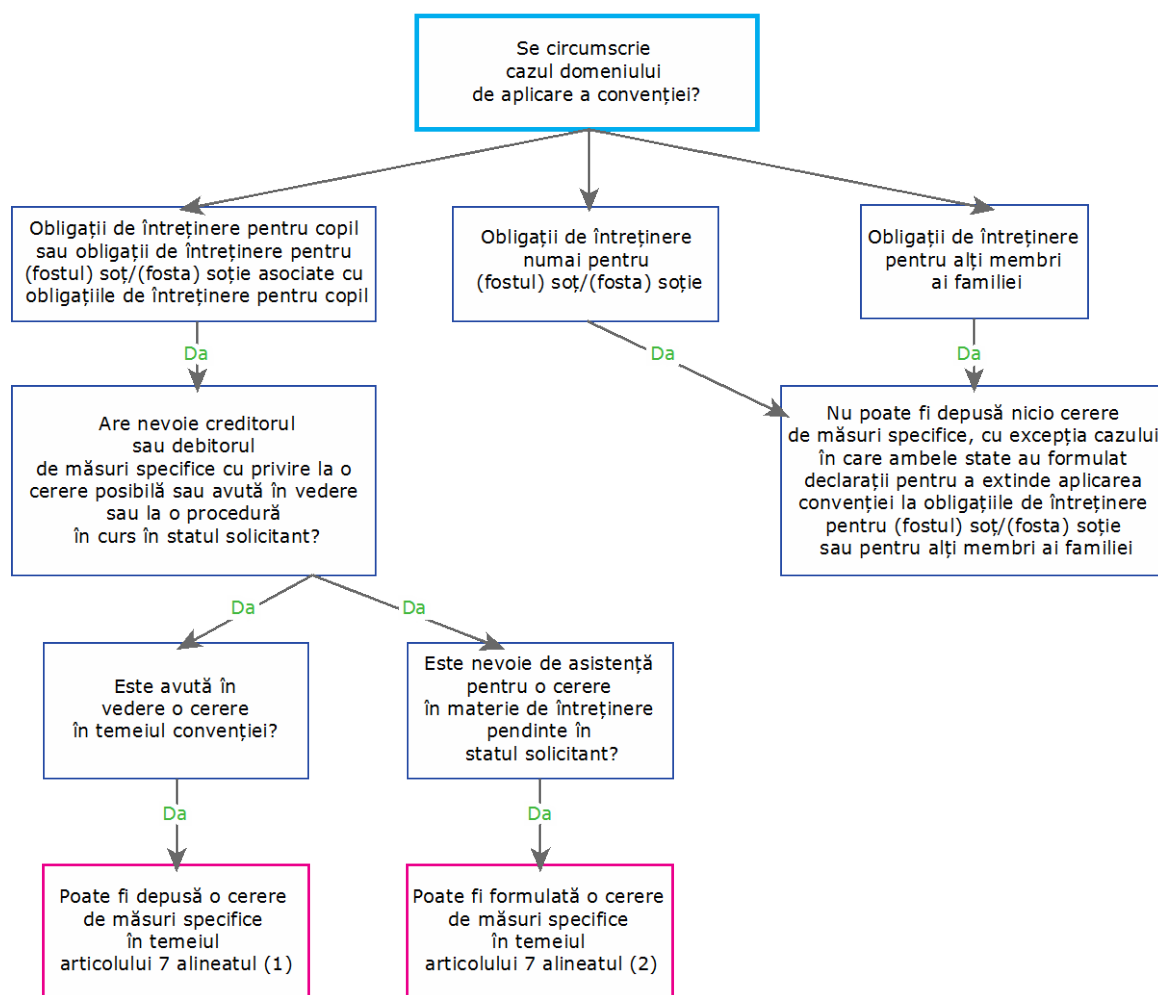

Figura 6: Cereri de măsuri specifice

¹¹ În cazul în care ambele state sunt părți la Convenția din 15 noiembrie 1965 privind notificarea sau comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (Convenția privind comunicarea actelor din 1965) sau la Convenția din 18 martie 1970 privind obținerea de probe în străinătate în materie civilă sau comercială (Convenția privind obținerea de probe din 1970), a se vedea capitolul 3 partea 2 secțiunea V — Alte convenții de la Haga.

Capitolul 2

Explicarea termenilor

A. Scopul prezentului capitol

61. Termenii specifici utilizați în convenție sunt rezultatul a patru ani de negocieri și discuții. Unii dintre termeni sunt definiți chiar în convenție. Cu toate acestea, mulți alți termeni nu sunt definiți, iar semnificația termenilor poate depinde de dreptul intern al statului în care se desfășoară procedura aferentă obligației de întreținere.
62. De exemplu, nu există o definiție a termenului „executare”. Acest termen este utilizat pe întreg cuprinsul convenției, dar s-a considerat că nu este necesară furnizarea unei definiții, întrucât sensul său este, în general, bine delimitat în statele care se confruntă cu obligații de întreținere, precum și datorită faptului că unul dintre principiile fundamentale ale convenției este interpretarea acesteia într-o manieră largă și liberală¹².
63. Prin urmare, în practică, autoritatea competentă responsabilă pentru executarea hotărârii va fi cea care va stabili dacă o anumită acțiune constituie executare. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că în convenție se sugerează că anumite măsuri pot fi luate pentru a executa o hotărâre, astfel furnizându-se orientări în ceea ce privește acțiunile considerate, în general, drept măsuri de executare. În mod similar, sensul termenului de (fost) soț/(fostă) soție, în scopul de a determina dacă tipul de obligație de întreținere este obligație de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție, va fi stabilit de autoritatea competentă care pronunță hotărârea (în cazul pronunțării unei hotărâri) sau de autoritatea competentă care soluționează cererea de recunoaștere (dacă se solicită recunoașterea și executarea unei hotărâri).
64. Obiectivul prezentului capitol nu este să furnizeze definiții juridice sau definitive pentru termenii utilizați în convenție. În schimb, acesta grupează termenii utilizați în manual într-un glosar, explicându-le sensul **în contextul procedurilor operaționale** utilizate pentru soluționarea cazurilor care intră sub incidența convenției, astfel încât cei care nu sunt familiarizați cu astfel de cazuri privind obligațiile de întreținere cu un element de extraneitate să poată urmări mai bine procedurile. În toate cazurile, atunci când există vreo îndoială cu privire la sensul juridic corect al unui anumit cuvânt sau termen utilizat în convenție, ar trebui consultate Raportul explicativ și izvoarele de drept internațional și intern.

B. Termeni utilizați în prezentul manual

Act autentic

A se vedea convenție de întreținere

Aderare

65. Aderarea este unul dintre procedeele prin care un stat poate deveni parte la convenție¹³. Articolul 60 stabilește momentul în care convenția intră în vigoare (trei luni de la depunerea celui de-al doilea instrument de ratificare, acceptare sau aprobare) și când aceasta intră în vigoare în fiecare stat contractant. Pagina de internet a Conferinței de la Haga indică statele care au devenit părți la convenție.

¹² A se vedea discuția din Raportul explicativ, punctele 60-65.

¹³ Raportul explicativ, punctul 690.

A se vedea articolele 58 și 60

Autoritate administrativă

66. În unele state, cazurile în materie de întreținere sunt soluționate de o autoritate administrativă (denumită uneori agenție pentru protecția minorilor), înființată de guvern special pentru a oferi asistență în obținerea, executarea și modificarea hotărârilor în materie de întreținere¹⁴.
67. Articolul 19 alineatul (3) definește autoritatea administrativă ca fiind un organism public ale cărui hotărâri îndeplinesc cele două criterii prevăzute în articolul respectiv. Hotărârile trebuie să poată face obiectul unei căi de atac sau al unei verificări de către o autoritate judiciară din statul respectiv și hotărârile trebuie să aibă o forță și un efect similare cu cele ale unei hotărâri pronunțate de o autoritate judiciară privind același aspect.

A se vedea articolul 19 alineatul (1) și articolul 19 alineatul (3)

Autoritate centrală

68. Autoritatea centrală este autoritatea publică desemnată de un stat contractant să exercite sau să îndeplinească atribuțiile de cooperare administrativă și de asistență în temeiul convenției. Aceste atribuții sunt stabilite în capitolele II și III din convenție¹⁵.
69. În cazul statelor federale sau al statelor cu unități teritoriale autonome, pot exista mai multe autorități centrale¹⁶. Autoritatea centrală transmite cererile către alte state și, în general, gestionează fluxul și prelucrarea cererilor. Multe dintre responsabilitățile autorității centrale pot fi exercitate, în măsura permisă de legea statului respectiv, de organisme publice din cadrul unui stat, cum ar fi o agenție de protecție a minorilor, sub supravegherea autorității centrale.

A se vedea articolele 4, 5, 6, 7 și 8

Autoritate centrală solicitantă și autoritate centrală solicitată

70. Autoritatea centrală solicitantă este autoritatea centrală din statul în care cererea sau solicitarea este inițiată. Respectiva autoritate centrală va transmite cererea către autoritatea centrală solicitată, care va analiza cererea și o va transmite unei autorități competente pentru a fi soluționată. Atribuțiile unei autorități centrale sunt prevăzute la articolul 7 din convenție.

A se vedea articolul 7

Autoritate competentă

71. O autoritate competentă este organismul public sau persoana dintr-un anumit stat investită cu atribuții specifice în temeiul convenției sau căreia i se conferă dreptul, în conformitate cu legislația statului respectiv, de a exercita atribuții specifice în temeiul convenției. O autoritate competentă poate fi o instanță, un organism administrativ, o agenție de protecție a minorilor sau orice altă entitate guvernamentală care îndeplinește anumite sarcini asociate cu convenția. În unele state, autoritatea centrală poate fi, de asemenea, autoritatea competentă pentru toate sau pentru anumite atribuții în temeiul convenției.

A se vedea articolul 6

¹⁴ Raportul explicativ, punctul 432.

¹⁵ Raportul explicativ, punctul 85.

¹⁶ Raportul explicativ, punctul 89.

Biroul permanent / Conferința de drept internațional privat de la Haga

72. Conferința de drept internațional privat de la Haga (HCCH) este o organizație interguvernamentală internațională care elaborează și întreține instrumente juridice multilaterale, promovând cooperarea judiciară și administrativă la nivel internațional în domeniul dreptului privat, în special în materie de protecție a familiei și a copiilor, de procedură civilă și de drept comercial.
73. Biroul permanent este Secretariatul Conferinței de la Haga, fiind responsabil de activitatea curentă a organizației.
74. În temeiul convenției, statele contractante trebuie să furnizeze Biroului permanent informațiile prevăzute la articolul 57, indicând modalitatea în care dispozițiile convenției vor fi aplicate în statele respective. De asemenea, Biroul permanent va culege informații, inclusiv date statistice și jurisprudență privind funcționarea practică a convenției.

A se vedea articolele 54 și 57

Cereri și cereri directe

75. În manual și în convenție se face distincție între „cereri” și „cereri directe”. Termenul de cerere se referă la cererile adresate unei autorități centrale în temeiul articolului 10. În temeiul articolului respectiv, se poate depune o cerere de recunoaștere, recunoaștere și executare, executare, pronunțare sau modificare.
76. O cerere directă nu este transmisă prin intermediul unei autorități centrale. O cerere directă este o cerere primită de către o autoritate competentă, cum ar fi o instanță sau o autoritate administrativă, direct de la o persoană fizică. Acest tip de cerere nu este reglementat de articolul 10. De exemplu, o cerere pentru recunoașterea unei hotărâri privind exclusiv obligațiile de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție va fi transmisă direct autorității competente.
77. Articolul 7, care permite transmiterea cererilor de măsuri specifice, este o excepție de la această distincție generală. Deși măsurile specifice nu intră sub incidența articolului 10, cererea este înaintată de către o autoritate centrală unei alte autorități centrale.

A se vedea articolele 7, 10 și 37

Referință manual - capitolele 1 și 3

Competență

78. În cadrul unei contestații sau al unei căi de atac privind hotărârea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri, pârâtul poate invoca faptul că temeiurile de recunoaștere și executare prevăzute la articolul 20 nu sunt întrunite. Temeiurile de recunoaștere și executare și trimiterea la competență în acest context se referă la legăturile care sunt necesare între părți și statul în care se află autoritatea decidentă. De exemplu, o instanță poate avea competența de a pronunța o hotărâre în materie de întreținere dacă ambii părinți își au reședința în statul respectiv. Prin urmare, o hotărâre pronunțată în acest temei poate fi recunoscută și executată.

A se vedea articolele 20 și 21

Convenție

79. Termenul „convenție” utilizat în manual desemnează *Convenția de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei*.

Convenție de întreținere

80. În temeiul articolului 30, o convenție de întreținere poate fi recunoscută și executată cu condiția să fie executorie ca hotărâre în statul în care a fost pronunțată, iar, în sensul articolului 10 care reglementează cererile de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, termenul hotărâre include o convenție de întreținere¹⁷.
81. Convenția de întreținere este definită la articolul 3 ca fiind un acord în scris cu privire la plata întreținerii, care poate face obiectul unei verificări sau modificări de către o autoritate competentă și care
- a fost întocmit sau înregistrat în mod oficial ca act autentic de către o autoritate competentă sau
 - a fost autentificat sau înregistrat de o autoritate competentă, încheiat cu aceasta sau transmis acesteia.
82. Prin urmare, definiția include atât actele autentice care sunt utilizate în unele state, cât și acordurile private, care sunt utilizate în alte state. De exemplu, un acord de întreținere încheiat de către părinți în cadrul unei proceduri de divorț sau o hotărâre rezultată în urma unei proceduri de mediere între părinți poate fi considerată convenție de întreținere și poate fi executată în temeiul convenției, dacă îndeplinește criteriile sus-menționate.
83. Un stat poate să formuleze o rezervă pentru a indica că nu va recunoaște convențiile de întreținere.

A se vedea articolele 3 și 30

Referință manual — capitolele 4 și 5

Creditor

84. Creditorul este definit la articolul 3 drept persoana căreia i se datorează sau în legătură cu care în legătură cu care se pretinde că i se datorează întreținere. Creditorul poate fi un părinte sau un (fost) soț/(fostă) soție, un copil, părinții adoptivi, rudele sau alte persoane care au în grijă un copil. În unele state, această persoană poate fi denumită beneficiar al obligației de întreținere, părinte care exercită autoritatea părintească sau persoană care are în grijă copilul. Creditorul poate fi persoana care solicită întreținerea pentru prima dată (de exemplu, într-o cerere de pronunțare) sau persoana care va beneficia de întreținere în temeiul unei hotărâri existente¹⁸.
85. În cazul în care domeniul de aplicare al convenției este extins de către un stat contractant și la alți membri ai familiei, inclusiv persoane vulnerabile, creditorul poate fi orice altă persoană care are dreptul la respectivul tip de pensie de întreținere.
86. Articolul 36 prevede că, în ce privește anumite secțiuni din convenție, termenul creditor include un organism public. Un organism public poate fi creditor doar în legătură cu o cerere de recunoaștere, recunoaștere și executare, executare sau pronunțare a unei noi hotărâri în materie de întreținere atunci când recunoașterea unei hotărâri existente a fost refuzată pe baza motivelor prevăzute la articolul 20 alineatul (4).

A se vedea articolele 3, 10 și 36

Referință manual — capitolul 3

¹⁷ A se vedea Raportul explicativ, punctul 554.

¹⁸ A se vedea Raportul explicativ, punctul 66.

Date / informații cu caracter personal

87. Datele cu caracter personal sunt informațiile cu caracter personal despre o persoană culese, utilizate sau divulgate în cadrul unei proceduri desfășurate în temeiul convenției. Sunt incluse aici date de identificare, cum ar fi data nașterii, adresa unei persoane, veniturile, informații cu privire la locul de muncă al persoanei, precum și identificatori naționali sau internaționali, cum ar fi codul de asigurare socială, codul de securitate socială, codul de asigurare de sănătate și alte coduri similare unice atribuite fiecărei persoane¹⁹.
88. În temeiul convenției, datele cu caracter personal nu pot fi utilizate decât în scopul pentru care au fost culese sau transmise, iar confidențialitatea datelor trebuie asigurată în conformitate cu legislația statului care operează cu datele respective. Divulgarea datelor sau informațiilor cu caracter personal nu este permisă în cazul în care aceasta ar periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane²⁰.

A se vedea articolele 38, 39 și 40

Referință manual — capitolul 3

Debitor

89. Debitorul este definit la articolul 3 drept persoana care datorează întreținere sau persoana în legătură cu care există o pretenție în materie de întreținere. Debitorul poate fi un părinte, soțul (fostul soț)/soția (fosta soție) sau orice altă persoană care, în conformitate cu legea statului în care a fost pronunțată hotărârea, are obligația de a plăti pensie de întreținere. În unele state, această persoană este denumită plătitorul pensiei, părintele care nu exercită autoritatea părintească sau părintele care nu locuiește cu copilul. Un organism public, cum ar fi o agenție de servicii sociale, nu poate fi debitor.
90. În cazul în care domeniul de aplicare al convenției este extins de către un stat contractant și la alți membri ai familiei, debitorul poate fi, de asemenea, orice persoană care datorează întreținere sau persoana în legătură cu care există o pretenție în sensul că datorează respectivul tip de pensie de întreținere.

A se vedea articolele 3 și 10

Referință manual — capitolul 3

Declarație

91. O declarație este o declarație oficială efectuată de un stat contractant cu privire la anumite articole sau cerințe ale convenției. Declarațiile sunt reglementate de articolul 63. De exemplu, un stat poate face o declarație cu privire la faptul că va extinde aplicarea întregii convenții la obligațiile de întreținere între (foști) soți, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (3). Declarațiile pot fi efectuate în momentul în care un stat aderă la convenție sau în orice moment ulterior. De asemenea, declarațiile pot fi modificate sau schimbate. Declarațiile făcute de un stat sunt indicate în profilul de țară al acestuia și sunt disponibile, de asemenea, pe pagina de internet a Conferinței de la Haga < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”.

A se vedea articolul 63

¹⁹ A se vedea Raportul explicativ, punctul 605.

²⁰ A se vedea Raportul explicativ, punctul 608.

Declarație de încuviințare a executării

92. Declarația de încuviințare a executării reprezintă un instrument care poate fi utilizat în anumite state pentru a asigura că o hotărâre pronunțată într-un alt stat va produce aceleași efecte (în limitele stabilite în dreptul intern) ca o hotărâre pronunțată în statul respectiv. Declarația de încuviințare a executării este diferită de hotărârea de încuviințare a executării, acesta fiind un document care stabilește faptul că o hotărâre este executorie în statul de origine și care trebuie inclus în setul de documente aferente unei cereri de recunoaștere sau de recunoaștere și executare.

A se vedea articolul 23 alineatul (2) și articolul 25 alineatul (1) litera (b)

Referință manual — capitolele 4 și 5

Dovadă a notificării

93. Acest document este necesar în contextul unei cereri de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, în cazul în care pârâtul (adeseori debitorul) nu s-a înfățișat și nici nu a fost reprezentat în cadrul procedurii din statul de origine. Documentul atestă faptul că pârâtul a fost înștiințat în mod corespunzător cu privire la procedura care a condus la pronunțarea hotărârii în materie de întreținere și a avut posibilitatea să fie audiat sau că pârâtul a fost înștiințat cu privire la hotărâre și a avut posibilitatea să o conteste sau să o atace cu privire atât la motive de fapt, cât și la motive de drept („în fapt și în drept”) ²¹.

A se vedea articolul 25

Referință manual — capitolul 4

Evaluarea mijloacelor de întreținere

94. În anumite situații, convenția permite unui stat să efectueze o evaluare a mijloacelor de întreținere pentru a stabili dacă un solicitant are dreptul la asistență juridică în cadrul unei proceduri în temeiul convenției și dacă asistența juridică va fi furnizată unui solicitant sau unei părți în mod gratuit. Evaluarea mijloacelor de întreținere analizează, în general, venitul și bunurile solicitantului sau alte elemente privind situația financiară, care pot influența capacitatea solicitantului de a plăti asistența juridică.
95. Evaluarea mijloacelor de întreținere ale copilului este permisă, în temeiul articolului 16, pentru anumite tipuri de cereri și analizează posibilitățile sau situația financiară a copilului și nu a părintelui, putând fi utilizată de unele state pentru a stabili dacă se impune acordarea de asistență juridică gratuită.

A se vedea articolele 16 și 17

Referință manual — capitolul 3

Evaluarea temeiului cererii

96. În anumite situații, convenția permite unui stat să realizeze o evaluare a temeiului cererii pentru a stabili dacă un solicitant are dreptul la asistență juridică gratuită în cadrul unei proceduri în temeiul convenției. O astfel de evaluare analizează, în general, temeiul sau probabilitatea de reușită a cererii, luând în considerare aspecte precum temeiul juridic al cererii și dacă faptele în cauză sunt susceptibile să conducă la un rezultat favorabil. Aspectele analizate în cadrul unei astfel de evaluări a temeiului cererii depind de statul care realizează evaluarea.

²¹ A se vedea capitolul 4 partea III secțiunea B.3, pregătirea „dovezii de notificare” necesară pentru cerere.

A se vedea articolul 15 alineatul (2) și articolul 17 litera (a)

Referință manual — capitolul 3

Hotărâre

97. Termenul de hotărâre este utilizat în convenție în legătură cu cererile de recunoaștere și executare, executare și cu alte tipuri de cereri adresate autorităților competente.
98. O hotărâre stabilește obligația debitorului de a plăti pensie de întreținere și, de asemenea, poate include ajustarea automată prin indexare și obligația de a plăti restanțe, pensia de întreținere în regim retroactiv sau dobândă, precum și stabilirea costurilor sau cheltuielilor²².
99. De exemplu, termenul include tipul de hotărâre care este pronunțată în mod obișnuit de către o autoritate judiciară, conținută într-o sentință sau un ordin al instanței. De asemenea, hotărârile unei autorități administrative sunt incluse, în mod specific, cu condiția ca acestea să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 19 alineatul (3). Prin urmare, evaluările realizate de o agenție de protecție a minorilor în cadrul unui sistem administrativ se vor încadra în domeniul de aplicare al convenției, dacă îndeplinesc criteriile respective.

A se vedea articolele 3 și 19

Hotărâre de încuviințare a executării

100. Acest document este necesar în contextul unei cereri de recunoaștere sau de recunoaștere și executare pentru a stabili dacă hotărârea este executorie în statul în care a fost pronunțată (statul de origine). În unele state, hotărârea de încuviințare a executării este un document emis de autoritatea competentă, care va preciza faptul că hotărârea are „putere de lege”, în sensul că aceasta poate fi executată în statul respectiv. O hotărâre de încuviințare a executării este diferită de declarația de încuviințare a executării, care reprezintă unul dintre mecanismele care pot fi utilizate în unele state pentru recunoașterea sau recunoașterea și executarea unei hotărâri²³.

A se vedea articolul 23 alineatul (1) și articolul 25 alineatul (1) litera (b)

Referință manual — capitolul 4

Hotărâre în materie de întreținere

A se vedea Hotărâre

Înfățișare

101. Acest termen este utilizat pentru a desemna participarea sau prezența unei persoane la un anumit tip de audiere. În funcție de legile și procedurile aplicabile într-un anumit stat, înfățișarea unei persoane sau a unei părți poate include prezentarea personală la audiere sau participarea la audiere prin telefon sau prin alte mijloace de comunicare electronice. De asemenea, o persoană se poate „prezenta la o procedură” prin intermediul unui avocat sau poate desemna un alt reprezentant care să participe sau să formuleze observații în numele său. Înfățișarea unei părți la procedura de pronunțare a unei hotărâri este relevantă în contextul convenției pentru a stabili dacă pentru o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri este necesară includerea unei dovezi a notificării.

²² A se vedea Raportul explicativ, punctele 434-437.

²³ În unele state, poate fi utilizată o atestare a autorității de lucru judecat („*attestation de la force de chose jugée*”) care conferă hotărârii caracter executoriu în statul respectiv.

A se vedea articolele 25 și 29

A se vedea, de asemenea, Dovadă a notificării

Referință manual — capitolele 4 și 5

Întreținere

102. Întreținerea include pensia pentru copii, (fost) soț/(fostă) soție sau partener și cheltuielile legate de îngrijirea copiilor sau soțului (fostului soț)/soției (fostei soții) sau partenerei/partenerului. În temeiul convenției, statele pot să extindă întreținerea și la obligații de întreținere care decurg din alte forme de relații de familie.
103. Întreținerea este plătită de către debitor creditorului. Întreținerea poate include atât plăți periodice și plata unor sume globale, cât și transferuri de proprietate, în funcție de legea statului în care este pronunțată hotărârea²⁴.

A se vedea articolul 2

Referință manual — capitolul 3

Legalizare

104. Legalizarea este termenul utilizat pentru a descrie anumite formalități legale. Scopul legalizării este de a certifica autenticitatea semnăturii, calitatea în care a acționat persoana care semnează documentul și, dacă este cazul, identitatea sigiliului sau ștampilei aplicate pe document. Legalizarea nu se referă la conținutul documentului în sine (și anume, documentul legalizat). Articolul 41 prevede scutirea de legalizare sau orice alte formalități similare, inclusiv apostila, a tuturor procedurilor inițiate în temeiul convenției²⁵.

A se vedea articolul 41

Măsuri provizorii

105. Măsurile provizorii sunt reglementate la articolul 6 alineatul (2) litera (i) și articolul 7 din convenție. Acestea sunt proceduri inițiate într-un stat cu scopul de a garanta soluționarea unei cereri de întreținere. De exemplu, pot fi solicitate măsuri provizorii pentru a preveni îndepărtarea bunurilor sau pentru a preîntâmpina părăsirea statului de către debitor în scopul de a se sustrage procedurilor legate de obligațiile de întreținere²⁶.

A se vedea articolele 6 și 7

Referință manual — capitolele 13 și 14

Măsuri specifice

106. Măsurile specifice reprezintă anumite sarcini de cooperare administrativă, enumerate la articolul 7, care pot face obiectul unei solicitări din partea unei autorități centrale către o altă autoritate centrală. Solicitarea va fi formulată separat față de cererea de recunoaștere, recunoaștere și executare, pronunțare, executare sau modificare. Măsurile specifice care pot fi solicitate includ asistența cu privire la:
- localizarea debitorului sau creditorului
 - obținerea de informații cu privire la venitul și situația financiară a debitorului sau a creditorului, inclusiv localizarea bunurilor
 - stabilirea filiației unui copil

²⁴ A se vedea Raportul explicativ, punctul 65.

²⁵ A se vedea Raportul explicativ, punctul 614.

²⁶ A se vedea Raportul explicativ, punctul 176.

- obținerea de probe sau documente
- notificarea sau comunicarea actelor
- obținerea de măsuri provizorii.

A se vedea articolul 7

Referință manual — capitolele 13 și 14

Modificarea unei hotărâri

107. Modificarea se referă la procedura de schimbare a unei hotărâri în materie de întreținere după ce aceasta a fost pronunțată. În unele state, aceasta este cunoscută drept cerere modificatoare sau cerere de schimbare a unei hotărâri. Modificarea se poate referi la cuantumul pensiei de întreținere, la frecvența cu care este efectuată sau la o altă dispoziție a hotărârii în materie de întreținere. În temeiul convenției, termenul de modificare acoperă, de asemenea, pronunțarea unei noi hotărâri, în cazul în care legislația internă a statului solicitat nu prevede o procedură de modificare a unei hotărâri pronunțate în străinătate, permițând numai pronunțarea unei noi hotărâri²⁷. O cerere de modificare poate fi formulată atât de către un creditor al obligației de întreținere, în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (e) sau (f), cât și de către un debitor, în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (b) sau (c).

A se vedea articolele 10 și 18

Referință manual — capitolul 11

Organism public

108. Termenul de organism public este utilizat în convenție în două contexte diferite.
109. În contextul articolului 36, organismul public este o autoritate guvernamentală care, în anumite circumstanțe, poate formula o cerere privind obligațiile de întreținere, în calitate de creditor. Un organism public poate formula o cerere de recunoaștere, de recunoaștere și executare sau de executare a unei hotărâri în temeiul articolului 10 alineatul (1) literele (a) și (b). De asemenea, acesta poate iniția o cerere de pronunțare a unei hotărâri în situația în care o hotărâre existentă nu poate fi recunoscută din motivele prevăzute la articolul 20 alineatul (4)²⁸.
110. Pentru a avea dreptul de a introduce cererea, organismul public trebuie fie să acționeze în numele creditorului, fie să solicite rambursarea prestațiilor furnizate cu titlu de întreținere.
111. De asemenea, articolul 6 alineatul (3) din convenție se referă la organisme publice, iar în acest context, organismele publice sunt entitățile autorizate de legislația unui stat să exercite atribuțiile unei autorități centrale. Un organism public care și-a asumat astfel de atribuții trebuie să fie supravegheat de autoritățile competente ale statului, iar măsura implicării respectivelor organisme în cazurile care se circumscriu domeniului de aplicare al convenției trebuie adusă la cunoștința Biroului permanent al Conferinței de la Haga.

A se vedea articolul 6 alineatul (3) și articolul 36

²⁷ A se vedea Raportul explicativ, punctul 264.

²⁸ A se vedea Raportul explicativ, punctul 590.

Pârât

112. Pârâtul este persoana împotriva căreia se introduce o acțiune sau se formulează o cale de atac în temeiul convenției. Pârâtul poate fi un creditor sau un debitor.

A se vedea articolele 11, 23 și 24

Persoană vulnerabilă

113. O persoană vulnerabilă este definită la articolul 3 din convenție ca fiind persoana care, din cauza unei deficiențe sau a unei insuficiențe a capacităților personale, se află în incapacitatea de a se întreține. Convenția se aplică persoanelor vulnerabile numai în cazul în care atât statul solicitant, cât și statul solicitat au declarat în temeiul articolului 2 alineatul (3) că vor extinde aplicarea convenției.

A se vedea articolul 2

Referință manual — capitolul 3

Poprire

114. Poprirea reprezintă indisponibilizarea de către autoritatea de executare a fondurilor care, altfel, ar fi fost plătite unui debitor. Un aviz sau un ordin de poprire obligă persoana sau organizația care ar fi plătit fondurile către debitor să le plătească autorității de executare în beneficiul creditorului obligației de întreținere. În unele state, poprirea se numește sechestru, reținere sau interceptare a fondurilor.

A se vedea articolul 34

Referință manual — capitolul 10

Profil de țară

115. În temeiul articolului 57 din convenție, fiecare stat contractant trebuie să furnizeze Biroului permanent al Conferinței de la Haga anumite informații cu privire la normele și procedurile sale interne și la măsurile pe care le va lua pentru a pune în aplicare convenția, inclusiv o descriere a modului în care statul va soluționa cererile de pronunțare, recunoaștere și executare a hotărârilor în materie de întreținere²⁹.
116. Profilul de țară recomandat și publicat de Conferința de la Haga poate fi utilizat de către un stat contractant ca mijloc de furnizare a acestor informații. Profilul de țară va indica toate documentele sau cerințele specifice ale unui stat privind cererile.
117. Utilizarea profilului de țară nu este obligatorie. Cu toate acestea, un stat care nu utilizează profilul de țară trebuie totuși să furnizeze Biroului permanent al Conferinței de la Haga informațiile solicitate la articolul 57 .
118. Atât profilul de țară, cât și orice informații furnizate de un stat contractant în temeiul articolului 57 sunt disponibile pe pagina de internet a Conferinței de la Haga < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”.

A se vedea articolul 57

²⁹

A se vedea Raportul explicativ, punctul 683.

Pronunțarea unei hotărâri

119. Acest termen este utilizat pentru a desemna procedura de obținere a unei hotărâri în materie de întreținere, atunci când fie nu există încă nicio hotărâre în materie de întreținere, fie hotărârea în materie de întreținere existentă nu poate fi recunoscută sau executată din anumite motive. Pronunțarea poate include stabilirea filiației, dacă acest lucru este necesar pentru obținerea hotărârii în materie de întreținere.

A se vedea articolul 10

Referință manual — capitolele 8 și 9

Protocolul privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere

120. *Protocolul de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere* reprezintă un instrument internațional care conține dispoziții generale privind legea aplicabilă, menite să completeze *Convenția de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei*. Unele state care sunt părți la convenție pot fi, de asemenea, părți la Protocol și vor aplica Protocolul în materie de obligații de întreținere.

Referință manual — capitolele 8, 9 și 12

Ratificare

121. Ratificarea este unul dintre mijloacele pe care un stat poate să le utilizeze pentru a deveni parte la convenție. Articolul 60 stabilește data la care convenția intră în vigoare (trei luni de la depunerea celui de-al doilea instrument de ratificare, acceptare sau aprobare) și momentul când aceasta intră în vigoare în fiecare stat contractant. Pagina de internet a Conferinței de la Haga indică statele care au devenit părți la convenție.

A se vedea articolele 58 și 60

Recunoaștere

122. Recunoașterea unei hotărâri în materie de întreținere este procedura utilizată de către autoritatea competentă a unui stat pentru a accepta stabilirea drepturilor și obligațiilor privind întreținerea efectuată de către autoritatea din statul de origine, unde a fost pronunțată hotărârea, și conferă hotărârii respective caracter executoriu³⁰. În cele mai multe cazuri, solicitantul solicită, de asemenea, executarea hotărârii, astfel formulând o cerere de recunoaștere și executare. Cu toate acestea, un solicitant poate cere numai recunoașterea hotărârii. În conformitate cu articolul 26, o cerere de recunoaștere va fi supusă aceluiași cerințe precum o cerere de recunoaștere și executare, cu singura diferență că nu este necesar ca hotărârea să fie executorie în statul de origine, ci numai să „producă efecte” în statul respectiv.

A se vedea articolele 19-28

Referință manual — capitolele 4 și 5

³⁰ A se vedea Raportul explicativ, punctul 429.

Recunoaștere și executare

123. Recunoașterea și executarea hotărârilor în materie de întreținere existente reprezintă una dintre procedurile-cheie prevăzute de convenție. Scopul procedurii de recunoaștere și executare este de a asigura că o hotărâre pronunțată într-un stat va produce efecte sau va putea fi executată într-un alt stat contractant³¹. Procedura de recunoaștere și executare elimină necesitatea ca un creditor să obțină o nouă hotărâre în statul în care hotărârea trebuie executată și permite statului solicitat să execute hotărârea existentă.

A se vedea articolele 19-28

Referință manual — capitolele 4 și 5

Reședință obișnuită

124. Termenul de reședință obișnuită nu este definit în textul convenției³². Termenul este utilizat în mai multe articole ale convenției în legătură cu faptul dacă o hotărâre poate fi recunoscută sau executată. Pe baza datelor individuale ale fiecărui caz în parte se va stabili statul în care o persoană își are reședința obișnuită. Stabilirea reședinței obișnuite poate fi efectuată luând în considerare date precum locul unde persoana locuiește, locul unde aceasta își are reședința principală (primară) sau locul unde aceasta lucrează sau studiază. Simpla prezență într-un stat nu este suficientă pentru a stabili reședința obișnuită.

A se vedea articolul 20 alineatul (1) litera (a)

Referință manual — capitolul 5

Revizuire ex officio

125. Revizuirea *ex officio* este o formă de verificare care poate fi efectuată de o autoritate competentă din proprie inițiativă în cadrul unei proceduri de recunoaștere sau de recunoaștere și executare. Revizuirea este prevăzută la articolul 23 alineatul (4) și la articolul 24 alineatul (4)³³. Niciuna dintre părți nu are dreptul de a formula obiecții privind revizuirea.
126. Cu excepția cazului în care statul solicitat a declarat că va aplica procedurile prevăzute la articolul 24, revizuirea *ex officio* în temeiul articolului 23 poate stabili dacă înregistrarea hotărârii de executare sau declarația de încuviințare a executării ar fi în mod evident contrare ordinii publice.
127. Dacă se utilizează procedura prevăzută la articolul 24, revizuirea *ex officio* va fi ușor diferită, ca urmare a faptului că există motive suplimentare de refuz de care autoritatea competentă va trebui să țină cont.

A se vedea capitolul 5 pentru mai multe detalii legate de această procedură

A se vedea articolul 12 alineatul (8), articolul 23 alineatul (4) și articolul 24 alineatul (4)

Referință manual — capitolele 4 și 5

³¹ A se vedea Raportul explicativ, punctul 490.

³² A se vedea Raportul explicativ, punctele 63 și 444.

³³ A se vedea Raportul explicativ, punctul 500.

Rezervă

128. O rezervă este o declarație oficială a unui stat contractant, permisă în anumite circumstanțe în temeiul convenției, prin care se specifică că aplicarea convenției în statul respectiv va fi limitată într-un anumit mod. De exemplu, un stat poate formula o rezervă cu privire la faptul că nu va recunoaște sau executa pe teritoriul său convențiile de întreținere. Procedura formulării de rezerve este stabilită la articolul 62. Profilul de țară al unui stat va menționa rezervele formulate de statul respectiv. Textul integral al tuturor rezervelor formulate de un stat poate fi consultat și pe pagina de internet a Conferinței de la Haga < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”.

A se vedea articolul 62

Sechestrul

129. Sechestrul este o indisponibilizare care poate fi instituită asupra bunurilor unei persoane. În unele state, sechestrul poate fi instituit asupra bunurilor, inclusiv terenuri și vehicule, aparținând unui debitor care datorează întreținere. În cazul în care bunurile sunt vândute, restanțele la plata întreținerii pot fi recuperate din fondurile obținute în urma vânzării.

A se vedea articolul 34

Referință manual — capitolul 10

Solicitant

130. În manual, prin solicitant se desemnează persoana sau autoritatea guvernamentală („organismul public”) care se adresează autorității centrale cu una dintre categoriile de cereri prevăzute la articolul 10 (recunoaștere, recunoaștere și executare, executare, pronunțare sau modificare).
131. În anumite părți ale textului convenției, un solicitant poate fi, de asemenea, persoana sau partea în cadrul unei proceduri judiciare care a inițiat o cale de atac. De exemplu, la articolul 23 alineatul (6), solicitantul este persoana care a inițiat o acțiune împotriva hotărârii de a înregistra o hotărâre în vederea executării sau de a declara o hotărâre executorie.
132. Solicitantul poate fi un creditor, un debitor sau reprezentantul legal al unui copil. În cazul anumitor tipuri de cereri, creditorul include un organism public.

A se vedea articolele 7, 10, 36 și 37

Referință manual — capitolele 1 și 3

Stabilirea filiației

133. Stabilirea filiației implică o investigare cu privire la părinții biologici sau legali ai unui copil în vederea obținerii pensiei de întreținere. În temeiul convenției, stabilirea filiației este solicitată adesea în legătură cu o cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere, cu toate că aceasta poate fi, de asemenea, obiectul unei cereri de măsuri specifice³⁴, în temeiul articolului 7. Deși filiația poate fi stabilită prin intermediul unor teste genetice, aceasta poate fi determinată, de asemenea, de plin drept, pe baza anumitor prezumții, cum ar fi căsătoria sau coabitarea părților anterior nașterii copilului sau prin acceptarea sau recunoașterea filiației de către părinte.

³⁴ A se vedea Raportul explicativ, punctul 174.

A se vedea articolele 7 și 10

Referință manual — capitolele 8 și 9

Stat

A se vedea Stat contractant

Stat contractant

134. Un stat contractant este un stat obligat prin convenție, ca urmare a finalizării procedurii de ratificare, acceptare sau aprobare prevăzută la articolul 58.
135. Termenul de stat este frecvent utilizat în prezentul manual. În general, acesta se referă la un stat suveran sau o țară, și nu la o subunitate a unui stat sau o unitate teritorială, cum ar fi o provincie sau un stat din Statele Unite ale Americii. Cu toate acestea, există situații în care termenul stat include, de asemenea, sensul de unitate teritorială. Acest aspect este prevăzut la articolul 46. De exemplu, o trimitere la autoritatea competentă dintr-un stat în care s-a pronunțat o hotărâre poate fi interpretată ca făcând referire la o autoritate judiciară sau administrativă din respectiva unitate teritorială³⁵.

A se vedea articolele 46 și 58

Stat de origine

136. Acest termen este utilizat pentru a desemna statul în care a fost pronunțată hotărârea în materie de întreținere. Statul de origine poate fi diferit de statul în care își are reședința solicitantul ori pârâtul sau poate fi același. Este important de știut care este statul de origine pentru a determina, de exemplu, autoritatea competentă care trebuie să elaboreze hotărârea de încuviințare a executării în cadrul unei cereri de recunoaștere sau de recunoaștere și executare. Statul de origine poate fi denumit, de asemenea, statul emitent.
137. În cazul unei convenții de întreținere, statul de origine va fi, cel mai probabil, statul în care convenția a fost încheiată sau autenticată.

A se vedea articolele 11, 20, 25 și 30

Referință manual — capitolul 4

Stat solicitant și stat solicitat

138. **Statul solicitant** este statul în care solicitantul își are reședința și unde este inițiată o cerere sau solicitare în temeiul convenției. **Statul solicitat** este statul căruia i se solicită să soluționeze cererea sau solicitarea. Acesta este, de regulă, statul în care își are reședința pârâtul³⁶.

A se vedea articolele 10 și 12

³⁵ A se vedea Raportul explicativ, punctul 637.

³⁶ Termenii „stat solicitat” și „stat solicitant” nu sunt definiți în convenție sau în Raportul explicativ. A se vedea Raportul explicativ, punctul 64. Articolul 9 din convenție conține o definiție a reședinței numai în sensul articolului menționat. A se vedea Raportul explicativ, punctul 228.

Capitolul 3

Aspecte generale privind aplicarea convenției

Partea 1

Domeniul de aplicare al convenției

I. Scopul prezentului capitol

139. O serie de considerații și sarcini recurente sunt comune tuturor cererilor trimise sau primite în temeiul convenției și tuturor cererilor de măsuri specifice. Primul și cel mai important aspect de luat în calcul este dacă cererea sau solicitarea este formulată în temeiul convenției, adică dacă se încadrează în „domeniul de aplicare al convenției”.
140. În cazul în care cererea sau solicitarea nu se încadrează în domeniul de aplicare al convenției, procedurile prevăzute în prezentul manual nu se aplică. Prima parte din capitolul 3 stabilește criteriile care vor fi utilizate pentru a stabili dacă cererea intră în domeniul de aplicare al convenției și, la fel de important, măsura în care dispozițiile convenției se aplică, în totalitate sau parțial, tipului de cerere sau solicitare avută în vedere.
141. A doua parte din capitolul 3 acoperă aspecte comune tuturor procedurilor în temeiul convenției — norme privind limba de comunicare, obligația traducerii documentelor și hotărârilor, protecția datelor cu caracter personal, precum și cerința privind accesul efectiv la proceduri.

II. Domeniul de aplicare al convenției

A. Generalități

142. Înțelegerea corectă a domeniului de aplicare al convenției este foarte importantă pentru a stabili măsura în care convenția se aplică unei cereri privind obligațiile de întreținere (o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, de executare, de pronunțare sau de modificare). Convenția nu acoperă toate categoriile de cereri privind obligațiile de întreținere atunci când părțile își au reședința în state diferite, și nu toate dispozițiile convenției se aplică automat în cazul tuturor cererilor formulate în temeiul convenției.
143. Prin urmare, este foarte important să se determine mai întâi dacă într-o anumită situație se aplică capitolele din convenție care tratează obligațiile de cooperare administrativă și atribuțiile autorității centrale, inclusiv furnizarea asistenței juridice, precum și normele cu privire la conținutul și transmiterea cererilor. Aceste obligații sunt stabilite în capitolele II și III din convenție.
144. Articolul 2 reprezintă punctul de plecare pentru a determina domeniul de aplicare al convenției și dacă capitolele II și III se aplică în contextul unei anumite cereri. Articolul 2 stabilește tipurile de obligații de întreținere acoperite de convenție, precum și măsura în care domeniul de aplicare a acesteia poate fi extins sau limitat pe baza unei declarații sau rezerve formulate de un stat contractant.

B. Domeniul de aplicare principal - obligații de întreținere

145. În principal, convenția reglementează obligațiile de întreținere pentru copii și între (foști) soți, astfel cum se arată mai jos.

1. Pensia de întreținere pentru copii

146. Cea mai largă aplicare a convenției se referă la pensia de întreținere pentru copii. Ca punct de pornire, toate capitolele convenției se aplică tuturor **obligațiilor de întreținere** pentru copii, cu condiția ca:
- obligația de întreținere să rezulte dintr-o relație părinte-copil,
 - copilul să nu fi împlinit încă 21 de ani.

Întreținerea include pensia pentru copii, (fost) soț/(fostă) soție sau partener/ă și cheltuielile legate de îngrijirea acestora. În temeiul convenției, statele pot extinde întreținerea la pensia datorată în baza altor relații de familie.

147. Statele contractante pot extinde sau limita domeniul de aplicare inițial pe baza unor declarații sau rezerve, astfel cum se arată în secțiunea 3 de mai jos.

2. Obligații de întreținere între (foști) soți

148. Aplicarea convenției la obligațiile de întreținere între (foști) soți nu este atât de largă precum în cazul pensiei pentru întreținerea copiilor.
149. Întreaga convenție, inclusiv dispozițiile din capitolele II și III, se aplică întotdeauna în contextul unei cereri de recunoaștere, recunoaștere și executare sau executare, atunci când cererea de întreținere între (foști) soți este formulată împreună cu sau ca parte a unei cereri de întreținere pentru un copil în contextul descris mai sus³⁷. În consecință, astfel de cereri vor fi transmise prin intermediul autorităților centrale din ambele state și se vor aplica toate dispozițiile convenției referitoare la autoritățile centrale, cum ar fi obligația de a furniza informații actualizate cu privire la cerere și de a transmite hotărârile către autoritatea competentă din statul respectiv.
150. Cu toate acestea, dacă cererea implică doar pensia de întreținere pentru (fost) soț/(fostă) soție, dispozițiile de la capitolele II și III nu se aplică cererii, cu excepția situației în care statul, printr-o declarație, a extins domeniul de aplicare a întregii convenții la obligațiile de întreținere între (foști) soți. Aceasta înseamnă că solicitarea sau cererea nu va fi transmisă prin intermediul autorității centrale, ci va fi adresată direct autorității competente din celălalt stat. Acestea se numesc cereri directe către o autoritate competentă. Dat fiind că autoritățile centrale nu sunt implicate, dispozițiile convenției cu privire la activitățile acestora nu sunt aplicabile, dar există alte dispoziții care se vor aplica cererilor adresate direct autorităților competente. Toate articolele din convenție, altele decât cele din capitolele II și III, se aplică întotdeauna hotărârilor privind exclusiv obligațiile de întreținere între (foști) soți.
151. Un stat contractant poate extinde implicarea autorității sale centrale la toate aspectele legate de obligațiile de întreținere între soți, astfel cum se arată în secțiunea următoare.

37

convenția utilizează formularea „depusă împreună cu o cerere” pentru obținerea pensiei de întreținere pentru un copil. Acest lucru nu înseamnă neapărat că obligația de întreținere între soți trebuie să fie cuprinsă în aceeași hotărâre, dar aceasta trebuie să aibă legătură cu sau să se refere la cererea pentru obținerea pensiei de întreținere pentru un copil. A se vedea Raportul explicativ, punctul 47.

3. Rezerve și declarații

152. Posibilitatea statelor contractante de a limita sau a extinde domeniul de aplicare al convenției este prevăzută la articolul 2.

a) Pensie de întreținere pentru copii — vârsta copilului

153. Un stat contractant poate formula o **rezervă** în temeiul convenției, limitând aplicarea convenției la copiii care nu au împlinit încă vârsta de 18 ani. De asemenea, un stat contractant poate să extindă aplicarea convenției (sau a unei părți a acesteia) la copiii cu vârsta de peste 21 de ani.
- O **rezervă** este o declarație oficială înaintată de un stat contractant, permisă în anumite circumstanțe în temeiul convenției, care specifică că aplicarea convenției va fi limitată într-un fel sau altul în statul respectiv.*

b) Obligații de întreținere între (foști) soți

154. Un stat contractant poate formula o declarație în vederea extinderii aplicării dispozițiilor de la capitolele II și III din convenție la unele sau la toate cererile referitoare la obligațiile de întreținere între (foști) soți. Practic, aceasta înseamnă că obligațiile autorității centrale, în special de a formula și de a răspunde la cererile de măsuri specifice, precum și dispozițiile privind unele cereri sau toate cererile se vor aplica tuturor obligațiilor și cererilor de întreținere între (foști) soți.

c) Pensie de întreținere pentru alți membri ai familiei

155. Convenția permite statelor contractante formularea unei declarații privind extinderea aplicării convenției (sau a unei anumite părți a acesteia) la alte tipuri de obligații de întreținere care decurg dintr-o relație de familie. Prin urmare, un stat contractant poate extinde domeniul de aplicare al convenției la obligațiile de întreținere care decurg din relații de alianță sau alte relații de familie. De asemenea, un stat contractant poate să extindă aplicarea convenției la obligațiile de întreținere pentru persoanele vulnerabile, astfel cum sunt definite în convenție.
- O **declarație** este o declarație oficială înaintată de un stat contractant cu privire la anumite articole sau cerințe în temeiul convenției. Declarațiile sunt reglementate de articolul 63.*

d) Convenții de întreținere

156. Un stat contractant poate formula o rezervă în temeiul convenției, indicând că nu va recunoaște și executa **convențiile de întreținere**. În acest caz, numai hotărârile privind obligațiile de întreținere, astfel cum sunt definite în temeiul convenției, pot fi recunoscute și executate în statul respectiv. De asemenea, un stat poate să facă o declarație cu privire la faptul că cererile de recunoaștere și executare a convențiilor de întreținere trebuie transmise numai prin intermediul autorității centrale a statului respectiv. A se vedea articolul 19 alineatul (4) și articolul 30 alineatul (7).
- Convenția de întreținere** este definită la articolul 3 ca fiind un acord scris cu privire la plata întreținerii, care fie a fost întocmit sau înregistrat în mod oficial ca act autentic de către o autoritate competentă, fie a fost autentificat sau înregistrat de o autoritate competentă, încheiat cu aceasta sau transmis acesteia, și care poate face obiectul unei verificări sau modificări de către o autoritate competentă.*

4. Efectul rezervelor formulate pentru limitarea aplicării convenției

157. După cum s-a arătat mai sus, un stat contractant poate formula o rezervă în temeiul convenției, limitând aplicarea convenției. În temeiul articolului 2 alineatul (2), un stat contractant poate limita aplicarea convenției la pensia de întreținere pentru copiii care nu au împlinit vârsta de 18 ani. Aceasta înseamnă că, în acel stat, convenția nu se va aplica cererilor care se referă la pensia de întreținere pentru copiii în vârstă de 18 ani sau mai mult.
158. În cazul în care un stat contractant a formulat o rezervă care limitează aplicarea convenției în propriul stat la persoanele cu vârsta sub 18 ani, acesta nu poate solicita altor state să soluționeze cereri privind copiii în vârstă de 18 de ani sau mai mult [articolul 2 alineatul (2) și articolul 62 alineatul (4)].
159. Pe pagina de internet a Conferinței de la Haga < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”, sunt disponibile informații privind faptul dacă un stat contractant a formulat rezerve pentru a limita aplicarea convenției.

5. Efectul declarațiilor formulate pentru extinderea aplicării convenției

160. Trebuie subliniat faptul că extinderile aplicării convenției trebuie să „coincidă” atât în statul solicitat, cât și în statul solicitant, pentru ca dispozițiile convenției să se aplice în ambele state în ceea ce privește domeniul de aplicare extins. Aceasta nu înseamnă că întreaga extindere trebuie să fie aceeași în ambele state - este suficient să existe o parte comună.
161. De exemplu, faptul că statul contractant A (statul solicitant) a extins aplicarea tuturor articolelor convenției, inclusiv a capitolelor II și III, astfel încât să acopere, de asemenea, aspectele legate de obligațiile de întreținere privind persoanele vulnerabile, nu impune nicio obligație asupra statului contractant B (statul solicitat) de a accepta o cerere de pronunțare a unei hotărâri privind obligațiile de întreținere pentru o persoană vulnerabilă, cu excepția cazului în care **declarația** statului B extinde domeniul de aplicare al convenției la obligațiile de întreținere pentru persoanele vulnerabile și extinde aplicarea capitolelor II și III la cererile de pronunțare privind obligațiile de întreținere pentru persoane vulnerabile. În acest exemplu, declarațiile statului A și ale statului B pot fi diferite, dar acestea „coincid” în ceea ce privește cererile de stabilire a obligațiilor de întreținere pentru persoane vulnerabile, întrucât ambele state au extins aplicarea convenției la cererile de pronunțare a hotărârilor.
- O **declarație** este o declarație oficială înaintată de un stat contractant cu privire la anumite articole sau cerințe în temeiul convenției.*
162. Pe pagina de internet a Conferinței de la Haga < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”, sunt disponibile informații privind formularea de către statele contractante de declarații pentru a extinde aplicarea convenției.

6. Studii de caz

Exemplul 1

163. K își are reședința în statul A. Ea deține o hotărâre în materie de întreținere pronunțată în statul A, prin care L este obligat la plata pensiei de întreținere pentru doi copii, în vârstă de 10 și, respectiv, 12 ani, precum și la plata pensiei de întreținere pentru soție. L este tatăl copiilor și trăiește în statul B. K dorește recunoașterea și executarea hotărârii privind obligațiile de întreținere în statul B. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.

Este aplicabilă convenția?

164. Convenția se aplică în cazul de față. Copiii nu au împlinit vârsta de 21 de ani, iar cererea are ca obiect obligații de întreținere pentru copii care decurg dintr-o relație părinte/copil. Ținând cont că cererea de recunoaștere și executare a hotărârii privind obligațiile de întreținere între (foști) soți este inclusă în cererea privind pensia de întreținere pentru copii, toate dispozițiile convenției se aplică, de asemenea, cererii respective.

Exemplul 2

165. M își are reședința în statul A și deține o hotărâre în materie de întreținere pronunțată în statul A, care impune plata pensiei de întreținere pentru un copil, care acum are vârsta de 20 de ani. M dorește executarea hotărârii în materie de întreținere împotriva tatălui copilului care, în prezent, își are reședința în statul B. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.

Este aplicabilă convenția?

166. Având în vedere că cererea are drept obiect o obligație de întreținere care decurge dintr-o relație părinte/copil, convenția se aplică, cu excepția cazului în care statul A sau statul B a formulat o rezervă pentru limitarea aplicării convenției la cazurile în care copilul are mai puțin de 18 ani. Dacă a fost formulată o astfel de rezervă, fie de către statul A, fie de către statul B, convenția nu se va aplica în speță.

Exemplul 3

167. N își are reședința în statul A și solicită pronunțarea unei hotărâri privind plata pensiei de întreținere pentru copilul său în vârstă de șase luni și a pensiei de întreținere pentru sine. Tatăl copilului, fostul său soț, locuiește în statul B. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.

Este aplicabilă convenția?

168. Convenția se va aplica cererii de pronunțare a unei hotărâri privind obligațiile de întreținere pentru copil. Cu toate acestea, N nu poate apela la serviciile autorității centrale, nici nu poate beneficia de dispozițiile privind cererile formulate în temeiul convenției pentru a obține o hotărâre privind plata pensiei de întreținere de către fostul soț, decât dacă atât statul A, cât și statul B au extins aplicarea capitolelor II și III din convenție la obligațiile de întreținere între soți sau, mai exact, la stabilirea obligațiilor de întreținere între soți.
169. Diagrama de la pagina următoare ilustrează modul în care se aplică dispozițiile privind domeniul de aplicare al convenției pentru a determina dacă convenția sau orice parte a acesteia se aplică în cazul unei anumite obligații de întreținere.

STABILIREA DOMENIULUI DE APLICARE A CONVENȚIEI

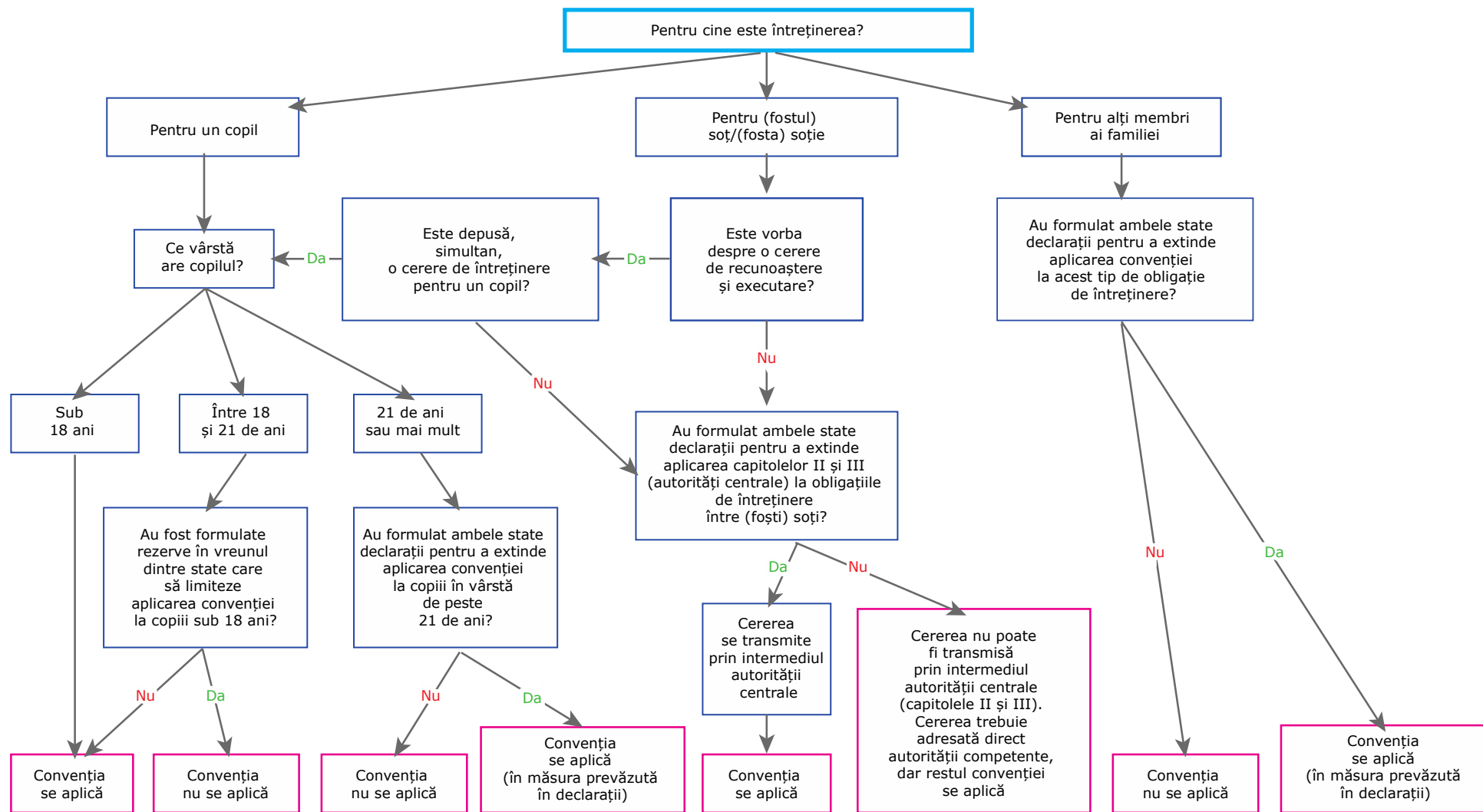

Figura 7: Stabilirea faptului dacă o cerere se circumscrie domeniului de aplicare al convenției

C. Alți factori care determină aplicarea convenției

170. Există o serie de alți factori care influențează modul în care convenția se aplică într-o anumită situație. Aceștia includ următoarele:

- Își au părțile reședința în state contractante?
- Este solicitantul un debitor sau un creditor?
- Are solicitantul o hotărâre în materie de întreținere?
- Unde a fost pronunțată hotărârea?
- Unde se află reședința obișnuită a creditorului?

1. Își au părțile reședința în state contractante?

171. Pentru ca dispozițiile convenției să se aplice, solicitantul (persoana care formulează cererea sau care solicită asistență în temeiul convenției) trebuie să își aibă reședința într-un stat parte la convenție.

172. În cazul în care solicitantul își are reședința într-un stat contractant, dar pârâtul (persoana împotriva căreia se îndreaptă cererea) nu locuiește într-un stat contractant sau, în cazul unui pârât care este debitor, acesta nu deține bunuri sau venituri într-un stat contractant, solicitantul nu va putea face uz de dispozițiile convenției pentru a obține recunoașterea, executarea, pronunțarea sau modificarea unei hotărâri în materie de întreținere. În această situație, este în interesul solicitantului să solicite consultanță juridică pentru a determina dacă există alte mijloace de a obține măsura dorită.

173. În cazul în care solicitantul își are reședința într-un stat necontractant, dar pârâtul/debitorul își are reședința sau are bunuri într-un stat contractant, autoritatea centrală din statul solicitantului nu va fi implicată, dar solicitantul poate adresa o cerere directă autorității competente din statul pârâtului pentru a obține asistență³⁸.

174. În cazul în care niciuna dintre părți nu își are reședința într-un stat contractant, cauza nu poate fi soluționată în temeiul convenției, însă solicitantul poate recurge la alte proceduri în statul în care acesta își are reședința în vederea pronunțării sau executării unei hotărâri în materie de întreținere.

175. Puteți afla dacă un stat este parte la convenție consultând pagina de internet a Conferinței de la Haga, la adresa < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”.

2. Este solicitantul un debitor sau un creditor?

176. Solicitantul unei măsuri reparatorii în temeiul convenției poate fi un creditor, un debitor sau un organism public. **Creditorul** este persoana căreia i se datorează sau se presupune că i se datorează întreținere. **Debitorul** este persoana care datorează sau se presupune că datorează întreținere. **Organismul public** este o entitate guvernamentală care a furnizat prestații creditorului, cu titlu de întreținere, sau care acționează în locul sau în numele creditorului.

³⁸

Rețineți că normele și procedurile aplicabile în cazurile pe care o autoritate competentă le acceptă direct vor fi determinate în întregime de dreptul intern. Prin urmare, în această situație, solicitantul ar trebui să contacteze autoritatea competentă pentru a afla modul în care trebuie să procedeze pentru a depune cererea.

De ce este important solicitantul?

177. Este important să se identifice solicitantul, întrucât articolul 10 stabilește cine are dreptul să formuleze fiecare categorie de cerere.

178. **Creditorul** poate formula oricare dintre următoarele categorii de cereri:

- cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri,
- cerere de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat,
- cerere de pronunțare a unei hotărâri atunci când nu există o hotărâre anterioară, inclusiv stabilirea filiației, dacă este necesar,
- cerere de pronunțare a unei hotărâri atunci când există o hotărâre anterioară, dar aceasta nu poate fi recunoscută sau executată,
- cerere de modificare a unei hotărâri pronunțate în statul solicitat sau într-un alt stat decât statul solicitat.

Creditorul este persoana căreia i se datorează sau se presupune că i se datorează întreținere. Creditorul poate fi un părinte sau un (fost) soț/o (fostă) soție, un copil, părinții adoptivi, rudele sau alte persoane care au în grijă un copil. În unele state, această persoană poate fi denumită beneficiar al obligației de întreținere, părinte care exercită autoritatea părintească sau persoană care are în grijă copilul.

179. **Debitorul** poate formula numai următoarele categorii de cereri în temeiul convenției:

- cerere de recunoaștere a unei hotărâri în scopul de a limita sau a suspenda executarea unei hotărâri anterioare, sau
- cerere de modificare a unei hotărâri pronunțate în statul solicitat sau într-un alt stat decât statul solicitat.

Debitorul este persoana care datorează sau se presupune că datorează întreținere. Debitorul poate fi un părinte, un (fost) soț/o (fostă) soție sau orice altă persoană care, în conformitate cu legea statului în care a fost pronunțată hotărârea, are obligația de a plăti pensie de întreținere. În unele state, această persoană este denumită plătitorul pensiei, părintele care nu exercită autoritatea părintească sau părintele care nu locuiește cu copilul.

180. **Organismul public** poate formula numai următoarele categorii de cereri:

- cerere de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat;
- cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri pronunțate în altă parte, sau
- cerere de pronunțare a unei hotărâri, numai în cazul în care o hotărâre existentă nu poate fi recunoscută ca urmare a unei rezerve formulate în temeiul articolului 20 alineatul (2).

Organismul public este o autoritate guvernamentală care, în anumite circumstanțe, poate formula o cerere privind obligațiile de întreținere, în calitate de creditor.

181. Astfel, un organism public nu poate, de exemplu, să utilizeze convenția pentru a iniția o modificare a unei hotărâri existente, la fel cum nici un debitor nu poate utiliza procedurile reglementate de convenție pentru a obține pronunțarea unei hotărâri în materie de întreținere.

182. De asemenea, există limitări în temeiul convenției referitoare la amploarea asistenței juridice care trebuie acordată unui creditor sau unui debitor în cadrul oricărei cereri. A se vedea în acest sens capitolul 3 partea 2 secțiunea III, care prezintă obligația de a oferi asistență juridică.

3. Are solicitantul o hotărâre în materie de întreținere?

183. **Hotărârea în materie de întreținere** este o dispoziție în cadrul unei hotărâri pronunțate de o autoritate judiciară sau administrativă care impune plata întreținerii în beneficiul unui solicitant, al unui copil sau al unei alte persoane care necesită sprijin. O hotărâre în materie de întreținere poate fi o hotărâre pronunțată de o autoritate judiciară sau o decizie ori o hotărâre a unei autorități administrative, a unui tribunal sau a unui minister, în cazul în care hotărârea respectivă îndeplinește criteriile stabilite la articolul 19.
184. O convenție de întreținere, astfel cum a fost definită în convenție, poate fi recunoscută și executată într-un stat dacă aceasta este executorie în statul în care a fost încheiată. Cu toate acestea, convenția de întreținere nu este o hotărâre în sensul dispozițiilor convenției și există norme diferite care se aplică în ceea ce privește recunoașterea convențiilor de întreținere.
185. În cazul în care solicitantul nu deține o hotărâre în materie de întreținere, trebuie depusă o cerere de pronunțare a unei hotărâri. Cu toate acestea, aplicarea convenției în cazul unei cereri de pronunțare a unei hotărâri poate depinde de tipul de întreținere solicitată, astfel cum s-a arătat în secțiunea dedicată domeniului de aplicare al convenției de mai sus.

4. Unde a fost pronunțată hotărârea?

186. Locul unde a fost pronunțată hotărârea în materie de întreținere este important pentru a stabili dacă hotărârea trebuie sau nu să fie recunoscută înainte ca aceasta să poată fi executată. În cazul în care hotărârea a fost pronunțată în statul solicitat, nu este necesară nicio cerere de recunoaștere, iar solicitantul poate să ceară, pur și simplu, executarea hotărârii. În cazul în care hotărârea a fost pronunțată într-un stat contractant, altul decât statul în care aceasta urmează să fie executată, aceasta va trebui mai întâi să fie recunoscută.
187. În cazul cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, hotărârea în materie de întreținere trebuie să fi fost pronunțată într-un stat contractant³⁹.

5. Unde se află reședința obișnuită a creditorului?

188. În afară de faptul că trebuie stabilit dacă solicitantul și pârâtul în cadrul oricărei cereri își au reședința în state contractante, stabilirea reședinței obișnuite a creditorului este un aspect important în contextul cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, precum și în cererile de modificare formulate de către debitori. Acest lucru este necesar deoarece există dispoziții speciale cu privire la recunoașterea și executarea unei hotărâri modificate, în funcție de cine a formulat cererea și de faptul dacă creditorul își are reședința obișnuită în statul în care a fost pronunțată hotărârea inițială în materie de întreținere.
189. Termenul „reședință obișnuită” nu este definit în convenție, prin urmare, faptul dacă un creditor își are reședința obișnuită într-un stat va depinde de la caz la caz. În general, reședința obișnuită se determină pe baza unor factori cum ar fi locul unde persoana are o reședință, unde persoana trăiește în mod obișnuit, unde lucrează sau unde merge la școală⁴⁰.

³⁹ Raportul explicativ, punctul 240.

⁴⁰ Raportul explicativ, punctele 63 și 444.

190. În temeiul convenției, în cazul în care creditorul își are reședința obișnuită în statul în care a fost pronunțată hotărârea, recunoașterea unei hotărâri de modificare pronunțate la cererea unui debitor poate fi refuzată în temeiul articolului 18, cu excepția cazului în care se aplică excepțiile prevăzute la articolul 18. Acest aspect este tratat mai în detaliu în capitolele 11 și 12 din prezentul manual.

Partea 2

Aspecte comune tuturor cererilor formulate în temeiul convenției și cererilor de măsuri specifice

191. Această parte abordează o serie de aspecte care sunt comune tuturor cererilor și solicitărilor formulate în temeiul convenției.

I. Limba

192. Având în vedere caracterul internațional al aplicării convenției, este important ca cererile și comunicările să respecte normele stabilite în convenție cu privire la limba de comunicare și orice alte cerințe privind traducerea documentelor. Acestea sunt prevăzute în articolele 44 și 45.

A. Limba de redactare a cererilor și documentelor

193. Orice cerere formulată în temeiul convenției și documentele care însoțesc cererea (inclusiv hotărârea) trebuie să fie în limba lor originală. Trebuie furnizată, de asemenea, traducerea cererii (și a documentelor conexe) într-una din limbile oficiale⁴¹ ale statului solicitat, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a statului solicitat (autoritatea administrativă sau judiciară care prelucrează cererea) a indicat că nu are nevoie de traducere.
194. De asemenea, statul solicitat poate să formuleze o declarație în temeiul convenției care impune utilizarea unei alte limbi decât una dintre limbile oficiale ale statului solicitat, pentru cererile și documentele conexe. Atunci când în cadrul unui stat există unități teritoriale (de exemplu, provincii sau state) și există mai mult de o limbă oficială sau atunci când un stat are mai multe limbi oficiale care pot fi utilizate în diferite părți ale teritoriului acestuia, statul contractant poate face o declarație în care specifică limba care va fi utilizată pentru fiecare dintre unitățile teritoriale respective.
195. De remarcat faptul că unul dintre cele mai importante avantaje ale utilizării formularelor recomandate pentru o cerere în temeiul convenției este că structura acestora permite completarea în orice limbă și înțelegerea lor în altă limbă, reducându-se astfel nevoia de traducere.

⁴¹ În cazul în care un stat are mai multe limbi oficiale și nu toate unitățile sale teritoriale utilizează toate limbile oficiale, este important de precizat care limbă este cerută în teritoriul unde va fi transmisă cererea [articolul 44 alineatul (2)].

B. *Limba de comunicare*

196. Cu excepția cazului în care autoritățile centrale au convenit altfel, orice comunicare între autoritățile centrale trebuie să se efectueze în limba oficială a statului solicitat sau în limbile engleză sau franceză. Un stat contractant poate formula o rezervă, excluzând utilizarea limbii engleze sau a limbii franceze în astfel de comunicări. În acest context, comunicarea se referă la corespondența curentă, rapoarte de actualizare și comunicări între statele contractante.

C. *Excepții de la obligația traducerii*

197. În unele cazuri, s-ar putea să nu fie practic sau posibil ca statul solicitant să traducă documentele în limba utilizată sau specificată de statul solicitat. De exemplu, serviciile de traducere disponibile în statul solicitant pot să nu furnizeze traduceri în limba statului solicitat. Într-un astfel de caz, dacă cererea este formulată în temeiul capitolului III [în general — orice cerere privind pensia de întreținere pentru copil sau recunoașterea și executarea hotărârilor privind obligațiile de întreținere pentru copii sau între (foști) soți], statul solicitat poate accepta, într-un caz concret sau în general, să se ocupe el însuși de realizarea traducerii⁴².
198. În cazul în care statul solicitat nu este de acord să acorde asistență pentru traducere, statul solicitant are opțiunea de a traduce documentele în limba engleză sau în limba franceză. Statul solicitat poate ulterior să traducă documentul în limba proprie, în cazul în care acest lucru este necesar.

D. *Funcționare practică*

- 1 Atunci când trimite o cerere în temeiul convenției, solicitantul (sau reprezentantul autorității centrale) completează cererea în limba sa și anexează toate documentele conexe, cum ar fi hotărârea în materie de întreținere, în limba de origine.
- 2 În cazul în care limba oficială a statului solicitat sau a teritoriului ori a unității teritoriale din statul solicitat este diferită de cea a statului solicitant, cererea și documentele necesare vor trebui traduse în respectiva limbă oficială sau în orice altă limbă specificată de statul solicitat într-o declarație, cu excepția cazului în care statul solicitat a indicat că nu are nevoie de traducere.
- 3 Dacă statul solicitant nu poate traduce documentele în limba oficială a statului solicitat (sau într-o altă limbă specificată de statul solicitat), iar cererea este formulată în temeiul capitolului III, statul solicitant poate:
 - i) să întrebe dacă statul solicitat acceptă să efectueze traducerea;
 - ii) în cazul unui refuz din partea statului solicitat, să traducă documentele în limba engleză sau în limba franceză (cu excepția cazului în care statul solicitat a formulat o rezervă prin care exclude utilizarea uneia dintre aceste limbi) și să trimită documentele statului solicitat, care se va ocupa de traducerea acestora în limba sa oficială.

⁴²

De reținut faptul că, dacă statul solicitat se ocupă de traducere astfel cum s-a arătat mai sus, costurile traducerii respective trebuie să fie suportate de statul solicitant (cu excepția cazului în care autoritățile centrale ale celor două state au convenit altfel). A se vedea, de asemenea, articolul 45 alineatul (3).

- 4 Orice comunicare ulterioară (scrisori, rapoarte și corespondență similară) între autoritățile centrale se va efectua în limba oficială a statului solicitat sau în limbile engleză sau franceză. Statul solicitant poate alege să comunice în limba oficială a statului solicitat sau în limba engleză sau în limba franceză, cu excepția cazului în care statul solicitat a formulat o rezervă prin care exclude utilizarea limbii engleze sau a limbii franceze.

Două exemple

199. O hotărâre în materie de întreținere a fost pronunțată în Germania și va fi trimisă în Mexic pentru recunoaștere și executare. Documentele trimise în Mexic vor include o copie a hotărârii în limba germană, dacă aceasta a fost limba originală a hotărârii, precum și o traducere a hotărârii în limba spaniolă. Formularul de transmitere obligatoriu, formularul de cerere recomandat și documentele necesare, cum ar fi hotărârea de încuviințare a executării, trebuie trimise în limba spaniolă; prin urmare, dacă au fost întocmite în limba germană, acestea vor trebui să fie însoțite de o copie tradusă, cu excepția cazului în care Mexicul a făcut o declarație în care specifică că nu are nevoie de traducere. Comunicările curente cu privire la cauză se vor efectua fie în limba spaniolă (limba statului solicitat), fie în limba engleză sau în limba franceză, cu excepția cazului în care Mexicul a făcut o declarație prin care exclude utilizarea limbii engleze sau a limbii franceze.
200. Solicitantul din statul solicitant (Norvegia) nu are posibilitatea de a traduce documentele în limba statului solicitat (spaniolă în Mexic), iar autoritatea din Mexic nu poate traduce hotărârea din norvegiană în spaniolă. În acest caz, documentele ar putea fi traduse de solicitant din norvegiană în limba engleză sau în limba franceză. Traducerea în limba engleză sau franceză ar putea fi trimisă apoi în Mexic, iar autoritatea mexicană ar putea efectua traducerea în limba spaniolă.

E. Alte cerințe privind documentele

1. Legalizare

201. Pentru a se alinia la alte convenții de la Haga, articolul 41 din convenția privind obligațiile de întreținere din 2007 prevede că nu este necesară nicio **legalizare** sau altă formalitate similară în temeiul convenției. Prin urmare, nu este necesară autentificarea formală a semnăturii funcționarului care completează documentele sau aplicarea unei apostile, dacă aceasta este practica obișnuită într-un stat contractant.

Legalizare este termenul utilizat pentru a descrie anumite formalități legale, cum ar fi apostilarea sau autentificarea notarială a documentelor.

2. Procură

202. Articolul 42 prevede că o procură poate fi cerută solicitantului numai în câteva circumstanțe strict limitate. O procură poate fi solicitată în situația în care autoritatea centrală sau o altă autoritate competentă din statul solicitat reprezintă solicitantul, de exemplu în cadrul unei proceduri judiciare, sau pentru a desemna un reprezentant care să acționeze într-o anumită cauză⁴³. Profilul de țară va indica dacă procura este solicitată de către statul solicitat.

⁴³

Raportul explicativ, punctul 617.

3. Semnături și copii certificate ale documentelor

203. Nu există nicio dispoziție în temeiul convenției cu privire la obligativitatea semnării cererii pentru ca aceasta să fie valabilă. De asemenea, în ceea ce privește cererile de recunoaștere și de recunoaștere și executare, articolele aplicabile [articolul 12 alineatul (2), articolele 13, 25 și 30] prevăd o procedură pe baza căreia copiile simple ale documentelor, inclusiv hotărârea, pot fi transmise împreună cu cererea de recunoaștere. În cursul procedurii de recunoaștere și executare, autoritatea competentă sau pârâtul poate solicita o copie certificată a oricăruia dintre documente, dacă acest lucru este necesar în cadrul procedurii sau pentru a răspunde cererii. Cu toate acestea, cu excepția cazului în care se solicită o copie certificată, copiile simple sunt suficiente. Un stat poate accepta, de asemenea, documente transmise prin mijloace electronice, având în vedere faptul că limbajul convenției este, în mod deliberat, „neutru în ceea ce privește suportul”.
204. În temeiul convenției, un stat poate specifica, de asemenea, că, în orice situație, va solicita copii certificate ale oricărui document. Profilul de țară va indica dacă un stat a formulat această cerință pentru toate cazurile.

II. Protecția datelor cu caracter personal și a informațiilor confidențiale

205. Convenția stabilește o serie de garanții importante pentru protecția datelor cu caracter personal și a informațiilor confidențiale transmise în temeiul convenției. (De remarcat faptul că acestea sunt numite „date” cu caracter personal în cadrul convenției, întrucât acesta este termenul utilizat în alte convenții de la Haga.) Acestea sunt prevăzute la articolele 38, 39 și 40. Datele cu caracter personal includ (fără a se limita la) informații cu privire la nume, data nașterii, adresa sau informațiile de contact, și coduri de identificare personală, cum ar fi codurile numerice personale⁴⁴.
206. Convenția recunoaște că, având în vedere caracterul sensibil al acestui tip de informații care vor fi schimbate între state cu privire la persoanele fizice, protecția acestor informații este esențială pentru a garanta că părțile sunt protejate de orice consecințe negative care pot apărea în urma divulgării informațiilor respective.
207. Convenția conține limite specifice privind divulgarea sau confirmarea informațiilor culese sau transmise în temeiul convenției în anumite circumstanțe. Divulgarea sau confirmarea informațiilor nu este permisă în cazul în care acest lucru ar putea periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane [articolul 40 alineatul (1)]. Persoana vizată poate fi un copil, solicitantul sau pârâtul sau orice altă persoană. Convenția nu impune nicio limită în acest sens.
208. Atunci când o autoritate centrală consideră că divulgarea sau confirmarea informațiilor ar putea prezenta un astfel de risc, aceasta va transmite acest lucru celeilalte autorități centrale implicate, care va ține seama de acest risc în momentul prelucrării cererii transmise în temeiul convenției. Autoritatea centrală a statului solicitat nu este obligată de stabilirea riscului realizată de autoritatea centrală a statului solicitant. Cu toate acestea, autoritatea centrală solicitată are obligația de a stabili în ce măsură divulgarea ar putea periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane și, în temeiul articolului 40 alineatul (2), poate lua în considerare hotărârea statului solicitant. Modul în care autoritatea centrală solicitată procedează în această situație depinde de ceea ce este necesar pentru prelucrarea cererii și îndeplinirea obligațiilor statului în temeiul convenției (articolul 40). Dacă autoritatea centrală solicitantă este preocupată de comunicarea unor informații confidențiale privind solicitantul, creditorul sau o altă persoană, o practică recomandată este

utilizarea adresei autorității centrale sau a autorității competente din statul solicitant, menționând „în atenția” creditorului sau a solicitantului⁴⁵.

209. Formularele obligatorii și recomandate publicate de Biroul permanent al Conferinței de la Haga au fost concepute, de asemenea, pentru a proteja informațiile cu caracter personal. Formularele permit unei autorități centrale să indice că există o preocupare legată de faptul că divulgarea sau confirmarea informațiilor ar putea periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane (în formulare, există o căsuță care trebuie bifată unde apare această notă).
210. Acolo unde această notă este prezentă, formularele permit includerea informațiilor cu caracter personal sensibile (cum ar fi datele de contact sau informațiile care ar putea fi utilizate pentru identificarea sau localizarea persoanei) într-o parte separată a formularului. În acest mod, cererea, care conține doar informațiile de care va avea nevoie pârâtul pentru a răspunde cererii, poate fi transmisă pârâtului sau autorității competente fără a genera vreun risc pentru solicitant, creditor sau alte persoane.
211. De asemenea, orice autoritate din statul solicitat sau din statul solicitant care prelucrează informații în temeiul procedurilor reglementate de convenție trebuie să respecte legislația internă din propriul stat privind confidențialitatea informațiilor (articolul 39). Prin urmare, orice transmitere de informații trebuie să respecte, de asemenea, cerințele prevăzute în dreptul intern, cum ar fi obținerea consimțământului pentru transmiterea informațiilor sau restricțiile cu privire la divulgarea informațiilor.

III. Acces efectiv la proceduri și asistență juridică

A. *Prezentare generală*

1. **Acces efectiv la proceduri**

212. Unul dintre cele mai importante principii care stau la baza convenției este că solicitanții trebuie să beneficieze de acces efectiv la procedurile necesare în vederea completării cererilor lor în statul solicitat. Accesul efectiv la proceduri înseamnă că solicitantul, cu asistența autorităților din statul solicitat, în cazul în care este necesar, este în măsură să își prezinte cazul în mod efectiv în fața autorităților competente din statul solicitat⁴⁶.
213. Articolele 14, 15, 16, 17 și 43 din convenție se referă la obligația statului solicitat de a asigura acces efectiv la proceduri, inclusiv asigurarea asistenței juridice gratuite în anumite circumstanțe și posibilitatea, în anumite circumstanțe, de a recupera cheltuielile de la partea căzută în pretenții (articolul 43). Prezenta secțiune din manual sintetizează dispozițiile respective.
214. Articolul 14 prevede obligația generală de a asigura solicitanților acces efectiv la proceduri, inclusiv la procedurile de executare și de atac. Solicitanții pot fi creditorii, debitorii, precum și organismele publice, atunci când acestea acționează în locul unui creditor în contextul unor cereri de recunoaștere, recunoaștere și executare sau executare, care formulează cereri prin intermediul unei autorități centrale.

⁴⁵ Raportul explicativ, punctul 612. Un stat care alege să utilizeze o altă adresă decât cea a creditorului, însoțind-o de mențiunea „în atenția”, ar trebui să fie conștient de faptul că, în baza dreptului intern, statul solicitat poate solicita adresa personală a creditorului, de exemplu pentru notificarea sau comunicarea actelor.

⁴⁶ Raportul explicativ, punctul 357.

215. Cererile adresate în mod direct autorităților competente de către un solicitant nu intră sub incidența acestei dispoziții generale, dar articolul 17 litera (b) include o obligație generală de asistență limitată în cadrul cererilor de recunoaștere și executare, iar articolul 14 alineatul (5) se aplică, de asemenea, unor astfel de cereri. (Acest aspect este discutat mai jos.)

2. Asistență juridică

216. Tipul de acces efectiv care trebuie asigurat include asistență juridică atunci când circumstanțele impun acest lucru. Mijloacele sau posibilitățile de plată ale solicitantului nu trebuie să constituie o barieră în calea acestui acces. Prin urmare, articolul 15 prevede că asistența juridică gratuită se acordă creditorilor unei obligații de întreținere pentru copii în majoritatea situațiilor.
217. Obligația de a acorda asistență juridică gratuită este atenuată totuși de recunoașterea faptului că o astfel de asistență nu trebuie acordată dacă procedurile utilizate în statul solicitat sunt suficient de simple pentru a permite solicitantului să își prezinte cazul în mod eficient fără asistență juridică, iar autoritatea centrală pune la dispoziție serviciile necesare în mod gratuit.
218. Acest lucru este important deoarece multe state au dezvoltat proceduri eficace și eficiente pentru recunoașterea, recunoașterea și executarea, executarea, pronunțarea și modificarea hotărârilor în materie de întreținere, care pot fi utilizate de către toți solicitanții din statul respectiv fără a fi necesară **asistența juridică**, procedurile fiind disponibile, de asemenea, pentru solicitanți în temeiul convenției. În funcție de stat, acestea pot include utilizarea unor formulare simplificate, proceduri administrative, precum și furnizarea de informații și consultanță tuturor solicitanților de către autoritatea centrală sau o altă autoritate competentă. Atât timp cât astfel de proceduri simplificate oferă solicitantului posibilitatea de a-și prezenta cazul în mod efectiv și sunt furnizate solicitantului gratuit de către statul solicitat, statul solicitat nu este obligat să acorde solicitantului asistență juridică gratuită.
- Articolul 3 definește **asistența juridică** ca fiind „asistența necesară pentru a permite solicitanților să își cunoască și să își valorifice drepturile și pentru a garanta că cererile lor sunt soluționate într-un mod eficient și complet în statul solicitat. Modalitățile de acordare a acestei asistențe pot cuprinde, după caz, consiliere juridică, acordarea de asistență pentru sesizarea unei autorități cu privire la o cauză, reprezentare în justiție și exonerare de cheltuielile aferente procedurii”.*
219. În cazul în care procedurile simplificate nu sunt disponibile și este necesară asistența juridică, există o serie de dispoziții care definesc situațiile în care o astfel de asistență trebuie furnizată gratuit solicitanților.
220. Întrucât procedurile prevăzute pentru soluționarea cazurilor privind obligațiile de întreținere variază de la un stat la altul, tipul de asistență juridică necesară va fi diferit pentru fiecare caz în parte. Sistemele administrative și instanțele judecătorești pot necesita un tip de asistență, sistemele judiciare un altul. Asistența poate fi furnizată prin accesul la servicii cum ar fi centrele de ajutor juridic gratuit, ajutorul public judiciar sau serviciile de ajutor familial. Serviciile juridice disponibile vor fi prezentate în profilul de țară al statului contractant.
221. În situațiile în care solicitantul necesită asistență juridică, principiul general pe care se fondează convenția este că toate statele contractante trebuie să acorde o astfel de asistență gratuit creditorilor în aproape toate situațiile care implică **pensia de întreținere pentru copii**. Există unele excepții de la această regulă în ceea ce

privește statele care au formulat declarații în temeiul convenției⁴⁷.

222. Cu toate acestea, dreptul solicitanților la asistență juridică gratuită este mai limitat în cazul **cererilor care nu au ca obiect obligațiile de întreținere pentru copii**, la fel cum este și dreptul debitorilor la asistență juridică gratuită pentru cererile de recunoaștere și de modificare. Pentru aceste tipuri de cereri, statul solicitat poate realiza o **evaluare a mijloacelor de întreținere** sau **a admisibilității cererii**, ca o condiție preliminară pentru acordarea asistenței juridice.

Evaluarea mijloacelor de întreținere

analizează veniturile și bunurile solicitantului sau alte elemente privind situația sa financiară care influențează capacitatea sa de a plăti asistența juridică.

Evaluarea admisibilității cererii

analizează fondul cererii sau probabilitatea ca cererea să fie admisă, luând în considerare aspecte cum ar fi temeiul juridic al cererii și perspectivele acesteia de a obține un rezultat pozitiv, având în vedere circumstanțele cazului.

223. Cu toate acestea, trebuie subliniat că, în toate cazurile privind recunoașterea și executarea, asistența juridică acordată tuturor solicitanților (creditori, debitori sau organisme publice⁴⁸) de către un stat nu poate fi mai limitată decât cea care ar fi acordată solicitantului într-un caz intern echivalent. Prin aceasta se urmărește asigurarea unui nivel echivalent de servicii tuturor solicitanților, indiferent de reședința acestora. De asemenea, chiar dacă asistența juridică gratuită poate să nu fie întotdeauna disponibilă, statul solicitat nu poate impune o cauțiune sau garanție pentru a garanta acoperirea cheltuielilor judiciare [articolul 37 alineatul (2) și articolul 14 alineatul (5)].

224. În consecință, acordarea asistenței juridice gratuite pentru un solicitant va depinde de următorii factori:

- existența unor proceduri simplificate gratuite disponibile solicitantului în statul solicitat,
- tipul de obligații de întreținere avute în vedere [pensie de întreținere pentru copii, obligații de întreținere pentru (fost) soț/(fostă) soție sau pentru alți membri ai familiei],
- calitatea solicitantului (creditor sau debitor),
- tipul de cerere formulată (recunoaștere, executare, pronunțare, modificare sau cerere de măsuri specifice),
- efectuarea sau nu a unei evaluări a temeiului cererii în cauză,
- existența unei proceduri de evaluare a mijloacelor de întreținere în statul solicitat pentru cererea în cauză (fie mijloacele de întreținere ale copilului, fie ale solicitantului).

225. Următoarele secțiuni și diagrame oferă o explicație detaliată a condițiilor de acordare a asistenței juridice gratuite în diferite situații.

⁴⁷ Un stat poate formula o declarație în care menționează că, în anumite cazuri, va realiza o evaluare a mijloacelor de întreținere ale copilului [articolul 16 alineatul (1)].

⁴⁸ Raportul explicativ, punctul 383.

B. Obligația de acordare a asistenței juridice gratuite

226. Următoarea secțiune explică condițiile de acordare a asistenței juridice gratuite pentru cererile formulate în temeiul convenției în toate statele, cu excepția celor care au declarat că vor realiza evaluarea mijloacelor de întreținere ale copilului. Procedurile utilizate în statele respective sunt menționate la sfârșitul acestei secțiuni.

Atenție: Dacă hotărârea care trebuie recunoscută și executată include pensie de întreținere atât pentru (fostul) soț/(fosta) soție, cât și pentru copil, se aplică aceleași condiții de acordare a asistenței juridice gratuite.

1. Cereri formulate de un creditor

a) Cereri privind obținerea pensiei de întreținere pentru un copil cu vârsta sub 21 de ani (sau cu vârsta sub 18 ani, în cazul în care s-a formulat o rezervă)

227. Astfel cum se arată în continuare, în cazul în care cererea se referă la recunoașterea, recunoașterea și executarea sau executarea unei hotărâri privind pensia de întreținere pentru copil, asistența juridică trebuie să fie acordată gratuit. Nu există excepții de la această obligație. În cazul în care cererea se referă la pensia de întreținere pentru copil, dar vizează pronunțarea sau modificarea unei hotărâri, acordarea asistenței juridice gratuite poate fi refuzată de către un stat, dacă acesta consideră că cererea sau calea de atac este, în mod evident, neîntemeiată⁴⁹.

⁴⁹

A se vedea, de asemenea, articolul 43 alineatul (2) cu privire la recuperarea costurilor.

**ASISTENȚĂ JURIDICĂ
CERERI PENTRU OBTINEREA PENSII DE ÎNTREȚINERE
PENTRU COPII FORMULATE DE UN CREDITOR
(articolele 15-17)**

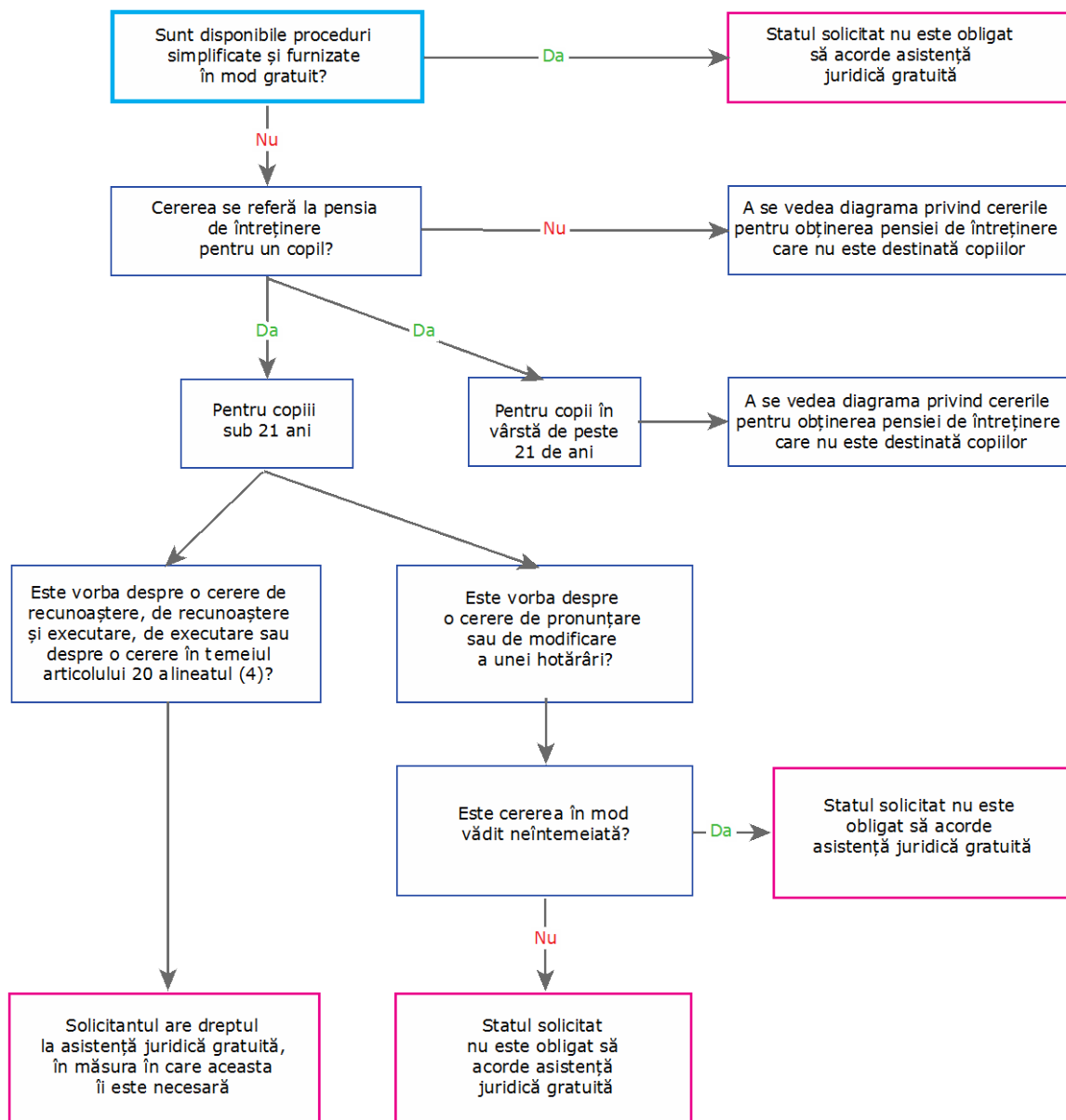

Figura 8: Asistență juridică: cereri formulate de un creditor privind obținerea pensiei de întreținere pentru copii

b) Cereri privind obligații de întreținere care nu sunt destinate unui copil cu vârsta sub 21 de ani (sau cu vârsta sub 18 ani, în cazul în care s-a formulat o rezervă)

228. În cazul în care cererea se referă la pensia de întreținere pentru un copil în vârstă de 21 de ani sau mai mult, la pensia de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție sau pentru alți membri ai familiei, și dacă un stat a extins domeniul de aplicare al convenției la aceste tipuri de cazuri, obligația de acordare a asistenței juridice gratuite nu este sistematică. Un stat contractant poate refuza să acorde o astfel de asistență dacă cererea are puține șanse de a avea un rezultat pozitiv (evaluarea admisibilității cererii) și, de asemenea, statul poate condiționa acordarea unor astfel de servicii de evaluarea mijloacelor de întreținere.
229. Cu toate acestea, în orice caz care se referă la recunoașterea, recunoașterea și executarea sau executarea unei hotărâri existente privind categoriile de obligații de întreținere descrise în alineatul precedent, solicitantul care a beneficiat de asistență juridică gratuită în statul de origine în vederea pronunțării hotărârii are, de asemenea, dreptul la același nivel de asistență în statul solicitat, dacă asistența respectivă este disponibilă în statul solicitat. Acest lucru este ilustrat în figura 9 de la pagina următoare.

ASISTENȚĂ JURIDICĂ
CERERI PENTRU OBTINEREA PENSIEI DE ÎNTREȚINERE CARE
NU ESTE DESTINATĂ COPIILOR FORMULATE DE UN CREDITOR (articolul 17)

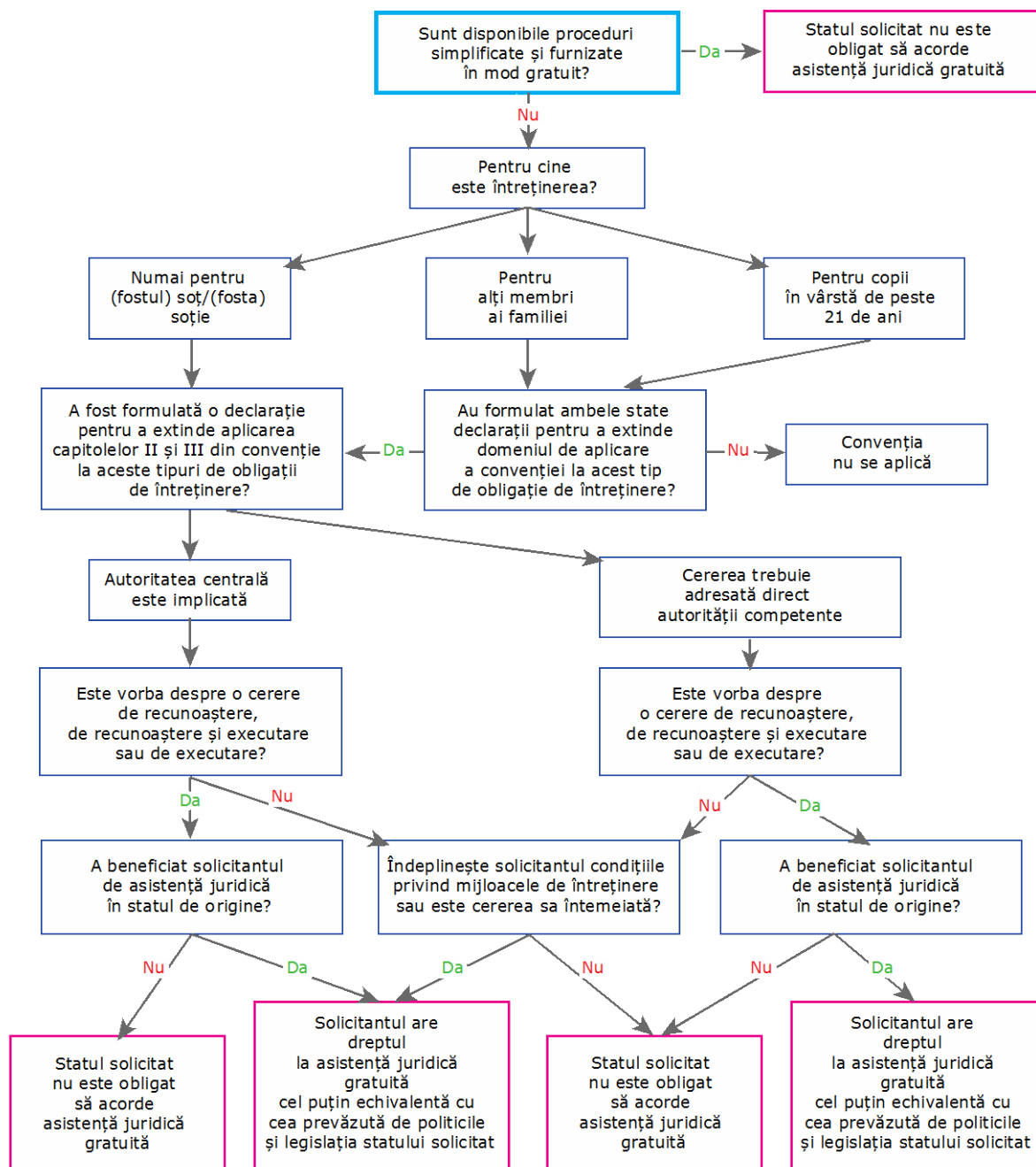

Figura 9: Asistență juridică: cereri formulate de un creditor care nu privesc obligații de întreținere pentru copii

c) Cereri formulate de un organism public

230. Dacă solicitantul este un organism public, astfel cum este definit la articolul 36, acesta va acționa în calitate de creditor în contextul cererilor de recunoaștere, recunoaștere și executare sau executare a unei hotărâri. Prin urmare, organismele publice au dreptul la asistență juridică gratuită pentru cererile în legătură cu hotărâri privind pensia de întreținere pentru copiii cu vârsta sub 21 de ani (sau 18 ani, după caz)⁵⁰.

2. Cereri formulate de un debitor

231. În cazul cererilor formulate de un debitor, statul solicitat poate utiliza atât evaluarea admisibilității cererii, cât și evaluarea mijloacelor de întreținere pentru a stabili dacă va acorda asistență juridică gratuită. Acest lucru este ilustrat în figura 10 de mai jos.

⁵⁰ Raportul explicativ, punctele 383 și 384.

**ASISTENȚĂ JURIDICĂ
CERERI FORMULATE DE UN DEBITOR
(articolul 17)**

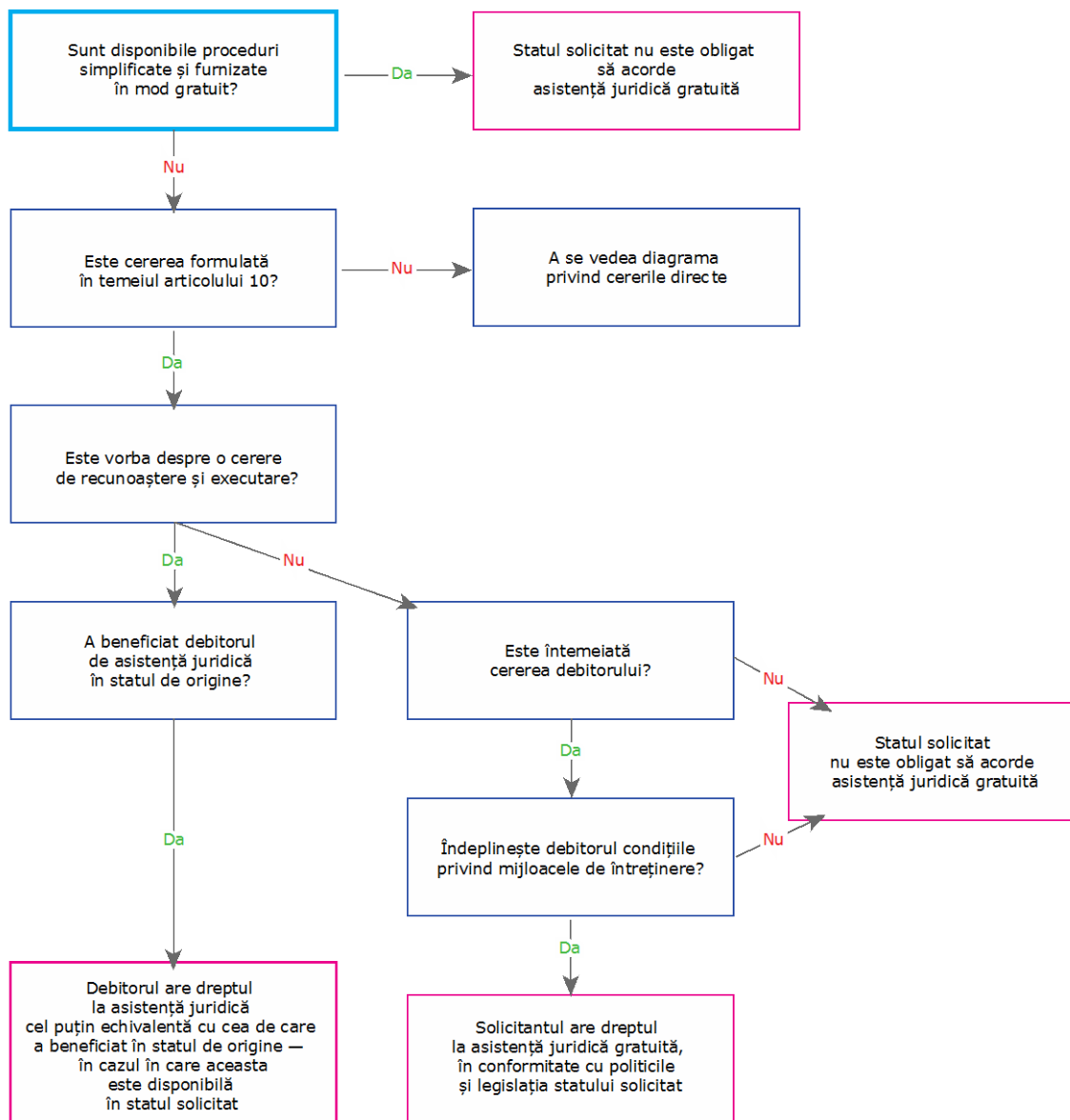

Figura 10: Asistență juridică: cereri formulate de un debitor

3. Evaluarea mijloacelor de întreținere ale copilului

232. Un stat contractant poate formula o declarație conform căreia, în cazul cererilor care nu vizează recunoașterea și executarea unei hotărâri privind obținerea pensiei de întreținere pentru un copil, acesta intenționează să evalueze mijloacele de întreținere ale copilului, pentru a determina dacă solicitantul are dreptul la asistență juridică gratuită [a se vedea articolul 16 alineatul (3)]. Diagrama de mai jos ilustrează procedura respectivă. Este important de reținut că vor fi evaluate mijloacele de întreținere ale copilului, nu ale părintelui, astfel încât majoritatea solicitanților vor beneficia de asistență, cu excepția cazului în care copilul are o avere independentă.
233. În cazul în care statul solicitat a formulat o declarație în care specifică că va evalua mijloacele de întreținere ale copilului, cererea trebuie să includă un „certificat oficial” care atestă că mijloacele de întreținere ale copilului îndeplinesc criteriile stabilite de statul solicitat. Criteriile respective pot fi consultate pe pagina de internet a Conferinței de la Haga < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”. Va fi suficient un certificat din partea solicitantului, cu excepția cazului în care statul solicitat are motive rezonabile să considere că informațiile furnizate de solicitant sunt inexacte.

ASISTENȚĂ JURIDICĂ
EVALUAREA MIJLOACELOR DE ÎNTREȚINERE ALE COPILULUI
(articolul 16)

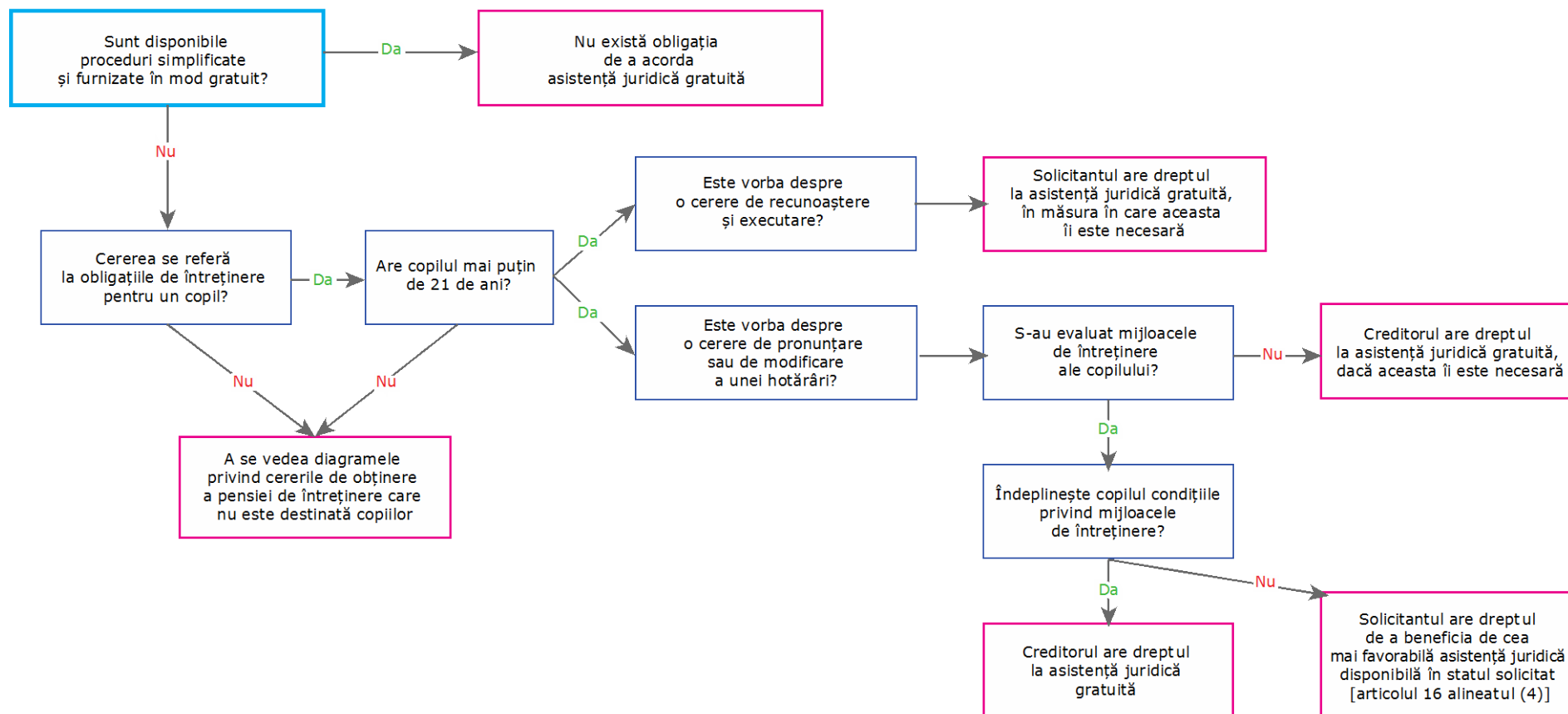

Figura 11: Asistență juridică: evaluarea mijloacelor de întreținere ale copilului

4. Stabilirea filiației sau testul genetic

234. Articolul 6 alineatul (2) litera (h) din convenție obligă autoritățile centrale să ia măsurile corespunzătoare pentru a oferi asistență la stabilirea filiației atunci când acest lucru este necesar pentru obținerea pensiei de întreținere. Costurile unui test genetic de stabilire a filiației pot fi semnificative. Pentru a se asigura că aceste costuri nu devin o barieră în calea obținerii hotărârilor privind obligațiile de întreținere pentru copii⁵¹, atunci când stabilirea filiației este necesară în cadrul unei cereri în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (c) din convenție, statul solicitat nu poate cere solicitantului să plătească pentru un astfel de test, costurile respective fiind acoperite de obligația de acordare a asistenței juridice gratuite⁵².
235. Modul în care aceste dispoziții funcționează în practică depinde de procedurile interne privind testarea genetică din statele contractante implicate. În unele state, persoana care solicită efectuarea testului poate fi obligată, ca o condiție a cererii de testare, să plătească în avans toate costurile testului, inclusiv costurile pentru mamă și copil (copii). În alte state, debitorul poate fi obligat să plătească în avans numai partea sa din costurile testului. În acest caz, statul solicitat va plăti costurile testului pentru mamă și copil (copii) - costuri care, în caz contrar, ar trebui să fie suportate de solicitant; cu toate acestea, costurile respective pot fi recuperate de la debitor în cazul în care acesta se dovedește a fi părintele copilului. Fiecare stat va decide, în conformitate cu dreptul intern sau cu procedurile naționale, măsura în care debitorul va fi obligat să plătească costurile testului și în ce fază a procedurilor va fi efectuat testul, dacă este cazul.
236. Profilul de țară pentru fiecare stat contractant va indica dispozițiile care reglementează testele pentru stabilirea filiației în statul respectiv.
237. Atunci când cererea vizează obținerea pensiei de întreținere pentru un copil cu vârsta sub 21 de ani, regula generală este că, exceptând cazul în care cererea este în mod evident neîntemeiată, creditorul nu va trebui să plătească în avans costurile testului de stabilire a filiației⁵³.
238. În statele care au formulat o declarație conform căreia vor realiza o evaluare a mijloacelor de întreținere ale copilului, costurile testului de stabilire a filiației vor fi considerate parte din asistența juridică disponibilă, cu excepția cazului în care copilul deține resurse suficiente conform evaluării mijloacelor sale de întreținere.

IV. Atribuții specifice ale autorităților centrale

239. Cooperarea administrativă și asistența privind cererile formulate în temeiul convenției sunt indispensabile pentru soluționarea cu succes a cazurilor care intră sub incidența convenției. Capitolul II din convenție stabilește atribuțiile generale și specifice ale autorităților centrale; capitolul III stabilește normele care reglementează cererile transmise prin intermediul autorităților centrale.
240. În cazul în care capitolul II din convenție se aplică unei cereri, articolul 6 alineatul (1) impune autorităților centrale să acorde asistență în cazul cererilor formulate în temeiul capitolului III. În special, acestea trebuie:

⁵¹ Plata în avans a costurilor de stabilire a filiației ar fi necesară doar în cazul în care este evident că cererea pentru stabilirea filiației este formulată în circumstanțe foarte îndoielnice (neîntemeiate). A se vedea Raportul explicativ, punctul 391.

⁵² Raportul explicativ, punctul 392.

⁵³ Raportul explicativ, punctul 390.

- să transmită și să primească astfel de cereri,
- să inițieze sau să faciliteze începerea unei proceduri în ceea ce privește astfel de cereri.

241. În conformitate cu articolul 6 alineatul (2), în ceea ce privește cererile în temeiul convenției, autoritățile centrale iau toate măsurile necesare pentru:

- a furniza sau a facilita furnizarea de asistență juridică, atunci când circumstanțele impun acest lucru;
- a contribui la localizarea debitorului sau a creditorului;
- a contribui la obținerea informațiilor relevante privind venitul și, dacă este necesar, privind alte elemente referitoare la situația financiară a debitorului sau a creditorului, inclusiv privind localizarea bunurilor;
- a încuraja adoptarea de soluții amiabile în vederea obținerii plății benevole a pensiei de întreținere, făcând apel, dacă este cazul, la mediere, conciliere sau la alte modalități similare;
- a facilita executarea în curs a hotărârilor judecătorești în materie de obligații de întreținere, inclusiv privind eventualele restanțe;
- a facilita colectarea și transferul rapid al pensiei de întreținere;
- a facilita obținerea de probe scrise sau de altă natură;
- a acorda asistență în stabilirea filiației, atunci când aceasta este necesară în vederea obținerii pensiei de întreținere;
- a iniția sau facilita începerea unei proceduri pentru obținerea oricăror măsuri necesare și provizorii care au un caracter teritorial și al căror scop este să garanteze soluționarea unei cereri de întreținere în curs;
- a facilita notificarea și comunicarea actelor.

242. Fiecare stat contractant va desemna o **autoritate centrală** (statele care au mai multe unități teritoriale pot desemna mai multe autorități centrale) și, de asemenea, va specifica care dintre atribuțiile enumerate mai sus vor fi asigurate de autoritatea centrală sau de o **autoritate competentă**, un organism public sau alte organisme aflate sub supravegherea autorităților centrale⁵⁴.

243. Pentru a determina atribuțiile pe care autoritatea centrală le are în cadrul unei cazuri, este important să se facă referire la domeniul de aplicare al convenției sau la măsura în care aceasta se poate aplica în cazul avut în vedere. Dacă, de exemplu, solicitantul dorește să obțină pronunțarea unei hotărâri privind doar obligațiile de întreținere între (foști) soți, acesta nu va putea beneficia de formele de asistență descrise mai sus, cu excepția cazului în care statele contractante în cauză au extins aplicarea capitolelor II și III la toate cererile privind obligațiile de întreținere între (foști) soți.

Autoritatea centrală este *autoritatea publică desemnată de un stat contractant să exercite sau să îndeplinească atribuțiile de cooperare administrativă și de asistență în temeiul convenției.*

O **autoritate competentă** este *organismul public sau persoana dintr-un anumit stat investită cu atribuții specifice în temeiul convenției sau căreia i se conferă dreptul, în conformitate cu legislația aceluși stat, de a exercita aceste atribuții. O autoritate competentă poate fi o instanță, un organism administrativ, o agenție de protecție a minorilor sau orice altă entitate guvernamentală care îndeplinește anumite sarcini asociate cu convenția.*

⁵⁴

A se vedea, de asemenea, articolul 50.

V. Alte convenții de la Haga

244. Unele state sunt părți la alte convenții sau instrumente internaționale care pot fi relevante în cazurile care implică cereri privind obligațiile de întreținere internaționale. Acesta este cazul, în special, al Convenției de la Haga din 1965 privind notificarea sau comunicarea în străinătate a actelor (Convenția privind comunicarea actelor din 1965) și al Convenției de la Haga din 1970 privind obținerea de probe în străinătate (Convenția privind obținerea de probe din 1970)⁵⁵. Într-o situație în care oricare dintre aceste convenții ar putea să se aplice, este important să se solicite consultanță juridică pentru a se asigura că sunt îndeplinite cerințele convenției privind obligațiile de întreținere pentru copii din 2007.
245. Atât Convenția privind comunicarea actelor din 1965, cât și Convenția privind obținerea de probe din 1970 se aplică doar dacă și atunci când comunicarea trebuie efectuată sau probele trebuie obținute în *străinătate*. În acest sens, este important de subliniat că termenul „**străinătate**” nu este utilizat la litera (g) de la articolul 6 alineatul (2) din convenția privind obligațiile de întreținere pentru copil din 2007, care are legătură și cu cererile de măsuri specifice („a facilita obținerea unor acte doveditoare sau alte probe”) și litera (j) („a facilita notificarea sau comunicarea actelor”). Aceasta se datorează faptului că, în cele mai multe cazuri, o autoritate centrală va fi solicitată să faciliteze obținerea de probe sau comunicarea actelor *pe teritoriul său propriu* pentru proceduri în materie de obligații de întreținere desfășurate *pe teritoriul său propriu*. Solicitățile de facilitare a obținerii probelor sau a comunicării actelor **în străinătate** vor fi mai rare. Există multe situații sub incidența convenției privind obligațiile de întreținere pentru copii din 2007 care nu vor necesita nici transmiterea actelor pentru notificare sau comunicare în străinătate, nici obținerea de probe în străinătate⁵⁶.
246. Analiza celorlalte convenții aplicabile în materie nu face obiectul prezentului manual. Pentru a afla dacă un stat anume este parte la Convenția de la Haga din 1 martie 1954 privind procedura civilă, la convenția din 1965 privind comunicarea în străinătate a actelor și la Convenția de la Haga din 1970 privind obținerea de probe în străinătate, consultați pagina de internet a Conferinței de la Haga, la adresa < www.hcch.net >.

Convenția din 1965 privind comunicarea în străinătate a actelor⁵⁷

247. Această convenție (cunoscută în mod obișnuit drept Convenția de la Haga privind comunicarea) stabilește canalele de transmitere care trebuie utilizate atunci când un act judiciar sau extrajudiciar trebuie să fie transmis dintr-un stat care este parte la convenție către un alt stat care este, de asemenea, parte la convenție, pentru a fi notificat și comunicat în acesta din urmă.
248. Convenția privind comunicarea actelor din 1965 se va aplica dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- 1 legea statului unde au loc procedurile (statul forului) impune transmiterea unui document (de exemplu, notificarea unei acțiuni) din statul respectiv în alt stat, pentru a fi notificat și comunicat în acesta din urmă;
 - 2 ambele state sunt părți la convenția privind comunicarea actelor;

⁵⁵ A se vedea articolul 50 și Raportul explicativ, punctele 648-651.

⁵⁶ A se vedea Raportul explicativ, punctele 164-167 și 182-185. Cu privire la tipul de asistență care ar putea fi acordat de statul solicitat într-o modalitate care nu ar fi acoperită de convenția privind obținerea de probe din 1970, a se vedea Raportul explicativ, punctul 174.

⁵⁷ Pentru mai multe informații referitoare la convenția privind comunicarea actelor, a se vedea „Secțiunea comunicarea actelor” de pe pagina de internet a Conferinței de la Haga.

- 3 adresa destinatarului actului este cunoscută;
 - 4 documentul care urmează a fi notificat și comunicat este un act judiciar sau extrajudiciar și
 - 5 documentul care urmează a fi notificat și comunicat are legătură cu o cauză civilă sau comercială.
249. Dacă există vreo îndoială cu privire la aplicarea Convenției privind comunicarea actelor sau la modul în care trebuie respectate dispozițiile acesteia, ar trebui să se solicite consultanță juridică.

Convenția din 1970 privind obținerea de probe în străinătate⁵⁸

250. Această convenție (cunoscută în mod obișnuit drept Convenția de la Haga privind probele) stabilește metode de cooperare în vederea obținerii de probe în străinătate (și anume, într-un alt stat), în materie civilă sau comercială. Convenția, care se aplică numai între state care sunt părți la aceasta, prevede obținerea de probe (i) prin comisie rogatorie, și (ii) prin intermediul agenților diplomatici sau consulari și al comisarilor. Convenția prevede metode eficiente pentru depășirea diferențelor dintre sistemele de drept civil și sistemele de drept comun în ceea ce privește obținerea de probe.
251. În cazul în care este necesară obținerea de probe în străinătate, responsabili de dosare ar trebui să solicite consultanță juridică, dacă este necesar, pentru a se asigura că cerințele Convenției din 1970 privind obținerea de probe sunt îndeplinite.

⁵⁸

Pentru mai multe informații referitoare la convenția privind obținerea de probe, a se vedea „Secțiunea obținere de probe” de pe pagina de internet a Conferinței de la Haga.

Capitolul 4

Trimiterea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare [articolul 10 alineatul (1) litera (a) și 10 alineatul (2) litera (a)]

Organizarea capitolului:

Prezentul capitol este consacrat trimerii cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri în materie de întreținere.

Secțiunea I oferă o prezentare generală a acestui tip de cerere – când este formulată, cine o poate formula – și explică termenii și conceptele de bază.

Secțiunea II descrie procedura pentru pregătirea și completarea unei cereri.

Secțiunea III analizează formularele și documentele necesare, oferă informații cu privire la materialele care trebuie trimise și explică modul în care ar trebui completate formularele.

Secțiunea IV analizează recunoașterea și executarea convențiilor privind obligațiile de întreținere și celelalte excepții de la procedurile expuse în secțiunea II.

Secțiunea V tratează alte aspecte cu privire la cerere.

Secțiunea VI conține referințe la materiale suplimentare.

Secțiunea VII cuprinde o listă recapitulativă a procedurilor necesare.

Secțiunea VIII oferă răspunsuri la întrebările frecvente.

I. Privire de ansamblu și principii generale

252. Procedura de recunoaștere și executare se află la baza obținerii pensiei de întreținere în străinătate și asigură creditorului un mod eficient de obținere a pensiei de întreținere atunci când debitorul își are reședința, bunurile sau veniturile în alt **stat contractant**. Procedura de recunoaștere și executare elimină necesitatea deplasării creditorului în **statul** în care hotărârea trebuie să fie executată și obținerii unei hotărâri în respectivul stat contractant. După ce a avut loc recunoașterea, fie printr-o declarație de încuviințare a executării, fie prin înregistrarea hotărârii, o hotărâre pronunțată într-un stat contractant poate fi executată într-un alt stat contractant în aceleași condiții ca în cazul în care hotărârea ar fi fost pronunțată inițial în statul respectiv.

*Un **stat contractant** este un stat obligat prin convenție ca urmare a finalizării procedurii de ratificare, acceptare sau aprobare prevăzută la articolul 58.*

*Termenul de **stat** este frecvent utilizat în prezentul manual. În general, acesta se referă la un stat suveran sau o țară, și nu la o subunitate a unui stat sau o unitate teritorială, cum ar fi o provincie sau un stat din Statele Unite ale Americii.*

253. Dispozițiile convenției sunt menite să stabilească proceduri simple, necostisitoare și rapide pentru recunoașterea și pentru executarea hotărârilor⁵⁹. Acest obiectiv este realizat prin instituirea unui sistem în care, atunci când este primită o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare de la un alt stat contractant, o procedură rapidă și simplă este pusă în aplicare pentru a recunoaște hotărârea și a o executa, dacă este necesar. Se va emite o declarație care să ateste că hotărârea este executorie sau hotărârea va fi înregistrată în vederea executării fără ca părțile să poată prezenta obiecții și va fi supusă doar unei examinări limitate efectuate de autoritatea competentă implicată. Imediat ce hotărârea este declarată executorie sau este înregistrată, pot fi luate măsurile de executare în vederea obținerii pensiei de întreținere în statul solicitat. Pârâul poate formula o obiecție privind înregistrarea sau declarația de încuviințare a executării, dar motivele pe care le poate invoca și termenele de care dispune sunt strict limitate⁶⁰. În cele mai multe cazuri, nu va fi depusă nicio obiecție sau cale de atac, ceea ce va permite o derulare foarte rapidă a procedurii.
254. Din perspectiva statului contractant care depune cererea (statul solicitant), procedurile de depunere a cererii sunt la fel de simple și sunt necesare puține documente. Convenția limitează în mod expres documentele care pot fi solicitate pentru o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare și, în cele mai multe cazuri, cererea poate fi depusă fără a fi necesară obținerea de copii certificate ale hotărârilor sau documentelor. Acest lucru reflectă obiectivele convenției de a institui o procedură cât mai simplă și mai eficientă posibil, pentru a permite recunoașterea unui număr cât mai mare de hotărâri.
255. Procedura prevăzută pentru recunoașterea și executarea convențiilor în materie de întreținere este ușor diferită. Aceasta va fi tratată în ultima parte a prezentului capitol.

A. Utilizarea acestui tip de cerere

256. O cerere de recunoaștere și executare va fi utilizată atunci când un creditor deține deja o hotărâre în materie de întreținere pronunțată într-un stat contractant și ar dori ca hotărârea să fie recunoscută și executată într-un alt stat contractant, în care debitorul își are reședința sau unde acesta are bunuri sau venituri.
- Statul solicitant este statul contractant care inițiază și depune o cerere în numele unui solicitant care își are reședința pe teritoriul acestuia. Statul solicitat este statul contractant căruia i se solicită să soluționeze cererea.**
257. În unele cazuri, creditorul solicită doar **recunoașterea** hotărârii - în general, pentru că executarea nu este necesară la acel moment. O cerere privind numai recunoașterea poate fi formulată, de asemenea, de către un debitor care urmărește recunoașterea unei hotărâri pronunțate într-un stat contractant în scopul de a limita sau a suspenda executarea unei hotărâri în materie de întreținere.
- Recunoașterea** unei hotărâri în materie de întreținere este procedura prin care o autoritate competentă a unui stat acceptă o hotărâre privind drepturile și obligațiile în materie de întreținere pronunțată de autoritatea din statul de origine, unde a fost pronunțată hotărârea, și îi conferă acesteia putere de lege.

⁵⁹ Raportul explicativ, punctul 490.

⁶⁰ Convenția prevede ca statele să declare că vor utiliza o procedură alternativă care permite notificarea pârâului înainte de înregistrarea sau declarația de încuviințare a executării, precum și mai multe motive de verificare de către autoritatea competentă. Acest aspect este abordat în capitolul 5 secțiunea IV.

258. Dacă hotărârea a fost pronunțată inițial în statul solicitat, nu este necesar ca aceasta să fie recunoscută, ci doar executată. Acest tip de cerere este reglementat de articolul 10 alineatul (1) litera (b) și este analizat la capitolul 6.

B. Studiu de caz

259. P și cei doi copii ai săi își au reședința în statul A. P are o hotărâre care impune lui Q să îi plătească pensie de întreținere pentru copii și pentru ea (soție). Hotărârea a fost pronunțată în statul A. În prezent Q locuiește în statul B. P dorește ca hotărârea în materie de întreținere să fie trimisă în statul B, pentru ca Q să fie contactat, iar pensia de întreținere să fie plătită. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.

Procedura în temeiul convenției

260. P se adresează autorității centrale din statul A. Autoritatea centrală transmite, în numele acesteia, o cerere însoțită de documentele necesare autorității centrale din statul B, pentru ca hotărârea în materie de întreținere să fie **recunoscută și executată** în statul B. Dacă hotărârea îndeplinește condițiile de recunoaștere prevăzute de convenție, autoritatea competentă din statul B (sau autoritatea sa centrală, în cazul în care aceasta este autoritatea competentă) va prelucra cererea și va recunoaște și executa hotărârea. Q va fi informat cu privire la recunoaștere și executare și va avea posibilitatea să conteste sau să exercite o cale de atac împotriva hotărârii de a recunoaște și executa hotărârea în materie de întreținere. Odată ce hotărârea a fost recunoscută, aceasta va fi executată în statul B de către o autoritate competentă. P nu trebuie să se adreseze decât autorității centrale din statul A. Toate contactele cu autoritatea centrală din statul B se vor realiza, în general, prin intermediul autorității centrale din statul A.

C. Cine poate formula o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare?

261. O astfel de cerere poate fi formulată de un creditor persoană fizică care își are reședința într-un stat contractant, de un organism public care acționează în calitate de creditor, care poate formula cererea în numele unui solicitant, sau de un organism public care acționează în calitate de creditor, dacă a furnizat creditorului prestații cu titlu de pensie de întreținere.
- Creditorul** este o persoană fizică căreia i se datorează sau în legătură cu care se pretinde că i se datorează întreținere. Creditorul poate fi un părinte sau un (fost) soț/o (fostă) soție, un copil, părinții adoptivi, rudele sau alte persoane care au în grijă un copil. În unele state, această persoană este denumită beneficiar al obligației de întreținere, persoană căreia i se datorează întreținerea, părintele care exercită autoritatea părintească sau persoana care are în grijă copilul.
262. De asemenea, **debitorul** poate solicita recunoașterea unei hotărâri în materie de întreținere care a fost pronunțată într-un stat contractant în scopul de a suspenda sau limita o hotărâre în materie de întreținere anterioară.
- Debitorul** este persoana fizică care datorează sau în legătură cu care se pretinde că datorează întreținere. Debitorul poate fi un părinte, (fostul) soț/(fosta) soție sau orice altă persoană care, în conformitate cu legea statului în care a fost pronunțată hotărârea, are obligația de a plăti pensie de întreținere. În unele state, această persoană este denumită plătitorul pensiei, părintele care nu exercită autoritatea părintească sau părintele care nu locuiește cu copilul.

D. Contestarea recunoașterii și executării

263. În cele mai multe cazuri, procedura de recunoaștere și executare în statul solicitat se desfășoară rapid și fără obiecții din partea debitorului sau **pârâtului**. Cu toate acestea, pot exista unele cazuri în care cealaltă parte la cerere (fie debitorul, fie creditorul) se opune recunoașterii și executării hotărârii, pe motiv că hotărârea nu îndeplinește cerințele minime pentru tipul de hotărâre care poate fi recunoscută sau executată în temeiul convenției. Cerințele respective sunt analizate mai în detaliu în capitolul 5, întrucât contestația sau calea de atac vor fi formulate în statul solicitat în care cererea de recunoaștere este în curs și fac parte din procedurile privind soluționarea cererilor de recunoaștere și executare primite. Cu toate acestea, este important ca cei care depun cererea în statul solicitant să știe că recunoașterea sau recunoașterea și executarea pot face obiectul unei contestații sau al unei căi de atac, astfel încât să se asigure că documentele transmise împreună cu cererea sunt complete și că statul solicitat are la dispoziție informațiile necesare pentru a fi în măsură să răspundă preocupărilor invocate de pârât.
264. De asemenea, responsabilul de dosar care completează cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare va trebui să indice criteriile pe baza cărora este formulată cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a hotărârii, pentru a completa secțiunea adecvată din formular. Acest aspect este abordat mai în detaliu în capitolul 15, care cuprinde instrucțiuni pentru completarea formularului de cerere recomandat.

Pârâtul este persoana care va răspunde sau va reacționa la o cerere sau la o cale de atac formulate în temeiul convenției. Pârâtul poate fi un creditor sau un debitor.

*Aveți nevoie de un scurt rezumat al procedurilor implicate în cererile de recunoaștere și executare? Consultați **lista recapitulativă** de la sfârșitul acestui capitol.*

II. Procedura pentru pregătirea și completarea cererilor

265. Autoritatea centrală din statul solicitant are responsabilitatea de a reuni documentele, de a se asigura că formularele sau documentele necesare sunt anexate și de a pregăti dosarul care urmează a fi trimis celui alt stat. Având în vedere că există diferențe între statele contractante, consultați profilul de țară⁶¹ al statului căruia îi veți trimite hotărârea, întrucât acesta indică eventualele cerințe speciale, mai ales în ceea ce privește traducerea și copiile certificate. Cu toate acestea, un stat nu poate solicita ca alte documente suplimentare decât cele prevăzute la articolele 11 și 25 să fie trimise împreună cu cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare.
266. Prezenta secțiune se aplică, de asemenea, cererilor privind numai recunoașterea. Astfel de cereri vor fi destul de rare. În temeiul articolului 26 din convenție, dispozițiile de la capitolul V (Recunoaștere și executare) se aplică „*mutatis mutandis*” cererilor privind numai recunoașterea unei hotărâri, cu excepția cerinței privind caracterul executoriu, care este înlocuită cu cerința ca hotărârea să producă efecte în statul de origine. Concret, aceasta înseamnă că dispozițiile referitoare la recunoaștere și executare se vor aplica cererilor de recunoaștere, cu excepția dispozițiilor care trebuie

⁶¹ Unele state contractante nu utilizează profilul de țară recomandat; cu toate acestea, cele mai multe dintre aceste informații sunt comunicate Biroului permanent al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat. Informațiile sunt disponibile pe pagina de internet a Conferinței de la Haga < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”.

să fie modificate deoarece executarea hotărârii nu este solicitată⁶².

A. Pașii de urmat pentru trimiterea cererii de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

TRIMITEREA UNEI CERERI DE RECUNOAȘTERE SAU A UNEI CERERI DE RECUNOAȘTERE ȘI EXECUTARE

- 1 Reuniți documentele necesare
 - hotărârea în materie de întreținere
 - formularul de cerere
 - profilul de țară

- 2 Verificați informațiile din partea solicitantului
 - Sunt informațiile complete?

- 3 Stabiliți dacă cererea poate fi formulată în temeiul convenției:
 - Își are solicitantul reședința în statul dumneavoastră?
 - o dacă nu, solicitantul trebuie să depună cererea prin intermediul statului său de reședință
 - Are solicitantul o hotărâre în materie de întreținere?
 - o a se vedea explicațiile termenilor „întreținere” și „hotărâre” de la capitolul 2
 - o în cazul în care nu există o hotărâre - depuneți o cerere de pronunțare
 - o în cazul în care hotărârea nu se referă la întreținere - convenția nu se aplică

- 4 Unde a fost pronunțată hotărârea?
 - în statul solicitat -
 - o depuneți o cerere privind numai executarea
 - în statul solicitant sau într-un al treilea stat contractant -
 - o depuneți o cerere de recunoaștere și executare

- 5 A fost hotărârea deja recunoscută în statul solicitat?
 - în caz afirmativ, depuneți o cerere privind numai executarea

- 6 Traduceți documentele, dacă este necesar
 - (consultați profilul de țară)

- 7 Obțineți o copie certificată a hotărârii, dacă este necesar
 - (consultați profilul de țară)

- 8 Solicitați o hotărâre de încuviințare a executării de la autoritatea competentă

- 9 Completați cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare
 - (a se vedea capitolul 15)

- 10 Anexați toate documentele necesare

⁶² Raportul explicativ, punctul 546.

11	Completați formularul de transmitere ▪ (a se vedea capitolul 15)
12	Trimiteti dosarul la autoritatea centrală din statul solicitat
13	Așteptați confirmarea de primire
14	Transmiteți eventualele documente solicitate ulterior în termen de trei luni de la primirea cererii

Figura 12: Cerere trimisă de recunoaștere sau de recunoaștere și executare - pași de urmat

B. Procedura – pas cu pas

Secțiunile care urmează descriu etapele prezentate în figura 12 de mai sus.

1. Reuniți documentele necesare

267. Trebuie să aveți o copie a hotărârii în materie de întreținere și informații sau cererea din partea solicitantului. Va trebui să consultați profilul de țară al statului căruia îi veți trimite cererea, întrucât acesta indică orice documente sau informații specifice necesare. Dacă nu aveți o copie a profilului de țară necesar, consultați pagina de internet a Conferinței de la Haga la adresa < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”.

2. Verificați informațiile din partea solicitantului

268. Solicitantul trebuie să completeze toate formularele suplimentare solicitate de statul dumneavoastră. Asigurați-vă că formularele cuprind cât mai multe informații posibil și că au fost furnizate toate informațiile necesare. În cazul în care solicitantul nu completează o parte din formularul de cerere recomandat, acesta trebuie să furnizeze suficiente informații pentru a permite autorității centrale din țara dumneavoastră să completeze documentul.

3. Poate fi formulată cererea în temeiul convenției?

269. Aveți în vedere următoarele aspecte înainte de a completa cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare:

- Solicitantul trebuie să își aibă reședința în statul dumneavoastră pentru a putea solicita serviciile autorității centrale. În cazul în care solicitantul locuiește într-un alt stat, acesta ar trebui să se adreseze autorității centrale a statului respectiv.
- Dacă solicitantul nu are încă o **hotărâre în materie de întreținere** sau dacă hotărârea nu a fost pronunțată într-un stat contractant⁶³,

Întreținerea include pensia pentru copii, (fostul) soț/(fosta) soție sau partener(ă) și cheltuielile legate de îngrijirea copiilor sau (fostului) soț/(fostei) soții sau partenerului/partenerei.

O **hotărâre în materie de întreținere** stabilește obligația debitorului de a plăti pensie de întreținere și, de asemenea, poate include ajustarea automată prin indexare și obligația de a plăti restanțe, pensia de întreținere în regim retroactiv sau dobândă, precum și stabilirea costurilor sau cheltuielilor.

⁶³ Pentru a putea fi recunoscută și executată în temeiul convenției, hotărârea trimisă pentru a fi recunoscută în statul solicitat trebuie să fie pronunțată într-un stat contractant. Nu este suficient ca aceasta să fi fost recunoscută într-un stat contractant. Raportul explicativ, punctul 241.

- trebuie depusă o cerere de pronunțare a unei noi hotărâri (a se vedea capitolul 8).
- Este vorba despre o hotărâre privind obligațiile de întreținere? A se vedea definiția de la capitolul 2. În cazul în care hotărârea nu se referă la obligațiile de întreținere, nu se poate depune o cerere de recunoaștere a hotărârii în temeiul convenției.
 - În cazul în care pârâtul își are reședința într-un stat necontractant sau bunurile sau veniturile care urmează să facă obiectul executării se află într-un stat necontractant, convenția nu poate fi utilizată pentru recunoașterea și executarea hotărârii în statul respectiv.

4. Stabiliți unde a fost pronunțată hotărârea

270. Dacă hotărârea a fost pronunțată în statul căruia îi adresați cererea (statul solicitat) sau a fost deja recunoscută în statul respectiv, cererea are în vedere numai executarea. Recunoașterea nu este necesară. Statului respectiv i se solicită să execute propria hotărâre, nu o hotărâre străină. Deși cererile sunt similare, documentele necesare sunt diferite. În cazul în care hotărârea a fost pronunțată în statul solicitat, consultați capitolul 6.
271. Hotărârea care urmează a fi recunoscută trebuie să fi fost pronunțată într-un stat contractant. În caz contrar, convenția nu se aplică. Pot fi disponibile și alte acțiuni, precum un acord bilateral sau o altă procedură prevăzută de legislația din statul în care debitorul își are reședința. Solicitantul va fi nevoit să solicite asistența autorității responsabile de executarea pensiilor de întreținere. În anumite cazuri, poate fi necesară pronunțarea unei noi hotărâri în materie de întreținere.

5. A fost hotărârea deja recunoscută?

272. În cazul în care hotărârea a fost recunoscută anterior în statul solicitat, nu este necesar ca aceasta să fie recunoscută din nou. Trimiteți o cerere privind numai executarea. A se vedea capitolul 6.

6. Este necesară traducerea documentelor?

273. Cererea și hotărârea trimise trebuie să fie în limba de origine, dar trebuie inclusă o traducere a cererii (și a documentelor conexe) într-o limbă oficială⁶⁴ a statului solicitat, cu excepția cazului în care autoritatea competentă din statul solicitat (autoritatea administrativă sau judiciară care soluționează cererea) a indicat că nu are nevoie de traducere. Profilul de țară oferă informații cu privire la limba oficială a statului solicitat și la eventualele cerințe ale acestuia în materie de traducere. În cazul în care este nevoie de traducere, profilul de țară va indica, de asemenea, dacă poate fi furnizat un rezumat sau un extras al hotărârii (a se vedea explicația de mai jos). Aceasta poate contribui la reducerea costurilor și a dificultății traducerii.

7. Aflați dacă sunt necesare copii certificate ale documentelor

274. A se vedea etapa 1 partea II secțiunea 1 din profilul de țară. Aceasta precizează dacă statul solicitat necesită întotdeauna copii certificate ale anumitor documente. În caz afirmativ, solicitați-le autorității corespunzătoare din statul dumneavoastră sau cereți solicitantului să obțină copiile necesare.

⁶⁴ În cazul în care un stat are mai multe limbi oficiale și nu toate unitățile sale teritoriale utilizează toate limbile oficiale, este important de precizat limba care este cerută în teritoriul unde va fi transmisă cererea [articolul 44 alineatul (2)].

8. Obțineți hotărârea de încuviințare a executării și dovada notificării

275. O hotărâre de încuviințare a executării este necesară (a se vedea mai jos) pentru a dovedi că hotărârea este executorie în statul în care a fost pronunțată⁶⁵. Dovada notificării atestă faptul că pârâtul a fost înștiințat cu privire la procedura care a condus la pronunțarea hotărârii în materie de întreținere și a avut posibilitatea să fie audiat sau că pârâtul a fost înștiințat cu privire la hotărâre și a avut posibilitatea să o conteste sau să o atace. În cazul în care hotărârea nu a fost pronunțată în statul dumneavoastră, ci într-un alt stat contractant, este necesar să se solicite statului respectiv (statul de origine) o hotărâre de încuviințare a executării și o dovadă a notificării.

9. Completați cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

276. Utilizați formularul recomandat⁶⁶. Asigurați-vă că toate rubricile sunt completate în mod corect. Verificați profilul de țară al statului solicitat pentru a vă asigura că sunt îndeplinite toate cerințele specifice pentru cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, cum ar fi obligația de a furniza copii certificate sau posibilitatea de a utiliza un extras sau un rezumat (a se vedea etapa 1 partea II secțiunea 1). Astfel, cererea va putea fi soluționată fără întârziere în statul solicitat.
277. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului de cerere recomandat.

10. Anexați toate documentele relevante

278. Următoarea secțiune din prezentul capitol explică în detaliu care sunt celelalte documente necesare și modul de completare a acestora.

11. Completați formularul de transmitere

279. Acest formular, obligatoriu pentru orice cerere formulată în temeiul convenției, este trimis împreună cu formularul de cerere și cu documentele solicitate. Numele reprezentantului autorizat al autorității centrale care transmite cererea este menționat în formular. Formularul nu este semnat. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului de transmitere.

12. Trimiteți dosarul la autoritatea centrală din celălalt stat

280. În cele mai multe cazuri, documentele vor fi trimise prin curier poștal autorității centrale din statul solicitat. Unele state pot accepta documentele trimise în format electronic. Consultați profilul de țară al statului solicitat și trimiteți documentele în formatul solicitat și la adresa indicată.

⁶⁵ În acest sens, poate fi utilizat formularul recomandat. În unele state, poate fi utilizată o atestare a autorității de lucru judecat („*attestation de la force de chose jugée*”) care conferă hotărârii caracter executoriu în statul respectiv. În cazul în care cererea se referă numai la recunoaștere, este suficient ca documentul să indice că hotărârea produce efecte, nu că aceasta este executorie (articolul 26).

⁶⁶ Unele state aleg să nu utilizeze formularul recomandat. În statele respective, formularul care trebuie utilizat va fi prevăzut de dreptul intern sau de normele autorității centrale. Prezentul manual se referă doar la procedurile pentru completarea formularelor obligatorii și recomandate, nu a formularelor naționale sau cu caracter intern.

13. Așteptați confirmarea de primire

281. Statul solicitat trebuie să confirme primirea cererii în termen de șase săptămâni. Confirmarea de primire trebuie efectuată de autoritatea centrală folosind formularul de confirmare de primire obligatoriu. În același timp, veți fi informat de către autoritatea centrală solicitată cu privire la persoana sau serviciul căruia trebuie adresate cererile de informații și veți primi coordonatele persoanei sau serviciului respectiv din acel stat.

14. Dacă este cazul, trimiteți documentele suplimentare solicitate

282. Formularul de confirmare de primire poate servi la solicitarea de informații sau documente suplimentare. Furnizați informațiile cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de trei luni. În cazul în care considerați că vor fi necesare mai mult de trei luni pentru obținerea documentelor, aveți grijă să informați cealaltă autoritate centrală, întrucât aceasta poate închide dosarul dacă, în termen de trei luni, nu s-a primit niciun răspuns.

Bune practici: Informați cealaltă autoritate centrală cu privire la dificultățile pe care le întâmpinați în a obține informațiile și documentele necesare. În caz contrar, autoritatea centrală din statul solicitat poate închide dosarul dacă nu a primit niciun răspuns în termen de trei luni.

III. Pregătirea documentelor necesare pentru cerere

A. Generalități

283. Articolele 11, 12 și 25 din convenție stabilesc conținutul obligatoriu al oricărei cereri de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri în materie de întreținere.
284. Această secțiune a manualului indică ceea ce trebuie inclus în dosar și cum trebuie reunite și completate documentele pentru cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare. Tabelul de mai jos precizează care sunt documentele necesare. Un stat solicitat nu poate solicita alte documente pentru o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare [articolul 11 alineatul (3)].

✓	Cerere (utilizați formularul recomandat)
✓	Textul integral al hotărârii sau un extras al acesteia
✓	Hotărârea de încuviințare a executării
✓	Dovada notificării (în cazul în care pârâtul nu s-a înfățișat sau nu a contestat hotărârea)
Dacă este cazul	Formular privind situația financiară (numai pentru cererile depuse de creditori)
Dacă este cazul	Document privind calcularea restanțelor
Dacă este cazul	Document care explică modalitatea de ajustare sau de indexare a cuantumului pensiei de întreținere
Dacă este cazul	Traducerea documentelor
✓	Formular de transmitere

Figura 13: Cerere de recunoaștere și executare - documente necesare

285. În funcție de circumstanțele cazului, statul solicitant poate dori, de asemenea, să includă informații privind prestațiile furnizate de organismul public, în cazul în care organismul public este solicitantul.
286. Această secțiune pornește de la premisa că responsabilul de dosar sau persoana care formulează cererea va utiliza formularele recomandate publicate de Conferința de la Haga. Unele state pot alege să nu utilizeze formularele recomandate. În statele respective, responsabilul de dosar trebuie să consulte politicile și procedurile naționale pentru completarea formularelor interne.

B. Conținutul cererii (recunoaștere sau recunoaștere și executare)

1. Formular de cerere

287. Utilizați formularul de cerere recomandat (cerere de recunoaștere sau cerere de recunoaștere și executare). Astfel aveți garanția că veți include toate informațiile necesare pentru fiecare cerere.
288. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului recomandat.

2. Hotărârea de încuviințare a executării

289. Pentru a fi executată în statul solicitat, hotărârea transmisă trebuie să fie executorie în statul de origine - statul în care hotărârea a fost pronunțată. Aceasta este esența principiului de reciprocitate - hotărârile care sunt executorii într-un stat trebuie să fie executată într-un alt stat.

Observație: În unele cazuri, hotărârea pentru care se solicită recunoașterea sau recunoașterea și executarea nu a fost pronunțată nici în statul solicitant, nici în statul solicitat, ci într-un al treilea stat contractant. Este important de reținut că hotărârea de încuviințare a executării trebuie să fie emisă de către o autoritate competentă din statul în care s-a pronunțat hotărârea (statul de origine) și trebuie să indice că hotărârea este executorie în statul de origine.

a) dacă hotărârea a fost pronunțată de o autoritate judiciară

290. În cazul în care hotărârea a fost pronunțată de o autoritate judiciară, este suficientă o declarație care indică faptul că hotărârea este executorie în statul în care a fost pronunțată⁶⁷.

b) dacă hotărârea a fost pronunțată de o autoritate administrativă

291. În cazul în care hotărârea a fost pronunțată de o autoritate administrativă, declarația trebuie să menționeze că
- 1 hotărârea este executorie în statul în care a fost pronunțată și
 - 2 autoritatea care a pronunțat hotărârea este un organism public ale cărui hotărâri:
 - i) pot face obiectul unei căi de atac în fața unei autorități judiciare sau al unei verificări de către o astfel de autoritate și
 - ii) au același efect sau un efect similar cu cel al unei hotărâri a unei autorități judiciare, cu privire la același aspect.
292. Cea din urmă declarație (de la punctul 2 al alineatului precedent) nu este necesară atunci când statul de origine a declarat, în temeiul articolului 57, că hotărârile autorităților sale administrative îndeplinesc întotdeauna aceste cerințe [articolul 25 alineatul (1) litera (b)]. De asemenea, statul solicitat poate să fi specificat, în temeiul articolului 57, că nu are nevoie de declarația prevăzută la punctul 2 al alineatului de mai sus.
293. Prin urmare, în cazul în care hotărârea care trebuie recunoscută sau recunoscută și executată a fost pronunțată de o autoritate administrativă, va trebui să verificați dacă statul în care a fost pronunțată hotărârea sau statul solicitat au făcut o declarație, pentru a determina ce va fi necesar pentru hotărârea de încuviințare a executării. Profilurile de țară ale statului de origine și ale statului solicitat furnizează aceste informații.

⁶⁷ În unele state, poate fi utilizată o atestare a autorității de lucru judecat („attestation de la force de chose jugée”) care conferă hotărârii caracter executoriu în statul respectiv.

294. Vă rugăm să rețineți că, dacă cererea nu vizează decât recunoașterea, nu este necesar ca hotărârea să fie executorie în statul de origine; este suficient ca aceasta să producă efecte în statul respectiv. Formularul recomandat de hotărâre de încuviințare a executării cuprinde o rubrică în care se specifică data de punere în aplicare a hotărârii, astfel încât formularul permite îndeplinirea acestei cerințe.

3. Dovada notificării

295. Statul solicitat trebuie să știe că pârâțul a fost înștiințat în mod corespunzător în cadrul procedurii care a condus la pronunțarea hotărârii. În unele cazuri, documentul va atesta că pârâțul a fost informat cu privire la procedură și a avut posibilitatea să fie audiat sau, în alte cazuri, că pârâțul a fost înștiințat în mod corespunzător cu privire la hotărâre și a avut posibilitatea să o conteste.
296. În cazul în care pârâțul s-a înfățișat în cadrul procedurii, acest lucru trebuie menționat în secțiunea 7 din formularul de cerere. În cazul în care pârâțul nu s-a înfățișat și nici nu a fost reprezentat în cadrul procedurii, este necesară o dovadă a notificării ⁶⁸.
297. Documentul trebuie completat de o autoritate competentă din statul care a pronunțat hotărârea. Aceasta va indica că, în conformitate cu hotărârea și cu registrele **autorității competente**, pârâțul
- a fost informat cu privire la procedură și a avut posibilitatea să fie audiat, sau
 - a fost înștiințat cu privire la hotărâre și a avut posibilitatea de a o contesta, în conformitate cu legislația statului care a pronunțat hotărârea (statul de origine).
- Autoritatea centrală** este autoritatea publică desemnată de un stat contractant să exercite sau să îndeplinească atribuțiile de cooperare administrativă și de asistență în temeiul convenției.
- O autoritate competentă** este autoritatea dintr-un anumit stat investită cu atribuții specifice în temeiul convenției sau căreia i se conferă dreptul, în conformitate cu legislația sa internă, de a exercita aceste atribuții. O autoritate competentă poate fi o instanță, un organism administrativ, o agenție de protecție a minorilor sau orice altă entitate guvernamentală care îndeplinește anumite sarcini asociate cu convenția.
298. În cele mai multe cazuri, atunci când pârâțul a fost înștiințat în statul de origine, vor exista documente disponibile, cum ar fi o declarație sub jurământ de notificare sau comunicare sau o confirmare de primire a notificării care va confirma că pârâțul a fost înștiințat cu privire la procedură sau la hotărârea pronunțată. În alte cazuri, hotărârea poate menționa că pârâțul s-a înfățișat, a fost informat cu privire la procedură sau la hotărâre și a avut posibilitatea de a fi audiat sau de a contesta hotărârea. În unele state, pârâțul va furniza numai un răspuns scris, în conformitate cu dispozițiile din dreptul intern. Astfel de documente pot ajuta autoritatea competentă în elaborarea dovezii privind notificarea.
299. În cazul în care notificarea necesară trebuie să fie efectuată într-un alt stat și atât statul de origine, cât și celălalt stat sunt părți la un alt instrument internațional care reglementează comunicarea sau notificarea, documentele aferente acestei proceduri pot sprijini autoritatea competentă din statul de origine să elaboreze dovada notificării.

68

Convenția vizează hotărârile pronunțate în cadrul sistemelor administrative și judiciare. În unele sisteme, pârâțul/debitorul nu va fi notificat înainte de pronunțarea hotărârii, dar va fi înștiințat cu privire la hotărâre după pronunțarea acesteia și i se va da posibilitatea de a o contesta.

4. Formular privind situația financiară

300. Acest document va facilita executarea hotărârii recunoscute și furnizează informații suplimentare care pot contribui la localizarea pârâtului. Cu toate acestea, vă rugăm să țineți cont de faptul că, întrucât formularul este utilizat pentru o serie de cereri diferite, nu toate părțile acestuia vor trebui să fie completate pentru o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare. În special, vă rugăm să rețineți că, pentru cererile de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, nu este necesar să se completeze partea privind situația creditorului. Dacă executarea nu este solicitată (și anume, dacă cererea nu vizează decât recunoașterea), acest formular nu este necesar.
301. Formularul recomandat include informațiile necesare privind situația financiară a debitorului și bunurile acestuia. Informațiile respective vor fi deosebit de utile în executarea hotărârii, în cazul în care debitorul nu plătește de bunăvoie pensia de întreținere solicitată. Formularul trebuie să fie completat cu maximum de informații posibile, în măsura în care acestea sunt cunoscute de solicitant.
302. Formularul poate fi completat de către creditor/solicitant, întrucât adesea solicitantul are acces la informațiile despre debitor care sunt cuprinse în formular. Cu toate acestea, în cazul în care creditorul/solicitantul completează formularul, reprezentantul autorității centrale trebuie să îl verifice pentru a se asigura că acesta este complet.
303. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului privind situația financiară.

5. Document privind calcularea restanțelor

304. În cadrul unei cereri de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, solicitantul poate solicita executarea restanțelor la plata pensiei de întreținere care s-au acumulat din momentul în care hotărârea a fost pronunțată. Un calcul complet ar trebui să fie furnizat de către solicitant și să indice sumele datorate în temeiul hotărârii, sumele plătite (în cazul în care există) și soldul. Acest document trebuie să fie cât mai complet și exact posibil, întrucât pârâtul poate contesta recunoașterea și executarea pe motiv că restanțele au fost plătite integral. În cazul în care dobânda este inclusă în restanțe, se recomandă furnizarea tuturor informațiilor privind modul de calculare a dobânzii și temeiul juridic pentru perceperea de dobânzi.

Bună practică: În cazul în care o agenție însărcinată cu executarea obligațiilor de întreținere a fost implicată în calcularea și executarea restanțelor la plata întreținerii, asigurați-vă că ați inclus o declarație din partea agenției respective, întrucât evidențele sale vor fi exacte și complete.

6. Document care explică modalitatea de indexare sau de ajustare a cuantumului pensiei de întreținere

305. În unele state, hotărârea sau dreptul intern în temeiul căruia aceasta a fost pronunțată prevede că hotărârea trebuie să fie indexată sau ajustată automat, cu o anumită frecvență. În acest caz, statul solicitant trebuie să furnizeze detalii privind modalitatea de realizare a ajustării. De exemplu, în cazul în care ajustarea trebuie efectuată în funcție de un procent al costului vieții, indicați statul care va calcula ajustarea, informațiile care vor fi necesare pentru efectuarea calculului și modul în care cuantumul recalculat al pensiei de întreținere va fi comunicat autorității centrale solicitate și părților.

306. În mod similar, anumite hotărâri pronunțate de o autoritate administrativă prevăd o reevaluare periodică, precum și ajustarea cuantumului pensiei de întreținere în funcție de situația financiară a părților⁶⁹. În cazul în care hotărârea care urmează să fie recunoscută trebuie să fie supusă acestui tip de reevaluare, asigurați-vă că ați furnizat informații suficiente pentru a explica statului solicitat modul în care va fi efectuată reevaluarea și modul în care orice nouă evaluare va fi comunicată statului solicitat.
307. Cu titlu de bună practică, se recomandă ca statul în care a fost pronunțată hotărârea să calculeze ajustarea, întrucât statul respectiv cunoaște cel mai bine modul de calcul. Dacă aceasta este procedura așteptată, documentul care explică modalitatea de ajustare a hotărârii va indica statului solicitat modul în care va fi gestionat procesul și când statul solicitat se poate aștepta să primească ajustările valorii pensiei de întreținere.

7. Textul integral al hotărârii

308. Sub rezerva excepțiilor de mai jos, o copie integrală a hotărârii în materie de întreținere trebuie inclusă în dosar. În general, este vorba despre o copie simplă a hotărârii pronunțate de autoritatea judiciară sau administrativă.
- a) **cu excepția cazului în care statul solicitat a convenit că va accepta un rezumat sau un extras**
309. Un stat poate declara că va accepta un extras sau un rezumat al hotărârii în locul textului integral [articolul 25 alineatul (3) litera (b)]. În unele cazuri, dispozițiile hotărârii privind obligațiile de întreținere reprezintă doar o mică parte a textului integral al hotărârii, iar un stat poate să nu dorească să suporte costurile traducerii textului integral, atunci când dispozițiile privind obligațiile de întreținere sunt suficiente. Profilul de țară al statului care primește dosarul va indica dacă se acceptă un rezumat sau un extras.
310. În cazul în care se acceptă un rezumat — utilizați formularul recomandat (Rezumat al hotărârii).

Bună practică: În cazul în care există mai multe hotărâri în aceeași cauză, includeți copii ale tuturor hotărârilor dacă există restante sau pensii de întreținere neplătite în temeiul hotărârilor respective. În cazul în care hotărârea cea mai recentă a înlocuit complet hotărârea anterioară, aceasta din urmă nu va fi cerută de statul solicitat. De asemenea, vă rugăm să rețineți că, în cazul în care hotărârea a fost pronunțată într-un stat în care hotărârile sunt ajustate în mod automat (de exemplu, Australia, unde reevaluarea este efectuată periodic), toate evaluările corespunzătoare perioadei avute în vedere ar trebui să fie incluse, întrucât fiecare evaluare poate fi considerată o hotărâre nouă, separată.

⁶⁹

De exemplu, în Australia, reevaluarea cuantumului pensiei de întreținere se efectuează la fiecare 15 luni și este emisă o nouă evaluare.

b) cu excepția cazului în care statul solicitat a specificat că este necesară o copie certificată a hotărârii sau dacă există o contestație sau a fost exercitată o cale de atac sau dacă se solicită o copie integrală certificată

311. În conformitate cu articolul 25 alineatul (3), un stat poate specifica că necesită o copie a hotărârii, certificată de autoritatea competentă. De asemenea, în temeiul articolului 25 alineatul (2), dacă există o contestație sau a fost exercitată o cale de atac sau dacă autoritatea competentă solicită acest lucru, poate fi necesară furnizarea unei copii certificate⁷⁰. În toate celelalte cazuri, o simplă copie va fi suficientă. Profilul de țară va indica dacă sunt necesare copii certificate.
312. Este posibil să fie necesară traducerea hotărârii în limba oficială a statului solicitat⁷¹ sau în limbile engleză ori franceză. A se vedea capitolul 3 (partea 2) pentru o analiză completă privind cerințele în materie de traducere. Consultați profilul de țară pentru a afla dacă acest lucru va fi necesar.

8. Alte informații în sprijinul cererii

313. Deși statul solicitat nu poate solicita documente suplimentare în afara celor prevăzute la articolul 25, alte informații anexate unei cereri de recunoaștere sau de recunoaștere și executare pot facilita procedura de recunoaștere sau de recunoaștere și executare.
314. De exemplu, dacă solicitantul este un organism public și acesta a furnizat prestații cu titlu de întreținere, documentele privind furnizarea prestațiilor pot fi anexate pentru a stabili dreptul organismului public de a depune cererea. În mod similar, dacă hotărârea în materie de întreținere prevede continuarea plății pensiei de întreținere pentru un copil mai în vârstă cu condiția ca acesta să fie înscris la o instituție de învățământ superior, o dovadă a înscrierii într-o astfel de instituție de învățământ poate facilita executarea hotărârii. Deși nu este necesar ca astfel de documente să fie trimise împreună cu cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, acestea pot garanta că cererea va fi soluționată prompt de către statul solicitat.

9. Completați formularul de transmitere

315. Formularul de transmitere este un formular obligatoriu, care constituie o modalitate standard, uniformă de trimitere a cererilor între state. Acesta trebuie să însoțească fiecare cerere formulată în temeiul convenției. Acesta enumeră documentele necesare și informațiile cuprinse în dosar și indică autoritățile centrale solicitate ce tip de cerere este formulată.
316. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului de transmitere.

⁷⁰ A se vedea articolul 25 alineatul (2).

⁷¹ Rețineți că limba oficială poate fi limba oficială a unei unități teritoriale a statului, cum ar fi o provincie sau un teritoriu. A se vedea capitolul 3 (articolul 44).

IV. Recunoaștere și executare — alte considerații

A. Convenții de întreținere

1. Generalități

317. **Convențiile de întreținere** sunt definite în mod specific în convenție la articolul 3. Acestea nu sunt hotărâri în materie de întreținere, deși sunt tratate ca și cum ar fi hotărâri în materie de întreținere în unele părți ale convenției. Articolul 30 conține dispoziții specifice pentru recunoașterea și executarea convențiilor de întreținere, atât timp cât convențiile de întreținere sunt executorii în aceleași condiții ca o hotărâre în materie de întreținere în statul de origine.
318. Un stat contractant poate formula o rezervă în temeiul convenției indicând că nu va recunoaște sau executa convențiile de întreținere. O astfel de rezervă se consemnează în profilul de țară.

***Convenția de întreținere** este un acord în scris cu privire la plata întreținerii, care a fost întocmit sau înregistrat formal ca act autentic de către o autoritate competentă, sau a fost autentificat ori înregistrat de o autoritate competentă, încheiat cu aceasta sau transmis acesteia și care poate face obiectul unei verificări sau modificări de către o autoritate competentă.*

2. Proceduri de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

a) Cereri prin intermediul autorităților centrale

319. Dispozițiile de la articolul 10 referitoare la recunoaștere și executare se aplică convențiilor de întreținere. Aceasta înseamnă că procedurile pentru recunoașterea și executarea convențiilor de întreținere sunt, în general, similare celor utilizate pentru recunoașterea și executarea hotărârilor, cu condiția ca obligația de întreținere însăși să intre în domeniul de aplicare al convenției (a se vedea capitolul 3 partea 1 - Domeniul de aplicare). Există puține diferențe în ceea ce privește documentele necesare pentru cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei convenții de întreținere, precum și în ceea ce privește procedura și motivele care pot fi invocate de un pârât care contestă recunoașterea sau recunoașterea și executarea unei convenții de întreținere. Articolul 30 alineatul (5) enumeră articolele din convenție care se aplică și cele care nu se aplică recunoașterii și executării convențiilor de întreținere.
320. Astfel, un solicitant poate solicita unei autorități centrale să transmită o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei convenții de întreținere într-un alt stat contractant, atât timp cât convenția de întreținere se referă la obligații de întreținere pentru un copil cu vârsta sub 21 de ani (sau cu vârsta sub 18 ani, în situația în care a fost formulată o rezervă) sau la obligații de întreținere pentru un copil și pentru (fost) soț/(fostă) soție.

b) Documente

321. Întrucât o cerere de recunoaștere și executare a unei convenții de întreținere va fi tratată în același mod ca o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri în materie de întreținere, există similarități în ceea ce privește documentele necesare. În toate cazurile, sunt necesare următoarele documente:

(1) Formularul de cerere

322. Formularul de cerere include informațiile solicitate la articolul 11. Nu există un formular special pentru cererile de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a convențiilor de întreținere. Cu toate acestea, cu excepția dispoziției privind notificarea pârâtului, formularul recomandat de cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri în materie de întreținere este relevant și poate fi utilizat.

(2) Hotărârea de încuviințare a executării

323. Pentru a fi recunoscută sau recunoscută și executată, o convenție de întreținere trebuie să fie executorie în statul de origine⁷². În măsura în care există anumite condiții prealabile pentru executare, cum ar fi, de exemplu, depunerea convenției la o autoritate judiciară, autoritatea competentă care eliberează documentul trebuie să se asigure că acestea sunt respectate. În cazul în care părțile își aveau reședința în state diferite la momentul în care a fost încheiată convenția, statul de origine va fi, în general, statul în care convenția a fost încheiată sau oficializată.
324. Nu există un formular special pentru hotărârea de încuviințare a executării privind convențiile de întreținere. Cu toate acestea, formularul pentru hotărârea de încuviințare a executării conceput pentru hotărârile în materie de întreținere poate fi adaptat în acest scop⁷³.

(3) Dovada notificării

325. Aceasta nu este necesară pentru o cerere de recunoaștere și executare a unei convenții de întreținere ca urmare a naturii acestor convenții. În procesul de încheiere a convenției, ambele părți au fost implicate și au acceptat-o sau au convenit asupra acesteia; prin urmare, nu se pune problema de a verifica notificarea corespunzătoare.

(4) Situația financiară a debitorului

326. În cazul în care convenția de întreținere urmează să fie executată după ce este recunoscută, formularul privind situația financiară poate fi anexat cererii, întrucât acesta conține informații relevante cu privire la localizarea debitorului și la bunurile și veniturile acestuia. Informațiile vor sprijini, de asemenea, statul solicitat în localizarea debitorului pentru informarea acestuia cu privire la recunoaștere.

(5) Alte documente

327. Deși articolul 25 alineatul (1) nu se aplică recunoașterii și executării convențiilor de întreținere, este recomandat să se includă în dosar următoarele documente, atunci când circumstanțele cazului impun acest lucru:

Document care indică valoarea restanțelor

328. În cazul în care solicitantul solicită executarea restanțelor acumulate în temeiul convenției de întreținere, trebuie furnizate toate documentele justificative necesare, inclusiv o declarație privind sumele plătite și soldurile restante datorate. (A se vedea discuția de la secțiunea III de mai sus.)

Document care explică modalitatea de ajustare a valorii pensiei de întreținere

329. În cazul în care convenția de întreținere prevede indexarea sau ajustarea automată, un astfel de document ar trebui anexat cererii. (A se vedea discuția de la secțiunea III de mai sus.)

⁷² Raportul explicativ, punctul 558.

⁷³ În unele state, poate fi utilizată o atestare a autorității de lucru judecat („*attestation de la force de chose jugée*”) care conferă hotărârii caracter executoriu în statul respectiv.

c) Procedura de recunoaștere și executare în statul solicitat

330. Există unele diferențe în ceea ce privește procedura de recunoaștere și executare a convențiilor de întreținere în statul solicitat. Articolul 30 reglementează procedurile. Acestea sunt cuprinse în capitolul 5 - Primirea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare.

d) Convenții de întreținere - cereri adresate autorităților competente (cereri directe)

331. În cazul în care convenția de întreținere vizează obligații de întreținere care nu intră în domeniul de aplicare a capitolelor II și III din convenție (de exemplu, numai obligații de întreținere între soți), o cerere directă de recunoaștere și executare al convenției va trebui adresată autorității competente. Pentru analiza procedurilor aplicabile, vă rugăm să consultați capitolul 16.
332. Cu toate acestea, trebuie remarcat că un stat contractant poate declara că toate cererile de recunoaștere și executare a convențiilor de întreținere trebuie adresate autorității centrale din statul respectiv și nu unei autorități competente⁷⁴. Această declarație va fi indicată în profilul de țară.

B. Obligații de întreținere între (foști)soți

333. Revedeți analiza referitoare la domeniul de aplicare de la capitolul 3 de mai sus. În general, obligațiile de întreținere numai pentru (fostul) soț/(fosta) soție sunt reglementate de convenție, cu excepția atribuțiilor autorității centrale, stabilite în capitolele II și III [cu excepția cazului în care cele două state contractante au extins aplicarea capitolelor respective la obligațiile de întreținere între (foști) soți]. Vă rugăm să rețineți că, în cazul în care hotărârea care urmează a fi executată include atât întreținerea pentru copii, cât și întreținerea între (foști) soți, aceasta va intra automat în domeniul integral de aplicare al convenției, iar procedurile discutate anterior pentru recunoașterea sau recunoașterea și executarea hotărârilor privind obligațiile de întreținere pentru copii se vor aplica în egală măsură dispozițiilor privind obligațiile de întreținere între (foști) soți.
334. În cazul în care autoritatea centrală nu intervine deoarece nici statul solicitat, nici statul solicitant nu au formulat nicio declarație pentru a extinde serviciile autorității centrale, (fostul) soț din statul solicitant va trebui să trimită o cerere directă de recunoaștere sau de recunoaștere și executare autorității competente din statul solicitat, și nu autorității centrale. Este vorba despre o cerere directă, reglementată de articolul 37. Cererile directe sunt analizate în capitolul 16.

⁷⁴

Aceasta se poate efectua pentru a permite o verificare sau o supraveghere suplimentară a cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a acestor convenții. Raportul explicativ, punctul 565.

C. Obligații de întreținere pentru alți membri ai familiei

335. Revedeți analiza referitoare la domeniul de aplicare de la capitolul 3 de mai sus. Dacă nici statul solicitat, nici statul solicitant nu au făcut declarații care „coincid”⁷⁵ în ceea ce privește obligațiile de întreținere pentru alți membri ai familiei, nu există niciun temei care să permită soluționarea unei cereri de recunoaștere și executare a unei hotărâri privind obligații de întreținere pentru alți membri ai familiei în temeiul convenției. În cazul în care declarațiile pentru a extinde domeniul de aplicare al convenției au fost efectuate, se vor aplica dispozițiile convenției, în limita declarațiilor respective.

V. Alte aspecte

A. Localizarea pârâtului

336. În unele cazuri, este posibil ca solicitantul să nu știe unde se află pârâtul. Aceasta nu împiedică formularea unei cereri de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri. După primirea cererii, statul solicitat va efectua căutările necesare pentru a localiza pârâtul.
337. Cu toate acestea, pot exista situații în care un creditor dorește confirmarea localizării debitorului înainte de a depune cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare. Acest lucru se poate întâmpla, de exemplu, în cazul în care există îndoieli cu privire la faptul dacă pârâtul se află în statul solicitat sau în cazul în care există costuri asociate cu traducerea hotărârii în limba statului solicitat.
338. De asemenea, în unele cazuri în care hotărârea a fost pronunțată de o autoritate administrativă, va trebui să se verifice dacă pârâtul se află în statul solicitat înainte de a constitui dosarul pentru cerere, întrucât autoritatea centrală din statul solicitant trebuie să știe dacă statul solicitat impune prezentarea unui document care să ateste faptul că sunt îndeplinite dispozițiile de la articolul 19 alineatul (3).
339. În astfel de situații, un solicitant poate să înceapă prin depunerea unei cereri de măsuri specifice (a se vedea capitolul 13) pentru a localiza debitorul sau pârâtul (sau veniturile ori bunurile debitorului). După primirea acestor informații, cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare va putea fi depusă.
340. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că adresa pârâtului nu va fi comunicată neapărat autorității centrale solicitante sau solicitantului dacă dreptul intern al statului solicitat nu permite divulgarea informațiilor respective. În acest caz, statul solicitat poate doar să confirme că pârâtul sau debitorul (sau bunurile sau veniturile debitorului) au fost localizate pe teritoriul său.

⁷⁵ „Coincide” este termenul utilizat pentru a se descrie situația în care declarațiile sau rezervele formulate de cele două state (care pot fi foarte diferite) se suprapun într-un anumit domeniu, astfel încât aspectele vizate în această parte a declarației sau rezervei se aplică în ambele state.

B. Recunoașterea și executarea — impactul rezervelor formulate de statul solicitat

341. Astfel cum s-a menționat în secțiunea I din prezentul capitol, un pârât poate contesta recunoașterea sau recunoașterea și executarea unei hotărâri în materie de întreținere pe motiv că niciunul dintre temeiurile de competență pentru recunoaștere și executare prevăzute la articolul 20 nu este prezent. De asemenea, un stat poate să formuleze o rezervă care să precizeze că nu acceptă unele dintre temeiurile prevăzute la articolul 20 ca temeiuri de competență pentru recunoașterea și executarea unei hotărâri în statul respectiv [articolul 20 alineatul (2)]. Concret, aceasta înseamnă că, atunci când o astfel de rezervă a fost formulată, de exemplu, în ceea ce privește reședința obișnuită a creditorului în statul de origine ca temei de recunoaștere și executare a unei hotărâri, este posibil ca o hotărâre pronunțată în astfel de circumstanțe să nu fie recunoscută sau executată⁷⁶.
342. Din punct de vedere practic, aceasta înseamnă că există situații în care solicitantul se poate aștepta ca statul solicitat să nu recunoască și să nu execute o hotărâre ca urmare a acestui tip de rezervă. În acest caz, solicitantul are două opțiuni.
343. Cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare poate fi depusă și, în cazul în care este refuzată ca urmare a rezervei formulate, solicitantul va beneficia de articolul 20 alineatul (4). Articolul respectiv impune statului solicitat să ia toate măsurile necesare pentru ca o nouă hotărâre să fie pronunțată în astfel de circumstanțe. În această situație, în temeiul articolului 20 alineatul (5), autoritatea competentă trebuie să accepte eligibilitatea copilului pentru a introduce procedura privind pensia de întreținere, ceea ce accelerează soluționarea cererii⁷⁷. Cu toate acestea, într-un astfel de caz, solicitantul ar trebui să știe că statul solicitat poate cere informații sau documente suplimentare înainte de a pronunța o nouă hotărâre în materie de întreținere, astfel încât cererea de pronunțare a unei noi hotărâri nu va putea fi soluționată, probabil, până în momentul în care informațiile respective sunt furnizate de către solicitant.
344. A doua opțiune a creditorului este de a depune o cerere de pronunțare a unei noi hotărâri, fără a solicita recunoașterea sau recunoașterea și executarea hotărârii existente. Această soluție poate fi mai rapidă, întrucât toate documentele necesare pot fi transmise statului solicitat împreună cu cererea inițială. Solicitantul va trebui să se asigure că statul solicitat este informat cu privire la restricția privind recunoașterea hotărârii existente, astfel încât articolul 20 alineatul (5) să poată fi aplicat. Situația este analizată în capitolul 8 – Trimiterea cererilor de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere.

⁷⁶ Rețineți că, în cazul în care legislația internă a statului solicitat i-ar fi permis acestuia să pronunțe o hotărâre în circumstanțe de fapt similare, hotărârea ar trebui să fie recunoscută. A se vedea Raportul explicativ, punctul 463.

⁷⁷ Raportul explicativ, punctele 469-471. De remarcat faptul că în convenție nu este definit termenul „eligibilitate” în acest context; prin urmare, dreptul intern al statului solicitat va determina modul de interpretare a termenului și, de asemenea, informațiile sau dovezile suplimentare care vor fi necesare pentru pronunțarea hotărârii în materie de întreținere. Aceasta nu înseamnă că copilul devine solicitantul, ci că unul dintre motivele solicitării întreținerii — eligibilitatea — a fost stabilit.

VI. Informații suplimentare

A. Sfaturi practice

- Un reprezentant autorizat al autorității centrale trebuie să completeze formularul de transmitere și să verifice sau să completeze formularul de cerere recomandat.
- Statele pot avea propriul lor formular intern de cerere. Informațiile furnizate în formularele respective pot fi utilizate, de asemenea, pentru a completa formularul de cerere.
- Statele sunt încurajate să utilizeze formularele recomandate și publicate de Conferința de la Haga. Acestea sunt concepute astfel încât să includă toate informațiile necesare. Numai formularele de transmitere și de confirmare de primire sunt obligatorii și trebuie să fie utilizate.
- Deși formularul privind situația financiară nu este obligatoriu, este preferabil ca acesta să fie întotdeauna inclus dacă hotărârea trebuie să fie executată după ce este recunoscută. Formularul privind situația financiară conține informații despre debitor care vor fi foarte utile în cazul în care debitorul nu plătește de bunăvoie și hotărârea trebuie să fie executată. Completarea formularului va garanta că debitorul este contactat imediat pentru a efectua plățile în mod voluntar sau pentru a fi constrâns să plătească, dacă este necesar.
- Nu este obligatoriu ca originalele documentelor să fie incluse la dosar.
- În temeiul convenției, copiile simple ale documentelor sunt suficiente, cu excepția cazului în care statul solicitat a indicat în mod expres că solicită copii certificate ale hotărârii. Puteți afla acest lucru prin consultarea profilului de țară.
- În multe cazuri, abordarea părâtului pentru a-l determina să plătească de bunăvoie pensia de întreținere în conformitate cu hotărârea va garanta efectuarea rapidă a plăților către solicitant; obiectivul tuturor măsurilor de executare este de a garanta că hotărârea este pusă în aplicare cu promptitudine.

B. Recomandări

- Rezervele și declarațiile efectuate de statul solicitat vor afecta atât tipurile de cereri care pot fi formulate prin intermediul autorității centrale, cât și documentele specifice solicitate pentru cerere. Consultați profilul de țară și pagina de internet a Conferinței de la Haga < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”, pentru a vedea dacă există rezerve sau declarații de care trebuie să țineți cont atunci când alcătuiți dosarul.
- După trimiterea cererii către statul solicitat, informați solicitantul cu privire la orice evoluții ulterioare și, în măsura în care este posibil, comunicați-i acestuia termenele la care se poate aștepta pentru soluționarea cererii.
- În unele cazuri, după introducerea cererii de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, părțile vor ajunge la o soluție sau la o înțelegere amiabilă. În acest caz, asigurați-vă că statul solicitat este informat cu privire la acest lucru, astfel încât cererea să poată fi retrasă.
- Rapiditatea soluționării este un principiu fundamental aplicabil cazurilor care intră sub incidența convenției. Verificați cu atenție pentru a vă asigura că dosarul de cerere este complet și că informațiile furnizate sunt exacte, precum și pentru a anticipa orice probleme care ar putea să apară pe parcursul procedurii de recunoaștere, astfel cererea va fi soluționată fără dificultate în statul solicitat.

C. **Formulare conexe**

Formular de transmitere

Cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare [articolul 10 alineatul (1) litera (a) și articolul 10 alineatul (2) litera (a)]

Formular privind informațiile restricționate

Hotărârea de încuviințare a executării

Dovada notificării

Formular privind situația financiară

Rezumatul unei hotărâri

D. **Articole relevante din convenție**

Articolul 10 alineatul (1) litera (a)

Articolul 10 alineatul (2) litera (a)

Articolul 11

Articolul 12

Articolul 19

Articolul 25

Articolul 30

E. **Secțiuni conexe din manual**

A se vedea capitolul 5 - Primirea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

A se vedea capitolul 6 - Trimiterea cererilor de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat

A se vedea capitolul 13 secțiunea I - Prezentare generală - Cereri de măsuri specifice

A se vedea capitolul 15 secțiunea I - Completarea formularelor obligatorii necesare pentru toate cererile

VII. **Listă recapitulativă – cereri trimise de recunoaștere sau de recunoaștere și executare**

	Procedură	Referință manual
1	Verificați documentele	II (B) (1)
2	Stabiliți dacă cererea poate fi formulată	II (B) (3)
3	Stabiliți documentele care sunt necesare	II (B) (5)-(7)
4	Verificați sau completați formularul de cerere	II (B) (9)
5	Anexați documentele	III (b)
6	Completați formularul de transmitere	Capitolul 15
7	Trimiteți dosarul statului solicitat	II (B) (12)
8	Așteptați confirmarea de primire a cererii	II (B) (13)

VIII. Întrebări frecvente

De ce este necesară menționarea datei de naștere a solicitantului în cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare?

345. Data nașterii este necesară pentru identificarea corectă a părților la hotărârea în materie de întreținere. Întrucât se poate întâmpla ca numele să fie identice, data nașterii permite autorității centrale să confirme identitatea unei părți, dacă este necesar. În cazul în care solicitantul este un copil, data nașterii permite, de asemenea, să se stabilească dacă întreținerea este datorată în continuare în cazul în care, de exemplu, există o dispoziție în hotărâre sau în legea statului care a pronunțat hotărârea care prevede că obligațiile de întreținere pentru un copil încetează atunci când copilul împlinește o anumită vârstă.

Trebuie furnizată adresa solicitantului atunci când există o preocupare cu privire la violența domestică?

346. Articolul 11 din convenție impune ca cererea să includă adresa solicitantului. Cu toate acestea, articolul 40 din convenție prevede că o autoritate nu trebuie să furnizeze informații în cazul în care consideră că acest lucru ar putea periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane. Prin urmare, formularele de cerere recomandate au o căsuță de bifat care îi permite autorității centrale solicitante să constate că există o hotărâre de nedivulgare. În cazul în care autoritatea centrală solicitantă bifează căsuța respectivă, aceasta poate furniza informații restricționate despre solicitant pe un formular separat care nu poate fi furnizat părâtului. Vă rugăm să rețineți faptul că, deși autoritatea centrală solicitată nu este obligată în niciun fel de hotărârea de nedivulgare adoptată de statul solicitant, trebuie să țină cont de aceasta. Autoritatea centrală va decide ulterior dacă furnizarea informațiilor ar putea periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane și va lua măsurile necesare pentru a îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul convenției.

Este posibil să se utilizeze adresa autorității centrale în locul adresei solicitantului?

347. DA - și acest lucru poate fi oportun atunci când există motive de preocupare în legătură cu siguranța, sănătatea sau libertatea unei persoane sau în cazul în care dreptul intern al statului solicitant interzice divulgarea adresei. Cu toate acestea, într-un astfel de caz, autoritatea centrală (sau autoritatea competentă, dacă este cazul) trebuie să fie pregătită să accepte notificarea actelor în numele solicitantului, întrucât convenția prevede că solicitanții trebuie să fie informați cu privire la anumite proceduri, cum ar fi hotărârea de a recunoaște sau de a nu recunoaște hotărârea în materie de întreținere.
348. În cazul în care statul solicitat cere adresa solicitantului, este recomandat să se bifeze întotdeauna căsuța corespunzătoare prin care se solicită nedivulgarea informațiilor. Aceasta va garanta că autoritatea centrală solicitată știe că adresa nu trebuie să fie furnizată părâtului, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar pentru ca autoritatea centrală să își îndeplinească obligațiile în temeiul convenției.
- A se vedea, de asemenea, protecția datelor cu caracter personal și a informațiilor confidențiale (capitolul 3)

Ce diferențe există dacă cererea este depusă de o agenție guvernamentală sau de un organism public în numele solicitantului?

349. Agenția guvernamentală sau organismul public ar putea fi obligați să demonstreze că au dreptul, în temeiul legislației naționale, să acționeze în locul solicitantului/creditorului sau că au furnizat prestații solicitantului cu titlul de întreținere.

Ce se întâmplă în cazul în care solicitantul nu știe unde se află pârâtul?

350. Solicitantul trebuie să completeze totuși cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare și să o transmită statului în care crede că se află pârâtul. Autoritatea centrală solicitată va lua toate măsurile adecvate pentru a localiza pârâtul în scopul de a soluționa cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare.

Se poate depune o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare dacă solicitantul nu deține o hotărâre în materie de întreținere?

351. Nu. Trebuie să existe o hotărâre în materie de întreținere. Aceasta poate fi o hotărâre a unei autorități administrative, a unei autorități judiciare sau poate fi o convenție de întreținere, astfel cum este definită în convenție.
352. În cazul în care solicitantul nu deține o hotărâre în materie de întreținere, trebuie depusă o cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere. A se vedea capitolul 8.

Poate fi depusă o cerere de recunoaștere și executare dacă solicitantul are o convenție de întreținere - de exemplu un acord de separare?

353. Da - atât timp cât **convenția de întreținere** este executorie, ca și o hotărâre din statul în care a fost încheiată. Procedurile de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei convenții de întreținere sunt, în general, similare celor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a hotărârilor în materie de întreținere. Trebuie remarcat, de asemenea, că unele state pot formula o rezervă în temeiul convenției indicând că nu vor recunoaște sau executa convențiile de întreținere.

Convenția de întreținere este un acord în scris cu privire la plata întreținerii, care a fost întocmit sau înregistrat formal ca act autentic de către o autoritate competentă sau a fost autentificat ori înregistrat de o autoritate competentă, încheiat cu aceasta sau transmis acesteia și care poate face obiectul unei verificări sau modificări de către o autoritate competentă.

- A se vedea, de asemenea, soluționarea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei convenții de întreținere (capitolul 5 secțiunea IV punctul C)

La cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare trebuie anexată o copie certificată a hotărârii?

354. Doar în anumite cazuri. A se vedea capitolul 3.
355. Un stat solicitat poate preciza că solicită întotdeauna ca fiecare cerere să fie însoțită de o copie certificată a hotărârii. Statul solicitat va indica această cerință în profilul de țară (a se vedea etapa 1 partea II secțiunea 1 din profilul de țară). De asemenea, în cadrul unei proceduri, autoritatea competentă din statul solicitat poate solicita ulterior o copie certificată, în special atunci când este contestată integritatea sau autenticitatea hotărârii transmise. În caz contrar, o copie simplă a hotărârii este suficientă.

Poate un solicitant să ceară recunoașterea sau recunoașterea și executarea unei hotărâri care impune plata pensiei de întreținere numai pentru (fostul) soț/(fosta) soție?

356. DA - Însă, cu excepția cazului în care atât statul solicitant, cât și cel solicitat au extins domeniul de aplicare a capitolelor II și III din convenție la astfel de cereri, trebuie adresată o cerere directă autorității competente a statului solicitat. Aceasta poate fi o autoritate administrativă sau o autoritate judiciară. Serviciile autorității centrale nu pot fi solicitate în acest caz (a se vedea capitolul 3).

Ce se întâmplă în cazul în care există mai multe hotărâri în materie de întreținere? De exemplu, există o primă hotărâre în materie de întreținere și această hotărâre a fost modificată printr-o hotărâre ulterioară. Care dintre acestea trebuie trimisă împreună cu cererea de recunoaștere și executare?

357. Convenția nu reglementează în mod direct acest aspect. În cazul în care hotărârea trebuie executată și există restanțe la plata obligațiilor de întreținere acumulate în temeiul hotărârii anterioare, statul solicitat poate necesita o copie a hotărârii anterioare în contextul executării. Acest lucru poate fi prevăzut de legislația internă care reglementează executarea sau atunci când debitorul contestă restanțele sau susține o interpretare diferită a obligației. De asemenea, pot exista anumite alte aspecte (cum ar fi condițiile de indexare sau modificare) care se regăsesc într-una dintre hotărâri, dar nu și în cealaltă.
358. Cu toate acestea, recunoașterea unei hotărâri nu trebuie refuzată doar pentru că au existat hotărâri anterioare cu același obiect care nu au fost incluse în cerere. În cazul în care cea mai recentă hotărâre este singura hotărâre executorie, se trimite numai această hotărâre. Dacă statul solicitat are nevoie de copii ale hotărârilor anterioare, acesta vă va comunica acest lucru.

Capitolul 5

Primirea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

Organizarea capitolului:

Prezentul capitol se referă la cererile primite de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri în materie de întreținere.

Secțiunea I oferă o privire de ansamblu asupra cererii și prezintă principiile generale care reglementează recunoașterea și executarea – utilizare și solicitanți.

Secțiunea II cuprinde o diagramă care ilustrează procedurile aplicabile în contextul acestui tip de cerere.

Secțiunea III explică în detaliu procedurile de recunoaștere.

Secțiunea IV abordează alte aspecte privind procedurile generale, inclusiv cererile formulate de debitori și cererile directe adresate autorităților competente.

Secțiunea V tratează alte aspecte cum ar fi asistența juridică și executarea.

Secțiunea VI cuprinde informații suplimentare, formulare și o serie de sfaturi practice în ce privește cererile.

Secțiunea VII conține o listă recapitulativă a procedurilor aplicabile în contextul acestei cereri.

Secțiunea VIII oferă răspunsuri la unele întrebări frecvente.

I. Privire de ansamblu și principii generale

A. Principii generale

359. Procedura de recunoaștere se află la baza obținerii pensiei de întreținere în străinătate și asigură creditorului un mod eficient de obținere a pensiei de întreținere atunci când debitorul își are reședința, bunurile sau veniturile în alt stat contractant⁷⁸.

360. Recunoașterea sau recunoașterea și executarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat contractant elimină necesitatea ca un creditor să obțină o nouă hotărâre în statul în care debitorul își are reședința în prezent sau unde are bunuri sau venituri.

Autoritatea centrală este *autoritatea publică desemnată de un stat contractant să exercite sau să îndeplinească atribuțiile de cooperare administrativă și de asistență în temeiul convenției.*

⁷⁸

Există o diferență între recunoaștere și executare. Recunoașterea de către alt stat înseamnă că respectivul stat acceptă drepturile și obligațiile legale stabilite de statul de origine. Executarea înseamnă că statul solicitat este de acord ca propriile proceduri să fie aplicate pentru a executa hotărârea. A se vedea Raportul explicativ, punctele 472 și 473.

361. Procedurile de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri sunt menite să furnizeze cea mai largă recunoaștere a hotărârilor existente și să asigure soluționarea cererii în cel mai rapid mod posibil. Domeniul de aplicare al convenției este cel mai larg în ceea ce privește recunoașterea și executarea, statele fiind solicitate să acorde solicitanților acces extins la proceduri eficiente. Procedura de recunoaștere este simplă, existând în convenție cerința să se acționeze „fără întârziere” sau „prompt”. Există doar motive limitate care permit părâtului să formuleze obiecții sau să se opună recunoașterii și executării, iar termenul pentru acestea este, de asemenea, limitat. Toate acestea reflectă principiul de bază al convenției, și anume că recunoașterea și executarea trebuie să fie simple, necostisitoare și rapide⁷⁹.

*O **autoritate competentă** este autoritatea dintr-un anumit stat învestită cu atribuții specifice în temeiul convenției sau căreia i se conferă dreptul, în conformitate cu legislația aceluși stat, de a exercita astfel de atribuții. O autoritate competentă poate fi o instanță, un organism administrativ, o agenție de protecție a minorilor sau orice altă entitate guvernamentală care îndeplinește anumite sarcini asociate cu convenția.*

B. Privire de ansamblu asupra procedurii

362. Procedurile de declarare sau de înregistrare în scopul recunoașterii sau recunoașterii și executării descrise în continuare sunt utilizate în majoritatea statelor contractante. Convenția prevede o procedură alternativă (articolul 24), pentru care un stat poate opta prin intermediul unei declarații. Această procedură este examinată mai în detaliu ulterior, în prezentul capitol.
363. La primirea cererii de la autoritatea centrală a unui alt stat, autoritatea centrală din statul solicitat va trimite documentele unei autorități competente pentru soluționare. În unele state contractante, autoritatea centrală va fi autoritatea competentă în acest scop. În alte state, autoritatea competentă ar putea fi o autoritate judiciară sau administrativă.
- Stat solicitant** – statul contractant unde solicitantul își are reședința și unde este formulată cererea de recunoaștere și executare a hotărârii.*
- Stat solicitat** – statul contractant care primește cererea și care va recunoaște și executa hotărârea.*
364. Autoritatea competentă are obligația de a formula, fără întârziere, o declarație care atestă că hotărârea este executorie sau să o înregistreze în vederea executării. Autoritatea competentă trebuie să ia această măsură, cu excepția cazului în care recunoașterea și executarea ar fi „în mod evident incompatibile” cu ordinea publică. Nici solicitantul, nici părâtul nu pot formula obiecții în această fază – cunoscută drept revizuire *ex officio*.
365. În statele contractante care utilizează procedura înregistrării, hotărârea poate fi înregistrată la o autoritate judiciară, un organism administrativ sau un funcționar public (de exemplu, funcționarul responsabil cu registrele de la *Child Support Agency* din Australia).
366. În alte state, procedura de înregistrare este înlocuită de o declarație a autorității competente conform căreia hotărârea în materie de întreținere este executorie.

367. Odată ce hotărârea a fost declarată executorie sau a fost înregistrată în vederea executării, atât solicitantul, cât și pârâtul sunt informați cu privire la aceasta⁸⁰. Pârâtul are dreptul de a contesta sau a ataca declarația sau înregistrarea în temeiul câtorva motive limitate⁸¹. De exemplu, pârâtul poate ataca sau contesta înregistrarea sau declarația dacă nu i s-a adus la cunoștință cererea inițială privind obligațiile de întreținere sau nu a avut posibilitatea de a ataca hotărârea a cărei recunoaștere și executare se solicită în prezent. Calea de atac trebuie introdusă în termen de 60 de zile de la notificarea înregistrării sau a declarației de încuviințare a executării. Calea de atac va fi formulată în fața autorității administrative sau judiciare, conform normelor aplicabile în statul respectiv.

Observație: *Articolul 23 stabilește procedurile de recunoaștere sau de recunoaștere și executare. Acest articol se referă atât la o contestație sau cale de atac [art. 23 alineatul (7)], cât și la o cale de atac suplimentară [art. 23 alineatul (10)]. Contestația sau calea de atac de la articolul 23 alineatul (7) este limitată la cele trei domenii specifice menționate în acest articol și la articolul 23 alineatul (8) și trebuie introduse în termen de 30 sau 60 de zile de la notificarea declarației sau înregistrării, în funcție de partea care contestă hotărârea. În schimb, calea de atac suplimentară prevăzută la articolul 23 alineatul (10) se supune în întregime normelor de drept intern și poate fi introdusă doar dacă legea internă permite o astfel de cale de atac.*

368. Dacă debitorul nu este dispus să înceapă efectuarea plăților în mod benevol, în temeiul hotărârii, se poate proceda la executarea hotărârii în conformitate cu legea statului solicitat, în pofida contestației sau căii de atac în curs. În timp ce plățile benevole sunt o modalitate importantă de a asigura că plățile încep să curgă către creditor cât mai curând posibil, este, de asemenea, important să se garanteze executarea corespunzătoare pentru a evita întârzierile la plată.

369. În cazul în care contestația sau calea de atac în ceea ce privește recunoașterea și executarea este admisă și declarația sau înregistrarea este anulată, aceasta nu înseamnă în mod obligatoriu că cererea privind plata pensiei de întreținere este încheiată. În funcție de motivul pe care se întemeiază refuzul de a recunoaște și executa hotărârea, în situația în care hotărârea se referă la pensia de întreținere pentru un copil, ar putea fi posibilă pronunțarea unei noi hotărâri în statul solicitat. Dacă legislația internă permite acest lucru, autoritatea competentă din statul solicitat poate trata cererea de recunoaștere și executare ca și cum ar fi o cerere de pronunțare a unei noi hotărâri în statul solicitat. Această dispoziție garantează că, în situația în care creditorul solicită pensie de întreținere pentru copil și hotărârea existentă nu poate fi recunoscută sau executată, există o cale de a obține o nouă hotărâre privind obligațiile de întreținere fără a fi necesară reînceperea întregii proceduri în statul solicitant.

Creditorul este persoana căreia i se datorează sau se pretinde că i se datorează întreținere. Creditorul poate fi un părinte sau un soț/soție, un copil, părinții adoptivi, rudele sau alte persoane care au în grijă un copil. În unele state, această persoană fizică poate fi denumită beneficiar al obligației de întreținere, persoană căreia i se datorează întreținerea, părintele care exercită autoritatea părintească sau persoana care are în grijă copilul.

⁸⁰ În cazul în care ambele state sunt părți la convenția privind comunicarea actelor din 1965, a se vedea capitolul 3 partea 2 secțiunea V - Alte convenții de la Haga.

⁸¹ Raportul explicativ, punctul 504.

370. În sfârșit, în cazul în care contestația sau calea de atac a fost respinsă, dreptul intern al statului solicitat poate permite introducerea unei căi suplimentare de atac. Nu toate statele vor avea o dispoziție în acest sens. Dacă acest lucru este permis, convenția prevede în mod expres că respectiva cale de atac suplimentară nu va drept efect suspendarea executării hotărârii, cu excepția cazului în care există circumstanțe extraordinare [articolul 23 alineatul (10)].

C. Utilizarea acestui tip de cerere

371. O cerere de **recunoaștere** sau de **recunoaștere și executare** a unei hotărâri existente privind obligațiile de întreținere este adresată de un stat contractant unui stat solicitat în care se solicită executarea hotărârii, ca urmare a faptului că debitorul își are reședința, bunurile sau veniturile în statul solicitat.
372. Deși cele mai multe cereri vor avea ca obiect recunoașterea și executarea unei hotărâri, în anumite cazuri creditorul va cere doar recunoașterea, nu și executarea hotărârii. De asemenea, un debitor poate solicita recunoașterea unei hotărâri în materie de întreținere pronunțată într-un alt stat contractant pentru a suspenda sau a limita executarea unei hotărâri în materie de întreținere.
373. În cazul în care hotărârea a fost pronunțată în statul în care se solicită executarea acesteia, recunoașterea nu este necesară. Cererea poate fi prelucrată pur și simplu în vederea executării (a se vedea capitolul 6).

Recunoașterea unei hotărâri în materie de întreținere este procedura utilizată de către autoritatea competentă a unui stat pentru a accepta stabilirea drepturilor și obligațiilor privind întreținerea efectuată de către autoritatea din statul de origine, unde a fost pronunțată hotărârea, și conferă hotărârii respective caracter executoriu. În cele mai multe cazuri, solicitantul solicită, de asemenea, executarea hotărârii, astfel încât acesta va formula o cerere de **recunoaștere și executare**.

D. Studiu de caz

374. Creditorul are o hotărâre privind obligații de întreținere pronunțată în statul A care impune debitorului plata pensiei de întreținere pentru copil. **Debitorul** locuiește în statul B. În loc să solicite pronunțarea unei noi hotărâri în statul B, creditorul dorește executarea hotărârii în materie de întreținere existente în statul B. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.

Debitorul este persoana care datorează datorează sau în legătură cu care se pretinde că datorează întreținere. Debitorul poate fi un părinte, (fostul) soț/(fosta) soție sau orice altă persoană care, în conformitate cu legea statului în care a fost pronunțată hotărârea, are obligația de a plăti pensie de întreținere.

Procedura în temeiul convenției

375. Creditorul⁸² va solicita autorității centrale din statul A să transmită o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a hotărârii privind obligațiile de întreținere în statul B. Cererea va fi verificată pentru a se vedea dacă este completă și va fi soluționată de autoritatea centrală din statul B. Creditorul și debitorul vor fi notificați și acestuia din urmă i se va acorda posibilitatea de a se opune recunoașterii sau recunoașterii și executării în temeiul motivelor limitate prevăzute în convenție. Odată recunoscută, hotărârea poate fi executată de către autoritatea competentă din statul B, în același mod în care ar fi executată o hotărâre pronunțată inițial în statul B.

*Pentru informații privind cererile de **executare** a unei hotărâri pronunțate în **statul solicitat** – a se vedea capitolul 6. Pentru informații privind **executarea** oricărui tip de hotărâri privind obligațiile de întreținere – a se vedea capitolul 10.*

E. Cine poate formula cererea?

376. O cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare poate fi formulată de un creditor sau de un debitor (astfel cum se arată mai jos - cererea debitorului va viza doar recunoașterea, în timp ce creditorul poate solicita fie recunoașterea, fie executarea, fie ambele). Solicitantul trebuie să își aibă reședința în statul care inițiază cererea. În contextul unei astfel de cereri, creditorul poate fi persoana căreia i se datorează pensia de întreținere, precum și un organism public care acționează în numele creditorului sau un organism public care a furnizat prestații unui creditor.

Sugestie: Căutați o listă simplă de instrucțiuni pe care să le urmați? Vreți să săriți peste detalii? Mergeți la finalul acestui capitol și utilizați **Lista recapitulativă**.

II. Procedura de recunoaștere și executare pe scurt

377. Graficul de la pagina următoare ilustrează procedura completă care se aplică cererilor de recunoaștere și executare a hotărârilor în materie de întreținere formulate de un creditor. Următoarele secțiuni din prezentul capitol detaliază derularea fiecărei etape.
378. Această secțiune se aplică, de asemenea, cererilor care vizează numai recunoașterea. Astfel de cereri vor fi destul de rare. Articolul 26 prevede că dispozițiile de la capitolul V (Recunoașterea și executarea) se aplică „*mutatis mutandis*” cererilor privind numai recunoașterea, cu excepția cerinței caracterului executoriu, care este înlocuită cu cerința conform căreia hotărârea produce efecte în statul de origine. Aceasta înseamnă că, din motive practice, dispozițiile referitoare la recunoaștere și executare se vor aplica cererilor de recunoaștere, cu excepția dispozițiilor care trebuie să fie modificate deoarece nu se solicită executarea hotărârii⁸³.

⁸² De remarcat că, în unele situații, cererea va fi efectuată de către un organism public (cum ar fi o agenție de protecție a minorilor) în numele creditorului.

⁸³ Raportul explicativ, punctul 546.

CERERI PRIMITE DE EXECUTARE A UNEI HOTĂRÂRI PRONUNȚATE SAU RECUNOSCUTE ÎN STATUL SOLICITAT

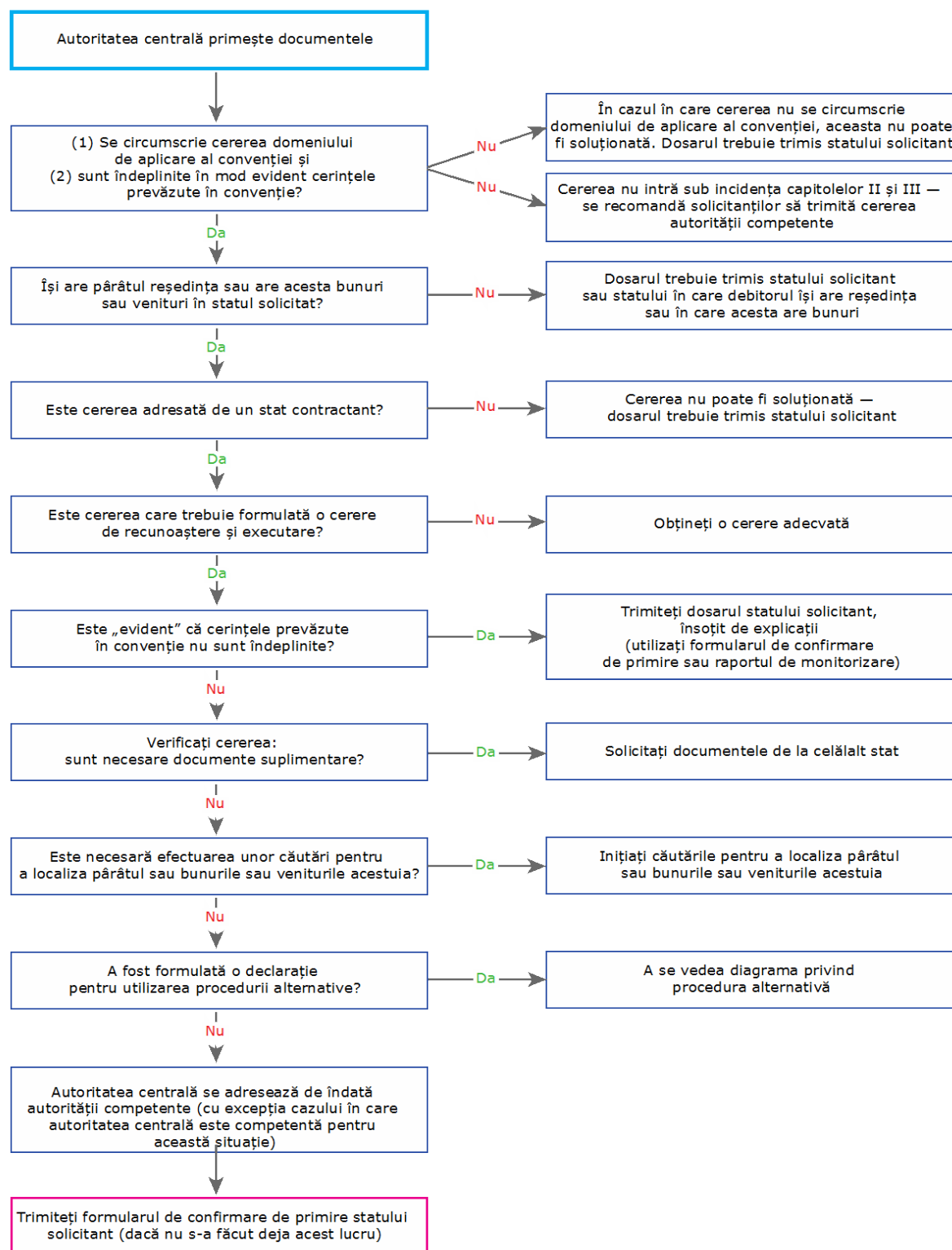

Figura 14: Diagramă privind cererile primite de recunoaștere sau de recunoaștere și executare (autoritatea centrală)

III. Procedură

A. Verificarea preliminară a documentelor primite de către autoritatea centrală

379. Înainte de a trimite documentele autorității competente, autoritatea centrală trebuie să verifice dacă obiectul cererii respectă dispozițiile convenției care reglementează recunoașterea sau recunoașterea și executarea și să se asigure că setul de documente este complet.

1. Verificarea inițială a documentelor

- Se referă cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare la o hotărâre privind obligațiile de întreținere pentru un copil? Aceasta trebuie să se încadreze în domeniul de aplicare al convenției, astfel cum se arată în capitolul 3. Dacă hotărârea se referă doar la pensia de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție sau pentru alți membri ai familiei, iar domeniul de aplicare al convenției nu a fost extins la aceste alte forme de obligații, trebuie adresată o **cerere directă** unei autorități competente.
- Își are reședința pârâtul sau debitorul în statul solicitat sau are acesta bunuri sau venituri în statul solicitat? În caz negativ, cazul trebuie trimis în statul în care pârâtul sau debitorul își are reședința ori își are bunurile sau returnat statului solicitat.
- Provine cererea dintr-un stat contractant? În caz negativ, convenția nu poate fi aplicată.

Cererea directă nu este transmisă unei autorități centrale în temeiul articolului 10, ci o solicitare primită de o autoritate competentă, cum ar fi o instanță sau o autoritate administrativă, direct de la o persoană.

2. Trimiteți formularul de confirmare de primire statului solicitant

380. În temeiul convenției, statul solicitat trebuie să trimită un formular de confirmare de primire completat statului solicitant în termen de șase săptămâni de la primirea cererii. Un stat poate decide să trimită confirmarea de primire fie imediat după primirea documentelor, fie după verificarea preliminară, cu condiția să fie respectat termenul de șase săptămâni.

381. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului de confirmare de primire.

3. Este o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare cererea potrivită?

382. Verificați documentele pentru a vă asigura că cererea corectă este de cea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare. Țineți seama de următoarele:
- Dacă nu există nicio hotărâre privind obligațiile de întreținere – cererea trebuie să vizeze pronunțarea unei hotărâri și nu recunoașterea și executarea. A se vedea capitolul 9.
 - Dacă există o hotărâre privind obligațiile de întreținere, dar aceasta a fost pronunțată în statul dumneavoastră, hotărârea nu trebuie recunoscută. Aceasta poate fi trimisă pur și simplu autorității competente în vederea executării în statul dumneavoastră, în conformitate cu procedurile uzuale de executare. A se vedea capitolul 7.

4. Este „evident” că cerințele convenției nu sunt îndeplinite?

383. În temeiul convenției, autoritatea centrală nu poate refuza să soluționeze o cerere decât dacă consideră că este „evident” că cerințele convenției nu sunt îndeplinite [a se vedea articolul 12 alineatul (8)]. Situațiile în care s-ar putea întâmpla acest lucru sunt destul de limitate⁸⁴. Pentru a fi „evident”, motivul refuzului trebuie să fie vădit sau clar la vederea documentelor⁸⁵.
384. De exemplu, o cerere poate fi respinsă atunci când din documente reiese clar că hotărârea nu are nimic a face cu obligațiile de întreținere. În mod similar, o cerere poate fi respinsă în situația în care o cerere anterioară formulată de aceeași parte pe baza acelorași temeiuri a fost respinsă.
385. Rețineți că, dacă recunoașterea și executarea hotărârii pare să fie contrară ordinii publice, cererea trebuie totuși prelucrată și transmisă autorității competente. Autoritatea competentă poate stabili dacă recunoașterea și executarea ar fi contrară ordinii publice și poate refuza recunoașterea hotărârii din acest motiv.
386. În cazul în care autoritatea centrală respinge cererea pe motiv că este „evident” că cerințele convenției nu sunt îndeplinite, statul solicitant trebuie să fie informat cu privire la acest lucru, prin intermediul formularului de confirmare de primire obligatoriu, astfel cum se precizează mai jos.

5. Verificați dacă dosarul este complet

387. Autoritățile centrale au obligația de a verifica cererea primită de la statul solicitant în timp util pentru a se asigura că aceasta este completă. Dacă sunt necesare documente suplimentare, acestea pot fi solicitate fără întârziere. Rețineți că articolul 25 din convenție stabilește o listă limitativă de documente necesare – niciun alt document nu poate fi solicitat în contextul unei cereri de recunoaștere și executare.

Bună practică: Folosiți lista recapitulativă sau formularul de transmitere pentru a efectua o verificare preliminară cât mai curând posibil după primirea cererii, în eventualitatea în care sunt necesare documente suplimentare.

388. Articolele 11, 12, 25 și 44 din convenție prevăd că dosarul primit trebuie să includă:

✓	Formularul de cerere
✓	Textul integral al hotărârii sau rezumatul acesteia
✓	Hotărârea de încuviințare a executării
✓	Dovada notificării (cu excepția cazului în care pârâtul s-a înfățișat, a fost reprezentat sau a contestat hotărârea)
Dacă este cazul	Traducerea documentelor

⁸⁴ Raportul explicativ, punctul 345.

⁸⁵ Raportul explicativ, punctul 344.

Dacă este cazul	Formular privind situația financiară (numai pentru cererile din partea creditorilor)
Dacă este cazul	Document privind calcularea restanțelor
Dacă este cazul	Document care explică modalitatea de ajustare sau de indexare a cuantumului întreținerii
✓	Formular de transmitere

Figura 15: Conținutul unei cereri de recunoaștere și executare

389. Alineatele următoare prezintă o scurtă descriere a conținutului uzual al dosarului primit.

a) Formulare necesare în toate dosarele

(1) Formularul de cerere

În cele mai multe cazuri, formularul de cerere recomandat va fi utilizat de către statul solicitant. Astfel se asigură furnizarea tuturor informațiilor necesare statului solicitat. Dacă cererea primită nu a fost formulată utilizând formularul recomandat, asigurați-vă că aceasta include informațiile elementare pentru o astfel de cerere, cum ar fi datele de contact ale solicitantului, datele de contact ale pârâtului, informații cu privire la persoanele cărora li se datorează întreținere și date cu privire la locul de transmitere a plăților.

(2) Textul hotărârii sau rezumatul acesteia

Textul integral al hotărârii în materie de întreținere este necesar, cu excepția cazului în care statul solicitat a precizat că acceptă doar un rezumat sau un extras al hotărârii. Nu este necesar să se anexeze la cerere copii certificate ale hotărârii, cu excepția cazului în care statul solicitat a precizat că solicită întotdeauna copii certificate.

(3) Hotărârea de încuviințare a executării

O hotărâre de încuviințare a executării⁸⁶, care indică faptul că hotărârea în materie de întreținere este executorie în statul în care a fost pronunțată, este indispensabilă. Dacă hotărârea a fost pronunțată de o autoritate administrativă, documentul trebuie să includă o declarație care precizează că dispozițiile de la articolul 19 alineatul (3) sunt îndeplinite, cu excepția cazului în care statul dumneavoastră (statul solicitat) a specificat că nu solicită o astfel de declarație. În cazul în care cererea are ca obiect numai recunoașterea, cererea trebuie doar să stabilească că hotărârea produce efecte în statul de origine, și nu faptul că aceasta este executorie⁸⁷. În hotărârea de încuviințare a executării trebuie să se menționeze data de la care hotărârea produce efecte în statul respectiv.

(4) Dovada notificării

O dovadă a notificării este necesară numai în cazul în care pârâtul nu s-a înfățișat sau nu a fost reprezentat în cadrul procedurii.

Puteți stabili dacă pârâtul s-a înfățișat sau a fost reprezentat analizând formularul de cerere recomandat. Secțiunea 7 din formularul de cerere furnizează informațiile cerute.

⁸⁶ În unele state, poate fi utilizată o atestare a autorității de lucru judecat („*attestation de la force de chose jugée*”) care conferă hotărârii caracter executoriu în statul respectiv.

⁸⁷ Raportul explicativ, punctul 546.

Dacă formularul de cerere arată că pârâtul nu s-a înfățișat sau nu a fost reprezentat în momentul în care hotărârea a fost pronunțată, dovada notificării va indica faptul că acesta a fost notificat sau informat în legătură cu cererea și a avut posibilitatea să se înfățișeze în cadrul procedurii care a condus la hotărârea în materie de întreținere sau că a fost informat cu privire la hotărâre după pronunțarea acesteia și a avut posibilitatea de a o contesta. De remarcat că, în unele state, contestația sau obiecțiile pot fi formulate în scris. Nu este întotdeauna necesar ca pârâtul să se prezinte personal.

(5) Formularul de transmitere

Fiecare cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare trebuie să fie însoțită de un formular de transmitere. Acest formular este obligatoriu în temeiul convenției. Formularul de transmitere identifică părțile și tipul de cerere. Acesta indică, de asemenea, documentele care însoțesc cererea.

b) Alte formulare care pot fi necesare

390. Deși articolul 11 alineatul (3) prevede că numai documentele enumerate la articolul respectiv (și descrise mai sus) pot fi solicitate în contextul unei cereri de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, alte formulare pot fi necesare, de asemenea, în funcție de circumstanțele cazului:

(1) Formular privind situația financiară

În cazul în care solicitantul solicită și executarea hotărârii (ceea ce se va întâmpla în majoritatea cazurilor), s-a dovedit în practică că este bine să fie inclus, de asemenea, un formular privind situația financiară, care furnizează informații importante cu privire la localizarea și situația financiară a pârâtului, în măsura în care astfel de informații sunt deținute de către solicitant.

În cazul în care solicitantul a utilizat formularul recomandat privind situația financiară, partea din formular care se referă la creditor va fi lăsată necompletată, întrucât aceste informații nu sunt necesare în contextul unei cereri de recunoaștere și executare. Dacă cererea are ca obiect numai recunoașterea, atunci nu trebuie anexat niciun formular.

(2) Document privind calcularea restanțelor

În cazul în care există obligații de întreținere neplătite (restanțe) în temeiul hotărârii și care trebuie executate, este necesară includerea unui document care stabilește quantumul restanțelor respective, modul de calculare a acestora și data efectuării calculelor.

(3) Document care explică modalitatea de ajustare sau indexare a cuantumului întreținerii

În unele state, fie hotărârea, fie dreptul intern în temeiul căruia a fost pronunțată aceasta prevăd că hotărârea va fi indexată sau ajustată în mod automat cu o anumită frecvență. În acest caz, statul solicitant trebuie să fi furnizat în dosarul de cerere detalii cu privire la modalitățile de ajustare. De exemplu, dacă ajustarea se va efectua pe baza unui procent al cheltuielilor de trai, furnizați detalii cu privire la statul care va calcula ajustarea, informațiile care vor fi necesare pentru a efectua calculul și modul în care suma recalculată va fi comunicată autorității centrale solicitate și părților⁸⁸.

⁸⁸ Raportul explicativ, punctul 435. Aceasta înseamnă că nicio hotărâre ulterioară care ajustează obligația de întreținere nu trebuie să parcurgă întregul proces de recunoaștere. Recunoașterea inițială include ajustările viitoare. De exemplu, Child Support Agency din Australia reevaluează pensia de întreținere la fiecare 15 luni în funcție de situația financiară a părților.

(4) Dovada prestațiilor furnizate - organism public

În cazul în care cererea este depusă de un organism public, de exemplu o agenție de servicii sociale, în numele unui solicitant, organismul public trebuie să furnizeze informații care să ateste faptul că are dreptul să acționeze în numele solicitantului sau că a furnizat prestații cu titlu de întreținere [articolul 36 alineatul (4)].

6. Trebuie efectuate căutări pentru localizarea pârâtului?

- 391. Cu titlu preliminar, dacă solicitantul nu furnizează o adresă valabilă a pârâtului, autoritatea centrală ar putea dori să identifice adresa acestuia pentru a se asigura că va putea să îl informeze cu privire la cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare. Localizarea pârâtului poate fi necesară, de asemenea, pentru a stabili autoritatea competentă să soluționeze cererea. În unele state, cererea de căutare sau localizare va fi inițiată de autoritatea competentă la un moment ulterior în cadrul procedurii. Aceasta este o chestiune de procedură internă.
- 392. Pentru a determina adresa pârâtului, autoritatea centrală va trebui să acceseze toate bazele de date și sursele de informații publice la care are acces și să solicite altor organisme publice sprijin în localizarea pârâtului, în limitele stabilite de legislația națională în vigoare cu privire la accesul la datele cu caracter personal. Unele autorități centrale pot avea acces, de asemenea, la surse de informații restricționate.
- 393. Dacă pârâtul nu poate fi localizat, informați statul solicitant cu privire la acest lucru (rețineți că, în cazul unei cereri de recunoaștere și executare a unei hotărâri bazate pe localizarea bunurilor sau veniturilor în statul solicitat, pârâtul s-ar putea afla în afara statului). În cazul în care nu sunt disponibile informații suplimentare pentru a contribui la localizarea pârâtului, este posibil ca cererea să nu poată fi soluționată.

7. Dacă dosarul este incomplet

- 394. Dacă din verificarea inițială reiese că solicitantul nu a transmis toate documentele necesare, autoritatea centrală solicitată trebuie să notifice fără întârziere autoritatea centrală solicitantă și să ceară furnizarea documentelor lipsă. Dosarul nu trebuie returnat pentru simplul motiv că lipsesc unele documente [articolul 12 alineatul (9)]. Documentele suplimentare pot fi solicitate prin intermediul formularului obligatoriu de confirmare de primire.
- 395. Dacă sunt solicitate documente suplimentare, statul solicitant are la dispoziție **trei luni** în care să furnizeze documentele. În cazul în care documentele solicitate nu sunt furnizate în termen de trei luni și cererea nu poate fi soluționată, autoritatea centrală din statul solicitat poate (dar nu este obligată) să închidă dosarul și să informeze statul solicitant cu privire la acest lucru. În majoritatea cazurilor, poate fi oportun să se contacteze din nou statul solicitant pentru a stabili dacă documentele vor fi transmise. Dacă statul solicitat se pregătește să închidă dosarul, statul solicitant ar trebui să fie informat cu privire la acest lucru prin intermediul formularului obligatoriu de confirmare.
- 396. De asemenea, s-ar putea proceda la etapele următoare ale procedurii înainte de a primi documentele suplimentare. Aceasta depinde de documentele care lipsesc și de faptul dacă etapele următoare ale procedurii de recunoaștere și executare sunt dependente de primirea informațiilor respective. De exemplu, în cazul în care documentul care lipsește este o declarație privind restanțele, iar următoarea etapă constă în căutarea sau localizarea pârâtului, ar fi posibil să se execute această etapă din cadrul procedurii de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, în așteptarea informațiilor lipsă.

8. Transmiteți cererea autorității competente

397. Următoarea etapă constă în transmiterea cererii către autoritatea competentă pentru ca hotărârea să fie recunoscută sau recunoscută și executată (cu excepția cazului în care autoritatea centrală este, de asemenea, autoritatea competentă pentru procedura de recunoaștere). Acest lucru trebuie realizat în cel mai scurt timp, imediat ce verificările inițiale menționate mai sus au fost efectuate. Autoritatea competentă poate fi o instanță, o autoritate administrativă sau orice altă autoritate guvernamentală care are competența de a efectua procedurile de recunoaștere.

B. Încuviințarea executării sau înregistrarea de către autoritatea competentă

398. Considerațiile din această secțiune se referă la procedurile care vor fi utilizate de majoritatea statelor pentru soluționarea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a hotărârilor în materie de întreținere (articolul 23). Un stat poate declara că va utiliza o procedură alternativă (articolul 24). O astfel de procedură alternativă este analizată într-o secțiune ulterioară a prezentului capitol.
399. Diagrama de mai jos prezintă măsurile luate de autoritatea competentă.

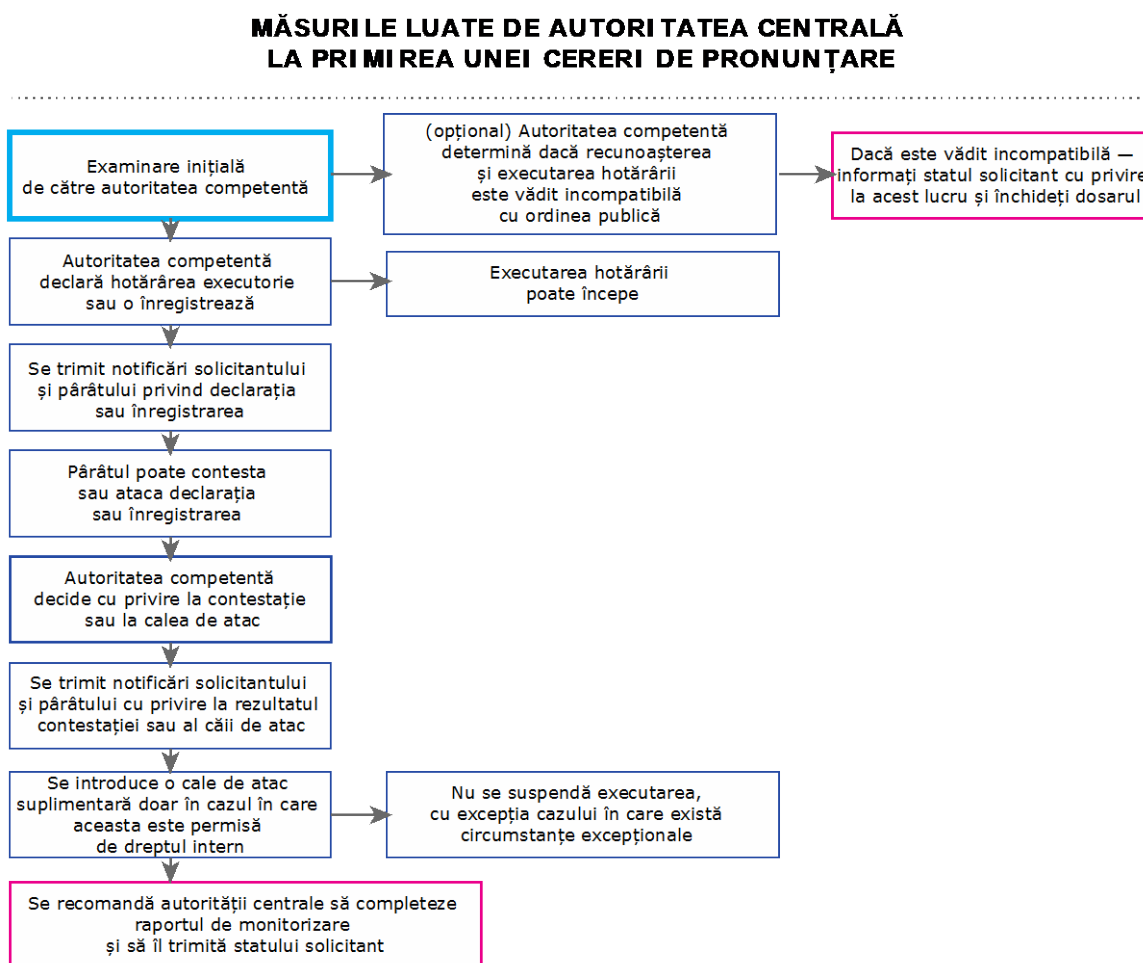

Figura 16: Măsurile luate de autoritatea competentă cu privire la o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare (articolul 23)

1. Încuviințarea executării hotărârii sau înregistrarea în vederea executării

400. De îndată ce autoritatea competentă a primit cererea, aceasta va declara hotărârea executorie sau o va înregistra în vederea executării, în funcție de procedura folosită în statul solicitat. Această măsură (încuviințarea executării sau înregistrarea) trebuie luată „fără întârziere” de către autoritatea competentă [articolul 23 alineatul (2) litera (a)]. De îndată ce a fost declarată executorie sau a fost înregistrată în vederea executării, hotărârea în materie de întreținere poate fi executată fără a se impune vreo măsură suplimentară, în temeiul legislației interne a statului solicitat.

2. Refuzul de a declara hotărârea executorie sau de a o recunoaște în vederea executării

401. Singurul motiv care poate fi invocat de către autoritatea competentă pentru a refuza să declare hotărârea executorie sau să o înregistreze este faptul că recunoașterea și executarea hotărârii ar fi **în mod evident incompatibile** cu ordinea publică. Această unică excepție garantează faptul că statele contractante vor recunoaște și executa hotărârile pronunțate în alte state contractante în cea mai mare măsură posibilă. Excepția va fi utilizată doar în cazul în care recunoașterea sau recunoașterea și executarea ar conduce la un rezultat „intolerabil”⁸⁹.

3. Executarea hotărârii

402. Odată ce hotărârea a fost înregistrată și declarată executorie, solicitantul nu mai trebuie să formuleze niciun fel de cerere sau solicitare în temeiul convenției pentru ca hotărârea să fie executată. De asemenea, nu există nicio obligație în temeiul convenției ca pârâtul să fie notificat din nou cu privire la faptul că hotărârea va fi executată⁹⁰.

4. Notificarea solicitantului și a pârâtului

403. Odată ce hotărârea a fost declarată executorie sau a fost înregistrată, ambele părți vor fi informate cu privire la hotărârea de înregistrare sau la încuviințarea executării hotărârii. Nu există proceduri de notificare în temeiul convenției, astfel încât notificarea se va realiza în conformitate cu dreptul intern. În funcție de procedurile statului solicitat, solicitantul poate fi notificat prin intermediul autorității centrale a statului solicitant sau în mod direct, pentru a i se confirma că hotărârea a fost recunoscută și urmează a fi executată sau, în cazul în care recunoașterea și executarea au fost refuzate, pentru a i se aduce la cunoștință refuzul⁹¹.

Bune practici: Solicitantul și pârâtul ar trebui să fie informați cu privire la dreptul lor de a contesta sau ataca hotărârea de încuviințare a executării sau înregistrarea, precum și la procedurile și termenul prevăzut în acest scop. De asemenea, o bună practică la momentul respectiv este de a stabili dacă pârâtul este dispus să se conformeze în mod voluntar hotărârii.

⁸⁹ Raportul explicativ, punctul 478.

⁹⁰ Este posibil ca dreptul intern al unor state să prevadă proceduri sau obligații care impun ca debitorul să fie notificat înainte de executare, dar acestea sunt prevederi separate de dispozițiile convenției. Dacă ambele state sunt părți la Convenția privind comunicarea actelor din 1965, a se vedea capitolul 3 partea 2 secțiunea V – Alte convenții de la Haga.

⁹¹ Dacă ambele state sunt părți la Convenția privind comunicarea actelor din 1965, a se vedea *ibid*.

5. Obiecțiile pârâtului sau ale solicitantului cu privire la recunoaștere și executare

a) Generalități

404. Dispozițiile Convenției privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie de întreținere sunt concepute pentru a se asigura faptul că, ori de câte ori este posibil, hotărârile existente privind obligațiile de întreținere sunt recunoscute și executate rapid și eficient în statele contractante⁹². Astfel cum s-a menționat anterior în prezentul capitol, procedurile prevăzute de convenție au fost structurate astfel încât hotărârile să fie recunoscute sau executate, cu excepția cazului în care pârâtul este capabil să demonstreze în mod clar că există motive bine întemeiate în sens contrar.
405. O hotărâre pronunțată în străinătate, odată recunoscută într-un stat, va putea fi executată în statul respectiv în același mod ca orice hotărâre în materie de întreținere pronunțată inițial în statul respectiv. În temeiul convenției, un stat poate să utilizeze toate mecanismele de executare disponibile pentru a asigura respectarea hotărârii. Convenția prevede, de asemenea, anumite obiecții limitate care pot fi ridicate de către pârât (persoana împotriva căreia se îndreaptă cererea de recunoaștere) în cazul în care acesta consideră că hotărârea nu ar trebui recunoscută sau executată.
406. Articolul 20 stabilește cerințele privind recunoașterea și executarea de către un stat a unei hotărâri în materie de întreținere pronunțate într-un alt stat contractant. Aceste „temeiuri de recunoaștere și executare” se referă, în general, la tipul de legătură pe care un părinte, un membru al familiei sau copiii trebuie să îl fi avut cu un stat pentru ca hotărârea pronunțată să poată fi executată în alt stat. De exemplu, legătura cu statul care a pronunțat hotărârea poate consta în reședința părților și a copiilor în statul respectiv sau în participarea pârâtului la procedura care a condus la pronunțarea hotărârii⁹³.
407. Pârâtul poate contesta sau ataca hotărârea de încuviințare a executării sau înregistrarea hotărârii pe motiv că niciunul dintre temeiurile de recunoaștere și executare nu este aplicabil. Aceasta nu pune neapărat sub semnul îndoielii valabilitatea hotărârii în statul în care a fost pronunțată – ci înseamnă doar că hotărârea nu poate fi recunoscută și executată în statul contractant solicitat în temeiul convenției.
- Autoritatea centrală** este autoritatea publică desemnată de un stat contractant să exercite sau să îndeplinească atribuțiile de cooperare administrativă și de asistență în temeiul convenției.
408. În mod similar, în temeiul articolului 22, un pârât se poate opune recunoașterii unei hotărâri invocând caracterul vădit contrar ordinii publice al recunoașterii și executării sau deficiențe în cadrul procedurii care a condus la pronunțarea hotărârii, cum ar fi absența notificării pârâtului cu privire la procedură sau la hotărârea în materie de
- O autoritate competentă** este autoritatea dintr-un anumit stat investită cu atribuții specifice în temeiul convenției sau căreia i se conferă dreptul, în conformitate cu legislația aceluși stat, de a exercita astfel de atribuții. O autoritate competentă poate fi o instanță, un organism administrativ, o agenție de protecție a minorilor sau orice altă entitate guvernamentală care îndeplinește anumite sarcini asociate cu convenția.

⁹² Raportul explicativ, punctul 428.

⁹³ Articolul 20 definește ceea ce este cunoscut sub numele de „norme de competență indirectă”. Articolul 20 nu conține norme pe baza cărora o autoritate a unui stat poate pronunța o hotărâre („norme de competență directă”), ci definește temeiul pe baza căruia o hotărâre trebuie să fi fost pronunțată pentru a putea fi recunoscută și executată într-un alt stat. A se vedea Raportul explicativ, punctul 443 pentru examinarea acestui aspect.

întreținere sau fraudă, ori existența unei hotărâri ulterioare care este incompatibilă cu hotărârea a cărei recunoaștere este solicitată.

409. În cele mai multe cazuri, pârâtul este cel care inițiază contestarea sau calea de atac. Solicitantul, de asemenea, poate contesta sau ataca refuzul de a înregistra o hotărâre sau de a încuviința executarea acesteia, deși această situație este mai rar întâlnită.

b) Termenul de contestare sau de introducere a căii de atac

410. Dacă partea care are dreptul de a contesta sau a introduce o cale de atac cu privire la încuviințarea executării sau la înregistrare își are reședința în statul în care a avut loc încuviințarea executării sau înregistrarea, calea de atac sau contestația trebuie introdusă în termen de **30 de zile** de la data la care partea a fost notificată cu privire la hotărârea de înregistrare sau de încuviințare a executării. Dacă partea care contestă sau introduce calea de atac își are reședința în exteriorul statului, partea va avea la dispoziție un termen de **60 de zile** de la data notificării pentru a formula contestația sau a introduce calea de atac [articolul 23 alineatul (6)]⁹⁴.
411. În majoritatea cazurilor, pârâtul locuiește în statul solicitat, astfel încât acesta va avea doar 30 de zile pentru a contesta sau a ataca declarația de încuviințare a executării sau de înregistrare. Cu toate acestea, dacă hotărârea a fost transmisă statului solicitat în vederea recunoașterii ca urmare a faptului că pârâtul are bunuri în statul respectiv, este posibil ca acesta să își aibă reședința în altă parte. În acest caz, pârâtul are la dispoziție 60 de zile pentru a contesta sau a ataca hotărârea. În mod similar, un debitor poate solicita recunoașterea în statul său de reședință a unei hotărâri pronunțate în străinătate care limitează executarea. În acest caz, creditorul care nu locuiește în statul respectiv are dreptul să conteste sau să atace încuviințarea executării sau înregistrarea, după caz, și, în temeiul convenției, dispune de 60 de zile pentru a face acest lucru.

c) Motive de contestare sau de introducere a unei căi de atac

412. Convenția prevede doar un număr limitat de motive pentru a contesta înregistrarea sau încuviințarea executării hotărârii în materie de întreținere sau pentru a introduce o cale de atac în acest sens. Astfel cum s-a arătat mai sus, pârâtul poate formula o contestație sau poate introduce o cale de atac pe motiv că:
- nu există niciun temei juridic pentru recunoaștere și executare, în temeiul articolului 20;
 - există motive de a refuza recunoașterea și executarea, în temeiul articolului 22;
 - există îndoieli cu privire la autenticitatea sau integritatea documentelor transmise împreună cu cererea;
 - restanțele a căror executare este solicitată au fost plătite integral.

d) Examinarea sau audierea contestației sau căii de atac [articolul 23 alineatul (5)]

413. Dreptul intern stabilește modalitatea de examinare a căii de atac sau a contestației. Examinarea sau audierea pot fi efectuate doar pe baza temeiurilor sau motivelor specifice prevăzute de convenție, revizuirea fondului hotărârii nefiind posibilă (articolul 28)⁹⁵.
414. Dacă motivul contestației sau al căii de atac se referă la autenticitatea sau integritatea documentelor și nu s-au solicitat sau inclus la dosar copii certificate ale documentelor, se poate solicita statului solicitant să furnizeze copii certificate sau alte documente similare pentru a remedia situația.

⁹⁴ Raportul explicativ, punctul 503.

⁹⁵ Raportul explicativ, punctele 504 și 505.

415. Dacă o contestație sau o cale de atac se referă doar la calculul restanțelor, iar pârâtul nu susține că restanțele au fost plătite integral, această situație, de cele mai multe ori, este mai bine să fie lăsată pentru executare. Pârâtul poate să ridice problemele și să furnizeze informații suplimentare autorității competente responsabile de executare la momentul respectiv. A se vedea, de asemenea, observațiile de mai jos cu privire la recunoașterea parțială a unei hotărâri, ca mijloc de executare a plăților aferente obligației de întreținere în curs, și contestarea restanțelor.

e) Hotărârea cu privire la contestație sau la calea de atac și calea de atac suplimentară [articolul 23 alineatul (10)]

416. Odată ce contestația sau calea de atac cu privire la înregistrarea hotărârii sau la declarația de încuviințare a executării s-a încheiat, ambele părți trebuie să fie notificate cu promptitudine. Notificarea se va efectua în conformitate cu dreptul intern⁹⁶. Solicitantul poate fi notificat prin intermediul autorității centrale a statului solicitant sau în mod direct, în funcție de procedurile statului solicitat.
417. Exercițarea unei căi de atac suplimentare va fi posibilă doar dacă dreptul intern al statului solicitat permite acest lucru.
418. De remarcat faptul că, fără a aduce atingere căii de atac suplimentare, executarea hotărârii poate fi realizată imediat ce hotărârea este înregistrată sau declarată executorie, calea de atac suplimentară neavând un efect de suspendare a executării decât în situații excepționale.

C. Recunoaștere și executare — rezultatele cererii

1. Recunoaștere și executare

419. În cele mai multe cazuri, rezultatul unei cereri de recunoaștere și executare este că hotărârea poate fi recunoscută și executată în același mod ca și cum ar fi fost pronunțată în statul solicitat. Nu este necesară depunerea de către creditor a vreunei alte cereri privind executarea. Pentru procedurile de executare utilizate, a se vedea capitolul 10.

2. Alte rezultate

420. Convenția prevede rezultate alternative în cazul în care recunoașterea și executarea în integralitate a hotărârii nu este posibilă.

a) Recunoașterea parțială

421. În cazul în care hotărârea nu poate fi recunoscută sau recunoscută și executată în integralitatea sa, articolul 21 din convenție permite autorității competente să recunoască și să execute hotărârea doar parțial. O astfel de situație se poate întâlni, de exemplu, atunci când autoritatea nu poate recunoaște hotărârea privind obligația de întreținere între soți, dar poate recunoaște și executa hotărârea în ceea ce privește obligația de întreținere a copilului. În mod similar, dacă există un conflict cu privire la restanțele la plata obligației de întreținere și la faptul dacă acestea au fost plătite în totalitate, autoritatea competentă poate recunoaște doar partea hotărârii care stabilește obligația de întreținere curentă pentru copil, în timp ce contestația cu privire la recunoașterea restanțelor la plata obligației de întreținere rămâne în curs de soluționare.

⁹⁶ Dacă ambele state sunt părți la Convenția privind comunicarea actelor din 1965, a se vedea capitolul 3 partea 2 secțiunea V – Alte convenții de la Haga.

Bune practici: Nu este necesar ca un solicitant să solicite recunoașterea parțială a hotărârii sau pronunțarea unei noi hotărâri, în situația în care cererea sa de recunoaștere nu poate fi satisfăcută. Convenția prevede ca aceste opțiuni să fie avute în vedere în cadrul procedurii de recunoaștere sau recunoaștere și executare ca posibile rezultate ale procedurii. Procedurile interne ale statului solicitat vor stabili modul în care va fi prelucrată „noua” cerere, având în vedere că pot fi solicitate informații suplimentare, de exemplu pentru a se pronunța o nouă hotărâre.

b) Recunoașterea nu este posibilă ca urmare a formulării unei rezerve

422. În unele cazuri, o hotărâre în materie de întreținere nu poate fi recunoscută sau executată din cauza unei rezerve formulate de un stat în temeiul convenției. Cu toate acestea, în această fază, procedura nu se consideră neapărat încheiată.
423. În cazul în care hotărârea nu poate fi recunoscută din cauza rezervei formulate, care împiedică recunoașterea pentru oricare dintre temeiurile prezentate mai jos, articolul 20 alineatul (4) prevede că autoritatea centrală trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că va fi pronunțată o nouă hotărâre cu privire la obligația de întreținere pentru creditor:
- reședința obișnuită a creditorului este în statul de origine,
 - există un acord în scris (cu excepția celor existente în cazurile care privesc pensia de întreținere a copiilor),
 - competența este întemeiată pe situația persoanei sau pe răspunderea părintească⁹⁷.
424. Nu este necesară o nouă cerere formulată de către creditor și trebuie să se considere că hotărârea existentă a stabilit eligibilitatea⁹⁸ copilului în cauză pentru a iniția procedurile privind obligația de întreținere [articolul 20 alineatul (5)]. În funcție de procedurile din statul solicitat, pot fi necesare documente suplimentare din partea solicitantului/creditorului, în vederea continuării demersurilor pentru pronunțarea unei noi hotărâri. Documentele respective pot fi solicitate prin intermediul autorității centrale din statul solicitant. A se vedea capitolul 8 pentru o analiză a cererilor de pronunțare a unei hotărâri.

D. Comunicarea cu statul solicitant

425. În plus față de notificarea specifică a solicitantului și a autorității centrale solicitante, care este obligatorie în anumite faze (de exemplu, pentru a informa că hotărârea a fost recunoscută sau că nu va fi recunoscută), convenția prevede o obligație de comunicare generală între cele două autorități centrale, în cadrul obligațiilor lor de cooperare administrativă.

⁹⁷ De remarcat că articolul 20 alineatul (3) impune, de asemenea, ca un stat contractant să formuleze această rezervă privind recunoașterea și executarea hotărârii dacă, în situații de fapt similare, ar atribui competență autorităților sale să pronunțe o hotărâre.

⁹⁸ Raportul explicativ, punctele 469-471. De remarcat faptul că în convenție nu este definit termenul „eligibilitate” în acest context; prin urmare, dreptul intern al statului solicitat va determina modul de interpretare a termenului și, de asemenea, informațiile sau dovezile suplimentare care vor fi necesare pentru pronunțarea hotărârii în materie de întreținere.

426. La primirea cererii și, în orice caz, nu mai târziu de șase săptămâni de la primirea documentelor, autoritatea centrală a statului solicitat trebuie să confirme că cererea a fost primită [articolul 12 alineatul (3)]. Există un formular obligatoriu în acest scop. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului.
427. De asemenea, convenția impune ca, cel puțin în termen de trei luni de la trimiterea confirmării de primire, autoritatea centrală solicitată să trimită autorității centrale solicitante un raport de monitorizare a cererii. Există un formular recomandat în acest scop (a se vedea Raportul de monitorizare).
428. La încheierea procedurii de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, autoritatea centrală solicitantă trebuie să fie informată că hotărârea a fost recunoscută (în cazul în care doar atât s-a solicitat) sau că hotărârea va fi executată și, de asemenea, ar trebui să se furnizeze statului solicitant datele de contact ale persoanei sau serviciului din statul solicitat care va fi responsabil cu executarea hotărârii.
429. Comunicările dintre autoritățile centrale se vor efectua, în general, în limba oficială a statului solicitat sau în limbile engleză sau franceză. Un stat poate să formuleze o rezervă, opunându-se utilizării limbii franceze sau a limbii engleze (dar nu a ambelor). A se vedea capitolul 2 pentru informații suplimentare privind limba de comunicare și cerințele de traducere.
430. Deși, în multe cazuri, comunicările vor fi efectuate prin poștă, un stat poate indica faptul că este pregătit să accepte comunicările prin mijloace electronice. Profilul de țară al fiecărui stat va indica eventualele preferințe în acest sens.

IV. Alte aspecte: cereri de recunoaștere și de recunoaștere și executare

A. Cereri de recunoaștere formulate de un debitor

1. Generalități

431. În temeiul convenției, debitorul poate depune o cerere de recunoaștere a unei hotărâri atunci când recunoașterea este necesară pentru suspendarea sau limitarea executării unei hotărâri anterioare în statul solicitat. O astfel de cerere poate fi formulată dacă debitorul dorește ca în statul unde are loc executarea să fie recunoscută o altă hotărâre sau dacă debitorul a obținut o modificare a unei hotărâri existente în alt stat contractant și acum dorește ca aceasta să fie recunoscută în statul în care are bunuri.
432. A se vedea capitolele 11 și 12 pentru analiza completă a cererilor de **modificare**.
433. Dacă există deja o hotărâre privind obligațiile de întreținere în curs de executare în statul în care debitorul își are reședința sau are bunuri, de cele mai multe ori, dreptul intern prevede ca hotărârea modificată pronunțată în străinătate să fie recunoscută înainte de a putea limita sau suspenda în mod efectiv executarea primei hotărâri. Cu toate acestea, unele state nu prevăd această măsură – de exemplu, atunci când modificarea este efectuată de aceeași autoritate care a pronunțat prima hotărâre. Prin urmare, va trebui să se consulte legislația națională pentru a

Modificarea se referă la procedura de schimbare a unei hotărâri în materie de întreținere după ce aceasta a fost pronunțată. În unele state, aceasta este cunoscută ca cerere modificatoare sau cerere de schimbare a unei hotărâri. Modificarea se poate referi la cuantumul pensiei de întreținere, frecvența sau o altă dispoziție a hotărârii în materie de întreținere.

se determina dacă este necesară recunoașterea hotărârii într-un anumit caz.

2. Când poate utiliza debitorul acest tip de cerere?

434. Ținând cont că scopul cererii de recunoaștere în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a) este de a limita executarea și având în vedere că majoritatea măsurilor de executare au loc, de regulă, în statul în care își are reședința debitorul, în multe situații debitorul care solicită recunoașterea unei hotărâri își va avea reședința în statul în care hotărârea trebuie să fie recunoscută. Convenția nu se referă în mod expres la situația în care un solicitant trebuie să se adreseze propriei autorități centrale. Prin urmare, în astfel de cazuri, recunoașterea ar trebui să fie soluționată în conformitate cu dreptul intern, similar unei cereri adresate autorității competente din statul în care debitorul își are reședința⁹⁹. Atunci când recunoașterea este solicitată într-un stat în care debitorul are bunuri, dar debitorul nu își are reședința în statul respectiv, debitorul poate introduce o cerere în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a).
435. În toate cazurile în care o cerere este formulată în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a), debitorul va fi solicitantul. În aceste cazuri, creditorul va avea calitatea de pârât și va trebui să fie informat cu privire la înregistrare sau la declarația de încuviințare a executării.

Exemplu

436. Debitorul își are reședința în statul A, unde a fost pronunțată hotărârea inițială în materie de întreținere. Acesta are bunuri sau venituri în statul B. Creditorul își are reședința în statul B, iar hotărârea inițială a fost recunoscută în statul B și executarea acesteia privește bunurile debitorului din statul B. Debitorul a obținut acum o hotărâre modificată de la statul A. Acesta dorește ca hotărârea modificată să fie recunoscută în statul B pentru a limita executarea primei hotărâri.

Procedura în temeiul convenției

437. Debitorul poate adresa o cerere în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a) din convenție autorității centrale din statul A. Statul A va transmite cererea statului B unde, pe baza procedurilor prezentate în capitolul de față, hotărârea modificată va fi înregistrată pentru executare sau declarată executorie. Creditorul va fi informat cu privire la înregistrare sau la declarație și va avea posibilitatea de a contesta sau a ataca încuviințarea executării sau înregistrarea. De îndată ce a fost declarată executorie sau a fost înregistrată, hotărârea modificată va produce efecte în statul B, limitând executarea hotărârii inițiale.

3. Proceduri

438. Procedurile de recunoaștere și executare menționate în prezentul capitol se aplică cererilor de recunoaștere formulate de către debitor în astfel de circumstanțe. Articolul 26 prevede că dispozițiile din capitolul V (Recunoaștere și executare) se aplică „*mutatis mutandis*” în cazul cererilor privind numai recunoașterea, cu excepția cerinței privind caracterul executoriu, care este înlocuită cu cerința ca hotărârea să producă efecte în statul de origine. Acest lucru înseamnă că, pentru motive practice, dispozițiile referitoare la recunoaștere și executare se aplică cererilor de recunoaștere, cu excepția dispozițiilor care trebuie să fie modificate deoarece executarea hotărârii nu este solicitată¹⁰⁰.

⁹⁹ În unele state, autoritatea centrală va acționa în calitate de autoritate competentă în acest scop și poate sprijini debitorul în cadrul procedurii de recunoaștere. În ceea ce privește cererile de modificare, recunoașterea poate fi considerată ca etapa finală în cadrul cererii (a se vedea capitolul 12), nefiind necesară introducerea unei noi cereri. Aceasta va depinde de procedurile interne ale fiecărui stat.

¹⁰⁰ A se vedea Raportul explicativ, punctul 546.

4. Restricții privind recunoașterea hotărârilor modificate

439. Este important de remarcat faptul că în convenție se prevede o restricție importantă în ceea ce privește dreptul debitorului de a obține recunoașterea unei hotărâri modificate în temeiul convenției. Creditorul se poate opune recunoașterii hotărârii modificate dacă hotărârea modificată a fost pronunțată într-un stat contractant altul decât statul unde a fost pronunțată hotărârea (statul de origine) și creditorul își avea reședința obișnuită în statul de origine la data la care s-a obținut modificarea hotărârii [articolul 18 și articolul 22 litera (f)]. Există o serie de excepții de la acest principiu, dar este important de reținut că dreptul debitorului de a obține recunoașterea unei hotărâri modificate se supune anumitor restricții care nu se aplică în cazul recunoașterii și executării altor hotărâri.
440. A se vedea capitolele 11 și 12 cu privire la cererile de modificare.

B. Procedura alternativă pentru recunoaștere și recunoaștere și executare (articolul 24)

441. Convenția prevede două proceduri ușor diferite care pot fi utilizate pentru cererile de recunoaștere și de recunoaștere și executare — procedura obișnuită prevăzută la articolul 23 și o procedură alternativă prevăzută la articolul 24.
442. Un stat poate formula o declarație cu privire la utilizarea procedurii alternative prevăzute la articolul 24.
443. Principala diferență între procedura obișnuită și procedura alternativă este că, în cadrul procedurii alternative, recunoașterea hotărârii se efectuează numai după ce pârâtul a fost notificat și atât solicitantul, cât și pârâtul au avut posibilitatea de a prezenta observații autorității competente. De asemenea, autoritatea competentă poate refuza recunoașterea pentru un număr mai mare de motive, pe care le ia în considerare din proprie inițiativă, fără a fi invocate de vreuna dintre părți. Cu excepția acestor două diferențe, procedurile sunt foarte asemănătoare¹⁰¹.
444. Procedura alternativă este prezentată mai jos.

Observație: *Un stat aplică întotdeauna procedura obișnuită, cu excepția cazului în care a declarat că utilizează procedura alternativă. Aceste informații vor fi incluse în profilul de țară. Majoritatea statelor care execută hotărâri străine în temeiul unor acorduri bilaterale anterioare convenției au instituit deja proceduri pentru înregistrarea hotărârilor străine sau pentru formularea declarațiilor care urmează procedurii obișnuite prevăzute la articolul 23. Aceste proceduri vor continua cu modificări minore pentru a fi în conformitate cu cerințele convenției.*

¹⁰¹ Raportul explicativ, punctul 516.

**PROCEDURA ALTERNATIVĂ
DE RECUNOAȘTERE ȘI EXECUTARE
(articolul 24)**

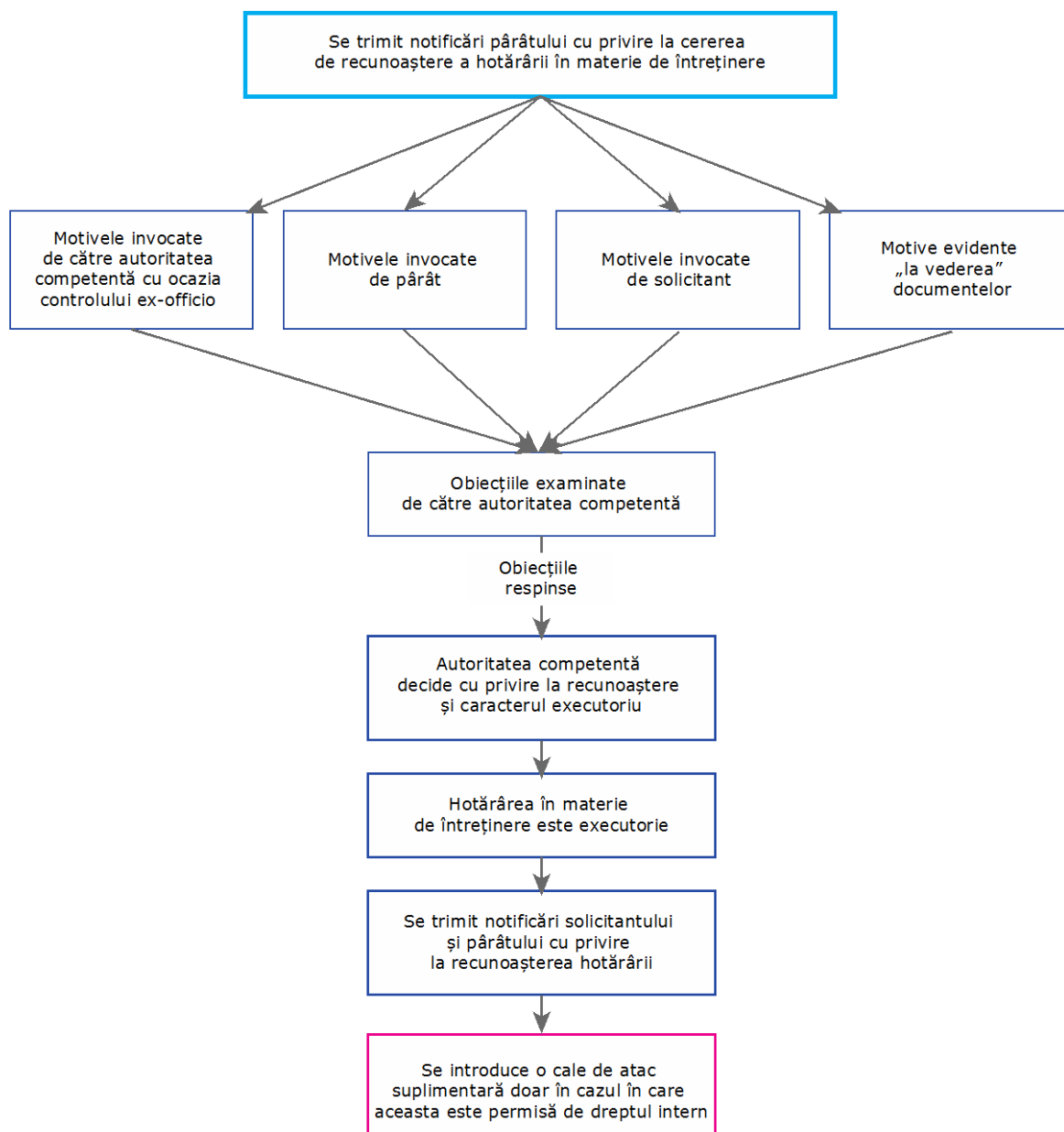

Figura 17: Procedura alternativă pentru recunoaștere și executare

a) **Notificarea pârâtului cu privire la cererea de recunoaștere**

445. Spre deosebire de procedura obișnuită, procedura alternativă impune notificarea pârâtului înainte de recunoașterea hotărârii. Deși pârâtul trebuie notificat „fără întârziere”, nu este stabilit niciun termen în care pârâtul să trimită un răspuns sau să formuleze obiecții după notificare. Un eventual termen va fi prevăzut în dreptul intern.

b) **Examinarea obiecțiilor cu privire la recunoaștere și executare**

446. La fel precum în procedura obișnuită, există doar un număr limitat de motive pe care un pârât le poate invoca pentru a contesta recunoașterea sau recunoașterea și executarea unei hotărâri. Aceste motive sunt aceleași pentru procedura alternativă, ca și pentru cea obișnuită.
447. Cu toate acestea, în procedura alternativă, anumite motive de refuzare a recunoașterii sau executării unei hotărâri pot fi invocate, de asemenea, direct de către autoritatea competentă, fără a aștepta ca vreuna dintre părți să le invoce. (Aceasta este ceea ce convenția numește examinarea „din proprie inițiativă” de către autoritatea competentă.) Motivele pe care autoritatea competentă le poate lua în considerare sunt prevăzute la articolul 24 alineatul (4) și cuprind:

- recunoașterea și executarea hotărârii ar fi vădit incompatibile cu ordinea publică;
- o procedură între aceleași două părți care vizează același aspect este în curs de examinare în statul solicitat și a fost introdusă anterior;
- hotărârea este incompatibilă cu o hotărâre între aceleași părți și având același obiect, pronunțată fie în statul solicitat, fie într-un alt stat (cu condiția, în ultimul caz, ca hotărârea să poată fi recunoscută și executată în statul solicitat);
- la vederea documentelor — (ceea ce înseamnă că acest lucru este evident la o simplă analiză a documentelor) — nu există niciun temei de recunoaștere și executare prevăzut la articolul 20;
- la vederea documentelor — există un motiv pentru care ar trebui să fie refuzate recunoașterea și executarea;
- la vederea documentelor — integritatea sau autenticitatea documentelor este îndoielnică.

Observație: *În multe state, autoritatea care pronunță hotărârea nu ia în considerare decât aspectele invocate de părți la audiere. Aceasta este procedura obișnuită stabilită de convenție pentru cererile de recunoaștere și executare. Procedura alternativă permite autorității competente să examineze anumite aspecte, chiar dacă acestea nu sunt invocate de niciuna dintre părți.*

448. Autoritatea competentă va lua în considerare aspectele menționate anterior, obiecțiile ridicate de pârât și orice problemă care se ivește la prima vedere a documentelor în conformitate cu articolul 20, articolul 22 și articolul 23 alineatul (7) litera (c) și va stabili ulterior dacă hotărârea trebuie recunoscută și executată.

c) **Executarea hotărârii**

449. La fel ca în cazul procedurii obișnuite de recunoaștere și executare, hotărârea este executorie de îndată ce a fost recunoscută prin utilizarea procedurii alternative. Autoritatea competentă poate apoi să înceapă executarea, fără a fi necesară formularea unei noi cereri sau solicitări de către solicitant. O bună practică este aceea de a încerca să se ajungă la un acord voluntar cu debitorul cât mai curând posibil, dacă acest lucru va avea drept rezultat efectuarea în mod regulat a plăților către creditor, în conformitate cu hotărârea în materie de întreținere.

d) **Cale de atac**

450. O cale de atac privind hotărârea care urmează a fi recunoscută poate fi permisă în temeiul dreptului intern. În acest caz, respectiva cale de atac nu va suspenda executarea hotărârii, cu excepția cazului în care există circumstanțe excepționale [articolul 24 alineatul (6)].

C. **Convenții de întreținere**

1. **Principalele diferențe**

451. Convenția face distincție între hotărârile privind obligațiile de întreținere, pronunțate de autorități judiciare sau administrative, și **convențiile de întreținere**, care sunt acorduri specifice încheiate între părți. Deși procedurile pentru recunoașterea și executarea convențiilor de întreținere sunt destul de asemănătoare cu procedurile care privesc hotărârile în materie de întreținere, un stat poate formula o rezervă care să indice că nu va recunoaște sau executa convențiile de întreținere.
- Convenția de întreținere** este un acord în scris cu privire la plata întreținerii, care a fost întocmit sau înregistrat formal ca act autentic de către o autoritate competentă sau a fost autentificat ori înregistrat de o autoritate competentă, încheiat cu aceasta sau transmis acesteia și care poate face obiectul unei verificări sau modificări de către o autoritate competentă.*

2. **Proceduri**

452. Pentru recunoașterea și executarea unei convenții de întreținere, se aplică aceleași principii și proceduri generale utilizate pentru recunoașterea și executarea hotărârilor în materie de întreținere¹⁰². Articolul 30 din convenție prevede că, în măsura în care convențiile de întreținere sunt executorii la fel ca o hotărâre din statul în care au fost încheiate, acestea pot fi recunoscute și executate ca o hotărâre.
453. Prin urmare, o cerere de recunoaștere și executare a unei convenții de întreținere implică utilizarea aceluiași proceduri generale. La primirea unei astfel de cereri, autoritatea competentă va efectua o verificare preliminară pentru a stabili dacă recunoașterea și executarea ar fi în mod evident incompatibile cu ordinea publică. Documentele necesare pentru cerere sunt similare celor necesare pentru recunoașterea și executarea unei hotărâri; cu toate acestea, una dintre diferențele esențiale constă în faptul că nu este necesară dovada notificării. Aceasta se datorează faptului că încheierea convenției a implicat, în mod obligatoriu, participarea ambelor părți.
454. Lista completă a documentelor necesare pentru o cerere de recunoaștere și executare a unei convenții de întreținere este prezentată la capitolul 4.
455. După ce autoritatea centrală a verificat documentele pentru a se asigura că acestea sunt complete, convenția de întreținere va fi trimisă autorității competente (cu excepția cazului în care autoritatea centrală este autoritatea competentă în acest scop). Convenția este înregistrată ulterior în vederea executării sau declarată executorie, iar pârâtul este notificat sau, în cazul în care statul utilizează procedura alternativă, pârâtul este înștiințat cu privire la cererea de recunoaștere a convenției și i se acordă posibilitatea de a o contesta sau ataca.

456. De asemenea, există unele diferențe între motivele care pot fi folosite pentru a contesta recunoașterea unei convenții și motivele care pot fi invocate pentru a ataca recunoașterea unei hotărâri. Acestea sunt prevăzute la articolul 30 alineatul (5).

3. Finalizarea procedurii de recunoaștere și executare

457. Procedura de recunoaștere și executare a convențiilor de întreținere este similară, în rest, celei care se aplică hotărârilor în materie de întreținere, cu o singură excepție. Autoritatea competentă va lua hotărârea de a înregistra convenția sau de a o declara executorie, pârâtul având posibilitatea de a contesta sau de a introduce o cale de atac împotriva hotărârii respective. În multe state, această etapă finalizează procedura de înregistrare și de executare. Cu toate acestea, dacă este în curs o contestație, în cazul unei convenții de întreținere, contestarea recunoașterii convenției va suspenda executarea convenției [articolul 30 alineatul (6)]. Suspendarea executării reprezintă o diferență importantă între hotărâri și convenții în cadrul procedurii de recunoaștere și executare.

V. Recunoașterea și executarea — alte aspecte

A. Asistența juridică

458. În temeiul convenției, în general, statul solicitat care soluționează orice cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri privind obligațiile de întreținere pentru un copil care nu a împlinit vârsta de 21 de ani trebuie să ofere creditorului asistență juridică gratuită dacă aceasta este necesară pentru soluționarea cererii. Rețineți că, dacă statul asigură acces efectiv la proceduri prin intermediul procedurilor simplificate, dreptul la asistență juridică gratuită nu există.
459. A se vedea capitolul 3 pentru o analiză completă cu privire la obligația de asigurare a accesului efectiv la proceduri, inclusiv furnizarea asistenței juridice gratuite dacă aceasta este necesară.
460. Există o serie de excepții și limitări în ceea ce privește furnizarea serviciilor gratuite care trebuie avute în vedere în situațiile în care cererea de recunoaștere este introdusă de un debitor sau hotărârea nu vizează pensia de întreținere pentru un copil cu vârsta sub 21 de ani. Acestea sunt explicate în capitolul 3.

B. Aspecte privind executarea

Conversia monetară

461. Convenția nu abordează aspectul conversiei dintr-o monedă națională în alta a valorii obligațiilor de întreținere. În funcție de procedurile utilizate de autoritatea competentă pentru recunoașterea unei hotărâri, poate să existe o procedură concurentă utilizată pentru a converti obligația de întreținere prevăzută în hotărâre în moneda națională a statului care o execută. Autoritatea competentă poate fi nevoită să obțină un certificat care să ateste cursul de schimb utilizat pentru conversia plăților, suma convertită devenind baza obligației de întreținere în statul care execută hotărârea.
462. În alte situații, statul solicitant este posibil să fi convertit deja hotărârea, inclusiv eventualele restanțe, în moneda națională a statului solicitat.
463. Aspectele legate de conversia dintr-o monedă națională în alta sunt prezentate mai detaliat în capitolul 10 cu privire la executarea hotărârilor.

C. Excepții și rezerve relevante

464. Informațiile de mai sus vor fi aplicabile în scenariile cele mai frecvente care se referă la recunoașterea unei hotărâri privind plata obligațiilor de întreținere pentru un copil. Cu toate acestea, există o serie de scenarii în care rezervele sau declarațiile formulate de un stat vor avea un impact asupra procedurii de recunoaștere și executare.

a) Copii cu vârsta cuprinsă între 18 și 21 de ani

465. Un stat poate formula o **rezervă** pentru limitarea aplicării convenției la persoanele cu vârsta sub 18 ani. Dacă un stat a formulat o astfel de rezervă, atunci statul respectiv nu va accepta recunoașterea sau recunoașterea și executarea niciunei hotărâri în temeiul convenției privind obligații de întreținere pentru un copil în vârstă de 18 de ani sau mai mult și nici nu va putea să solicite unui alt stat să se ocupe de cazuri privind obligații de întreținere pentru copii în vârstă de peste 18 ani.

O rezervă este o declarație oficială a unui stat contractant, permisă în anumite circumstanțe în temeiul convenției, prin care se specifică că aplicarea convenției în statul respectiv va fi limitată într-un anumit mod.

b) Temeiuri de recunoaștere și executare

466. Un stat poate să formuleze o rezervă cu privire la faptul că o hotărâre în materie de întreținere nu va fi recunoscută sau executată dacă la baza pronunțării hotărârii se află unul dintre următoarele elemente¹⁰³:

- reședința obișnuită a creditorului;
- un acord în scris al părților;
- un caz de exercitare a autorității bazat pe statutul persoanei sau răspunderea părintească.

c) Procedura de recunoaștere și executare

467. Un stat poate formula o **declarație** în care precizează că va aplica procedura alternativă de recunoaștere sau de recunoaștere și executare (articolul 24) descrisă mai sus, în locul procedurii obișnuite (articolul 23).

O declarație este o declarație oficială efectuată de un stat contractant cu privire la anumite articole sau cerințe ale convenției.

d) convenții de întreținere

468. Un stat poate formula o rezervă cu privire la faptul că nu va recunoaște și executa convențiile de întreținere. În mod alternativ, printr-o declarație, un stat poate impune ca cererile de recunoaștere și executare a convențiilor de întreținere să fie depuse prin intermediul autorității centrale.

VI. Informații suplimentare

A. Sfaturi practice

- Odată ce hotărârea a fost recunoscută, multe dintre state vor încerca să contacteze imediat debitorul pentru a obține respectarea benevolă a dispozițiilor hotărârii în scopul de a asigura că plățile către creditor și copii încep să fie efectuate cât mai curând posibil.

¹⁰³ A se vedea discuția precedentă (nota 93) cu privire la temeiurile de competență de la articolul 20.

- Obiectivul procedurii de recunoaștere și executare prevăzute în convenție este de a permite soluționarea rapidă și eficientă a cererilor. Responsabilii de dosare din statul solicitat trebuie să aibă permanent în vedere aceste aspecte și să procedeze astfel încât dosarele să fie soluționate cât mai curând posibil, cu minimum de întârziere.
- Convenția nu conține toate procedurile și obligațiile cu privire la soluționarea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare. Responsabilii de dosare vor trebui, de asemenea, să respecte dreptul intern și procedurile naționale relevante. De exemplu, responsabilul de dosare va trebui să ia în considerare obligațiile interne privind modul în care pârâtul este notificat cu privire la hotărâre sau procedura care trebuie urmată pentru a notifica o hotărâre unui solicitant care nu locuiește în statul solicitat.

B. Recomandări

Este recomandat să se informeze în timp util statul solicitant cu privire la orice schimbare sau întârziere; acest lucru va sprijini statul solicitant în comunicarea cu solicitantul.

C. Formulare conexe

Cerere de recunoaștere și executare
Formular de transmitere
Hotărâre de încuviințare a executării
Dovadă a notificării
Formular privind situația financiară
Formular de confirmare de primire

D. Articole relevante din convenție

Articolul 10 alineatul (1) litera (a)
Articolul 10 alineatul (2) litera (a)
Articolul 11
Articolul 12
Articolul 20
Articolul 23
Articolul 24
Articolul 30
Articolul 36
Articolul 50

E. Secțiuni conexe din manual

A se vedea capitolul 3 partea 2 — Aspecte comune tuturor cererilor în temeiul convenției și cererilor de măsuri specifice
A se vedea capitolul 6 — Trimiterea cererilor de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat
A se vedea capitolul 8 — Trimiterea cererilor de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere
A se vedea capitolul 10 — Executarea hotărârilor în materie de întreținere

VII. Listă recapitulativă – primirea unei cereri de recunoaștere și executare

	Procedură	Referință manual
1	Primirea documentelor de la autoritatea centrală	
2	Confirmați că obiectul cererii trebuie să fie recunoașterea și executarea	III (A) (3)
3	Îndeplinește cererea cerințele minime ale convenției?	III (A) (4)
4	Verificați dacă dosarul este complet	III (A) (5)
5	Localizați pârâtul, dacă este cazul	III (A) (6)
6	Solicitați documente suplimentare, dacă este necesar	III (A) (7)
7	Confirmați primirea cererii	III (A) (6)
8	În cazul în care statul dumneavoastră utilizează procedura alternativă, treceți la nr. 9, în caz contrar, treceți la nr. 8 literele (a), (b), (c)	
8 (a)	Înregistrați hotărârea și/sau declarați-o executorie	III (B) (1)
8 (b)	Informați solicitantul și pârâtul cu privire la înregistrare sau la declarația de încuviințare a executării	III (B) (4)
8 (c)	Pârâtul are posibilitatea să ia măsuri pentru a contesta sau a ataca declarația de încuviințare a executării sau înregistrarea în temeiul unor motive precise	III (B) (5)
9 (a)	Notificați pârâtul cu privire la cererea de recunoaștere	IV (B)
9 (b)	Analizați motivele, inclusiv cele invocate de pârât (dacă este cazul)	IV (B)
9 (c)	Recunoașteți hotărârea și declarați-o executorie	IV (B)
10	Finalizați soluționarea oricărei contestații sau căi de atac și informați solicitantul și pârâtul	III (B) (5)
11	Trimiteți solicitantului și autorității centrale solicitante un raport de monitorizare a cererii	III (d)

VIII. Întrebări frecvente

Un creditor are o hotărâre pronunțată în statul A. Creditorul locuiește în statul B. Statul B nu recunoaște și execută hotărârea. Debitorul locuiește în statul C. Toate cele trei state sunt state contractante. Poate fi recunoscută și executată hotărârea în statul C?

469. Da, creditorul poate solicita recunoașterea și executarea unei hotărâri în statul în care debitorul își are reședința, bunurile sau veniturile, atât timp cât hotărârea a fost pronunțată într-un stat contractant. Hotărârea nu trebuie să fie executorie sau recunoscută în statul solicitant, ci doar în statul de origine. În cazul de față, acesta este statul A. Dacă există o hotărâre de încuviințare a executării în statul A, în care a fost pronunțată hotărârea, atunci statul C ar trebui să poată soluționa cererea de recunoaștere și executare, cu condiția ca toate celelalte cerințe să fie îndeplinite.

De ce ar solicita un creditor doar recunoașterea unei hotărâri, nu recunoașterea ȘI executarea?

470. În unele cazuri, creditorul poate avea intenția de a executa hotărârea pe cont propriu sau un solicitant poate avea nevoie ca hotărârea să fie recunoscută pentru a putea introduce anumite căi de atac în statul solicitat. De exemplu, dacă există o succesiune în curs în statul solicitat, creditorul s-ar putea să aibă nevoie mai întâi ca hotărârea să fie recunoscută, pentru ca aceasta să poată fi înregistrată ca creață în legătură cu succesiunea.

Recunoașterea unei hotărâri în materie de întreținere face ca hotărârea respectivă să fie complet identică cu orice altă hotărâre în materie de întreținere pronunțată inițial în statul respectiv?

471. Nu. Scopul recunoașterii și executării este doar de a facilita executarea hotărârii în materie de întreținere pronunțate în străinătate prin utilizarea aceluiași mecanism și proceduri ca și în cazul unei hotărâri în materie de întreținere pronunțate în propriul stat. Prin urmare, legile statului solicitat privind, de exemplu, exercitarea autorității părintești sau dreptul la vizită nu se aplică hotărârii respective. Hotărârea este similară hotărârilor pronunțate în statul propriu doar în scopul recunoașterii și executării obligațiilor de întreținere.

Hotărârea trebuie întotdeauna recunoscută înainte să poată fi executată?

472. Da, cu excepția cazului în care este vorba despre o hotărâre pronunțată în statul solicitat în care va avea loc executarea. Dacă hotărârea provine dintr-un alt stat, aceasta va trebui mai întâi să parcurgă procedura de recunoaștere pentru a se asigura conformitatea hotărârii cu cerințele procedurale sau de altă natură cu privire la modul în care respectiva obligație de întreținere trebuie stabilită – de exemplu – notificarea pe care trebuie să o primească una dintre părți.

Poate fi executată în temeiul convenției o hotărâre pronunțată într-o limbă străină ?

473. Da – dar trebuie să existe o traducere a hotărârii sau un extras tradus al acesteia sau rezumatul textului în limba statului solicitat sau într-o altă limbă pe care statul solicitat a indicat că o acceptă. A se vedea capitolul 3 pentru informații cu privire la cerințele de traducere a documentelor și hotărârilor.

474. În temeiul convenției, alte comunicări între autoritățile centrale se pot efectua în limbile engleză sau franceză.

Poate un stat să recunoască o hotărâre de un tip care nu poate fi pronunțat în acel stat?

475. Da, cu condiția ca respectiva hotărâre să se circumscrie domeniului obligațiilor de întreținere prevăzute în convenție. De exemplu, o hotărâre privind pensia de întreținere pentru copii poate include o dispoziție referitoare la restituirea anumitor cheltuieli, cum ar fi primele de asigurare medicală, care nu sunt cunoscute sau reglementate de legea statului solicitat. Cu toate acestea, hotărârea poate fi recunoscută în statul solicitat.

De ce nu există nicio cerință conform căreia cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare trebuie semnată de solicitant sau de o persoană din cadrul autorității centrale?

476. Convenția este „neutră în ceea ce privește suportul” pentru a facilita utilizarea tehnologiei informației și a permite transmiterea eficientă a documentelor între state. Solicitarea unei semnături ar face imposibilă transmiterea documentelor prin fax sau pe cale electronică.

477. Persoana al cărei nume figurează pe cerere are responsabilitatea de a asigura că informațiile furnizate în cerere corespund cu documentele și informațiile puse la dispoziție de către solicitant și că cererea respectă dispozițiile convenției.

Poate fi soluționată o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare în lipsa copiilor certificate ale documentelor?

478. Depinde dacă statul solicitat a formulat o declarație în temeiul convenției cu privire la faptul că solicită copii certificate (profilul de țară va confirma această cerință). De asemenea, în anumite cazuri, o instanță sau autoritate competentă poate solicita copii certificate, cel mai probabil în situația în care există anumite dubii în ceea ce privește autenticitatea sau integritatea documentelor prezentate.

479. Dacă statul nu a formulat o astfel de declarație, cererea poate fi soluționată pe baza copiilor furnizate de statul solicitant.

Autoritatea competentă a înregistrat hotărârea sau a declarat-o executorie. Ce se întâmplă ulterior?

480. Odată ce hotărârea a fost înregistrată sau declarată executorie, aceasta poate fi executată. Pentru aceasta, solicitantul nu trebuie să formuleze o altă cerere în temeiul convenției (atât timp cât cererea inițială a fost transmisă prin intermediul unei autorități centrale). Solicitantul, pârâtul și statul solicitant trebuie să fie informați imediat că procedura de recunoaștere s-a încheiat și executarea este în curs.

Ce se întâmplă atunci când există mai multe hotărâri în materie de întreținere? De exemplu, există o hotărâre inițială în materie de întreținere, care a fost modificată printr-o hotărâre ulterioară. Care dintre acestea ar trebui să fie recunoscută?

481. Convenția nu reglementează în mod direct acest aspect. Dacă hotărârea trebuie executată și există restanțe la plata obligațiilor de întreținere care s-au acumulat în temeiul primei hotărâri, statul solicitat poate avea nevoie de o copie a hotărârii respective în vederea executării. Acest lucru poate fi cerut de legislația internă care reglementează executarea sau atunci când debitorul contestă restanțele sau susține o altă interpretare a obligației. De asemenea, pot exista anumite alte aspecte (cum ar fi condițiile de indexare sau de modificare) care figurează într-una dintre hotărâri, dar nu și în cealaltă.

482. Cu toate acestea, recunoașterea unei hotărâri nu trebuie refuzată doar pe baza faptului că au existat hotărâri anterioare cu același obiect care nu au fost incluse în cerere. Dacă se pare că există alte hotărâri relevante privind obligațiile de întreținere care ar fi trebuit anexate la cerere, contactați autoritatea centrală din statul solicitant și solicitați să vi se trimită copii ale hotărârilor respective.

Capitolul 6

Trimiterea cererilor de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat [articolul 10 alineatul (1) litera (b)]

Organizarea capitolului:

Prezentul capitol se referă la cererile trimise de executare a unei hotărâri în materie de întreținere pronunțate sau recunoscute în statul solicitat.

Secțiunea I oferă o prezentare generală a acestui tip de cerere – când se utilizează, cine o poate formula, precum și o explicație a termenilor și noțiunilor de bază.

Secțiunea II prezintă procedura sau măsurile necesare pentru pregătirea și prelucrarea unei cereri, analizează formularele și documentele solicitate, precizează documentele care trebuie anexate și oferă indicații cu privire la modul de completare a formularelor.

Secțiunea III conține informații suplimentare.

Secțiunea V oferă răspunsuri la unele întrebări frecvente cu privire la cererile de executare.

Dacă aveți nevoie doar de un simplu rezumat al procedurilor implicate – mergeți direct la lista recapitulativă din secțiunea IV.

I. Prezentare generală

A. Când se utilizează acest tip de cerere

483. Acest tip de cerere se utilizează atunci când solicitantul are o **hotărâre în materie de întreținere** pronunțată sau deja recunoscută în statul solicitat¹⁰⁴ și dorește ca hotărârea să fie executată în statul respectiv. Creditorul va fi, de regulă, cel care solicită executarea hotărârii, întrucât debitorul își are reședința în statul solicitat sau are bunuri sau venituri în statul respectiv.

O hotărâre în materie de întreținere stabilește obligația debitorului de a plăti pensie de întreținere și, de asemenea, poate include ajustarea automată prin indexare și obligația de a plăti restante, pensia de întreținere în regim retroactiv sau dobândă, precum și stabilirea costurilor sau cheltuielilor.

B. Studiu de caz

484. R și S s-au căsătorit în statul B și au doi copii. Aceștia au obținut divorțul în statul B și s-a stabilit pensia de întreținere pentru copii. În prezent, S își are reședința, împreună cu copiii, în statul A. R își are reședința în continuare în statul B. R a încetat să plătească întreținerea anului trecut. S ar dori ca statul B să execute hotărârea privind obligațiile de întreținere. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.

¹⁰⁴ Este posibil ca hotărârea să fi fost recunoscută în temeiul convenției sau „de plin drept”, în cazul în care hotărârea intră în vigoare în statul solicitat fără a fi nevoie să fie recunoscută.

Procedura în temeiul convenției

485. S se va adresa autorității centrale din statul A. Aceasta va trimite autorității centrale din statul B o cerere prin care solicită **executarea** hotărârii în materie de întreținere în statul B. Autoritatea centrală din statul B va soluționa cererea și va trimite hotărârea autorității competente în vederea executării. Autoritatea competentă va executa hotărârea și plățile vor fi transmise către S.

C. Cine poate solicita executarea unei hotărâri în materie de întreținere?

486. O astfel de cerere poate fi formulată de un **creditor**, inclusiv un organism public care acționează în numele unui creditor sau care a furnizat prestații cu titlu de întreținere.
- Creditorul** este persoana căreia i se datorează sau se pretinde că i se datorează întreținere. Creditorul poate fi un părinte sau un soț/soție, un copil, părinții adoptivi, rudele sau alte persoane care au în grijă un copil. În unele state, această persoană poate fi denumită beneficiar al obligației de întreținere, părinte care exercită autoritatea părintească sau persoană care are în grijă copilul.

D. Generalități - executare, nu recunoaștere

487. Cererile de executare de către un stat a propriei sale hotărâri sau a unei hotărâri care a fost deja recunoscută în statul respectiv sunt mai simple decât cererile de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri. Astfel cum s-a discutat la capitolele 4 și 5, atunci când este formulată o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri, pârâtul are dreptul de a contesta recunoașterea și executarea pe motiv că nu sunt prezente temeiurile pentru recunoaștere și executare descrise la articolul 20 sau că nu sunt îndeplinite cerințele procedurale și de altă natură cu privire la recunoașterea și executarea unei hotărâri prevăzute la articolul 22.
- Autoritatea centrală** este autoritatea publică desemnată de un stat contractant să exercite sau să îndeplinească atribuțiile de cooperare administrativă și de asistență în temeiul convenției.
488. Pârâtul nu are un drept similar în cazul unei hotărâri pronunțate sau recunoscute deja în statul solicitat. Aceasta se datorează faptului că statul este solicitat să execute o hotărâre proprie, nu o hotărâre pronunțată în străinătate, sau este solicitat să execute o hotărâre care a fost deja recunoscută prin procedura de recunoaștere în temeiul convenției sau al dreptului intern ori i se solicită să execute o hotărâre care nu trebuie să treacă prin procedura de recunoaștere.

489. Astfel, dacă pârâțul are obiecții cu privire la executarea hotărârii, acestea nu trebuie ridicate decât după ce **autoritatea competentă** a inițiat executarea, în conformitate cu dreptul intern al statului de executare. Faptul că o cerere de executare este formulată în temeiul convenției nu pune la dispoziția pârâțului/debitorului motive suplimentare pe baza cărora executarea hotărârii să poată fi contestată.

*O **autoritate competentă** este autoritatea dintr-un anumit stat investită cu atribuții specifice în temeiul convenției sau căreia i se conferă dreptul, în conformitate cu legislația aceluși stat, de a exercita astfel de atribuții. O autoritate competentă poate fi o instanță, un organism administrativ, o agenție de protecție a minorilor sau orice altă entitate guvernamentală care îndeplinește anumite sarcini asociate cu convenția.*

II. Procedura pentru pregătirea și completarea cererilor

A. Procedură

490. Autoritatea centrală solicitantă are responsabilitatea de a reuni documentele, de a se asigura că toate formularele sau documentele necesare sunt incluse, de a pregăti formularele necesare și de a trimite dosarul autorității centrale din celălalt stat contractant. Având în vedere că fiecare stat are propriile cerințe, consultați profilul de țară¹⁰⁵ al statului solicitat (statul căruia îi veți trimite cererea), întrucât acesta indică toate cerințele speciale referitoare la cerere și la documente.
491. Diagrama de la pagina următoare rezumă procedura.

¹⁰⁵ Majoritatea statelor contractante completează un profil de țară și îl depun la Biroul permanent al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat. Profilul de țară poate fi consultat pe pagina de internet a Conferinței de la Haga, la adresa < www.hcch.net >, în cadrul secțiunii „Obligații de întreținere”. Chiar dacă un stat contractant nu completează profilul de țară, acesta trebuie să furnizeze informațiile prevăzute la articolul 57, care trebuie să includă și aceste informații.

TRIMITEREA UNEI CERERI DE EXECUTARE A UNEI HOTĂRÂRI PRONUNȚATE SAU RECUNOSCUTE ÎN STATUL SOLICITAT

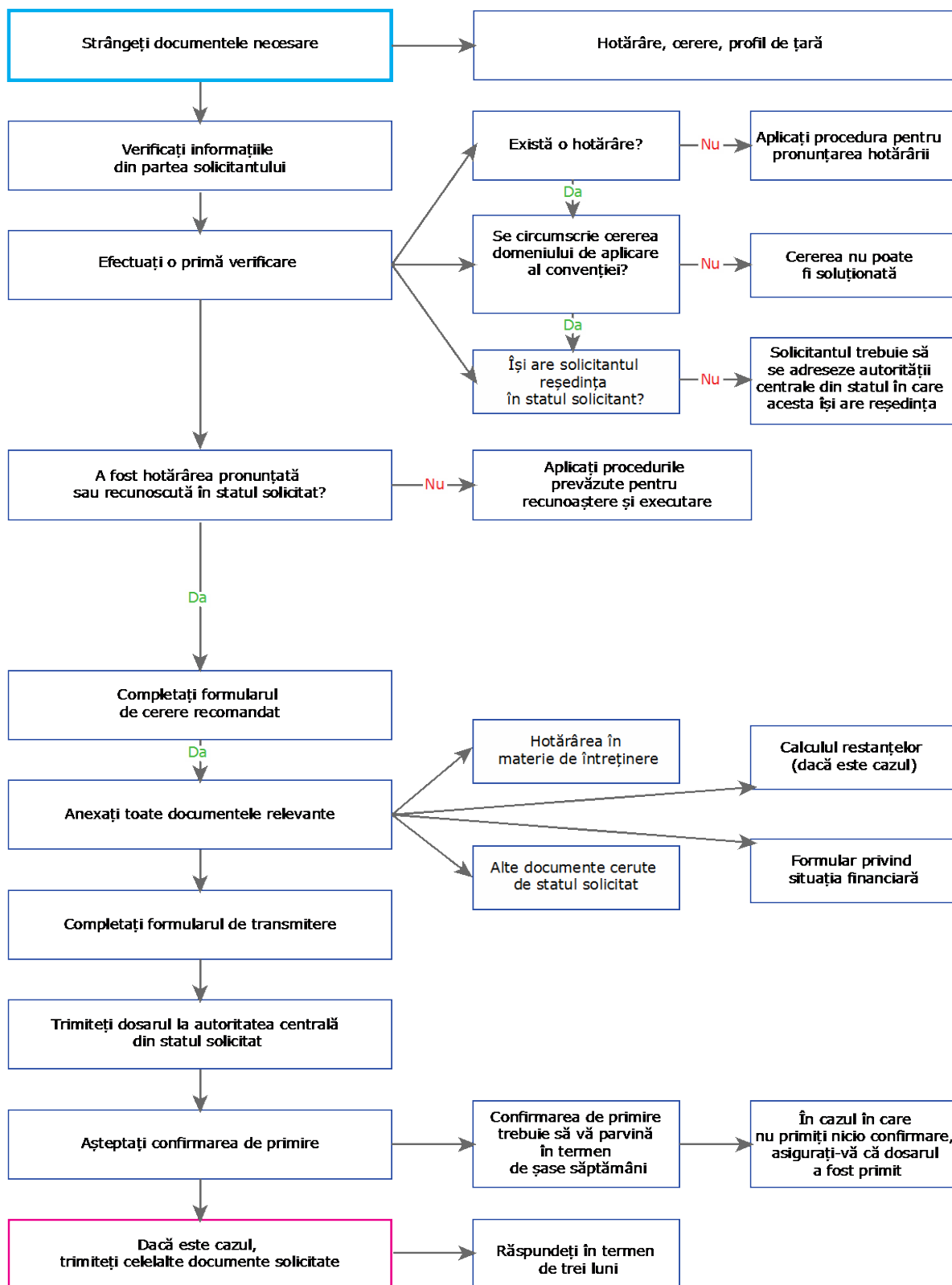

Figura 18: Procedură pentru trimiterea unei cereri de executare

B. Pregătirea cererii de executare care urmează a fi trimisă

492. Fiecare dintre etapele de mai jos corespunde procedurilor indicate în diagrama de mai sus (figura 18).

1. Verificați informațiile din partea solicitantului și alte documente

493. Consultați profilul de țară al statului solicitat și verificați orice informație transmisă de către solicitant. Dacă solicitantul nu completează formularul de cerere recomandat, acesta trebuie să furnizeze suficiente informații pentru a permite reprezentantului autorității centrale să completeze documentul.

2. Stabiliți dacă tipul de cerere este cel potrivit

494. Solicitantul trebuie să aibă o hotărâre care poate fi executată în statul solicitat.

- Dacă solicitantul nu are încă o hotărâre în materie de întreținere, trebuie formulată o cerere de pronunțare a unei hotărâri (a se vedea capitolul 8).
- Se încadrează cererea și hotărârea în domeniul de aplicare al convenției? A se vedea capitolul 3. În caz negativ, cererea nu poate fi soluționată.
- Pentru a depune cererea, solicitantul trebuie să își aibă reședința în **statul solicitant**. Dacă solicitantul își are reședința într-un alt stat contractant, acesta trebuie să depună cererea prin intermediul autorității centrale din statul respectiv.
- Dacă pârâtul nu își are reședința sau nu are bunuri sau venituri într-un stat contractant, solicitantul nu poate recurge la mecanismele convenției pentru a obține executarea hotărârii.

Statul solicitant este statul contractant care inițiază și formulează o cerere în numele unui solicitant care își are reședința în acel stat. Statul solicitat este statul contractant căruia i se solicită să proceseze cererea.

3. Determinați locul unde hotărârea a fost pronunțată sau recunoscută

495. Dacă hotărârea a fost pronunțată în statul în care trimiteți cererea (statul solicitat), atunci pot fi aplicate procedurile în discuție.

496. Dacă hotărârea a fost pronunțată într-un alt stat¹⁰⁶, aceasta trebuie să fi fost recunoscută în statul solicitat. Dacă hotărârea nu a fost recunoscută, trebuie depusă o cerere de recunoaștere și executare (a se vedea capitolul 4).

4. Completați formularul de cerere

497. Formularul de cerere recomandat (Cerere de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat) trebuie completat. Astfel, vă asigurați că toate informațiile necesare figurează în cerere.

498. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului.

¹⁰⁶ De remarcat că nu este necesar ca hotărârea să fi fost pronunțată într-un stat contractant, atât timp cât aceasta a fost recunoscută în statul solicitat. A se vedea Raportul explicativ, punctul 243.

5. Completați documentele suplimentare necesare

499. Spre deosebire de cererea de recunoaștere și executare, niciun document suplimentar specific nu trebuie transmis statului solicitat împreună cu cererea de executare. Cu toate acestea, în multe cazuri, este recomandat să se trimită documentele menționate mai jos, întrucât acestea vor fi utile statului solicitat în cadrul procedurii de executare.

a) Formular privind situația financiară

500. Acest document va sprijini statul solicitat să localizeze pârâtul în vederea executării și să execute hotărârea.
501. Formularul recomandat este un instrument util pentru culegerea informațiilor necesare cu privire la situația financiară a debitorului și la bunurile acestuia. Informațiile respective vor sprijini statul solicitat să execute hotărârea.
- Notă:** Având în vedere că este vorba de o cerere de executare – nu este necesar să se completeze partea referitoare la situația creditorului.
502. Informațiile referitoare la debitor pot fi completate de către creditor/solicitant, întrucât adeseori acesta are acces la informațiile solicitate. Cu toate acestea, dacă formularul este completat de creditor/solicitant, numele reprezentantului autorității centrale responsabile de transmiterea cererii trebuie să figureze pe formular.
503. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului.

b) Document privind calcularea restanțelor

504. În cadrul unei cereri de executare, un solicitant poate solicita executarea restanțelor la plata obligațiilor de întreținere acumulate din momentul în care a fost pronunțată hotărârea. Trebuie prezentat un calcul complet, care să indice sumele datorate în temeiul hotărârii, sumele plătite (dacă este cazul) și soldul.
505. Este important ca documentul privind calcularea restanțelor să fie cât mai complet și mai exact posibil, întrucât pârâtul poate contesta executarea pe motiv că valoarea restanțelor este incorectă.

Bună practică: În cazul în care o autoritate însărcinată cu executarea obligațiilor de întreținere a fost implicată în calcularea și executarea restanțelor la plata întreținerii, asigurați-vă că ați inclus o declarație din partea autorității respective, întrucât evidențele sale vor fi exacte și complete.

c) Textul integral al hotărârii

506. Includerea în dosar a unei copii a hotărârii poate veni în sprijinul autorității competente din statul solicitat. Aceasta nu trebuie să fie certificată – o copie simplă a hotărârii furnizată de autoritatea judiciară sau administrativă care a pronunțat hotărârea este suficientă. În funcție de practicile autorității competente de executare, transmiterea unei copii a hotărârii poate accelera procedura de executare, întrucât aceasta poate însemna că autoritatea competentă din statul solicitat nu este nevoită să solicite o copie autorității judiciare sau administrative care a pronunțat sau a recunoscut hotărârea.

d) Alte informații în sprijinul cererii

507. În unele cazuri, alte informații în sprijinul cererii se pot dovedi utile. Aceasta depinde de împrejurări sau de cererea în cauză.

Bună practică: Durata obligației de întreținere este stabilită de legislația statului de origine (în care a fost pronunțată hotărârea). Profilul de țară al statului de origine va indica ceea ce este necesar pentru a stabili menținerea dreptului la pensia de întreținere pentru copii. Aceste informații trebuie furnizate împreună cu cererea de executare.

508. Dacă solicitantul este un organism public, este posibil ca acesta să fi furnizat prestații cu titlu de întreținere. În unele cazuri, poate fi oportun să se transmită documente care atestă faptul că au fost furnizate prestații, de exemplu atunci când organismul public dorește să valorifice un drept propriu de a primi o parte din restanțele la plata întreținerii.
509. În mod similar, atunci când hotărârea prevede că menținerea obligației de întreținere pentru un copil depinde de înscrierea acestuia într-o instituție de învățământ, anexarea acestor informații la cerere poate facilita executarea. Aceasta poate reduce posibilele întârzieri, în cazul în care debitorul ar depune o contestație pe această bază.
510. Profilul de țară va indica, de asemenea, dacă, într-o situație dată, sunt necesare documente suplimentare.

6. Completați formularul de transmitere

511. Formularul de transmitere este un formular obligatoriu. Acesta reprezintă o modalitate standard de a trimite cererile între autoritățile centrale. Formularul enumeră documentele și informațiile solicitate incluse în dosar și indică autoritățile centrale solicitate ce tip de cerere este formulată.
512. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni privind modul de completare a formularului de transmitere.

7. Trimiteți dosarul statului solicitat

513. Odată ce dosarul este complet, acesta poate fi trimis autorității centrale a statului solicitat.
514. În general, documentele sunt trimise prin curier poștal obișnuit, cu excepția cazului în care statul solicitat a indicat că acceptă documentele trimise pe cale electronică.

8. Așteptați confirmarea de primire

515. Statul solicitat trebuie să confirme primirea în termen de șase săptămâni. Confirmarea de primire trebuie efectuată de autoritatea centrală folosind formularul de confirmare de primire obligatoriu. În același timp, veți fi informat de către autoritatea centrală solicitată cu privire la persoana sau serviciul căruia trebuie să îi fie adresate cererile de informații și la coordonatele persoanei sau serviciului respectiv din statul solicitat.

9. Transmiteți celelalte documente solicitate, dacă este cazul

516. Formularul de confirmare de primire poate servi la solicitarea de documente sau informații suplimentare. Furnizați informațiile cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de trei luni. În cazul în care considerați că vor fi necesare mai mult de trei luni, aveți grijă să informați cealaltă autoritate centrală, întrucât aceasta poate închide dosarul dacă, în termen de trei luni, nu s-a primit niciun răspuns.

Bună practică: Informați cealaltă autoritate centrală cu privire la dificultățile pe care le întâmpinați pentru a obține informațiile și documentele necesare. În caz contrar, autoritatea centrală din statul solicitat poate închide dosarul dacă nu a primit niciun răspuns în termen de trei luni.

C. Excepții de la procedurile generale

1. Hotărâri privind numai obligațiile de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție

517. Autoritatea centrală solicitantă nu are nicio obligație de a facilita transmiterea cererii de executare a unei hotărâri care nu privește decât obligațiile de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție (a se vedea capitolul 3), cu excepția cazului în care atât statul contractant solicitant, cât și cel solicitat au extins domeniul de aplicare al convenției (capitolele II și III) la astfel de obligații. Autoritatea centrală a statului solicitat nu va interveni în primirea sau soluționarea cererii. O cerere directă de executare a hotărârii va trebui adresată autorității competente pentru executare în statul solicitat.
518. Procedurile utilizate pentru o cerere directă adresată autorității competente sunt stabilite de statul solicitat. Informații în acest sens pot fi disponibile în profilul de țară sau autoritatea competentă poate avea o pagină de internet unde sunt expuse cerințele aplicabile cererii.
519. Vă rugăm să rețineți totuși că, dacă sunt prevăzute obligații de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție fie în cadrul aceleiași hotărâri care acordă întreținere pentru copii, fie într-o hotărâre separată, atunci când cererea era conexată sau legată de obligațiile de întreținere pentru copii¹⁰⁷, cererea de executare poate fi depusă prin intermediul autorității centrale în toate cazurile, indiferent dacă s-a formulat sau nu o declarație.

2. Hotărâri privind alți membri ai familiei

520. convenția nu se aplică hotărârilor privind obligații de întreținere pentru alți membri ai familiei, cu excepția cazului în care statul solicitat și statul solicitant au formulat o declarație prin care extind întreaga convenție sau o parte a acesteia la astfel de alte categorii de obligații de întreținere.

¹⁰⁷ A se vedea Raportul explicativ, punctul 47.

III. Informații suplimentare

A. *Sfaturi practice*

- Un reprezentant autorizat al autorității centrale trebuie să completeze formularul de transmitere și să verifice sau să completeze formularul de cerere recomandat.
- Statele sunt încurajate să utilizeze formularele recomandate pentru a fi sigure că includ toate informațiile necesare. Numai formularul de transmitere este obligatoriu și trebuie utilizat neapărat.
- Profilul de țară al statului solicitat conține numeroase informații utile. Acest document va indica procedurile utilizate pentru executare și termenele prevăzute pentru introducerea măsurilor.
- Nu există nicio cerință de a include în dosar originalele documentelor, oricare ar fi acestea.
- În temeiul convenției, sunt suficiente copii simple ale documentelor, cu excepția cazului în care statul solicitat a indicat în mod expres că solicită o copie certificată a hotărârii. Puteți verifica acest lucru consultând profilul de țară.
- În multe cazuri, este recomandat să se contacteze debitorul cât mai curând posibil pentru a afla dacă acesta va plăti de bunăvoie pensia de întreținere. Deseori, plățile voluntare pot accelera începerea fluxului plăților către creditor, dar, în cazul în care sunt necesare măsuri de executare, acestea trebuie luate fără întârziere, pentru a asigura că obligațiile de întreținere sunt plătite. (A se vedea capitolele 7 și 8.)

B. *Formulare conexe*

Formular de transmitere

Cerere de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat

Formular privind informațiile restricționate

Formular privind situația financiară

C. *Articole relevante din convenție*

Articolul 10 alineatul (1) litera (b)

Articolul 11

Articolul 12

Articolul 32

D. *Secțiuni conexe din manual*

A se vedea capitolul 4 – Trimiterea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

A se vedea capitolul 10 — Executarea hotărârilor în materie de întreținere

A se vedea capitolul 13 secțiunea I — Prezentare generală — Cereri de măsuri specifice

IV. Listă recapitulativă – cerere trimisă de executare a unei hotărâri pronunțate în statul solicitat

	Procedură	Referință manual
1	Verificați documentele	II (B) (1)
2	Verificați dacă cererea este adecvată	II (B) (2)
3	Determinați locul unde a fost pronunțată hotărârea	II (B) (3)
4	Completați formularul de cerere	II (B) (4)
5	Completați documentele suplimentare solicitate	II (B) (5)
6	Completați formularul de transmitere	II (B) (6)
7	Trimiteți dosarul statului solicitat	II (B) (7)
8	Așteptați confirmarea de primire a cererii	II (B) (8)
9	Trimiteți celelalte documente solicitate	II (B) (9)

V. Întrebări frecvente

Care este diferența dintre o cerere de executare a unei hotărâri pronunțate și recunoscute în statul solicitat și o cerere de recunoaștere și executare?

521. Cererea de executare este formulată atunci când hotărârea a fost pronunțată sau recunoscută anterior în statul solicitat, astfel încât nu este necesară recunoașterea acesteia înainte de a fi executată. Hotărârea este deja efectivă și executorie în statul respectiv. Spre deosebire de o cerere de recunoaștere și executare, statul solicitat nu trebuie să recunoască și să execute o hotărâre pronunțată în străinătate, ci să execute propria hotărâre sau o hotărâre pe care a recunoscut-o deja.

De ce trebuie aplicată convenția în cazul în care se solicită unui stat să execute propria sa hotărâre?

522. În unele state, accesul la autoritatea competentă de executare (de exemplu, agenția de protecție a minorilor) poate fi limitat la persoanele care își au reședința în statul respectiv. De asemenea, autoritățile centrale din statul solicitat și din statul solicitant pot facilita transferul plăților, dacă acest lucru este necesar și dacă dispun de mijloacele necesare. În sfârșit, în cazul în care este necesară asistența juridică în statul solicitat pentru a iniția procedura de executare, aceasta va fi acordată gratuit pentru solicitant, dacă cererea este formulată în temeiul convenției.

Poate fi adresată autorității centrale o cerere de executare a unei hotărâri privind obligațiile de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție?

523. Numai în cazul în care hotărârea vizează, de asemenea, obligațiile de întreținere pentru un copil (a se vedea capitolul 3). Dacă hotărârea se referă numai la obligațiile de întreținere între (foști) soți, o cerere directă de executare trebuie adresată autorității competente din statul solicitat, cu excepția cazului în care atât statul solicitat, cât și statul solicitant au extins domeniul de aplicare a capitolelor II și III din convenție la obligațiile de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție.

Capitolul 7

Primirea cererilor de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat

Organizarea capitolului:

Prezentul capitol tratează cererile primite de executare a unei hotărâri în materie de întreținere.

Secțiunea I oferă o prezentare generală a acestui tip de cerere – când se utilizează, cine o poate formula, precum și o explicație a termenilor și noțiunilor de bază.

Secțiunea II prezintă procedura sau pașii de urmat pentru verificarea documentelor primite și soluționarea cererii.

Secțiunea III conține diferite trimiteri și informații suplimentare cu privire la cerere.

Secțiunea IV conține o listă recapitulativă, oferind o privire de ansamblu asupra procedurilor.

Secțiunea V răspunde la unele dintre cele mai frecvente întrebări cu privire la astfel de cereri.

I. Prezentare generală – cereri primite de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat

A. Când se utilizează acest tip de cerere?

524. Aceasta este cea mai simplă dintre cererile formulate în temeiul convenției. Cererea solicită autorității competente a unui stat contractant să execute propria hotărâre sau o hotărâre pronunțată în străinătate pe care a recunoscut-o deja¹⁰⁸ și să faciliteze transmiterea plăților către un creditor care nu locuiește în statul respectiv. Creditorul solicită executarea hotărârii deoarece debitorul își are reședința în statul solicitat sau are bunuri sau venituri în statul respectiv.

525. Procedura este foarte simplă, întrucât nu este necesar ca hotărârea să fie recunoscută înainte de a putea fi executată. Aceasta se datorează faptului că cererea vizează fie de o hotărâre internă care a fost pronunțată în statul în care va avea loc executarea, fie o hotărâre străină deja recunoscută în **statul solicitat**.

Statul solicitant este statul contractant care inițiază și formulează o cerere în numele unui solicitant care își are reședința în acel stat. **Statul solicitat** este statul contractant căruia i se solicită să proceseze cererea.

526. Cererea este formulată în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (b) din convenție.

¹⁰⁸ Hotărârea a putut fi recunoscută în temeiul convenției sau „de plin drept” în cazurile în care recunoașterea anumitor categorii de hotărâri pronunțate în străinătate este automată.

B. Studiu de caz

527. T are o hotărâre în materie de întreținere pronunțată în statul A. În prezent, ea locuiește în statul B. Debitorul locuiește încă în statul A. T ar dori ca statul A să inițieze executarea hotărârii și să îi trimită plățile. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.
528. În temeiul convenției, T va solicita autorității centrale din statul B să transmită o **cerere de executare a hotărârii** statului A. Autoritatea centrală din statul A va primi cererea, va verifica dacă aceasta este completă, va trimite hotărârea autorității competente pentru executare și, dacă este cazul, va facilita transmiterea plăților către T.

C. Diferențiere importantă – cereri de executare a propriilor hotărâri ale unui stat

529. Cererea de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat este mai simplă decât o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri pronunțate într-un alt stat. Astfel cum s-a discutat și la capitolele 4 și 5, atunci când este formulată o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri, pârâtul are dreptul de a contesta recunoașterea sau recunoașterea și executarea în temeiul faptului că nu sunt prezente motivele cu privire la recunoaștere sau recunoaștere și executare descrise în articolul 20 sau că nu sunt îndeplinite cerințele de procedură și de altă natură cu privire la recunoașterea sau la recunoașterea și executarea unei hotărâri prevăzute la articolul 22.
- Autoritatea centrală** este *autoritatea publică desemnată de un stat contractant să exercite sau să îndeplinească atribuțiile de cooperare administrativă și de asistență în temeiul convenției.*
530. Pârâtul nu are un drept similar în cazul unei hotărâri pronunțate sau recunoscute deja în statul solicitat. Aceasta se datorează faptului că statul este solicitat fie să execute o hotărâre proprie, nu o hotărâre pronunțată în străinătate, fie să execute o hotărâre care a fost recunoscută deja, în prealabil, ca fiind executorie, pe baza procedurilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare. Prin urmare, nu este nevoie ca o **autoritate competentă** să stabilească dacă hotărârea trebuie recunoscută sau executată.
- O autoritate competentă** este *autoritatea dintr-un anumit stat investită cu atribuții specifice în temeiul convenției sau căreia i se conferă dreptul, în conformitate cu legislația aceluși stat, de a exercita astfel de atribuții. O autoritate competentă poate fi o instanță, un organism administrativ, o agenție de protecție a minorilor sau orice altă entitate guvernamentală care îndeplinește anumite sarcini asociate cu convenția.*
531. În cazul în care pârâtul contestă executarea hotărârii, contestația trebuie depusă după începerea executării de către autoritatea competentă, în conformitate cu dreptul intern al statului de executare. Faptul că o cerere de executare este formulată în temeiul convenției nu pune la dispoziția pârâtului/debitorului motive suplimentare pe baza cărora executarea hotărârii să poată fi contestată.
532. Prin urmare, procedura privind gestionarea cererilor de executare primite este foarte simplă pentru autoritatea centrală solicitată. Documentele primite sunt verificate pentru a se asigura că dosarul este complet, iar cererea este transmisă către o autoritate competentă de executare. Autoritatea competentă va lua toate măsurile necesare în conformitate cu dreptul intern în vederea executării hotărârii. Aceste proceduri sunt detaliate în următoarea secțiune.

*Doriți o sinteză a pașilor descriși în prezentul capitol? Consultați **lista recapitulativă** de la sfârșitul capitolului.*

II. Soluționarea cererilor de executare

A. Diagramă

533. La primirea unei cereri de executare a unei hotărâri din partea unei alte autorități centrale, trebuie să se verifice dacă dosarul este complet, să se determine dacă soluționarea cererii este posibilă și să se confirme primirea dosarului, solicitând documentele suplimentare necesare, dacă este cazul. Ulterior, dosarul va fi trimis autorității competente pentru executare.

PRIMIREA UNEI CERERI DE EXECUTARE A UNEI HOTĂRÂRI PRONUNȚATE SAU RECUNOSCUTE ÎN STATUL SOLICITAT

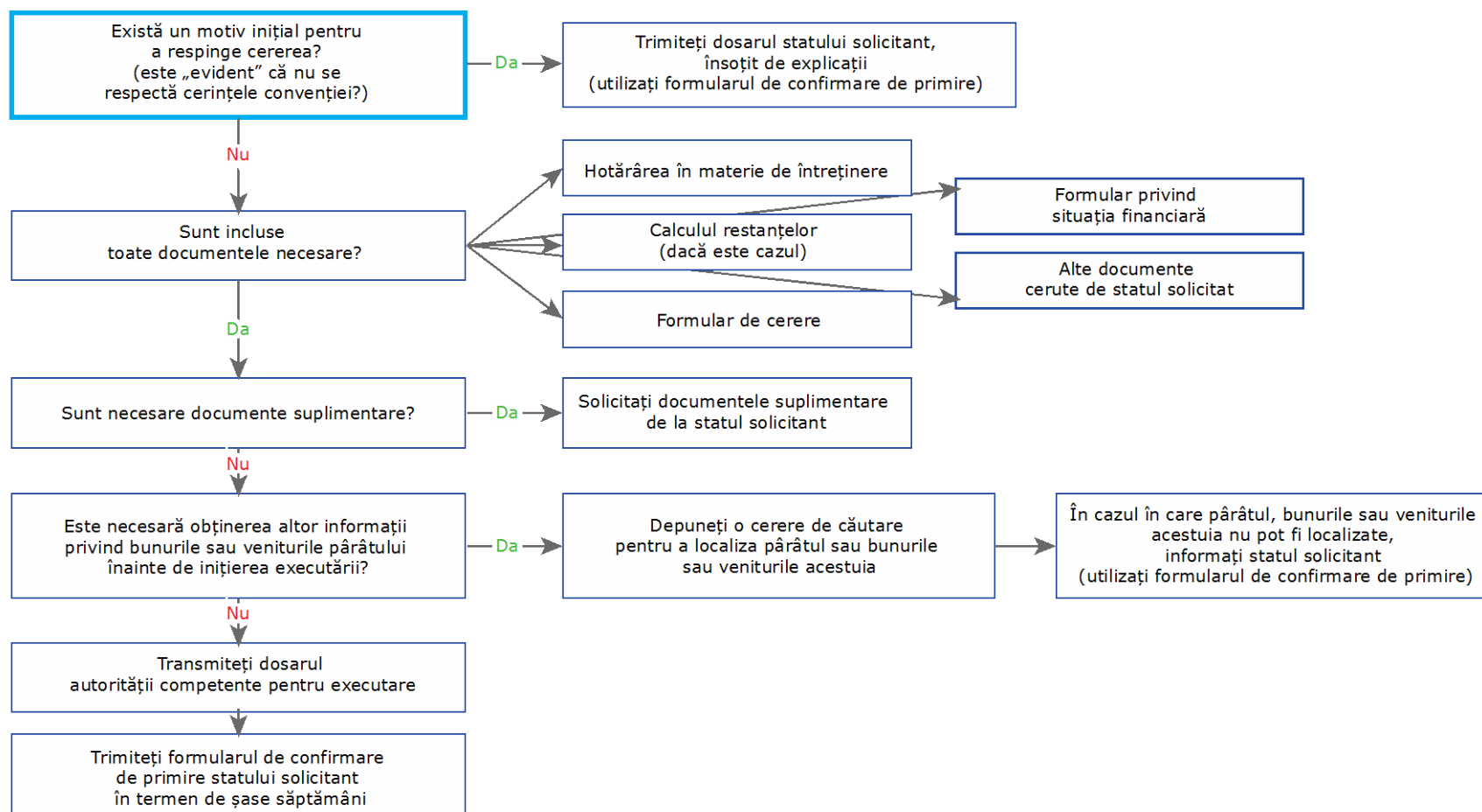

Figura 19: Diagramă – prezentare generală a cererii de executare

B. Verificarea documentelor primite

1. Asigurați-vă că dosarul este complet

534. Documentele primite din partea autorității centrale din statul solicitant trebuie verificate în timp util, astfel încât, în cazul în care sunt necesare documente suplimentare, acestea să poată fi solicitate fără întârziere.
535. În unele state, formularul obligatoriu de confirmare de primire va fi completat imediat după primirea cererii. În alte state, va fi realizată mai întâi verificarea preliminară descrisă mai jos. În ambele cazuri, formularul de confirmare de primire trebuie completat și trimis statului solicitant în termen de șase săptămâni de la primirea cererii.
536. Dosarul primit trebuie să includă următoarele documente:

√	Formular de transmitere
√	Formular de cerere
Dacă este cazul	Textul hotărârii
√	Formular privind situația financiară
Dacă este cazul	Document privind calcularea restanțelor
Dacă este cazul	Dovada prestațiilor furnizate de organismul public
Dacă este cazul	Copii ale documentelor traduse

Figura 20: Lista formularelor și documentelor

a) **Formulare anexate cererii**

1) **Formular de transmitere**

537. Orice cerere formulată în temeiul convenției trebuie să fie însoțită de un formular de transmitere. Acest formular este obligatoriu. Formularul de transmitere identifică părțile și tipul de cerere. De asemenea, acesta menționează lista documentelor care însoțesc cererea.

2) **Formular de cerere**

538. În majoritatea cazurilor, se utilizează formularul de cerere recomandat.

3) **Textul hotărârii**

539. În majoritatea cazurilor, solicitantul atașează o copie simplă a hotărârii. Aceasta va sprijini autoritatea competentă însărcinată cu executarea să identifice hotărârea și să obțină copii sau copii certificate suplimentare, în cazul în care acestea sunt necesare în vederea executării.

4) Formular privind situația financiară

540. Având în vedere că este vorba despre o cerere de executare, se va atașa un formular privind situația financiară, care oferă informații cu privire la localizarea și situația financiară a pârâtului, în măsura în care acestea sunt cunoscute de solicitant. Acest formular oferă informații importante pentru executarea hotărârii.
541. În cazul în care solicitantul a utilizat formularul recomandat, partea din document destinată creditorului nu va fi completată deoarece informațiile respective nu sunt necesare în cazul unei cereri de executare.

5) Document privind calcularea restanțelor

542. În cazul în care există obligații de întreținere neachitate în temeiul hotărârii în materie de întreținere (restanțe) și solicitantul dorește executarea acestora, se va atașa un document care să indice modalitatea de calcul a restanțelor respective.

b) Documente suplimentare

Dovada prestațiilor - organism public

543. În cazul în care solicitantul este un organism public, este posibil ca acesta să fi furnizat prestații în locul obligațiilor de întreținere. În anumite cazuri, se impune prezentarea documentelor care fac dovada furnizării prestațiilor în cauză, de exemplu, în cazurile în care organismul public dorește să își exercite un drept independent pe baza căruia poate revendica o parte din restanțele de întreținere.

c) Solicitați documentele suplimentare necesare

544. Dacă cererea pare incompletă deoarece sunt necesare documente suplimentare, aceasta nu ar trebui să fie respinsă. Se va formula o solicitare în vederea obținerii de documente suplimentare, utilizând formularul obligatoriu de confirmare de primire (a se vedea mai jos).
545. În cazul în care se formulează o solicitare în vederea obținerii de documente suplimentare, statul solicitant are la dispoziție **trei luni** pentru a furniza documentele. Dacă documentele solicitate nu sunt furnizate în termenul stabilit, se vor solicita noi informații statului solicitant cu privire la documentele solicitate. Cu toate acestea, în cazul în care documentele nu sunt primite și cererea nu poate fi soluționată, autoritatea centrală din statul solicitat poate hotărî închiderea dosarului și informarea în consecință a statului solicitant. Aceasta se poate efectua prin intermediul formularului obligatoriu de confirmare de primire.

2. Este „evident” că cerințele convenției nu sunt îndeplinite?

546. Convenția oferă posibilitatea autorității centrale de a refuza soluționarea unei cereri în cazul în care este „evident că cerințele convenției” nu sunt îndeplinite [a se vedea articolul 12 alineatul (8)]. Circumstanțele în care se poate întâmpla aceasta sunt destul de limitate¹⁰⁹, iar autoritatea centrală poate considera că această cerință este opțională.

¹⁰⁹ Raportul explicativ, punctul 345.

547. De exemplu, este posibil ca autoritatea centrală să fi respins anterior o cerere formulată între aceleași părți. În cazul în care nu există dovezi noi care să însoțească cererea, autoritatea centrală poate respinge din nou cererea pe baza aceluiași motive. În mod similar, o cerere ar putea fi respinsă dacă, la simpla vedere a documentelor, ar fi evident faptul că solicitarea nu are nicio legătură cu obligațiile de întreținere.
548. Dacă cererea este respinsă din acest motiv, autoritatea centrală solicitantă trebuie să fie informată, prin intermediul formularului obligatoriu de confirmare de primire, astfel cum se va arăta mai jos.

3. Este necesară căutarea pârâtului?

549. Într-un număr restrâns de cazuri, autoritatea centrală poate începe procedura de localizare a pârâtului înainte începerii executării, în mod special în cazurile în care legislația statului de executare prevede notificarea anterior executării sau atunci când solicitantul nu este sigur dacă debitorul își are reședința în statul solicitat sau are bunuri sau venituri în statul respectiv.
550. Pe parcursul procedurii de localizare, autoritatea centrală sau autoritatea competentă împuternicită de aceasta să acționeze în numele său va accesa toate bazele de date și sursele publice de informare la care are acces, în limitele stabilite de dreptul intern care reglementează accesul la informațiile cu caracter personal.
551. În cazul în care pârâtul sau bunurile sau veniturile acestuia nu pot fi localizate în statul solicitat, informați autoritatea centrală solicitantă. În cazul în care nu se obțin informații suplimentare din partea statului solicitant în sprijinul localizării pârâtului, executarea nu poate fi efectuată.

4. Confirmarea de primire

552. În temeiul convenției, autoritatea centrală a statului solicitat trebuie să confirme primirea unei cereri în termen de **șase săptămâni** de la primire. Aceasta se realizează prin intermediul formularului obligatoriu de confirmare de primire. Confirmarea de primire poate fi trimisă imediat după primirea documentelor sau după ce acestea au fost verificate, cu condiția ca termenul prevăzut să fie respectat.

5. Începerea procedurii de executare

553. În acest moment, dosarul poate fi transmis autorității competente din statul dumneavoastră pentru executarea hotărârilor în materie de întreținere.

III. Informații suplimentare

A. Sfaturi practice

- În unele state, încercarea de a obține respectarea în mod benevol a hotărârii se realizează înainte sau pe parcursul procedurii de executare. Obiectivul tuturor cererilor în materie de întreținere este impunerea unui flux stabil și de lungă durată al plăților către creditor într-un mod cât mai eficient posibil.
- Este important de reținut faptul că toate cererile ar trebui să fie soluționate într-o manieră rapidă, eficientă și cu evitarea întârzierilor nejustificate.
- Formularul pentru raportul de monitorizare poate fi utilizat în orice moment al soluționării cererii, fie în același timp cu confirmarea de primire inițială, fie oricând după aceea. Acesta este un mijloc eficient de a informa solicitantul și autoritatea centrală solicitantă cu privire la stadiul de soluționare a cererii în cauză.

B. *Formulare conexe*

Cerere de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat
Formular de confirmare de primire prevăzut la articolul 12 alineatul (3)

Formular pentru raportul de monitorizare – articolul 12 alineatul (4) (Cerere de executare)

C. *Articole relevante*

Articolul 10 alineatul (1) litera (b)

Articolul 12

Articolul 32

Articolul 34

D. *Secțiuni conexe din manual*

A se vedea capitolul 4 – Trimiterea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

A se vedea capitolul 10 — Executarea hotărârilor în materie de întreținere

IV. *Listă recapitulativă – cereri de executare primite*

	Procedură	Referință manual
1	Primirea documentelor trimise de autoritatea centrală solicitantă	II (B)
2	Verificați dacă dosarul este complet	II (B) (1)
3	Este „evident” că cerințele convenției nu sunt îndeplinite?	II (B) (2)
4	Trimiteti formularul de confirmare de primire autorității centrale solicitante	II (B) (4)
5	Trimiteti autorității competente pentru executare	II (B) (5)

V. *Întrebări frecvente*

De ce nu este necesară recunoașterea unei hotărâri pronunțate de statul solicitat?

554. Recunoașterea nu este necesară deoarece statul este solicitat fie să execute propria hotărâre, nu una pronunțată în străinătate, fie să execute o hotărâre care a fost deja recunoscută în prealabil.

De ce se apelează la convenție în cazul în care se solicită ca statul să execute propria hotărâre?

555. În unele state, accesul la autoritatea competentă însărcinată cu executarea (de exemplu, agenția de protecție a minorilor) poate fi limitat la persoanele care își au reședința în statul respectiv. De asemenea, autoritățile centrale din statul solicitat și din cel solicitant pot oferi asistență pentru transmiterea plăților în cazul în care acest lucru este necesar și au mijloacele de a face acest lucru. În sfârșit, în cazul în care este necesară asistența juridică în statul solicitat în vederea inițierii procedurii de executare, aceasta va fi furnizată solicitantului în mod gratuit cu condiția ca cererea să se circumscrie domeniului de aplicare al convenției aplicabil celor două state contractante.

Capitolul 8

Trimiterea cererilor de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere

Organizarea capitolului:

Prezentul capitol tratează cererile trimise de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere.

Secțiunea I oferă o prezentare generală a acestui tip de cerere – când se utilizează aceasta, cine o poate formula, precum și o explicație a termenilor și noțiunilor de bază.

Secțiunea II descrie procedura sau pașii de urmat pentru completarea și transmiterea cererii și prezintă documentele care trebuie incluse.

Secțiunea III conține diverse trimiteri și informații suplimentare cu privire la cerere.

Secțiunea IV conține o listă recapitulativă, oferind o privire de ansamblu asupra procedurilor.

Secțiunea V răspunde la unele dintre cele mai frecvente întrebări cu privire la astfel de cereri.

I. Prezentare generală

A. Când se utilizează acest tip de cerere

556. O cerere de **pronunțare** a unei hotărâri în materie de întreținere într-un alt stat contractant (stat solicitat) poate fi formulată în oricare dintre următoarele situații:

- nu există nicio hotărâre în materie de întreținere și creditorul solicită pronunțarea unei hotărâri sau
- recunoașterea și executarea unei hotărâri sunt imposibile sau sunt refuzate din cauza lipsei unui temei de recunoaștere și executare prevăzut la articolul 20 sau pe baza motivelor prevăzute la articolul 22 literele (b) sau (e)¹¹⁰.

Pronunțarea desemnează *procedura de obținere a unei hotărâri în materie de întreținere, atunci când fie nu există încă nicio hotărâre în materie de întreținere, fie hotărârea în materie de întreținere existentă nu poate fi recunoscută sau executată din anumite motive. Pronunțarea poate include stabilirea filiației, dacă acest lucru este necesar pentru obținerea hotărârii în materie de întreținere.*

557. Cererea de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere poate include o solicitare pentru stabilirea filiației.

¹¹⁰ În cazul în care recunoașterea și executarea unei hotărâri sunt imposibile ca urmare a unei rezerve formulate în temeiul articolului 20 alineatul (2) [și anume, o rezervă cu privire la unul dintre temeiurile de competență menționate la articolul 20 alineatul (1) literele (c), (e) sau (f)], solicitantul are dreptul la asistență juridică gratuită în vederea pronunțării unei noi hotărâri [articolul 15 și articolul 20 alineatul (4)]. Aceasta este o situație în care, în temeiul convenției, un solicitant are dreptul la asistență juridică gratuită în cadrul unei cereri de pronunțare a unei hotărâri.

558. Cererile cu privire la pronunțarea unei hotărâri în materie de întreținere intră sub incidența articolului 10 alineatul (1) literele (c) și (d) din convenție.

B. Studiu de caz

559. V solicită pensie de întreținere pentru cei doi copii ai săi. Ea nu a fost niciodată căsătorită cu W, dar au trăit mult timp împreună în statul A. În prezent, V trăiește împreună cu copiii în statul B. V nu are o hotărâre în materie de întreținere și nu poate depune o cerere în statul B, întrucât dreptul intern al statului respectiv nu permite acest lucru. W trăiește în continuare în statul A. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.

Procedura în temeiul convenției

560. V poate solicita asistența autorității centrale din statul B. Autoritatea centrală din statul B va transmite o cerere de **pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere** statului A. Nu este necesar ca V să dovedească că W este tatăl copiilor înainte de a trimite cererea deoarece va putea solicita stabilirea filiației în cadrul procedurii de pronunțare. În cazul în care este necesară efectuarea unor teste de stabilire a filiației, autoritatea centrală a statului A va oferi asistența necesară¹¹¹. Odată ce hotărârea este pronunțată în statul A, aceasta va putea fi executată în statul respectiv.

C. Cine poate formula o cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere?

561. Dacă nu există nicio hotărâre în materie de întreținere, numai un creditor poate solicita pronunțarea unei hotărâri. Debitorul nu poate depune o cerere de pronunțare a unei hotărâri.
562. În cazul în care pronunțarea unei hotărâri este necesară deoarece recunoașterea și executarea nu au fost posibile sau au fost refuzate ca urmare a unei rezerve formulate în temeiul convenției [articolul 20 alineatul (2)], un creditor sau un organism public care a furnizat prestații cu titlu de întreținere poate introduce o cerere de pronunțare a unei hotărâri. Ambele părți trebuie să își aibă reședința într-un stat contractant. De remarcat că, în acest caz, nu este necesară prezentarea unei noi cereri, întrucât autoritatea centrală trebuie să pronunțe o hotărâre în aceste circumstanțe dacă debitorul își are reședința obișnuită în statul solicitat.

*Doriți o sinteză a procedurilor care trebuie urmate pentru acest tip de cerere? Mergeți direct la **lista recapitulativă** de la sfârșitul capitolului.*

563. Vă rugăm să rețineți că, pentru a introduce o cerere de obținere a unei hotărâri în materie de întreținere prin intermediul autorității centrale, creditorul trebuie să solicite pensie de întreținere pentru un copil. Cererile care privesc obligațiile de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție nu sunt incluse în domeniul de aplicare acoperit de o autoritate centrală, cu excepția cazului în care atât statul solicitant, cât și statul solicitat au formulat o declarație prin care extind domeniul de aplicare a capitolelor II și III din convenție la obligațiile de întreținere între (foști) soți (a se vedea capitolul 3). Un creditor care are nevoie de o hotărâre privind obligațiile de întreținere între soți trebuie să adreseze o cerere directă autorității competente din statul solicitat. Nici cererile privind obligațiile de întreținere pentru alți membri ai familiei nu sunt acoperite de aceste proceduri, cu excepția cazului în care ambele

¹¹¹ În cazul în care cele două state sunt părți la convenția privind obținerea de probe din 1970, a se vedea capitolul 3 partea 2 secțiunea V – Alte convenții de la Haga.

state au formulat o declarație prin care extind domeniul de aplicare al convenției la acest tip de obligații de întreținere.

D. Introducerea unei cereri de pronunțare a unei hotărâri – câteva considerații

564. În unele cazuri, solicitantul poate avea opțiunea de a introduce o cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere în conformitate cu dreptul intern al statului în care își are reședința sau de a depune o cerere într-un alt stat contractant în temeiul articolului 10 din convenție. Solicitanții care nu știu dacă au interesul să recurgă la dreptul intern sau să facă apel la convenție trebuie să țină cont de următoarele elemente:

a) Termenul de soluționare a cererii privind obligațiile de întreținere

565. Termenul necesar pentru soluționarea unei cereri introduse în temeiul dreptului intern poate depinde de legislația statului cu privire la comunicarea sau notificarea pârâților care nu își au reședința în statul respectiv și de termenele de prelucrare a cererii de către autoritatea competentă. În mod similar, termenul necesar pentru soluționarea cererii în temeiul convenției depinde de statele implicate și durata procedurii în fiecare stat. Informații cu privire la termenele de soluționare prevăzute pentru o cerere sunt disponibile în profilul de țară al statului solicitat.

b) Posibile diferențe în ceea ce privește efectele juridice ale unei hotărâri pronunțate în temeiul dreptului intern sau în conformitate cu articolul 10 din convenție

566. În unele situații, o hotărâre în materie de întreținere pronunțată în temeiul dreptului intern, care stabilește obligații pentru un pârât care nu își are reședința în statul respectiv, nu poate să fie executată în statul în care pârâtul își are reședința. Aceasta este o chestiune juridică complexă pe care solicitantul poate dori să o discute cu un avocat.

c) Costul procedurilor

567. În cazul în care se depune o cerere în temeiul convenției pentru pronunțarea unei hotărâri în materie de întreținere pentru un copil cu vârsta sub 18 ani, solicitantul are întotdeauna dreptul la asistență juridică gratuită, cu excepția cazului în care cererea este, în mod evident, neîntemeiată sau statul solicitat a ales să efectueze o evaluare a mijloacelor de întreținere ale copilului (a se vedea capitolul 3). Concret, aceasta înseamnă că asistența juridică gratuită va fi pusă la dispoziția solicitantului în majoritatea acestor cazuri. Acest criteriu poate fi important pentru un solicitant dacă, în statul de origine, nu este disponibil același nivel de asistență juridică pentru o cerere internă.

d) Pensia de întreținere stabilită în urma procedurii

568. Pot exista diferențe între state în ceea ce privește pensia de întreținere stabilită într-un anumit caz. Solicitantul poate dori să ia în considerare dacă există diferențe în ceea ce privește cuantumul pensiei de întreținere acordate sau durata acesteia, pentru a decide dacă va depune cererea în temeiul dreptului intern sau în temeiul convenției. Aceste informații pot fi disponibile în profilul de țară al statului solicitat.
569. De asemenea, pot exista alte considerații specifice situației proprii a solicitantului. Un solicitant care analizează opțiunile în ceea ce privește cererea poate dori să consulte un avocat și să obțină consultanță juridică cu privire la acest aspect¹¹².

E. Situații speciale: cereri de pronunțare a unei noi hotărâri ca urmare a formulării unei rezerve [articolul 20 alineatul (4)]

570. Astfel cum s-a discutat în capitolele 4 și 5 din prezentul manual, pot exista situații în care recunoașterea sau recunoașterea și executarea unei hotărâri existente este refuzată de un stat solicitat ca urmare a unei rezerve formulate cu privire la temeiul de recunoaștere și executare care se aplică hotărârii. De exemplu, în cazul în care hotărârea a fost pronunțată pe baza reședinței obișnuite a creditorului în statul de origine și niciunul dintre celelalte temeiuri de recunoaștere și executare prevăzute la articolul 20 nu este prezent, este posibil ca statul solicitat să nu poată recunoaște hotărârea. În acest caz, poate fi necesară pronunțarea unei noi hotărâri.
571. Nu există nicio cerință ca o nouă cerere — o cerere de pronunțare a unei hotărâri — să fie introdusă în această situație, întrucât în cazul în care debitorul își are reședința obișnuită în statul solicitat, statul respectiv este obligat să ia toate măsurile necesare pentru a pronunța o nouă hotărâre [articolul 20 alineatul (4)]. Cu toate acestea, din punct de vedere practic, această procedură poate necesita informații și documente suplimentare din partea creditorului, de exemplu, în cazul în care costurile pentru creșterea copilului sunt relevante pentru stabilirea cuantumulului întreținerii. Prin urmare, pot fi solicitate documente suplimentare cu privire la cerere. Trebuie subliniat că, pentru pronunțarea unei noi hotărâri în temeiul articolului 20, eligibilitatea copilului sau a copiilor (dacă au vârsta sub 18 ani) pentru a solicita întreținere nu va trebui să fie stabilită, întrucât trebuie să se accepte că hotărârea existentă a stabilit eligibilitatea copilului respectiv pentru întreținere în statul solicitat [articolul 20 alineatul (5)]¹¹³.
572. În astfel de situații, responsabili de dosare vor dori, prin urmare, să consulte prezentul capitol pentru a stabili tipul de informații care ar putea fi solicitate cu privire la cerere, întrucât acestea ar fi similare celor necesare pentru pronunțarea unei hotărâri inițiale.

¹¹² În special, acest lucru poate fi necesar în cazul în care statul solicitat este parte la Protocolul de la Haga privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere.

¹¹³ Raportul explicativ, punctele 469-471. De remarcat faptul că în convenție nu este definit termenul „eligibilitate” în acest context; prin urmare, dreptul intern al statului solicitat va determina modul de interpretare a termenului și, de asemenea, informațiile sau dovezile suplimentare care vor fi necesare pentru pronunțarea hotărârii în materie de întreținere.

F. Situații speciale: cereri de pronunțare a unei noi hotărâri ca urmare a imposibilității de a recunoaște sau de a recunoaște și executa o hotărâre

573. De asemenea, pot exista situații în care un solicitant are o hotărâre în materie de întreținere, dar știe că, în statul solicitat, pârâtul va avea posibilitatea de a contesta cu succes cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare. Acest lucru se poate întâmpla deoarece statul solicitat a formulat o rezervă sau pentru că niciunul dintre temeiurile privind recunoașterea și executarea hotărârii nu este prezent sau pentru că respectivul tip de hotărâre nu poate fi executat de statul solicitat¹¹⁴. În acest caz, creditorul va trebui să introducă o cerere de pronunțare a unei noi hotărâri, mai degrabă decât o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare¹¹⁵. Astfel de cereri vor fi soluționate la fel ca orice altă cerere în cadrul prezentului capitol. Cu toate acestea, având în vedere că noua hotărâre nu este pronunțată ca urmare a unui refuz de a recunoaște sau de a recunoaște și executa hotărârea existentă, prezumția în ceea ce privește eligibilitatea de a introduce cererea prevăzută la articolul 20 alineatul (5) menționat mai sus nu se aplică.

¹¹⁴ De exemplu, hotărârea poate stabili întreținerea ca procent din salariu, iar această metodă este considerată de către statul solicitat ca fiind prea vagă pentru a o putea executa. A se vedea Raportul explicativ, punctul 255.

¹¹⁵ A se vedea Raportul explicativ, punctul 255. În cazul în care se știe, la momentul trimiterii cererii, că statul solicitat poate întâmpina unele dificultăți în soluționare unei cereri de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, poate fi mai eficient să se trimită atât o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, cât și o cerere de pronunțare a unei hotărâri.

II. Proceduri de completare și transmitere a cererii

A. *Prezentare generală*

574. Diagrama de mai jos ilustrează principalele etape ale prelucrării cererilor trimise.

TRIMITEREA UNEI CERERI DE PRONUNȚARE A UNEI HOTĂRÂRI ÎN MATERIE DE ÎNTREȚINERE

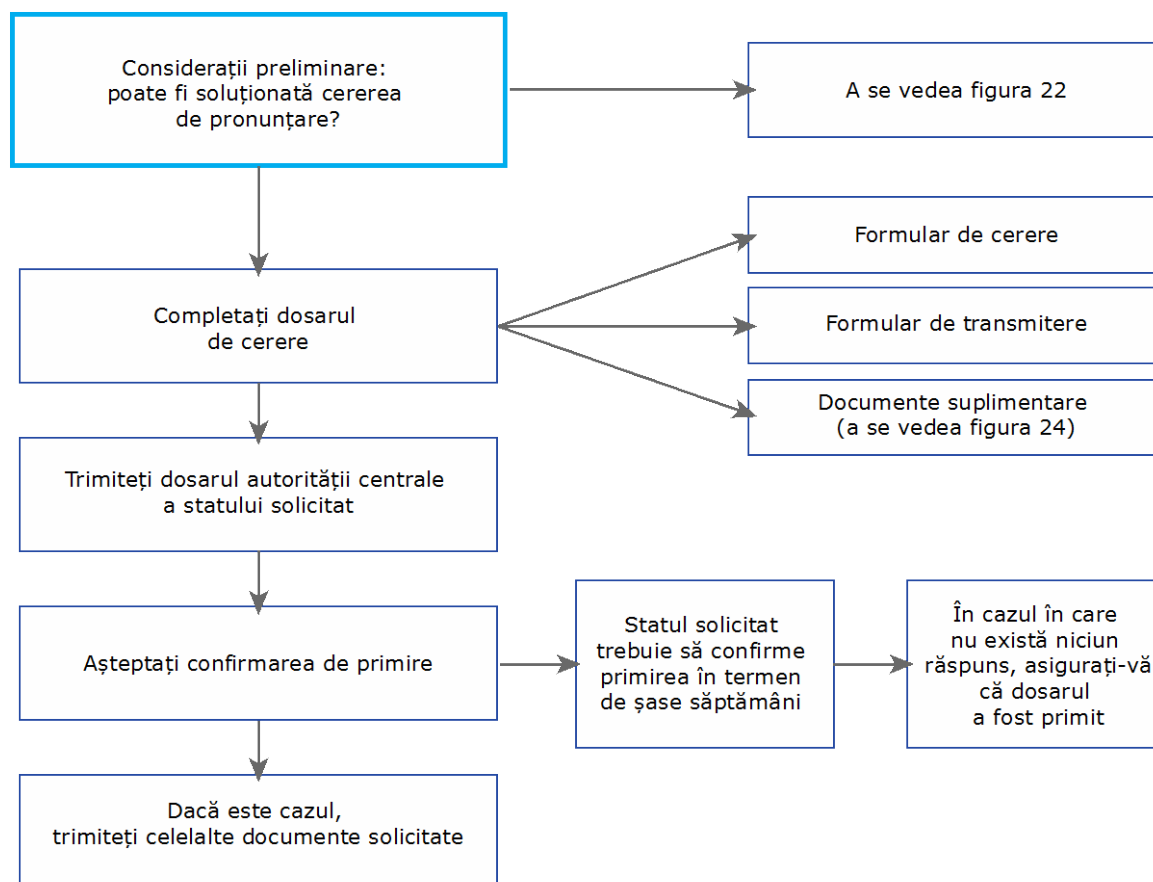

Figura 21: Prezentare generală – procedura de trimitere a unei cereri de pronunțare a unei hotărâri

B. Măsuri preliminare

575. Următoarea diagramă prezintă măsurile preliminare care ar trebui luate pentru a se asigura că cererea de pronunțare a unei hotărâri este adecvată și poate fi soluționată. Aceasta este o etapă necesară având în vedere obligația autorității centrale de a se asigura că cererea este conformă cu convenția.

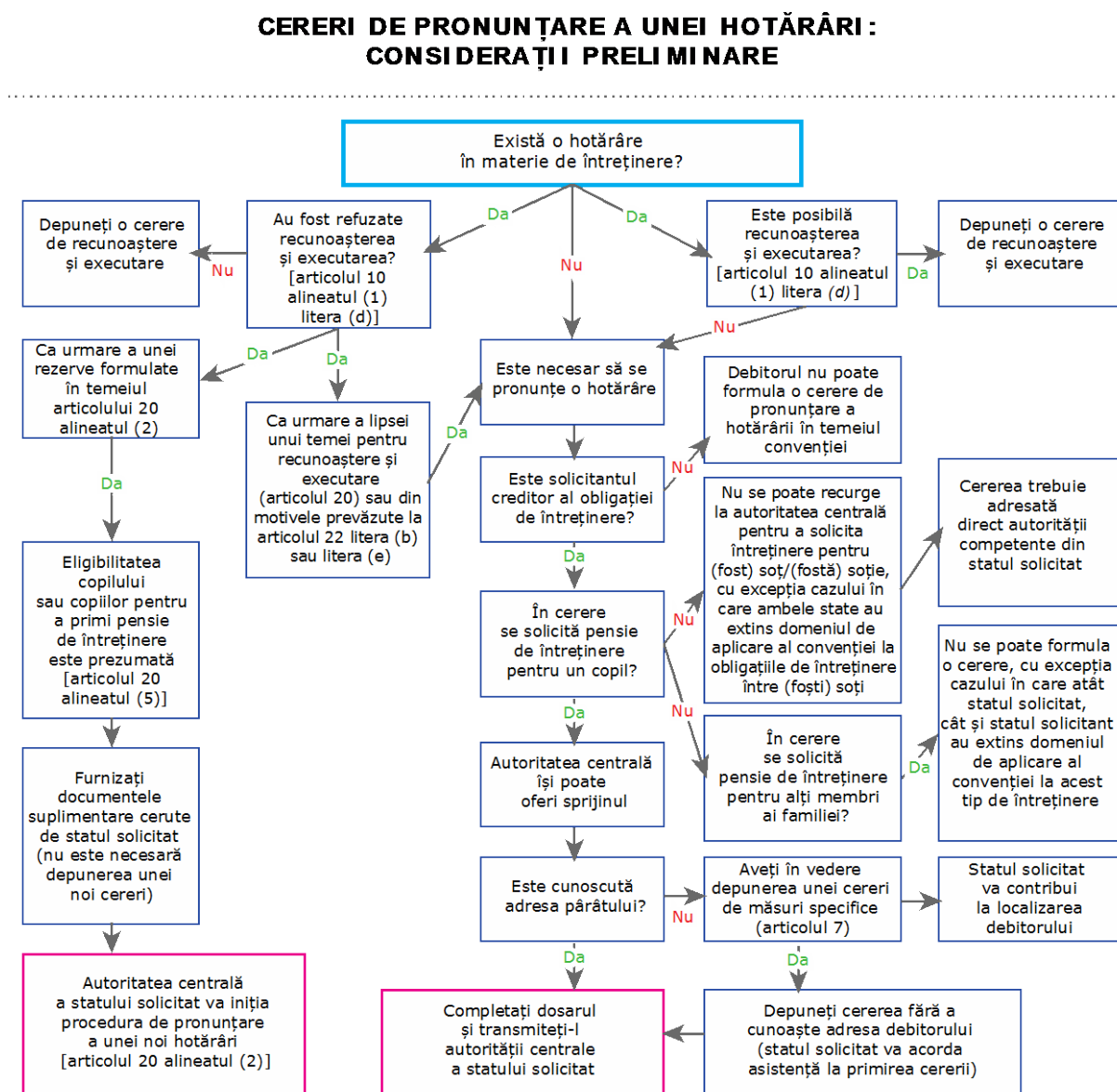

Figura 22: Măsuri preliminare pentru pregătirea cererii de pronunțare a unei hotărâri

1. Procedură – verificare inițială

Observație: Întrebările din această secțiune corespund celor din diagrama de la pagina precedentă.

a) **Întrebarea 1: Are solicitantul o hotărâre în materie de întreținere?**

576. Dacă solicitantul are deja o hotărâre în materie de întreținere care poate fi recunoscută și executată, cererea pe care acesta trebuie să o depună este o cerere de recunoaștere și executare (a se vedea capitolul 4).
577. Dacă solicitantul are o hotărâre în materie de întreținere a cărei recunoaștere și executare nu sunt posibile, va trebui formulată o cerere de pronunțare a unei noi hotărâri, în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (d). De exemplu, creditorul poate avea o hotărâre care nu poate fi executată, cum ar fi o hotărâre care stabilește cuantumul întreținerii ca procent din salariu, iar statul solicitat consideră această hotărâre prea vagă pentru a o executa¹¹⁶.
578. Dacă solicitantul are o hotărâre a cărei recunoaștere și executare au fost refuzate ca urmare a unei rezerve formulate în temeiul articolului 20 alineatul (2), o nouă hotărâre va trebui să fie pronunțată. Cu toate acestea, astfel cum s-a arătat mai sus, nu este necesară depunerea unei noi cereri (cererea de recunoaștere și executare va fi soluționată ca și cum ar fi o cerere de pronunțare a unei hotărâri) și va exista o prezumție în ceea ce privește eligibilitatea copilului sau a copiilor pentru a introduce o cerere privind obligațiile de întreținere¹¹⁷. Prin urmare, rolul autorității centrale din statul solicitant este de a facilita obținerea și transmiterea tuturor documentelor suplimentare necesare pentru cererea de pronunțare.
- Creditorul este o persoană fizică căreia i se datorează sau se pretinde că i se datorează întreținere. Creditorul poate fi un părinte sau un (fost) soț/o (fostă) soție, un copil, părinții adoptivi, rudele sau alte persoane care au în grijă un copil. În unele state, această persoană este denumită beneficiar al obligației de întreținere, persoană căreia i se datorează întreținerea, părintele care exercită autoritatea părintească sau persoana care are în grijă copilul.***
579. Dacă solicitantul are o hotărâre a cărei recunoaștere și executare au fost refuzate deoarece temeiurile de recunoaștere și executare prevăzute la articolul 20 nu erau prezente sau pentru că au fost constatate motivele de refuz prevăzute la articolul 22 literele (b) sau (e), creditorul poate solicita o nouă hotărâre în statul solicitat în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (d). Cu toate acestea, prezumția în ceea ce privește eligibilitatea copilului sau a copiilor prevăzută la articolul 20 alineatul (5) nu se aplică în această situație.

¹¹⁶ A se vedea Raportul explicativ, punctele 255 și 256.

¹¹⁷ A se vedea Raportul explicativ, punctele 469-471. De remarcat faptul că în convenție nu este definit termenul „eligibilitate” în acest context; prin urmare, dreptul intern al statului solicitat va determina modul de interpretare a termenului și, de asemenea, informațiile sau dovezile suplimentare care vor fi necesare pentru pronunțarea hotărârii în materie de întreținere.

b) Întrebarea 2: Este solicitantul un creditor?

580. Articolul 10 din convenție nu permite decât creditorilor (cei care au dreptul de a primi întreținere pentru ei înșiși sau pentru copiii lor) să introducă o cerere de pronunțare a unei hotărâri. Un debitor nu poate utiliza procedurile convenției pentru a obține o hotărâre în materie de întreținere. Un organism public nu poate formula o cerere de pronunțare a unei hotărâri decât dacă a acționat în numele unei persoane fizice căreia i se datorează întreținere sau dacă a furnizat prestații cu titlu de întreținere și numai dacă motivul pentru care solicită o hotărâre este acela că o hotărâre existentă nu poate fi recunoscută și executată ca urmare a unei rezerve formulate în temeiul articolului 20¹¹⁸.

c) Întrebarea 3: Ce tip de întreținere este solicitată?

581. Pentru a putea introduce o cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere prin intermediul autorității centrale, solicitantul trebuie să solicite întreținere pentru un copil. Cererile de pronunțare a unei hotărâri privind obligațiile de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție nu sunt soluționate de o autoritate centrală, cu excepția cazului în care atât statul solicitant, cât și statul solicitat au formulat o declarație prin care extind domeniul de aplicare a capitolelor II și III din convenție la acest tip de obligații de întreținere (a se vedea capitolul 3). Un creditor care are nevoie de o hotărâre privind obligațiile de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție trebuie să adreseze o cerere directă autorității competente din statul solicitat în vederea obținerii hotărârii.

582. Nici cererile de pronunțare a hotărârilor în materie de întreținere pentru alți membri ai familiei nu sunt acoperite de aceste proceduri, cu excepția cazului în care ambele state au formulat o declarație prin care extind domeniul de aplicare al convenției la acest tip de obligații de întreținere.

d) Întrebarea 4: Cunoaște solicitantul adresa pârâtului?

583. Nu este necesar ca solicitantul să cunoască adresa exactă a pârâtului pentru a introduce o cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere. În acest caz, statul solicitat va efectua căutări sau va solicita unui alt organism să efectueze o căutare în surse publice sau în alte surse accesibile pentru a localiza pârâtul.

584. Cu toate acestea, în unele cazuri, solicitantul poate dori să verifice dacă pârâtul se află în statul solicitat înainte de a introduce cererea de pronunțare a hotărârii. De exemplu, dacă solicitantul nu este sigur că debitorul își are reședința în statul solicitat, poate fi mai eficient să solicite mai întâi confirmarea localizării debitorului, pentru ca autoritatea centrală să știe dacă este necesar să trimită cererea în statul respectiv. În acest caz, este posibil ca solicitantul să formuleze mai întâi o cerere de măsuri specifice, care solicită pur și simplu serviciile autorității centrale din statul solicitat pentru a confirma că pârâtul se află în statul respectiv (a se vedea capitolul 13). După ce localizarea pârâtului a fost confirmată, cererea poate fi adresată statului în care acesta își are reședința.

e) Încheierea etapelor preliminare

585. Odată ce au fost luate în considerare aspectele de mai sus, cererea poate fi inițiată. Secțiunea următoare analizează documentele și procedurile necesare pentru a constitui dosarul și a transmite cererea statului solicitat.

¹¹⁸ A se vedea Raportul explicativ, punctele 586 și 590.

C. Constituirea dosarului pentru trimiterea unei cereri de pronunțare a unei hotărâri

1. Diagramă

586. Diagrama de mai jos ilustrează procedurile necesare pentru a formula și a transmite cererea de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere.

PREGĂTIREA UNEI CERERI DE PRONUNȚARE A UNEI HOTĂRÂRI ÎN MATERIE DE ÎNTREȚINERE

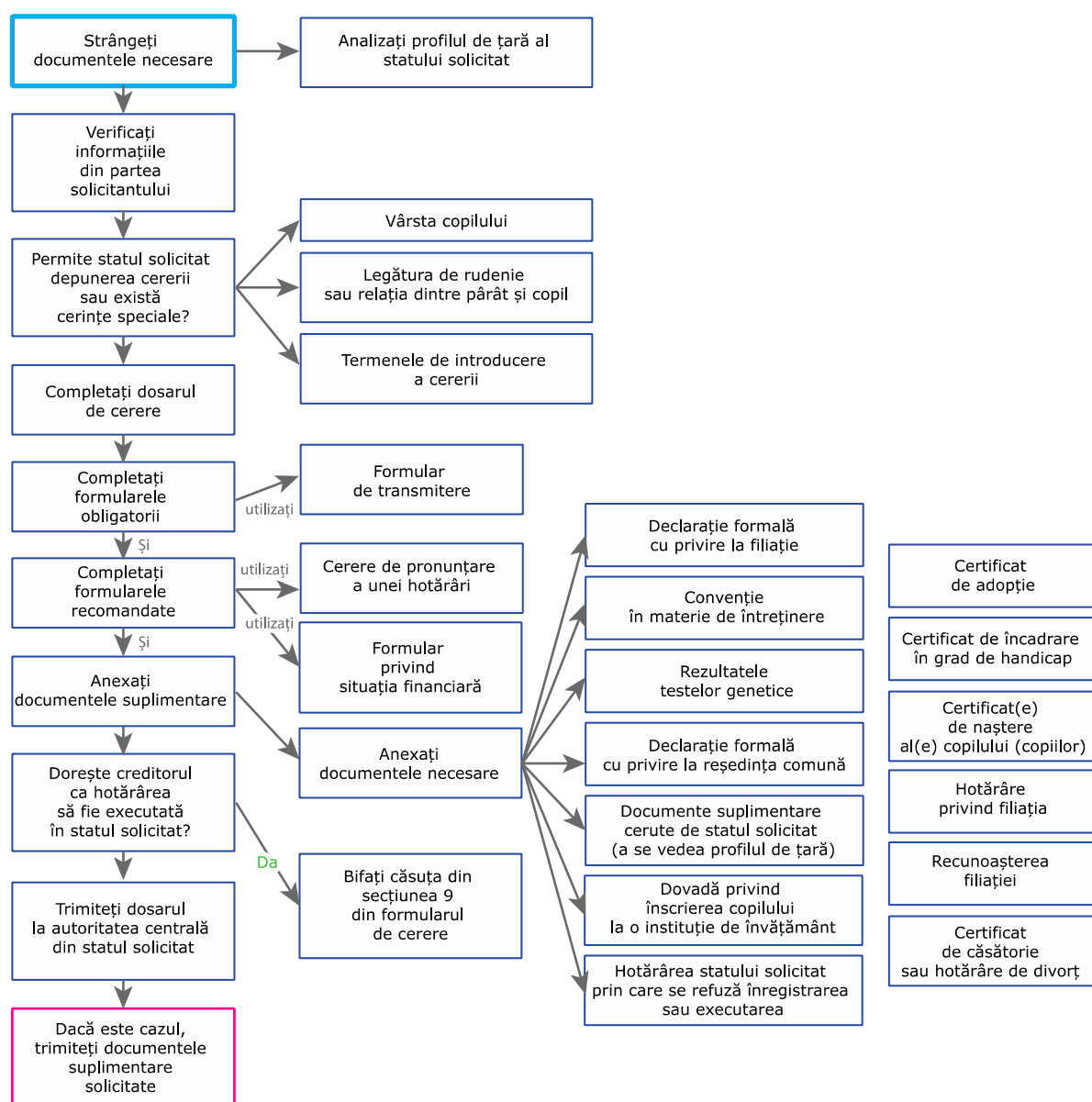

Figura 23: Cerere de pronunțare a unei hotărâri – constituirea dosarului

2. Formularea cererii

Observație: Etapele de mai jos corespund celor din diagrama de la figura 23.

a) Reuniți documentele necesare

587. Pentru a reuni documentele necesare cererii de pronunțare a unei hotărâri, veți avea nevoie de profilul de țară al statului solicitat (cărui îi veți trimite cererea) și de toate documentele pregătite de către solicitant. Acestea pot include formularul de cerere completat deja de către solicitant, dacă procedurile interne din statul dumneavoastră prevăd acest lucru.
588. Consultați profilul de țară. Pentru o cerere de pronunțare a unei hotărâri, verificați dacă statul solicitat are restricții speciale care pot influența soluționarea cererii. Cererea va fi soluționată în conformitate cu legislația statului solicitat¹¹⁹. Cele mai întâlnite restricții se referă la vârsta copilului (dacă copilul are 18 ani sau mai mult) și termenele pentru introducerea cererii în cazul în care este necesară stabilirea filiației (de exemplu, un anumit număr de ani de la nașterea copilului).
589. De asemenea, profilul de țară va indica eventualele cerințe speciale cu privire la documentele și dovezile necesare. De exemplu, poate fi necesară certificarea registrelor spitalului sau a altor registre de naștere sau prezentarea dovezii căsătoriei părinților. Celelalte documente necesare vor depinde de circumstanțele specifice fiecărui caz în parte (de exemplu, dacă un copil este major sau se apropie de vârsta majoratului).
590. Tabelul de mai jos cuprinde documentele care sunt solicitate cel mai frecvent. Dacă vreunul dintre documente este necesar și lipsește, cereți-l de la solicitant.

Certificat de naștere sau echivalent	Includeți un certificat de naștere pentru fiecare copil pentru care este solicitată întreținerea. Celelalte documente echivalente sunt certificatele de botez sau documentele care atestă cetățenia — în cazul în care nu este disponibil un certificat de naștere. Este important ca documentul să confirme numele și data nașterii copilului.
Recunoașterea filiației de către debitor	Aceasta poate fi sub forma unei declarații făcute la nașterea copilului (registrul spitalului) sau ulterior. În general, acest document nu este cerut în cazul în care copilul s-a născut în timpul căsătoriei părinților.
Declarație oficială care furnizează dovada filiației	În cazul în care nu există documente care să confirme filiația, solicitantul trebuie să prezinte o declarație oficială care să descrie circumstanțele care au condus la filiația copilului și relația debitorului cu copilul la momentul nașterii și ulterior.
Hotărârea unei autorități competente cu privire la filiație	În unele cazuri, o autoritate competentă poate să fi stabilit deja filiația, fără pronunțarea unei hotărâri în materie de întreținere. Hotărârea respectivă trebuie să fie inclusă.

¹¹⁹ Aceasta poate include Protocolul de la Haga privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere, dacă statul solicitat este parte la acest protocol.

Rezultatele testelor genetice	În cazul în care au fost efectuate teste genetice care confirmă filiația copilului, atașați rezultatele.
Certificat de adopție	În cazul în care copilul pentru care se solicită întreținerea a fost adoptat de către debitor, includeți certificatul de adopție.
Certificat de căsătorie sau de relație echivalentă și data divorțului sau a separării	Includeți acest document dacă părțile au fost căsătorite sau au avut o relație similară. Aceste informații vor fi utilizate, de asemenea, pentru a stabili dacă un copil s-a născut în timpul căsătoriei sau al unei relații similare dintre creditor și debitor.
Declarație oficială oferind dovezi referitoare la reședința comună a părților	Aceasta nu va fi relevantă în majoritatea cazurilor, dar ar putea fi necesară, de exemplu, atunci când părțile au locuit temporar în altă parte, din motive profesionale, dar și-au păstrat tot timpul o reședință comună într-un anumit stat.
Acord între părți cu privire la întreținere	În cazul în care părțile au încheiat anterior un acord de întreținere, de exemplu în cadrul unei medieri cu privire la probleme legate de custodie, acordul respectiv ar trebui să fie inclus.
Dovada înscrierii într-o instituție de învățământ secundar sau superior	Acest tip de document va fi necesar în cazul în care întreținerea este solicitată pentru un copil mai în vârstă, mai ales dacă acesta a depășit vârsta majoratului, întrucât înscrierea într-o instituție de învățământ poate determina dreptul la întreținere.
Certificat de încadrare în grad de handicap	În cazul în care întreținerea este solicitată pentru un copil mai în vârstă sau major și dreptul la întreținere se întemeiază pe handicapul copilului, această informație trebuie inclusă.
Formular privind situația financiară	Acest formular trebuie să fie completat cât mai exhaustiv posibil. Acesta furnizează informații specifice pentru pronunțarea și executarea hotărârii. Formularul se referă atât la situația creditorului, cât și la cea a debitorului.
Declarație privind restanțele sau istoricul plăților	În cazul în care există restanțe la întreținere neplătite sau atunci când întreținerea este solicitată retroactiv, ar trebui incluse informații referitoare la plăți.
Alte documente cerute de statul solicitat	Consultați profilul de țară al statului solicitat pentru a afla dacă trebuie incluse documente suplimentare la dosar.
Hotărârea statului solicitat prin care acesta refuză recunoașterea și executarea	Atunci când recunoașterea unei hotărâri existente a fost refuzată (de exemplu, ca urmare a unei rezerve formulate în temeiul convenției), trebuie inclusă o copie a refuzului respectiv.

Figura 24: Tabelul documentelor – cerere de pronunțare a unei hotărâri

b) Completați dosarul de cerere

591. Dosarul de cerere cuprinde formularul obligatoriu (formular de transmitere), formularul de cerere recomandat (în cazul în care statul dumneavoastră a decis să utilizeze formularele recomandate) și documente suplimentare.
592. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului de transmitere și a formularului recomandat de cerere de pronunțare a unei hotărâri.

c) Solicitați executarea hotărârii

593. În cazul în care creditorul dorește ca statul solicitat să execute hotărârea în materie de întreținere, după ce aceasta a fost pronunțată, asigurați-vă că este bifată căsuța corespunzătoare din formularul de cerere. Nu sunt necesare formulare sau documente suplimentare.

3. Transmiterea cererii

594. Odată ce autoritatea centrală a reunit documentele necesare, cererea poate fi transmisă autorității centrale a statului solicitat.
595. Acest lucru poate fi realizat prin poșta obișnuită, dar, dacă statul solicitat este de acord, se acceptă, de asemenea, transmiterea electronică, atâ timp cât această metodă oferă un grad suficient de protecție a datelor cu caracter personal și a informațiilor confidențiale conținute în cerere.

4. Monitorizarea și comunicarea cu statul solicitat

596. Autoritatea centrală a statului solicitat trebuie să confirme primirea cererii în termen de șase săptămâni, utilizând formularul obligatoriu de confirmare de primire. Formularul de confirmare de primire va indica, de asemenea, numele persoanei sau al serviciului care se ocupă de cerere, astfel încât solicitările de informații pentru monitorizarea dosarului să poată fi direcționate către persoana respectivă.
597. În termen de trei luni de la data transmiterii confirmării de primire a cererii, autoritatea centrală a statului solicitat trebuie să furnizeze un raport de monitorizare a cererii.
598. În cazul în care statul solicitat are nevoie de informații sau documente suplimentare, acesta va notifica autoritatea centrală din statul solicitant. Trebuie să se răspundă imediat unei astfel de solicitări. Dacă nu există niciun răspuns sau dacă documentele suplimentare nu sunt trimise în termen de trei luni, autoritatea centrală din statul solicitat poate, dar nu este obligată, să închidă dosarul. În cazul în care întâmpinați dificultăți în ceea ce privește obținerea documentelor suplimentare, înștiințați statul solicitat și precizați că aveți nevoie de prelungirea termenului.

III. Informații suplimentare

A. *Sfaturi practice*

- Stabiliți dacă hotărârea care urmează să fie pronunțată va trebui, de asemenea, să fie executată în statul solicitat. În caz afirmativ, va trebui să menționați acest lucru pe formularul de cerere (a se vedea capitolul 15) și trebuie să vă asigurați că ați inclus cât mai multe informații cu putință pentru a facilita executarea. Aceste informații vor fi incluse în formularul privind situația financiară.
- Informați solicitantul cu privire la termenul prevăzut pentru finalizarea procedurilor de pronunțare a hotărârii. Aceste informații sunt indicate în profilul de țară al statului solicitat.
- În cazul în care se anticipează că poate fi necesar un test de stabilire a filiației, cereți solicitantului să comunice orice modificare a datelor de contact survenită pe parcursul prelucrării cererii, astfel încât acesta să poată fi contactat pentru efectuarea testului.
- În cazul în care solicitantul și pârâtul ajung la o înțelegere privind obligațiile de întreținere sau dacă s-a hotărât, pentru un alt motiv, să nu se continue acțiunea, anunțați imediat autoritatea centrală a statului solicitat, astfel încât aceasta să poată suspenda procedura.

B. *Formulare conexe*

Cerere de pronunțare a unei hotărâri
Formular de transmitere
Formular privind situația financiară

C. *Articole relevante din convenție*

Articolul 10
Articolul 12
Articolul 20
Articolul 22

D. *Secțiuni conexe din manual*

A se vedea capitolul 3 partea 2 - Aspecte comune tuturor cererilor în temeiul convenției și cererilor de măsuri specifice
A se vedea capitolul 4 - Trimiterea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare
A se vedea capitolul 10 - Executarea hotărârilor în materie de întreținere
A se vedea capitolul 13 secțiunea I - Prezentare generală — Cereri de măsuri specifice
A se vedea capitolul 15 secțiunea II - Instrucțiuni pentru completarea formularelor recomandate

IV. Listă recapitulativă – cereri de pronunțare trimise

	Procedură	Referință manual
1	Verificare preliminară: cererea de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere este tipul de cerere care trebuie introdusă?	II(B)
(i)	Solicitantul nu are încă o hotărâre în materie de întreținere sau hotărârea nu poate fi executată	II(B)(1)(a)
(ii)	Solicitantul este un creditor al obligației de întreținere care își are reședința într-un stat contractant	II(B)(1)(b)
(iii)	Solicitantul solicită întreținere pentru un copil	II(B)(1)(c)
(iv)	Solicitantul știe unde se află pârâtul	II(B)(1)(d)
2	Completați dosarul de cerere	II(C)
(i)	Formular obligatoriu (formular de transmitere)	Capitolul 3
(ii)	Formular recomandat (Cerere de pronunțare a unei hotărâri)	Capitolul 15
(iii)	Documente suplimentare	II(C)(2)(a)
3	Trimiteți dosarul statului solicitat	II(C)(3)
4	Monitorizați procedura de soluționare a cererii	II(C)(4)

V. Întrebări frecvente

Poate creditorul să solicite o hotărâre în materie de întreținere dacă nu știe unde își are reședința debitorul/pârâtul?

599. Da. Creditorul ar trebui să includă cât mai multe informații posibil cu privire la pârât în formularul de cerere. Aceste informații vor servi statului solicitat pentru a efectua o căutare utilizând bazele de date și sursele de căutare la care autoritatea centrală sau autoritatea competentă din statul solicitat are acces. Adesea, autoritatea centrală are acces la resurse care nu sunt puse la dispoziția publicului pentru a localiza pârâtul. După ce pârâtul a fost localizat, autoritatea centrală va soluționa cererea de pronunțare a unei hotărâri.

Ce se întâmplă după ce hotărârea este pronunțată?

600. Hotărârea în materie de întreținere va fi trimisă pentru executare autorității competente din statul în care pârâtul își are reședința sau în care acesta are bunuri sau venituri, dacă creditorul a solicitat ca hotărârea să fie executată. Este important să se menționeze faptul că creditorul solicită și executarea, prin bifarea căsuței corespunzătoare din formularul de cerere, pentru ca hotărârea să fie executată fără întârziere.

Ce se întâmplă dacă debitorul pretinde că nu este tatăl copiilor?

601. Dreptul debitorului de a contesta filiația copilului depinde de legislația statului în care cererea este soluționată. În cazul în care este necesar un test de filiație pentru a stabili filiația copilului sau a copiilor, cererea în acest sens va fi depusă prin intermediul autorităților centrale, iar solicitantul va fi contactat și informat cu privire la procedura care trebuie urmată pentru test.

Poate solicitantul să obțină o nouă hotărâre, dacă dorește o creștere a cuantumului pensiei de întreținere?

602. Solicitantul nu trebuie să solicite o nouă hotărâre¹²⁰. Acesta poate solicita modificarea hotărârii existente utilizând procedurile descrise în capitolul 12.

Cât durează ca hotărârea în materie de întreținere să fie pronunțată?

603. Aceasta depinde de locul unde este trimisă cererea și de ceea ce se întâmplă după notificarea pârâtului. Toate statele contractante au convenit să acționeze cât mai rapid cu putință în soluționarea cererilor. Autoritatea centrală din statul solicitat va trimite un raport privind situația cererii în termen de trei luni de la data confirmării de primire a cererii, confirmând măsurile care au fost luate și acțiunile care sunt preconizate în continuare.

Cum poate afla solicitantul ce s-a întâmplat cu cererea?

604. Dacă solicitantul are întrebări, acesta ar trebui să contacteze propria autoritate centrală pentru a afla stadiul în care se află cererea. Solicitanții nu ar trebui să contacteze direct autoritatea centrală din celălalt stat, cu excepția cazului în care respectiva autoritate centrală s-a angajat să furnizeze informații direct către solicitanți. În temeiul convenției, autoritatea centrală a statului solicitat trebuie să confirme primirea cererii în termen de șase săptămâni și să furnizeze un nou raport privind situația cererii în termen de trei luni de la data confirmării de primire a cererii.

Poate persoana solicitantă să obțină o hotărâre în materie de întreținere chiar dacă aceasta nu a fost căsătorită cu tatăl copiilor?

605. Da. Convenția vizează întreținerea pentru toți copiii, indiferent de starea civilă a părinților. Cu toate acestea, în unele cazuri, filiația va trebui stabilită înainte ca hotărârea în materie de întreținere să fie pronunțată.

Solicitantul își exprimă preocuparea cu privire la siguranța sa în cazul în care pârâtul descoperă unde locuiește. Ce efect va avea acest lucru asupra cererii de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere?

606. Solicitantul trebuie să informeze autoritatea centrală cu privire la acest aspect. Autoritatea centrală va indica pe formulare că există un motiv de preocupare cu privire la divulgarea informațiilor cu caracter personal. În consecință, adresa solicitantului și celelalte informații cu caracter personal vor fi incluse într-un formular separat privind informațiile restricționate, iar pârâtul nu trebuie să aibă acces la nicio informație cu caracter personal despre solicitant. Scopul formularului privind informațiile restricționate este de a asigura că adresa solicitantului rămâne confidențială. A se vedea capitolul 3.

¹²⁰ În unele cazuri, statul solicitat nu poate să modifice o hotărâre, ci doar să pronunțe o hotărâre nouă. Cu toate acestea, în acest caz, cererea este soluționată în același mod ca o cerere de modificare și trebuie aplicate procedurile de la capitolul 12.

Solicitantul a fost despărțit de debitor pentru o perioadă de cinci ani. Poate solicitantul să obțină retroactiv pensie de întreținere de la debitor pentru acești ani?

607. În majoritatea cazurilor, aceasta depinde de legislația statului solicitat¹²¹. În unele state, întreținerea pentru perioada anterioară unei hotărâri (denumită întreținere retroactivă) va fi acordată doar în circumstanțe neobișnuite. În statele respective, întreținerea va fi plătită doar din momentul în care este introdusă cererea sau de la o dată ulterioară, în funcție de legislația și procedurile statului solicitat. Profilul de țară va indica dacă există restricții privind acordarea retroactivă de întreținere în statul solicitat.

Cine va plăti costul testelor de stabilire a filiației solicitate în cadrul cererii de pronunțare a unei hotărâri?

608. Testele de stabilire a filiației fac parte din serviciile gratuite care trebuie furnizate unui solicitant într-o cauză privind obligațiile de întreținere pentru un copil. Prin urmare, solicitantul nu poate fi obligat să plătească testul de stabilire a filiației¹²². Cu toate acestea, acest lucru nu înseamnă neapărat că autoritatea centrală din statul solicitat va fi responsabilă să plătească costurile, întrucât statul solicitat poate cere debitorului să suporte costurile testului, ca o condiție pentru efectuarea testului. Acest lucru va fi stabilit de legislația și procedurile din statul solicitat.

609. A se vedea capitolul 3 pentru o prezentare completă a dreptului la asistență juridică gratuită.

Trebuie solicitantul să angajeze un avocat pentru a obține o hotărâre privind întreținerea copiilor săi?

610. Nu. Atât timp cât cererea are drept obiect pronunțarea unei hotărâri în materie de întreținere pentru un copil cu vârsta sub 18 ani (în unele cazuri de până la 21 ani), autoritatea centrală din statul solicitant sau din statul solicitat va furniza solicitantului asistența juridică necesară (a se vedea capitolul 3).

Este posibilă depunerea unei cereri de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție prin intermediul autorității centrale?

611. O autoritate centrală nu este obligată să acorde asistență pentru obținerea unei hotărâri privind obligațiile de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție. Solicitantul trebuie să adreseze o cerere directă autorității competente din celălalt stat în vederea pronunțării unei hotărâri, cu excepția cazului în care atât statul solicitant, cât și cel solicitat au convenit să extindă domeniul de aplicare a capitolelor II și III din convenție la cazurile referitoare la obligațiile de întreținere între soți. Profilul de țară va indica dacă s-a procedat la o astfel de extindere.

Care va fi cuantumul pensiei de întreținere?

612. Metoda utilizată pentru calcularea cuantumului pensiei de întreținere datorate este diferită în fiecare stat. În această privință, aspectul privind legislația aplicabilă este o chestiune juridică complexă, care depășește domeniul de aplicare a prezentului manual. Majoritatea statelor au site-uri internet unde puteți consulta modul în care va fi calculat cuantumul întreținerii în statul respectiv. Profilul de țară al statului solicitat va indica, de asemenea, modul în care va fi stabilit cuantumul întreținerii.

¹²¹ Aceasta poate include Protocolul de la Haga privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere, dacă statul solicitat este parte la protocol.

¹²² A se vedea Raportul explicativ, punctul 391 și 392. Un stat poate face o declarație că va evalua mijloacele de întreținere ale copilului și, în acest caz, dacă respectivul copil nu îndeplinește condițiile privind mijloacele de întreținere, i se poate cere solicitantului să suporte costurile. A se vedea capitolul 3 din prezentul manual.

Capitolul 9

Primirea cererilor de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere

Organizarea capitolului:

Prezentul capitol se referă la cererile primite de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere.

Secțiunea I oferă o prezentare generală a acestui tip de cerere – cine o poate formula și când se utilizează aceasta.

Secțiunea II prezintă procedura sau pașii de urmat cu privire la verificarea documentelor primite și soluționarea cererii.

Secțiunea III conține diverse trimiteri și informații suplimentare cu privire la cerere.

Secțiunea IV conține o listă recapitulativă, oferind o privire de ansamblu asupra procedurilor.

Secțiunea V răspunde la unele dintre cele mai frecvente întrebări cu privire la astfel de cereri.

I. Prezentare generală

A. Când se utilizează acest tip de cerere

613. O cerere de **pronunțare** a unei hotărâri în materie de întreținere într-un stat contractant este primită în una dintre situațiile următoare:

- nu există nicio hotărâre în materie de întreținere, iar creditorul solicită pronunțarea unei hotărâri sau
- recunoașterea și executarea unei hotărâri nu sunt posibile sau sunt refuzate deoarece niciunul dintre temeiurile de recunoaștere și executare prevăzute la articolul 20 nu este prezent sau din motivele menționate la articolul 22 literele (b) sau (e).

Pronunțarea desemnează procedura de obținere a unei hotărâri în materie de întreținere, atunci când fie nu există încă nicio hotărâre în materie de întreținere, fie hotărârea în materie de întreținere existentă nu poate fi recunoscută sau executată din anumite motive. Pronunțarea poate include stabilirea filiației, dacă acest lucru este necesar pentru obținerea hotărârii în materie de întreținere.

614. O cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere poate include o cerere de stabilire a filiației.

615. Cererile de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere sunt reglementate de articolul 10 alineatul (1) literele (c) și (d) din convenție.

B. Studiu de caz

616. Creditorul își are reședința în statul A și are doi copii. Tatăl copiilor s-a mutat în statul B. Creditorul dorește ca tatăl copiilor să plătească pensie de întreținere. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.

Procedura în temeiul convenției

617. Creditorul introduce o cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere. Autoritatea centrală din statul A transmite cererea autorității centrale din statul B. Procedura va fi notificată tatălui și o hotărâre în materie de întreținere va fi pronunțată în conformitate cu legislația statului solicitat (statul B). De asemenea, dacă este necesar, se va stabili filiația.

C. Cine poate formula o cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere?

618. Dacă nu există nicio hotărâre în materie de întreținere, doar creditorul poate solicita pronunțarea unei hotărâri. Dacă există o hotărâre, dar aceasta nu poate fi recunoscută sau executată ca urmare a unei rezerve formulate în temeiul convenției, un organism public care acționează în numele creditorului sau care a furnizat prestații cu titlul de întreținere poate, de asemenea, să introducă o cerere de pronunțare a unei hotărâri. Creditorul trebuie să își aibă reședința într-un stat contractant.

Creditorul este persoana căreia i se datorează sau se pretinde că i se datorează întreținere. Creditorul poate fi un părinte sau un soț/soție, un copil, părinții adoptivi, rudele sau alte persoane care au în grijă un copil. În unele state, această persoană poate fi denumită beneficiar al obligației de întreținere, părinte care exercită autoritatea părintească sau persoană care are în grijă copilul.

*Doriți o sinteză a procedurilor care trebuie urmate pentru acest tip de cerere? Consultați **lista recapitulativă** de la sfârșitul capitolului.*

D. Pronunțarea unei hotărâri în materie de întreținere atunci când o hotărâre existentă nu poate fi recunoscută

619. Astfel cum s-a arătat în capitolele 4 și 5 din prezentul manual, pot exista situații în care recunoașterea și executarea unei hotărâri existente să fie refuzată de un stat solicitat, întrucât acesta a formulat o rezervă în temeiul articolului 20 alineatul (2) cu privire la temeiul de recunoaștere și executare care se aplică hotărârii. De exemplu, dacă hotărârea a fost pronunțată pe baza reședinței obișnuite a creditorului în statul de origine și niciunul dintre celelalte temeiuri de recunoaștere și executare a hotărârii prevăzute la articolul 20 nu este prezent, statul solicitat poate refuza recunoașterea hotărârii. În acest caz, poate fi necesară pronunțarea unei noi hotărâri.
620. Într-un astfel de caz, este inutil să se introducă o nouă cerere – o cerere de pronunțare a unei hotărâri – deoarece statul solicitat trebuie să ia toate măsurile adecvate pentru a pronunța o nouă hotărâre [articolul 20 alineatul (4)] în măsura în care pârâul „își are reședința obișnuită” în statul solicitat. Procedurile descrise în prezentul capitol se vor aplica, prin urmare, la pronunțarea hotărârii.

621. Aceasta poate însemna că informații și documente suplimentare din partea creditorului sunt necesare, de exemplu, în cazul în care costurile pentru creșterea copilului sunt relevante pentru stabilirea cuantumului întreținerii. Astfel de documente și informații vor trebui solicitate autorității centrale din statul solicitant.
622. Cu toate acestea, trebuie subliniat că, în acest caz, eligibilitatea copilului sau a copiilor pentru a introduce cererea privind obligațiile de întreținere nu trebuie să fie determinată în cererea pentru o nouă hotărâre [articolul 20 alineatul (5)]¹²³. Dreptul copiilor de a introduce cererea privind obligațiile de întreținere se constată pe baza hotărârii existente.
623. De asemenea, pot exista situații în care un solicitant are o hotărâre în materie de întreținere, dar știe că pârâtul va avea posibilitatea de a se opune cu succes cererii de recunoaștere și executare în statul solicitat. Acest lucru s-ar putea datora faptului că niciunul dintre temeiurile de recunoaștere și executare a hotărârii nu este prezent sau că statul solicitat nu poate executa respectivul tip de hotărâre¹²⁴. În acest caz, creditorul va trebui să formuleze o cerere de pronunțare a unei noi hotărâri, mai degrabă decât o cerere de recunoaștere și executare¹²⁵.
624. Astfel de cereri vor fi soluționate, de asemenea, în același mod ca orice altă cerere examinată în prezentul capitol. Cu toate acestea, având în vedere faptul că noua hotărâre nu este pronunțată ca urmare a unui refuz de a recunoaște și executa hotărârea existentă din cauza unei rezerve [articolul 20 alineatul (4)], prezumția în ceea ce privește eligibilitatea de la articolul 20 alineatul (5) menționată mai sus nu se aplică. Eligibilitatea copiilor pentru întreținere va trebui stabilită în cadrul cererii pentru o nouă hotărâre.

II. Soluționarea cererilor primite de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere

A. Generalități

625. Această secțiune cuprinde cerințele generale pentru soluționarea unei cereri de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere. Procedurile pot fi foarte diferite de la un stat la altul, în funcție de legislația și procedurile interne din fiecare stat. În unele state, hotărârea este pronunțată de o autoritate judiciară; alte state vor trimite cererea unei autorități administrative pentru a pronunța hotărârea.
626. Cu toate acestea, convenția stabilește anumite măsuri generale pentru toate cererile, iar cererile de pronunțare a unei hotărâri vor urma, în general, aceleași proceduri în fiecare stat. Autoritatea centrală va efectua o verificare inițială atunci când este primită cererea, pot fi solicitate documente suplimentare, dacă este necesar, iar ulterior cererea este trimisă unei autorități competente din statul solicitat pentru pronunțarea hotărârii.

¹²³ Raportul explicativ, punctele 469-471. De remarcat faptul că în convenție nu este definit termenul „eligibilitate” în acest context; prin urmare, dreptul intern al statului solicitat va determina modul de interpretare a termenului și, de asemenea, informațiile sau dovezile suplimentare care vor fi necesare pentru pronunțarea hotărârii în materie de întreținere.

¹²⁴ De exemplu, hotărârea poate stabili cuantumul întreținerii ca procent din salariu, iar această metodă este considerată de către statul solicitat ca fiind prea vagă pentru a fi executată. A se vedea Raportul explicativ, punctul 255.

¹²⁵ A se vedea *ibid.*

627. Procedura de pronunțare este reglementată de dreptul intern¹²⁶ și de procedurile din statul solicitat. Odată ce hotărârea a fost pronunțată, dacă solicitantul a cerut executarea hotărârii bifând căsuța corespunzătoare din formularul de cerere, hotărârea va fi executată de către o autoritate competentă din statul solicitat.
628. Profilul de țară al fiecărui stat arată la ce se poate aștepta un solicitant în cadrul procedurii de pronunțare a hotărârii.

B. Diagramă

629. Diagrama de mai jos oferă o imagine de ansamblu asupra procedurii de pronunțare a unei hotărâri.

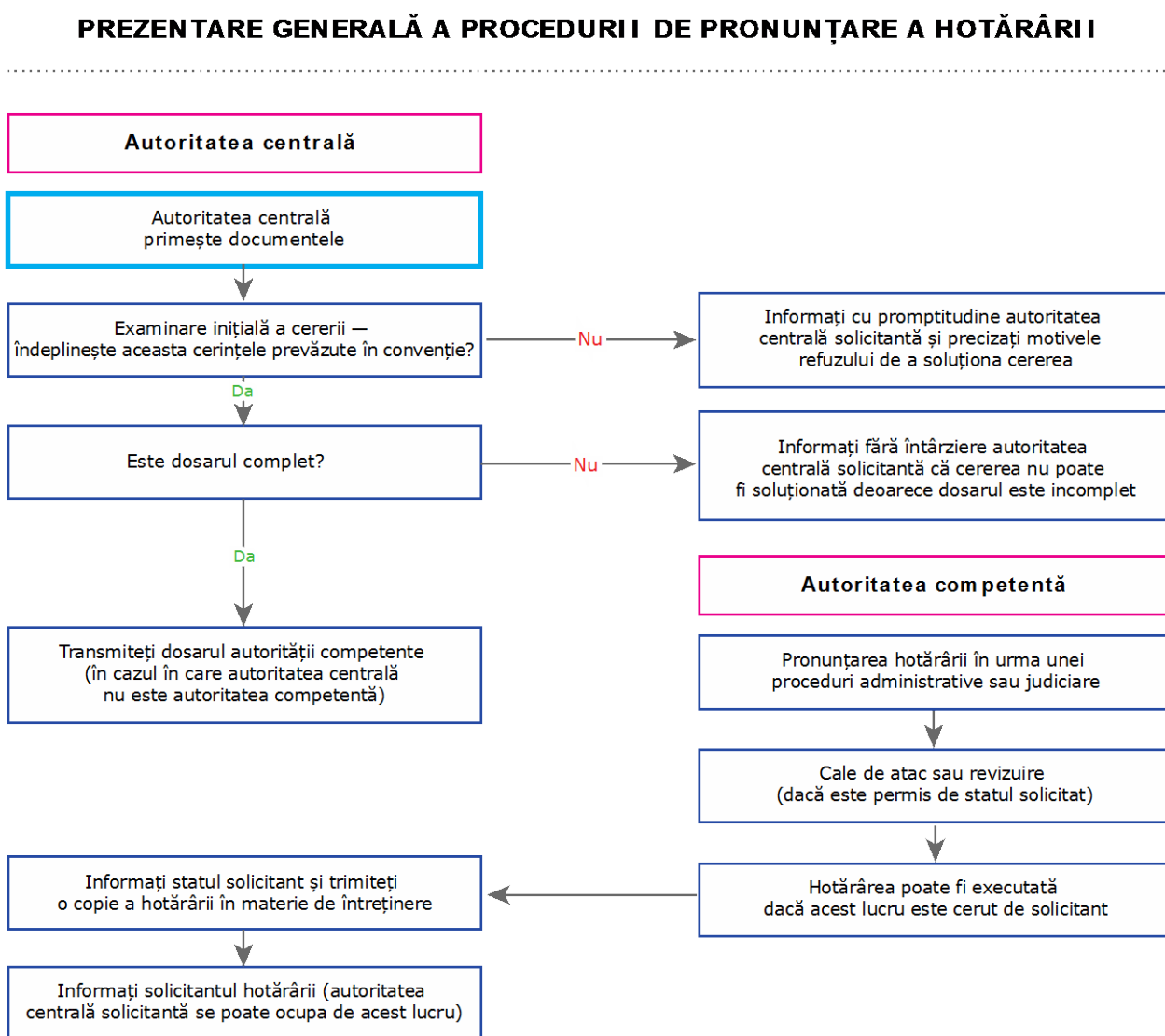

Figura 25: Cerere de pronunțare a unei hotărâri – procedură

¹²⁶

Acesta poate include Protocolul de la Haga privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere, în cazul în care statul solicitat este parte la protocol.

C. Etape ale procedurii

1. Verificare inițială de către autoritatea centrală

630. Scopul verificării inițiale de către autoritatea centrală din **statul solicitat** este de a asigura că cererea este întemeiată, că dosarul este complet și că cererea poate fi soluționată. Dacă este necesar, se pot efectua căutări pentru a localiza debitorul/pârâtul, în special în cazul în care există unele îndoieli cu privire la faptul dacă acesta își are reședința în statul solicitat sau are bunuri sau venituri în statul respectiv.

Statul solicitant este statul contractant care inițiază și formulează o cerere în numele unui solicitant care își are reședința în acel stat. **Statul solicitat** este statul contractant căruia i se solicită să proceseze cererea.

631. Diagrama următoare ilustrează măsurile inițiale.

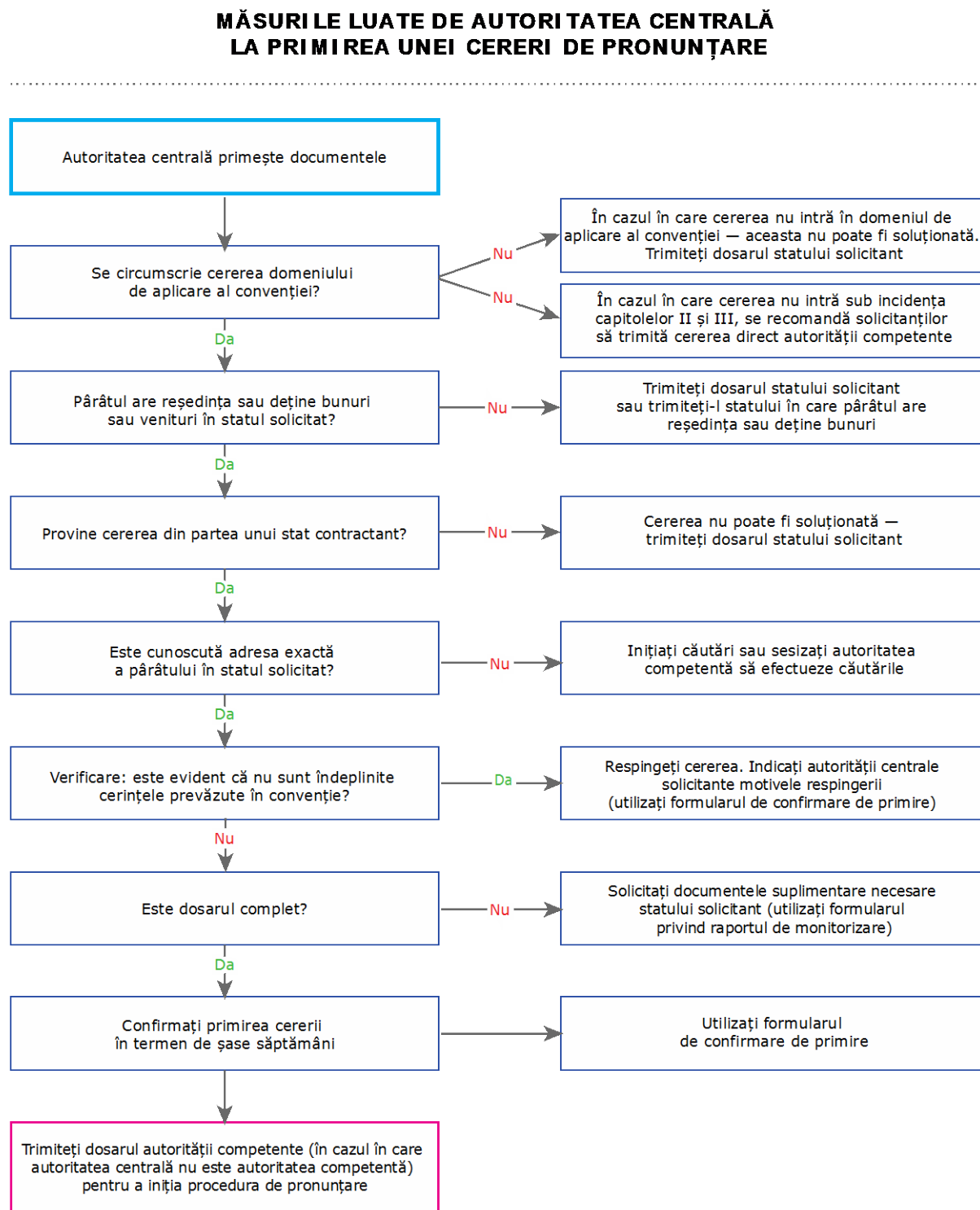

Figura 26: Măsuri inițiale: cerere de pronunțare a unei hotărâri

a) Neîndeplinirea cerințelor convenției

632. Articolul 12 din convenție permite unei autorități centrale solicitate să refuze primirea unei cereri dacă este „evident” că cerințele convenției nu sunt îndeplinite. Aceasta nu înseamnă că autoritatea centrală solicitată stabilește dacă cererea este justificată pe fond. În schimb, se așteaptă ca autoritatea centrală solicitată să verifice cererea doar pentru a se asigura că aceasta nu constituie un abuz de procedură sau o cerere care nu se încadrează deloc în domeniul de aplicare al convenției — de exemplu, o cerere privind numai custodia copiilor.
633. Având în vedere că autoritatea centrală solicitantă a efectuat deja o verificare similară înainte de transmite dosarul, este puțin probabil ca o cerere să fie respinsă din aceste motive.
634. Dacă cererea este respinsă, autoritatea centrală din statul solicitant trebuie să fie notificată și să i se comunice motivele respingerii. Notificarea autorității centrale solicitante se face utilizând formularul obligatoriu de confirmare de primire.

Exemplu: În cazul în care cererea este identică cu o cerere anterioară care a fost respinsă, cu excepția cazului în care există elemente de probă noi, o autoritate centrală ar fi îndreptățită să respingă cererea pe această bază.

b) Dosar incomplet

635. Dosarul primit trebuie verificat pentru a se asigura că acesta este complet. Fiecare dosar de cerere de pronunțare a unei hotărâri trebuie să includă un formular de transmitere și o cerere de pronunțare a unei hotărâri. Celelalte documente necesare depind de circumstanțele specifice fiecărui caz în parte (de exemplu, dacă copilul a împlinit vârsta majoratului sau se apropie de aceasta).
636. Formularul recomandat pentru raportul de monitorizare a cererii și formularul obligatoriu de confirmare de primire pot fi utilizate pentru a solicita alte documente.

c) Confirmarea de primire

637. În temeiul convenției, autoritatea centrală din statul solicitat trebuie să confirme primirea cererii în termen de **șase săptămâni**. Formularul obligatoriu de confirmare de primire trebuie utilizat în acest scop.

d) Localizarea pârâtului /debitorului

638. În unele cazuri, solicitantul nu cunoaște adresa exactă sau curentă a pârâtului/debitorului. Prin urmare, statul solicitat trebuie să utilizeze sursele de informație disponibile pentru a localiza debitorul, astfel încât cererea să poată fi soluționată. În fiecare caz, debitorul va trebui să fie înștiințat cu privire la cererea privind obligațiile de întreținere și, în cazul în care se solicită executarea hotărârii, adresa debitorului va fi necesară, de asemenea, pentru procedură.
639. În unele cazuri, atunci când există o îndoială cu privire la faptul dacă debitorul are domiciliul în statul respectiv, poate fi mai prudent să se efectueze căutarea în cel mai scurt timp. În cazul în care se stabilește că debitorul nu își are reședința în statul solicitat, statul solicitant poate fi notificat și cererea poate fi trimisă unui alt stat contractant.
640. În alte cazuri, căutărilor necesare vor fi realizate de autoritatea competentă chiar în cadrul procedurii de pronunțare, și nu ca o etapă preliminară.

641. În orice caz, este important de reținut faptul că nu există nicio obligație de a furniza statului solicitant adresa sau datele de contact ale pârâtului. În cazul în care aceste informații trebuie să fie comunicate, trebuie să se procedeze în conformitate cu dreptul intern privind protecția informațiilor cu caracter personal.

e) **Începerea procedurii de pronunțare**

642. După finalizarea măsurilor preliminare, cererea poate fi soluționată de către statul solicitat. Cererea va fi gestionată de **autoritatea centrală**, dacă aceasta este autoritatea competentă în acest scop, sau va fi trimisă **autorității competente** a statului. Aceasta poate fi o autoritate judiciară sau administrativă. Următoarea secțiune descrie procedurile de pronunțare a hotărârii.

Autoritatea centrală este autoritatea publică desemnată de un stat contractant să exercite sau să îndeplinească atribuțiile de cooperare administrativă și de asistență în temeiul convenției.

O **autoritate competentă** este autoritatea dintr-un anumit stat investită cu atribuții specifice în temeiul convenției sau căreia i se conferă dreptul, în conformitate cu legislația aceluia stat, de a exercita astfel de atribuții. O autoritate competentă poate fi o instanță, un organism administrativ, o agenție de protecție a minorilor sau orice altă entitate guvernamentală care îndeplinește anumite sarcini asociate cu convenția.

2. Pronunțarea unei hotărâri în materie de întreținere – autoritatea competentă

643. Având în vedere diversitatea procedurilor de gestionare a cererilor de pronunțare a unei hotărâri de la un stat la altul, această secțiune este, în mod necesar, foarte generală. Aceasta oferă o privire de ansamblu asupra măsurilor care se aplică tuturor cererilor. Cu toate acestea, nu toate măsurile sunt executate în aceeași ordine și în același mod în toate statele.

644. De exemplu, în cadrul fiecărei cereri de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere, **debitorul** este informat cu privire la cerere sau la evaluarea întreținerii. În unele state, notificarea intervine foarte devreme în cadrul procedurii, iar debitorul este informat cu privire la faptul că se solicită întreținere și trebuie să furnizeze autorității competente informații privind situația sa financiară, pentru ca aceasta să pronunțe hotărârea în materie de întreținere. Autoritatea va stabili ulterior cuantumul întreținerii.

Debitorul este persoana care datorează sau în legătură cu care se pretinde că datorează întreținere. Debitorul poate fi un părinte, soțul/soția sau orice altă persoană care, în conformitate cu legea statului în care a fost pronunțată hotărârea, are obligația de a plăti pensie de întreținere.

645. În unele sisteme administrative, debitorul este informat, de asemenea, cu privire la solicitarea întreținerii, dar notificarea ia forma unei evaluări efectuate de autoritatea administrativă în ceea ce privește cuantumul întreținerii care trebuie plătită de către debitor. Debitorul are posibilitatea de a contesta evaluarea, iar informațiile pe care le comunică vor fi luate în considerare în hotărârea finală în materie de întreținere

sau în evaluare¹²⁷.

646. Cu toate acestea, deși procedurile sunt diferite, acestea prezintă o similitudine importantă, întrucât în toate statele, la un anumit moment, debitorul va fi informat cu privire la solicitarea întreținerii și la posibilitatea de a formula observații. Posibilitatea de a fi audiat și de a contesta hotărârea poate surveni în orice moment, dar notificarea trebuie să fie întotdeauna o parte integrantă a procedurii.
647. În funcție de procedurile interne ale statului, următoarele măsuri vor fi luate ca parte a începerii procedurii privind cererea de pronunțare. Măsurile vor fi similare în ambele sisteme, judiciar și administrativ.

a) Verificarea dosarului

648. O verificare a documentelor se va face pentru a garanta faptul că acestea sunt complete și îndeplinesc eventualele criterii specifice — cum ar fi necesitatea de a furniza copii certificate ale documentelor. Nu există nicio cerință în convenție conform căreia trebuie să fie furnizate întotdeauna copii certificate ale documentelor. În cazul în care statul dumneavoastră le solicită și acestea nu au fost furnizate, cereți-le statului solicitant. Puteți utiliza formularul obligatoriu de confirmare de primire a cererii (dacă nu a fost încă trimisă confirmarea de primire a cererii) sau formularul recomandat pentru raportul de monitorizare.

b) Notificarea debitorului

649. Notificarea debitorului este analizată mai sus. De asemenea, poate exista o cerere către debitor de a furniza informații de natură financiară și alte informații necesare pentru a stabili veniturile și capacitatea sa de a plăti pensie de întreținere.

c) Orientarea către proceduri alternative de soluționare a litigiilor sau proceduri similare

650. În unele state, servicii alternative de soluționare a litigiilor, de mediere sau de asistență pentru pregătirea documentelor pot fi puse la dispoziție pentru a asigura soluționarea rapidă a cererii. Astfel de servicii vor fi propuse atât solicitanților, cât și părților, în funcție de necesități. În unele state, se depun eforturi pentru a obține o hotărâre prin consimțământ sau un acord între părți.

d) Stabilirea filiației

651. În cadrul anumitor cereri, un creditor poate să solicite stabilirea filiației sau debitorul/pârâtul poate exprima îndoieli cu privire la legătura sa de filiație cu copilul sau copiii, solicitând efectuarea testului genetic. Legislația statului solicitat este cea care stabilește dacă debitorul poate ridica această chestiune. De exemplu, în unele state, testul de stabilire a filiației nu va fi comandat, nici nu va fi primită o cerere în acest sens în cazul în care copilul s-a născut în timpul căsătoriei părinților.
652. Dacă este necesar un test de stabilire a filiației, convenția impune unei autorități centrale să „furnizeze asistență” pentru stabilirea filiației [articolul 6 alineatul (2) litera (h)]. Aceasta nu înseamnă că autoritatea centrală din statul solicitat trebuie să efectueze testul genetic la cererea debitorului, dar aceasta trebuie să poată informa pârâtul/debitorul cu privire la serviciile sau agențiile care realizează astfel de teste. De asemenea, autoritatea centrală trebuie să faciliteze transmiterea cererii pentru testare solicitantului din statul solicitant¹²⁸.

¹²⁷ A se vedea, de exemplu, Australia: < <http://www.csa.gov.au> >.

¹²⁸ În cazul în care cele două state sunt părți la convenția privind obținerea de probe din 1970, a se vedea capitolul 3 partea 2 secțiunea V – Alte convenții de la Haga.

653. Aceasta nu înseamnă însă că autoritatea centrală solicitată trebuie să finanțeze testul de stabilire a filiației, dacă acesta este solicitat de către debitor. Statul solicitat poate solicita debitorului/pârâtului să plătească testul, ca o condiție a cererii.

e) Asistența juridică și costurile testelor de stabilire a filiației

654. Costurile testelor genetice pentru a stabili filiația sunt foarte diferite de la un stat la altul. Unul dintre principiile fundamentale ale convenției este acela că serviciile, în special asistența juridică, trebuie să fie furnizate gratuit unui creditor în cadrul cererilor privind obligațiile de întreținere pentru un copil cu vârsta sub 21 de ani. Cererile de pronunțare a unei hotărâri sunt incluse [articolul 15 alineatul (1)]. Concret, aceasta înseamnă că costul testelor de stabilire a filiației nu trebuie să fie suportat de creditor¹²⁹.
655. Pentru mai multe informații cu privire la asistența juridică gratuită, a se consulta capitolul 3.

f) Stabilirea cuantumului întreținerii

656. Odată ce aspectele legate de filiație sunt rezolvate și celelalte măsuri preliminare prevăzute de procedurile interne ale statului solicitat au fost executate, este pronunțată o hotărâre în materie de întreținere. În majoritatea cazurilor, valoarea pensiei de întreținere acordate este determinată de legislația statului solicitat. Cu toate acestea, este posibil ca unele state să fi acceptat diferite norme în ceea ce privește legislația aplicabilă. În unele state, valoarea pensiei de întreținere pentru copii este calculată pe baza veniturilor debitorului sau a veniturilor debitorului și creditorului; alte state stabilesc cuantumul întreținerii numai în funcție de cheltuielile pentru creșterea copilului.
657. În această secțiune nu se încearcă sintetizarea diferitelor moduri de stabilire a cuantumului întreținerii. Pentru aceasta poate fi consultat profilul de țară, iar numeroase state au pagini de internet¹³⁰ unde aceste informații sunt, de asemenea, accesibile.

g) Informarea părților și a autorității centrale solicitante cu privire la rezultat și trimiterea unui raport de monitorizare

658. În afară de confirmarea inițială de primire a cererii, convenția impune autorității centrale a statului solicitat să trimită autorității centrale a statului solicitant un raport de monitorizare a cererii, în termen de **trei luni** de la primirea confirmării de primire a cererii. În acest scop există un formular recomandat.
659. De asemenea, părțile (solicitantul și debitorul) ar trebui să fie informate cu privire la rezultatul cererii. Autoritatea centrală a statului solicitant este responsabilă să informeze solicitantul cu privire la rezultat și, dacă este cazul, să îi trimită o copie a hotărârii. De asemenea, trebuie respectate toate cerințele specifice prevăzute în dreptul intern al statului solicitat în ceea ce privește notificarea sau comunicarea hotărârii¹³¹.

h) Căi de atac

660. Dreptul statului solicitat poate permite exercitarea unei căi de atac împotriva hotărârii. O astfel de măsură este disponibilă, de asemenea, pentru solicitant, de exemplu atunci când întreținerea a fost refuzată sau solicitantul contestă cuantumul pensiei de întreținere acordate. Autoritatea centrală trebuie să informeze autoritatea

¹²⁹ Cu excepția cazului în care statul solicitat consideră că cererea este, în mod evident, neîntemeiată [articolul 15 alineatul (2)]. De asemenea, un stat poate formula o declarație că va efectua o evaluare a mijloacelor de întreținere ale copilului pentru a determina eligibilitatea pentru serviciile gratuite.

¹³⁰ De exemplu, Australia, Canada, Norvegia, Regatul Unit, Statele Unite ale Americii.

¹³¹ În cazul în care cele două state sunt părți la convenția privind comunicarea actelor din 1965, a se vedea capitolul 3 partea 2 secțiunea V – Alte convenții de la Haga.

centrală solicitantă cu privire la rezultatul cererii (a se vedea mai sus), dar se recomandă, de asemenea, ca autoritatea centrală să furnizeze informații cu privire la toate căile de atac disponibile și la termenele de care dispune pentru a exercita aceste drepturi.

661. În cazul în care asistența juridică este necesară pentru exercitarea căii de atac, analiza de mai sus se aplică, de asemenea, obligației autorității centrale a statului solicitat de a furniza asistență gratuită creditorului/solicitantului. Cu toate acestea, trebuie remarcat că dreptul solicitantului la asistență juridică gratuită poate fi reexaminat pentru calea de atac, întrucât statul solicitat poate examina dacă acțiunea este vădit neîntemeiată înainte de a acorda asistență juridică gratuită¹³².

i) Executarea hotărârii în materie de întreținere

662. Dacă solicitantul a cerut executarea hotărârii (acest lucru va fi indicat prin bifarea căsuței corespunzătoare pe formularul de cerere), hotărârea, odată definitivă, trebuie trimisă autorității competente pentru executare.

III. Informații suplimentare

A. Sfaturi practice

- Este recomandat ca statul solicitant să fie informat cu regularitate în ceea ce privește situația cererii. Convenția prevede că trebuie trimisă o confirmare de primire a cererii în termen de șase săptămâni și un raport de monitorizare în termen de trei luni. Ulterior, formularul pentru raportul de monitorizare poate fi utilizat cu regularitate pentru a informa cu privire la noile evoluții.
- Dacă solicitantul și pârâtul încheie un acord cu privire la o hotărâre în materie de întreținere, nu uitați să informați autoritatea centrală a statului solicitant în cel mai scurt timp, astfel încât aceasta să poată închide dosarul.
- Toate statele contractante au obligația generală de a soluționa cererile în cel mai scurt timp posibil. Acest lucru este deosebit de important în ceea ce privește cererile de pronunțare, deoarece atât timp cât hotărârea nu este pronunțată, solicitantul și copiii nu au dreptul la întreținere. Întârzierile inutile în obținerea întreținerii pot cauza adesea dificultăți semnificative pentru familii.

B. Formulare conexe

Cerere de pronunțare a unei hotărâri
Formular de transmitere
Formular privind situația financiară

C. Articole relevante din convenție

Articolul 10
Articolul 11
Articolul 12
Articolul 14
Articolul 15
Articolul 20
Articolul 22

¹³²

A se vedea Raportul explicativ, punctul 388.

D. Secțiuni conexe din manual

A se vedea capitolul 3 partea 2 secțiunea III – Acces efectiv la proceduri și asistență juridică

A se vedea capitolele 4 și 5 – Trimiterea și primirea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

A se vedea capitolul 8 – Trimiterea cererilor de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere

A se vedea capitolul 10 — Executarea hotărârilor în materie de întreținere

IV. Listă recapitulativă – cereri primite de pronunțare a unei hotărâri

	Procedură	Referință manual
1	Primirea documentelor din partea autorității centrale solicitante	II(C)(1)(c)
2	Verificați dacă dosarul este complet și dacă cererea se circumscrie domeniului de aplicare al convenției	II(C)(1)(a)
3	Trimiteti cererea autorității competente	II(C)(1)(e)
4	Pronunțarea hotărârii în materie de întreținere	II(C)(2)
(i)	Verificarea documentelor și notificarea debitorului	II(C)(2)(1), (2)
(ii)	Stabilirea filiației, dacă este necesar	II(C)(2)(4)
(iii)	Stabilirea cuantumului întreținerii	II(C)(2)(6)
5	Înștiințați debitorul și creditorul și trimiteți informațiile actualizate autorității centrale solicitante	II(C)(2)(7)
6	Proceduri de atac sau de recurs, dacă sunt permise	II(C)(2)(8)
7	Trimiteti hotărârea pentru executare, dacă solicitantul a cerut acest lucru	II(C)(2)(9)

V. Întrebări frecvente

Cum poate afla solicitantul ce s-a întâmplat cu cererea sa?

663. Dacă solicitantul are întrebări, acesta trebuie să se adreseze autorității centrale a statului solicitant pentru a se informa cu privire la situația cererii sale. Autoritatea centrală din celălalt stat nu va avea contact direct cu solicitantul, cu excepția cazului în care a acceptat să primească cererile de informații care îi sunt adresate în mod direct. În temeiul convenției, autoritatea centrală a statului solicitat trebuie să confirme primirea cererii în termen de șase săptămâni și să furnizeze autorității centrale din statul solicitat un raport de monitorizare în termen de trei luni de la confirmarea primirii cererii.

Poate debitorul/pârâtul să conteste filiația?

664. Aceasta depinde de legislația statului solicitat. În unele state, o cerere pentru efectuarea unui test de stabilire a filiației va fi refuzată, de exemplu, dacă părțile au fost căsătorite.

Care este rolul autorității centrale în cazul în care este necesar un test de stabilire a filiației?

665. Autoritatea centrală a statului solicitat trebuie să ofere asistență în cadrul procedurii, în cazul în care testul este cerut de către solicitant. Autoritatea centrală solicitată trebuie să contacteze autoritatea centrală solicitantă și să faciliteze participarea solicitantului la procedura de testare.
666. Dacă debitorul este autorizat să solicite un test de stabilire a filiației, statul solicitat nu are nicio obligație de a organiza efectuarea testului. Cu toate acestea, autoritatea competentă poate furniza informații debitorului cu privire la modul în care poate fi efectuat testul de stabilire a filiației.

Trebuie solicitantul să se prezinte la audiere?

667. Acest lucru va depinde de faptul dacă statul solicitat (statul în care este soluționată cererea de pronunțare a hotărârii) prevede ca solicitantul să fie prezent. Autoritatea centrală poate facilita participarea organizând o teleconferință sau o videoconferință, dacă dispune de astfel de mijloace¹³³.

Cine va plăti costul testelor genetice în cadrul unei cereri privind obligațiile de întreținere pentru un copil cu vârsta sub 21 de ani?

668. Testele de stabilire a filiației se încadrează în serviciile care trebuie furnizate gratuit unui solicitant într-o cerere privind obligațiile de întreținere pentru un copil. Prin urmare, solicitantul nu poate fi obligat să plătească testul de stabilire a filiației, cu excepția cazului în care cererea este în mod evident neîntemeiată, astfel cum prevede articolul 15 alineatul (2)¹³⁴. Cu toate acestea, acest lucru nu înseamnă neapărat că autoritatea centrală din statul solicitat va fi responsabilă să plătească costurile, întrucât statul solicitat poate cere debitorului să suporte costurile testului ca o condiție pentru efectuarea testului. Acest lucru va fi stabilit de legislația și procedurile din statul solicitat.

Care va fi cuantumul pensiei de întreținere acordate?

669. Metoda utilizată pentru calcularea cuantumului pensiei de întreținere datorate este diferită în fiecare stat și depășește domeniul de aplicare a prezentului manual. Majoritatea statelor au pagini de internet unde puteți consulta modul în care va fi calculat cuantumul pensiei de întreținere în statul respectiv. Profilul de țară al statului solicitat va indica modul de calcul al cuantumului pensiei de întreținere.

Ce se întâmplă dacă pârâul este notificat, dar nu răspunde sau nu contestă hotărârea?

670. Aceasta va depinde de normele specifice utilizate în statul solicitat. Dacă dreptul statului solicitat permite acest lucru, cererea poate fi soluționată și se va pronunța o hotărâre în absența debitorului sau, în cadrul unui sistem administrativ, se poate considera că hotărârea în materie de întreținere produce efecte la sfârșitul termenului legal de contestație, când hotărârea poate fi executată.

¹³³ În cazul în care cele două state sunt părți la Convenția privind obținerea de probe din 1970, a se vedea capitolul 3 partea 2 secțiunea V - Alte convenții de la Haga.

¹³⁴ A se vedea Raportul explicativ, punctul 392. Un stat poate formula o declarație în care specifică că va evalua mijloacele de întreținere ale copilului și, în acest caz, dacă respectivul copil nu îndeplinește condițiile privind mijloacele de întreținere, i se poate cere solicitantului să suporte costurile. A se vedea capitolul 3 din prezentul manual.

Ce se întâmplă după ce hotărârea este pronunțată?

671. Solicitantul va indica pe formularul de cerere, bifând căsuța corespunzătoare, dacă dorește ca hotărârea să fie executată. În caz afirmativ, hotărârea va fi trimisă autorității competente din statul solicitat pentru executare, iar plățile recuperate vor fi trimise creditorului obligației de întreținere.

Poate solicitantul să conteste cuantumul pensiei de întreținere acordate?

672. Numai în cazul în care o procedură de atac sau de recurs este autorizată de statul în care a fost pronunțată hotărârea. Autoritatea centrală a statului solicitat informează creditorul cu privire la hotărâre și menționează dacă valoarea pensiei de întreținere poate fi contestată. De asemenea, solicitantul poate contesta o hotărâre de neacordare a pensiei de întreținere, iar autoritatea centrală a statului solicitat poate oferi asistență, de asemenea, în cadrul unei astfel de proceduri¹³⁵.

¹³⁵ A se vedea Raportul explicativ, punctul 390. În cazul în care calea de atac este considerată a fi vădit neîntemeiată, asistență juridică gratuită poate fi refuzată.

Capitolul 10

Executarea hotărârilor în materie de întreținere

Organizarea capitolului:

Prezentul capitol se referă la executarea hotărârilor în materie de întreținere.

Secțiunea I oferă o prezentare generală a dispozițiilor convenției referitoare la executare.

Secțiunea II descrie măsurile de executare posibile și subliniază anumite aspecte, cum ar fi termenele de prescriere aplicabile recuperării restanțelor și modul de gestionare a ratelor de schimb.

Secțiunea III conține diverse trimiteri și informații suplimentare cu privire la cerere.

Secțiunea IV cuprinde răspunsuri la unele dintre cele mai frecvente întrebări cu privire la executarea cererilor în materie de întreținere.

I. Prezentare generală

673. Acest capitol diferă de celelalte capitole din manual deoarece nu se ocupă cu soluționarea unei cereri trimise sau primite de la o altă autoritate centrală. În schimb, capitolul cuprinde măsurile care sunt luate în conformitate cu dreptul intern de către statul solicitat după ce autoritatea centrală a primit de la un alt stat și a soluționat cererea – de recunoaștere sau de modificare a unei hotărâri existente sau de pronunțare a unei noi hotărâri – iar executarea hotărârii este cerută de către solicitant.

A. Executarea unei hotărâri în temeiul convenției

674. Pentru ca o **hotărâre în materie de întreținere** să fie executată, aceasta trebuie să fie valabilă și executorie. Hotărârea trebuie să fi fost pronunțată sau recunoscută în statul executat. De regulă, executarea intervine în statul în care debitorul își are reședința obișnuită sau în care acesta are bunuri sau venituri. Ocazional, executarea poate fi inițiată în mai multe state, în funcție de localizarea bunurilor, a veniturilor sau a reședinței debitorului.
- O hotărâre în materie de întreținere stabilește obligația debitorului de a plăti pensie de întreținere și, de asemenea, poate include ajustarea automată prin indexare și obligația de a plăti restanțe, pensia de întreținere în regim retroactiv sau dobândă, precum și stabilirea costurilor sau cheltuielilor.*
675. Nu toate statele aplică aceleași măsuri de executare a unei hotărâri în materie de întreținere, iar măsurile necesare în fiecare caz depind de bunăvoința și de posibilitatea debitorului de a efectua plățile.
676. În unele state, va exista întotdeauna tendința de încurajare a plății voluntare conform hotărârii în materie de întreținere, fie înainte de inițierea executării, fie în cadrul procedurii de executare. Scopul tuturor măsurilor luate în statul solicitat trebuie să fie întotdeauna stabilirea imediată și eficientă a plăților regulate a pensiei de întreținere și respectarea hotărârii.

677. Având în vedere că un caz poate rămâne mulți ani la agenția de executare pentru recuperarea sumelor, acesta va face obiectul mai multor posibilități de atac în timp, putând apărea diverse probleme în cursul executării.
678. Deși executarea hotărârilor în materie de întreținere este aproape în întregime o chestiune care ține de dreptul intern al unui stat, convenția prevede anumite dispoziții-cheie privind executarea. Executarea trebuie să fie „imediată” [articolul 32 alineatul (2)] și să aibă loc fără o solicitare suplimentară din partea solicitantului [articolul 32 alineatul (3)]. Convenția prevede, de asemenea, că un stat contractant trebuie să ia „măsuri eficiente” pentru executarea hotărârilor. Articolul 34 propune o listă de măsuri de executare, dar fiecare stat de executare în parte hotărăște dacă utilizează vreunul sau toate mecanismele de executare enumerate¹³⁶. Nu toate măsurile de executare enumerate vor fi disponibile în dreptul intern al unui stat contractant.
679. Articolul 6 alineatul (2) litera (f) din convenție impune statelor să faciliteze transmiterea rapidă a plăților către creditori, iar în temeiul articolului 35, statele trebuie să promoveze metodele rentabile și eficiente de transfer de fonduri și să reducă barierele din calea transferului internațional de fonduri de întreținere¹³⁷.

II. Proceduri de executare prevăzute în convenție

A. Generalități

680. convenția conține numai dispoziții generale privind executarea hotărârilor. Aceasta se datorează faptului că procedurile de executare actuale și mijloacele de executare sunt prevăzute de legislația internă a statului responsabil de executare. Dispozițiile convenției sunt, în general, aceleași pentru cererile de executare primite prin intermediul unei autorități centrale sau pentru cererile directe adresate unei autorități competente.

¹³⁶ A se vedea Raportul explicativ, punctul 582.

¹³⁷ A se vedea Raportul explicativ, punctul 585.

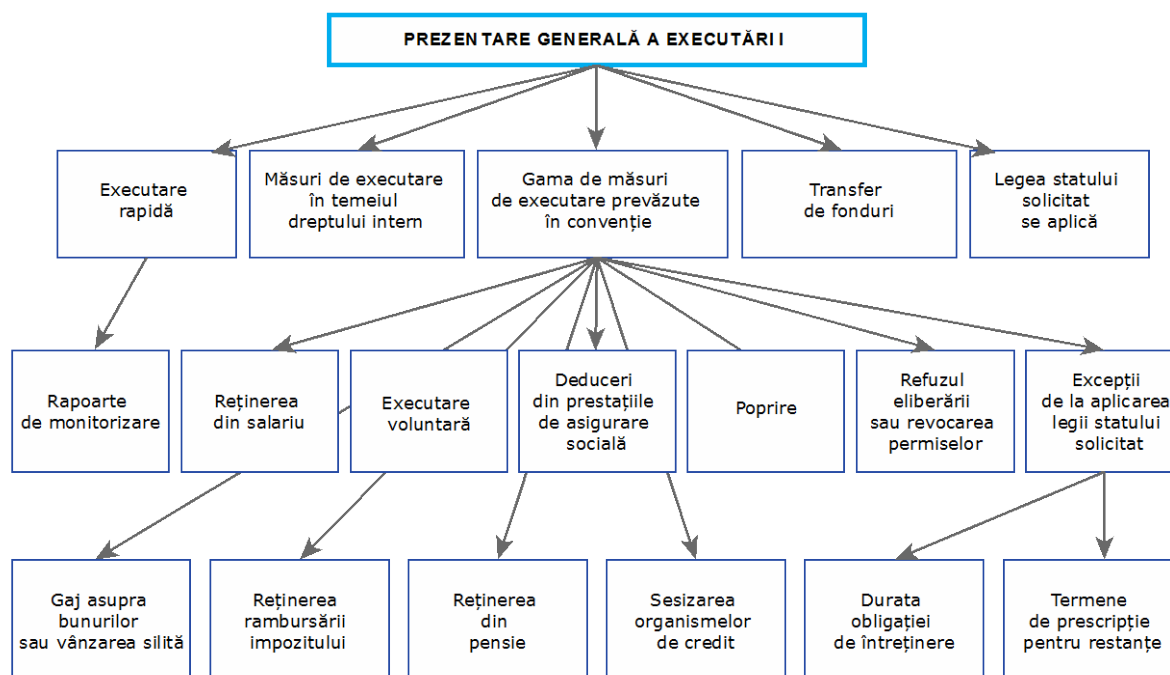

Figura 27: Privire de ansamblu asupra dispozițiilor convenției cu privire la executare

B. Executare imediată

681. Întrucât executarea cu succes a hotărârii în materie de întreținere este scopul multor cereri formulate în temeiul convenției, articolul 32 alineatul (2) prevede ca executarea să fie „imediată”. Convenția nu definește ce înseamnă „imediat” într-o situație dată, dar este clar că măsurile de executare trebuie luate cu promptitudinea permisă de legea și normele statului în care are loc executarea¹³⁸.
682. De asemenea, cerința executării imediate trebuie luată în considerare împreună cu atribuțiile autorităților centrale în temeiul articolului 12 de a se informa reciproc cu privire la persoana (persoanele) sau serviciul (serviciile) responsabil (responsabile) de o cerere și de progresul acesteia și de a răspunde solicitărilor de informații.

Bună practică: Deși convenția nu prevede decât un raport inițial de monitorizare la trei luni după confirmarea de primire a cererii, este recomandat să se comunice în mod regulat cu autoritatea centrală solicitantă pentru ca solicitantul și autoritatea centrală solicitantă să fie informați cu privire la evoluția cererii. Formularul pentru raportul de monitorizare poate fi utilizat în acest scop. Puteți menționa pe formular dacă este vorba despre primul raport de monitorizare sau de un raport ulterior. Rapoartele ulterioare trebuie să indice numai elementele noi intervenite de la ultimul raport.

C. Măsuri de executare

683. Toate statele contractante trebuie să ia măsuri eficiente¹³⁹ pentru executarea hotărârilor în materie de întreținere și trebuie să asigure că sunt disponibile cel puțin aceleași măsuri de executare ca cele pentru cazurile interne. Cu toate acestea, măsurile disponibile vor diferi de la un stat la altul, întrucât executarea este reglementată de legislația statului în care aceasta are loc. Profilul de țară al statului solicitat va indica măsurile de executare disponibile în statul respectiv.
684. În unele state, autoritatea de executare va încerca mai întâi să coopereze cu debitorul pentru a-l determina să respecte de bunăvoie hotărârea, fie prin efectuarea de plăți regulate, fie prin instituirea unor prelevări automate din salariu. O astfel de măsură va interveni înainte de începerea oricărei acțiuni de executare. De asemenea, în unele state, un debitor trebuie să fie înștiințat cu privire la executare și poate avea dreptul de a plăti voluntar înainte ca măsurile de executare să fie inițiate. Profilul de țară al statului care execută hotărârea va indica procedurile aplicabile pe teritoriul său.
685. Dacă plățile nu sunt efectuate, alegerea căii de executare va fi stabilită în conformitate cu politicile autorității de executare și competențele cu care aceasta este învestită. În unele state, executarea este aproape în întregime administrativă, procedurile judiciare având loc numai în cazuri rare, pentru neconformitate intenționată. În alte state, aproape toate măsurile de executare, inclusiv poprirea, trebuie luate de instanță.
686. Convenția sugerează mai multe măsuri de executare. Unele țări pot avea proceduri suplimentare de executare. Mecanismele de executare disponibile pot include:

a) Reținerea din salariu

687. Aceasta este o măsură de executare care impune reținerea de către angajator a unei părți din salariul debitorului și transferul fondurilor către autoritatea de executare. Aceasta poate fi numită, de asemenea, poprire sau sechestru pe salarii. Reținerea poate fi inițiată benevol la cererea debitorului sau poate fi rezultatul unei acțiuni a autorității de executare.

b) Poprirea

688. **Poprirea** este indisponibilizarea de către autoritatea de executare a fondurilor care, altfel, ar trebui plătite unui debitor. Un aviz sau ordin de poprire impune persoanei sau organizației care ar fi plătit fondurile debitorului să le plătească în schimb autorității de executare în favoarea creditorului obligației de întreținere. În funcție de legile de executare din statul responsabil de executare, următoarele tipuri de fonduri pot fi supuse popririi:

- rambursări de impozite
- plăți forfetare
- plăți de chirii sau servicii
- conturi bancare
- comisioane.

Proprirea, sechestrul și reținerea sunt termeni folosiți în convenție pentru a descrie procesul de indisponibilizare a fondurilor care, altfel, ar trebui plătite unui debitor, înainte de a fi plătite, solicitându-se transferul fondurilor respective fie autorității competente, fie unei instanțe ori unei autorități administrative. Fondurile pot fi făcute disponibile ulterior pentru plata pensiei de întreținere.

¹³⁹

A se vedea Raportul explicativ, punctul 582, pentru o analiză a acestui termen.

c) Deducerea din ajutoarele sociale

689. În unele state, autoritatea competentă va putea executa hotărârea în materie de întreținere prin deducerea întreținerii din orice ajutor social sau indemnizație de la guvern la care are dreptul debitorul.

d) Sechestrul sau vânzarea silită de bunuri

690. Sechestrul este indisponibilizarea bunurilor deținute de debitor. Dacă bunul este vândut ulterior, orice restanțe la plata pensiei de întreținere vor fi plătite din veniturile obținute din vânzare. De asemenea, sechestrul poate acorda autorității de executare dreptul de a vinde proprietatea (numită vânzare silită) și de a recupera pensia de întreținere din veniturile obținute din vânzare.
691. Sechestrul se poate institui asupra proprietății imobiliare (de exemplu, teren, casă sau clădire) sau asupra proprietății personale (de exemplu, mașini, bărci, rulote și alte bunuri similare).

e) Reținerea rambursării impozitului

692. În unele state, excedentul de impozit reținut la sursă poate fi restituit contribuabililor. Criteriile de restituire vor varia de la stat la stat. Multe state permit autorităților de executare a hotărârilor în materie de întreținere să indisponibilizeze orice restituiri care trebuie plătite unui debitor.

f) Reținerea sau poprirea drepturilor de pensie

693. În unele state, pensia sau prestațiile la care un debitor are dreptul pot fi supuse popririi și folosite la plata pensiei de întreținere restante.

g) Raportarea către biroul de credit

694. Raportarea obligațiilor de întreținere neplătite la un birou de informare cu privire la istoricul creditelor este un mecanism utilizat de autoritățile de executare în unele state pentru a asigura că orice organism care acordă credit, cum ar fi o instituție financiară, cunoaște obligația debitorului de a plăti pensie de întreținere și dacă acesta are restanțe. Aceasta ar putea influența posibilitatea debitorului de a obține alte credite sau finanțări.

h) Respingerea, suspendarea sau revocarea autorizației

695. În unele state, atunci când un debitor are restanțe la plata pensiei de întreținere, autoritatea de executare poate înainta o cerere pentru restricționarea sau respingerea privilegiilor pe care o autorizație le acordă unui debitor. Autorizația poate fi permisul de conducere, autorizația auto sau orice alt permis sau autorizație specială, cum ar fi o licență profesională, care a fost identificată în temeiul legislației interne. În unele state, aceasta se numește, de asemenea, retragerea autorizației.

i) Medierea, concilierea sau procedurile de încurajare a conformării voluntare

696. Mai multe programe de executare a hotărârilor în materie de întreținere au constatat că eforturile de a obține executarea voluntară a obligațiilor de către debitor sunt extrem de eficiente în ceea ce privește plata restanțelor și reducerea posibilității unei viitoare neplăți. Responsabilii de dosare din statele respective cooperează cu debitorul pentru a stabili un plan de plată care să asigure că orice restanțe la plata pensiilor de întreținere sunt achitate, pe lângă plata pensiilor de întreținere în curs.

j) Alte măsuri disponibile în temeiul legislației interne

697. Alte măsuri care pot fi disponibile în temeiul legislației interne a statului care execută hotărârea pot include:

- respingerea sau suspendarea privilegiilor legate de pașaport sau restricția dreptului unui debitor de a părăsi țara,
- raportarea restanțelor debitorilor la agențiile de supraveghere profesionale cum ar fi asociațiile medicale sau juridice,
- încarcerarea debitorilor a căror capacitate de a plăti a fost constatată, dar care, în mod intenționat, nu execută sau nu respectă o hotărâre judiciară care îi condamnă la plata întreținerii,
- indisponibilizarea de fonduri din câștigurile obținute la loterie, asigurări și procese în instanță,
- obligații de căutare structurată a unui loc de muncă, care îi impun debitorului să se angajeze.

D. Plățile

698. În momentul în care autoritatea de executare din statul solicitat primește plățile aferente obligației de întreținere, acestea sunt transmise creditorului din statul solicitant. În majoritatea cazurilor, plățile sunt trimise de către debitor autorității de executare din statul său, apoi sunt transferate autorității centrale solicitante sau creditorului; cu toate acestea, anumite state trimit plățile direct creditorului din statul solicitant.

699. Plățile efectuate de către debitor trec, în general, pe la autoritatea de executare, pentru ca aceasta să poată menține o evidență exactă a sumelor plătite și să determine valoarea exactă a restanțelor. Acest aspect este deosebit de important atunci când legislația unui stat în materie de executare stabilește un prag minim de restanțe pentru aplicarea unei căi de executare specifice sau atunci când statul care execută hotărârea furnizează creditorului avansuri la plata pensiei de întreținere¹⁴⁰.

700. Mecanismele utilizate pentru transferarea fondurilor sunt foarte diverse. Unele state efectuează viramente electronice, altele trimit cecuri sau utilizează alte instrumente monetare. Unele state trimit fonduri numai o dată pe lună și grupează toate plățile de la un stat într-o singură operațiune. În alte state, fiecare plată individuală este trimisă imediat ce este primită de la debitor. De asemenea, există diferențe între state în ceea ce privește moneda în care se efectuează plata, cea a statului care trimite plata sau cea a statului creditorului.

701. Profilul de țară al statului solicitat indică procedurile aplicate de către statul de executare pentru a trimite plățile creditorului și moneda în care acestea sunt trimise.

¹⁴⁰ A se vedea, de exemplu, legislația canadiană referitoare la suspendarea sau refuzarea eliberării unui pașaport. Pentru ca această măsură să poată fi inițiată, este necesar un prag de 3 000 de dolari canadieni reprezentând restanțe sau neplata pensiei de întreținere timp de trei luni.

E. Aspecte privind executarea

1. Contestarea executării

702. Dat fiind că executarea este aproape în întregime o chestiune locală, aspectele legate de executare sunt soluționate, în general, prin aplicarea dreptului intern al statului în care are loc executarea și a procedurilor de executare stabilite în statul respectiv.

703. Convenția prevede, într-adevăr (la articolul 32), că legea statului „solicitat” se aplică în materie de executare¹⁴¹.

704. Cu toate acestea, sunt prevăzute unele excepții specifice de la principiul general de aplicare a dreptului statului solicitat. Acestea sunt analizate mai jos.

Autoritatea centrală este autoritatea publică desemnată de un stat contractant să exercite sau să îndeplinească atribuțiile de cooperare administrativă și de asistență în temeiul convenției.

O autoritate competentă este autoritatea dintr-un anumit stat investită cu atribuții specifice în temeiul convenției sau căreia i se conferă dreptul, în conformitate cu legislația acelui stat, de a exercita astfel de atribuții. O autoritate competentă poate fi o instanță, un organism administrativ, o agenție de protecție a minorilor sau orice altă entitate guvernamentală care îndeplinește

2. Limitarea recuperării restanțelor

705. Unele state au limitări legislative care împiedică recuperarea restanțelor în cazurile în care restanțele s-au acumulat peste un anumit număr de ani (de exemplu, restanțele care s-au acumulat în mai mult de 10 ani). Posibile conflicte pot apărea dacă un termen de prescripție dintr-un stat intră în conflict cu un termen de prescripție (sau lipsa acestuia) din alt stat.

706. Articolul 32 alineatul (5) oferă îndrumări în această situație. Acesta prevede că termenul de prescripție pentru executarea restanțelor trebuie stabilit de legea statului de origine (statul care a pronunțat hotărârea) sau de legea statului în care are loc executarea, prevalând cea care prevede perioada cea mai lungă.

707. Dintr-o perspectivă practică, statul de origine va trebui să efectueze o formă de verificare a termenului de prescripție aplicabil hotărârilor pronunțate în statul respectiv. În multe cazuri, statul de origine este și statul solicitant, astfel că informațiile în cauză nu sunt greu de obținut. Profilul de țară pentru statul de origine va indica, de asemenea, termenul de prescripție prevăzut în acel stat pentru recuperarea restanțelor.

708. Trebuie reținut faptul că termenul de prescripție pentru recuperarea restanțelor afectează numai executarea restanțelor datorate în temeiul hotărârii. Obligația de a continua plata oricărei pensii de întreținere în curs se menține, fără a aduce atingere restricției de recuperare a restanțelor.

¹⁴¹ A se vedea Raportul explicativ, punctul 571.

3. Durata obligației de întreținere

709. A doua normă juridică specifică aplicabilă executării se referă la durata obligației de întreținere. Articolul 32 alineatul (4) prevede că durata hotărârii – și anume, perioada de timp pentru care se plătește pensia de întreținere – este stabilită de legea din statul de origine.
710. Durata poate fi stabilită de vârsta copilului sau pot exista anumite condiții în care plata pensiei de întreținere pentru un copil încetează (de exemplu, dacă copilul își termină studiile). În unele state, vârsta la care plata pensiei de întreținere încetează se numește vârsta de emancipare. În alte state, vârsta copilului este numai unul dintre factorii care determină durata obligației de întreținere pentru un copil.
- O **rezervă** este o declarație oficială a unui stat contractant, permisă în anumite circumstanțe în temeiul convenției, prin care se specifică că aplicarea convenției în statul respectiv va fi limitată într-un anumit mod.*
711. Cu toate acestea, durata obligației de întreținere nu trebuie să se confunde cu eligibilitatea pentru întreținere. Eligibilitatea este dreptul unui copil sau adult de a primi pensie de întreținere pe baza unor anumite criterii legale, cum ar fi relația dintre un părinte și un copil. Atunci când o persoană devine eligibilă pentru întreținere, durata va fi stabilită chiar în hotărâre sau va fi determinată de legea aplicabilă în statul în care hotărârea a fost pronunțată.
712. Concret, aceasta înseamnă că, în cazul în care hotărârea care trebuie executată este o hotărâre străină și aceasta nu stabilește vârsta la care obligația de întreținere încetează, autoritatea competentă responsabilă de executare va trebui să aibă în vedere legea străină (legea aplicabilă în statul de origine) pentru a determina data la care plata întreținerii pentru copil încetează. Respectiv normele privind durata se vor aplica, chiar dacă legea statului în care copilul sau creditorul își are reședința obișnuită ar putea prelungi sau scurta durata. Aceasta înseamnă, de asemenea, că pot exista situații în care durata unei obligații de întreținere (și, prin urmare, executarea hotărârii) va fi mai lungă sau mai scurtă pentru hotărârile pronunțate în afara statului de executare decât pentru hotărârile pronunțate în statul respectiv. Profilul de țară al statului de origine va include informații cu privire la durata obligațiilor de întreținere pentru hotărârile pronunțate în statul respectiv.
- O **declarație** este o declarație oficială efectuată de un stat contractant cu privire la anumite articole sau cerințe ale convenției.*
713. Trebuie reținut că încetarea plății unei pensii de întreținere pentru un copil pe baza duratei obligației de întreținere nu împiedică recuperarea restanțelor acumulate la plata întreținerii pentru copilul în cauză. Restanțele pot fi încă recuperate, indiferent dacă plata pensiei de întreținere a încetat.
714. Un stat contractant poate formula o declarație în temeiul convenției prin care extinde aplicarea convenției la copiii în vârstă de peste 21 de ani sau poate formula o rezervă prin care limitează aplicarea convenției la copiii cu vârsta sub 18 ani.
715. Profilul de țară al fiecărui stat prezintă normele în vigoare în statul respectiv cu privire la durata obligației de întreținere pentru un copil.

Exemplu: O hotărâre este pronunțată în statul A, în care pensia de întreținere pentru copii se plătește numai pentru copiii în vârstă de cel mult 20 de ani. Hotărârea este trimisă statului B pentru recunoaștere și executare. Statul B execută obligația de întreținere pentru copii în temeiul legislației sale interne numai pentru copiii în vârstă de cel mult 19 ani. În temeiul articolului 32 alineatul (4), statul B trebuie să execute obligația de întreținere pentru copilul în cauză până când acesta împlinește 20 de ani, întrucât durata este determinată de legea din statul A.

Excepție: copiii în vârstă de 21 de ani sau mai mult

716. Cu toate acestea, trimiterea la legislația statului de origine pentru aspectele legate de durată nu impune niciunui stat să execute obligația de întreținere pentru un copil care a împlinit 21 de ani sau mai mult, cu excepția cazului în care statul respectiv a extins în mod special domeniul de aplicare al convenției la astfel de cazuri (a se vedea capitolul 3). Domeniul de aplicare al convenției este independent de dispozițiile hotărârii sau de legea statului de origine. Convenția încetează să se aplice hotărârilor în materie de întreținere imediat ce un copil împlinește 21 de ani și, prin urmare, nu mai există nicio altă obligație în temeiul convenției de a continua executarea obligației de întreținere pentru copilul în cauză.
717. În acest caz, solicitantul va trebui să adreseze o cerere directă autorității de executare competente pentru continuarea executării hotărârii. Admiterea cererii va depinde de politica autorității de executare și de legea statului în care are loc executarea.

4. Contestarea restanțelor

718. Dispute legate de restanțe pot apărea dacă un debitor susține că suma este incorectă din cauză că acesta a efectuat plăți care nu au fost luate în considerare la calculul restanțelor de către agenția de executare. De asemenea, poate apărea o dispută privind interpretarea hotărârii (de exemplu, cu privire la data de începere sau de încetare a plăților în temeiul hotărârii) sau debitorul poate susține că are dreptul la o reducere a obligației de întreținere, de exemplu deoarece întreținerea nu mai este datorată față de unul dintre copii.
719. Dacă debitorul contestă restanțele menționate în cererea inițială de recunoaștere și executare, autoritatea responsabilă de executare trebuie să verifice dacă debitorul a ridicat aceeași problemă în momentul în care a fost informat cu privire la cererea de recunoaștere. În temeiul articolului 23 alineatul (8), pârâtul poate contesta sau ataca recunoașterea sau recunoașterea și executarea dacă acesta consideră că datoria a fost onorată sau plătită. Dacă restanțele au fost contestate la acel moment și s-a constatat că sunt corecte, cu excepția unor circumstanțe neobișnuite, debitorul nu mai poate formula aceleași obiecții în cadrul procedurii de executare cu privire la restanțele respective, deși poate contesta calculul altor restanțe.
720. Unele probleme privind restanțele vor impune intervenția autorității centrale solicitante sau a creditorului. Dacă trebuie obținute informații, autoritatea centrală sau autoritatea competentă responsabilă de executare va lua legătura cu autoritatea centrală sau autoritatea competentă din celălalt stat și va solicita informațiile sau documentele necesare.

721. Dacă nu primește informațiile, iar executarea nu poate fi inițiată, trebuie trimisă o altă solicitare. Deși autoritatea centrală solicitantă dispune de **trei luni** pentru a răspunde și a furniza informațiile necesare, iar executarea poate fi oprită dacă documentele nu sunt primite, suspendarea trebuie să intervină numai dacă executarea este imposibilă sau pune prea multe probleme. În multe cazuri, va fi totuși posibil să se execute hotărârea pentru celelalte obligații de întreținere pe care aceasta le prevede, în timp ce restanțele sunt în curs de soluționare.

Bune practici: Dacă apare un litigiu cu privire la o parte dintre restanțe, restanțele rămase (cele care nu sunt contestate) și întreținerea în curs trebuie executate în continuare, în așteptarea soluționării litigiului.

5. Reconcilierea conturilor – aspecte privind schimbul valutar

722. Unul dintre aspectele cele mai dificile ale executării internaționale a obligațiilor de întreținere este reconcilierea registrelor de plăți ale statului solicitant cu cele ale statului solicitat, pentru stabilirea cu exactitate a cuantumului restanțelor la plata întreținerii. Aceasta poate fi o problemă majoră dacă hotărârea care este executată este una străină și, în hotărârea respectivă, valoarea întreținerii este exprimată într-o altă monedă decât cea folosită în statul responsabil de executare. În multe state, pentru executarea hotărârii, cuantumul întreținerii menționat în hotărâre va trebui convertit într-un cuantum echivalent exprimat în moneda statului de executare. Debitorul va fi informat ulterior că trebuie să plătească suma care a fost convertită în moneda locală.
723. Normele care reglementează conversia (data conversiei, cursul de schimb folosit, posibilitatea de a actualiza cursul de schimb și altele) vor fi cele din statul responsabil de executare. În multe state, nu există niciun mecanism (în lege sau în practică) de modificare a conversiei, odată ce a fost efectuată, astfel că registrele statului solicitat (de executare) și cele ale statului solicitant vor diferi deoarece cursul de schimb fluctuează în timp.
724. Pe lângă conversia sumei pensiei de întreținere datorate din moneda menționată în hotărâre în moneda debitorului, orice plăți efectuate de debitor vor fi convertite, de asemenea, în moneda creditorului. Atunci când cursul de schimb fluctuează, pot apărea diferențe între sumele datorate, astfel cum sunt înscrise în registrele fiecărui stat în parte.
725. Pentru această problemă nu există o soluție simplă. Convenția nu se ocupă de acest aspect. Faptul dacă registrele statului responsabil de executare pot fi actualizate periodic pentru a fi în concordanță cu cele din statul solicitant va depinde de legea și practicile statului de executare. Unele state pot modifica registrele pe cale administrativă; în alte state, acest lucru nu este nici permis, nici realizabil.

Reconcilierea conturilor: exemplu

O hotărâre în materie de întreținere a fost pronunțată în decembrie 2010 în Australia, stabilind pensia de întreținere lunară pentru un copil la 400 AUD. Hotărârea a fost trimisă în Țările de Jos pentru executare. Întreținerea a fost convertită atunci în suma de 237,65 EUR și debitorul a fost anunțat că trebuie să plătească această sumă în fiecare lună.

Cu toate acestea, în decembrie 2012, 400 AUD convertiți înseamnă numai 202,56 EUR. Dacă cursul de schimb nu este actualizat, registrele Australiei vor continua să indice 400 AUD pe lună, în timp ce registrele Țării de Jos continuă să arate 237,65 EUR pe lună. Aceasta poate conduce la o „plată excedentară” de 35 EUR pe lună dacă debitorul continuă să plătească suma care i s-a comunicat inițial.

726. Cu toate acestea, trebuie reținut că orice conversie a sumei pensiei de întreținere într-o altă monedă nu modifică hotărârea inițială. Debitorul continuă să datoreze suma stabilită în hotărârea inițială în materie de întreținere. Pensia de întreținere datorată nu este plătită integral atât timp cât nu se plătește întreaga sumă datorată în moneda stabilită în hotărârea în materie de întreținere. Dacă debitorul s-ar întoarce în statul în care a fost pronunțată hotărârea, suma datorată ar fi calculată în moneda statului în care hotărârea a fost pronunțată. Cu toate acestea, executarea hotărârii în statul străin poate fi limitată de conversia valutară.
727. Dificultățile ridicate de fluctuațiile cursului de schimb subliniază nevoia de comunicare constantă între statul solicitant și statul solicitat. Este deosebit de important ca statele să se informeze reciproc cu privire la modul în care restanțele au fost calculate și la orice norme interne care reglementează calculul. De asemenea, poate fi necesar ca statul solicitant să acorde asistență solicitantului pentru obținerea unor documente suplimentare sau hotărâri care să confirme restanțele datorate, dacă acestea sunt solicitate de statul de executare pentru a justifica recuperarea restanțelor acumulate în urma fluctuațiilor cursului de schimb valutar.

III. Informații suplimentare

A. Sfaturi practice

- Profilul de țară al fiecărui stat contractant indică măsurile de executare care sunt posibile în statul respectiv. Dat fiind că măsurile sunt foarte diferite de la un stat la altul, este important să se consulte profilul fiecărui stat.
- Informați solicitantul/creditorul cu privire la măsurile care pot fi luate pentru a executa hotărârea. Acest lucru îl va ajuta pe creditor să înțeleagă limitările care pot apărea în executarea hotărârii.
- În unele cazuri, contactarea cât mai devreme posibil a debitorului pentru obținerea plăților voluntare va fi modul cel mai rapid de a garanta că plățile încep să fie efectuate către creditor și copii. Cu toate acestea, este important de reținut că toate măsurile luate pentru executarea hotărârii, fie prin conformare voluntară, fie prin măsuri de executare, trebuie luate fără întârziere și cu scopul de a asigura că plățile sunt efectuate la timp și în conformitate cu hotărârea.
- Este important ca orice informație nouă pe care o poate deține creditorul cu privire la bunurile sau veniturile debitorului să fie comunicată imediat autorității competente responsabile pentru executare. Aceasta va fi de folos autorității respective în executarea hotărârii.
- Formularul pentru raportul de monitorizare a cererii oferă autorității competente din statul care execută hotărârea un mijloc simplu de a ține la curent statul solicitant cu privire la evoluția cererii. Pe lângă comunicarea noilor măsuri inițiate, se poate include un registru sau o listă cu plățile primite de către autoritatea responsabilă de executare. Aceasta va sprijini statul solicitant să reconcilieze registrele deținute și să actualizeze eventualele restanțe.

- Dacă autoritățile responsabile de executare intervin atât în statul solicitat, cât și în statul solicitant, comunicarea frecventă dintre autorități va mări posibilitatea ca executarea hotărârii să aibă succes. În unele cazuri, poate fi oportun să se înceapă executarea în ambele state pentru a se asigura că toate veniturile și bunurile sunt luate în considerare.

B. Articole relevante din convenție

Articolul 6 alineatul (2) literele (e) și (f)

Articolul 12 alineatul (9)

Articolul 32

Articolul 33

Articolul 34

Articolul 35

C. Secțiuni conexe din manual

A se vedea capitolul 3 partea 2 — Aspecte comune tuturor cererilor în temeiul convenției și cererilor de măsuri specifice

A se vedea capitolul 4 – Trimiterea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

A se vedea capitolul 8 – Trimiterea cererilor de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere

IV. Întrebări frecvente

Ce măsuri trebuie să ia un stat contractant pentru a executa o hotărâre?

728. Aceasta depinde de statul în care este executată hotărârea. Convenția stabilește o listă de măsuri recomandate, dar nu toate măsurile respective vor fi disponibile în fiecare stat contractant, iar unele state pot folosi alte măsuri. Cel puțin, statul de executare trebuie să folosească aceleași măsuri pentru executarea hotărârilor străine pe care le folosește pentru hotărârile interne. Măsurile luate depind, de asemenea, de succesul sau de eșecul încercărilor de a încuraja debitorul să respecte benevol hotărârea.

Cum vor fi trimise plățile solicitantului?

729. În majoritatea cazurilor, plățile efectuate de debitor vor fi trimise autorității responsabile de executare din statul în care are loc executarea. Autoritatea respectivă le va trimite direct creditorului sau autorității centrale sau autorității responsabile de executare din statul în care creditorul își are reședința. În formularul de cerere (de exemplu, în cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare) sunt prevăzute spații pentru a permite creditorului să indice locul unde trebuie trimise plățile.

Cât durează până când creditorul începe să primească plățile?

730. Aceasta va depinde de o serie de factori. De exemplu, aceasta va depinde de faptul dacă debitorul plătește voluntar sau dacă trebuie luate măsuri de executare în acest sens. De asemenea, va dura mai mult dacă trebuie efectuate căutări pentru localizarea debitorului sau a veniturilor ori bunurilor acestuia.

Capitolul 11

Cereri de modificare a unei hotărâri [articolul 10 alineatul (1) literele (e) și (f) și articolul 10 alineatul (2) literele (b) și (c)]

731. Capitolele din manual care au ca obiect modificarea sunt organizate diferit față de cele care se referă la alte tipuri de cereri și solicitări în temeiul convenției. Cererile trimise și cele primite sunt grupate într-un singur capitol (prezentul capitol), care oferă o privire de ansamblu asupra modalităților de aplicare a convenției în cazul cererilor formulate de debitori sau de creditor pentru modificarea hotărârilor în materie de întreținere existente. Capitolul următor (capitolul 12) examinează procedurile aplicabile atât cererilor de modificare trimise, cât și celor primite.
732. Această structură diferită pentru cererile de modificare a fost adoptată deoarece interacțiunile dintre dispozițiile convenției, situația părților (locul unde își au reședința, locul unde a fost pronunțată hotărârea) și calitatea solicitantului (creditor sau debitor) au o influență asupra locului și modului în care cererea de modificare trebuie formulată. Prin urmare, prezentul capitol tratează fiecare scenariu posibil și, pentru fiecare, oferă o explicație detaliată a procedurilor de modificare posibile. Capitolul va ajuta responsabilii de dosare să înțeleagă mai bine unele aspecte subiacente modificării, oferind contextul necesar pentru soluționarea cererilor, care este abordată în capitolul 12.
733. Prima parte a prezentului capitol oferă o prezentare generală a modificării în context internațional. Cea de-a doua parte se referă la cererile de modificare, în patru scenarii diferite.

I. Prezentare generală – modificarea hotărârilor în materie de întreținere

A. Generalități

734. Întrucât pensia de întreținere, în special pensia de întreținere pentru copii, poate fi datorată pentru mai mulți ani, iar nevoile copiilor și mijloacele părinților se schimbă în timp, posibilitatea de modificare a hotărârii în materie de întreținere este importantă pentru a se asigura că atât copiii, cât și familiile primesc sprijinul de care au nevoie. Prin urmare, convenția conține dispoziții pentru ca autoritățile centrale să faciliteze transmiterea și soluționarea cererilor de modificare a hotărârilor și, de asemenea, include norme pentru recunoașterea și executarea ulterioară a hotărârilor modificate, dacă este necesar¹⁴².
735. În temeiul articolului 10, se poate formula o cerere de **modificare** a unei hotărâri existente dacă una dintre părți, un creditor sau un debitor, solicită o modificare (cunoscută în unele state, de asemenea, ca schimbare sau variație) a hotărârii. Un creditor poate cere mărirea cuantumului întreținerii, încetarea plății întreținerii pentru unul sau mai mulți copii sau o modificare a condițiilor precum

Modificarea se referă la procedura de schimbare a unei hotărâri în materie de întreținere după ce aceasta a fost pronunțată. În unele state, aceasta este cunoscută drept cerere modificatoare sau cerere de schimbare a unei hotărâri. Modificarea se poate referi la cuantumul pensiei de întreținere, frecvența sau o altă dispoziție a hotărârii în materie de întreținere.

¹⁴² Raportul explicativ, punctul 258.

frecvența plății. În mod similar, și un debitor poate solicita o modificare – adesea pentru a reduce cuantumul întreținerii, pentru a opri plata întreținerii pentru unul sau mai mulți copii sau pentru a modifica condițiile de plată. De asemenea, modificarea se poate efectua pur și simplu pentru a garanta faptul că plata întreținerii reflectă venitul curent al debitorului. Autoritatea centrală dintr-un stat solicitant, în care își are reședința solicitantul, va fi implicată în transmiterea cererii de modificare către celălalt stat contractant.

736. Toate statele contractante au proceduri care permit soluționarea cererilor formulate în temeiul convenției pentru schimbarea sau modificarea obligațiilor de întreținere, fie prin modificarea hotărârii existente, fie prin pronunțarea unei noi hotărâri în materie de întreținere¹⁴³. Cu toate acestea, este important de reținut că, în majoritatea cazurilor, fondul cererii de modificare va fi stabilit în temeiul legii aplicabile în statul solicitat¹⁴⁴. Statele contractante pot avea legi foarte diferite cu privire la motivele care trebuie stabilite înainte de a se permite modificarea unei hotărâri¹⁴⁵. Profilul de țară al statului solicitat explică ceea ce trebuie stabilit în temeiul dreptului intern al statului solicitat pentru ca cererea să aibă un rezultat pozitiv.
737. Trebuie remarcat faptul că soluționarea cererilor de modificare prin care se solicită reducerea sau anularea restanțelor poate fi foarte diferită de la un stat contractant la altul. Este posibil ca unele state să nu permită nicio modificare a restanțelor și, chiar dacă a fost pronunțată o hotărâre de modificare a restanțelor, este posibil ca modificarea să nu fie neapărat recunoscută într-un alt stat. În orice situație în care un solicitant solicită o modificare a restanțelor la întreținere, acesta trebuie să consulte profilul de țară al celor două state implicate pentru a ști dacă modificarea va fi posibilă și, în cazul în care hotărârea este modificată, dacă anularea restanțelor va fi recunoscută.
738. Posibilitatea de a beneficia de asistență juridică este un alt aspect important în ceea ce privește cererile de modificare prezentate de un debitor. Astfel cum se va vedea la capitolul 12, un debitor care prezintă o cerere de modificare nu are, în mod automat, dreptul la asistență juridică gratuită (articolul 17). În schimb, atunci când cererea de modificare este formulată de un creditor și se referă la o obligație de întreținere pentru un copil, care se încadrează în domeniul de aplicare al convenției, creditorul va avea dreptul la asistență juridică gratuită.
739. La fel de important, convenția oferă numai indicații generale cu privire la tipurile de cereri de modificare care pot fi formulate prin intermediul autorităților centrale și prevede unele norme foarte limitate privind modul în care statele contractante trebuie să trateze hotărârile de modificare străine, odată ce acestea au fost pronunțate.
740. Prin urmare, vor exista situații care apar în cursul gestionării cazurilor internaționale pentru care convenția nu oferă indicații specifice. În astfel de cazuri, statele individuale vor trebui să soluționeze orice aspecte având în vedere dreptul lor intern și principiile generale ale convenției, care impun statelor să coopereze reciproc pentru promovarea soluțiilor eficiente, rentabile și echitabile și să încurajeze soluțiile care sprijină obiectivul recuperării pensiei de întreținere pentru copii și a pensiei de

¹⁴³ Deși prezentul capitol examinează situația în care unui stat i se solicită să modifice o hotărâre deja pronunțată, acesta se aplică, de asemenea, situațiilor în care dreptul intern nu permite pronunțarea unei hotărâri modificate, ci numai o hotărâre nouă. A se vedea Raportul explicativ, punctul 264.

¹⁴⁴ În cadrul acestor cereri, unele state vor aplica legislația străină, și nu legislația internă. În cazul în care un stat este parte la Protocolul de la Haga privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere, această lege se aplică modificării hotărârilor.

¹⁴⁵ În unele state, modificarea unei hotărâri pronunțate de un alt stat nu va fi recunoscută dacă copilul sau una dintre părți are încă reședința în statul de origine. Aceasta poate influența eficacitatea unei cereri de modificare într-un alt stat decât în statul de origine.

întreținere pentru alți membri ai familiei.

B. Unde se poate depune o cerere directă sau o cerere de modificare și este posibilă o cerere în temeiul convenției?

741. convenția nu prevede „norme directe” de competență pentru situațiile în care un stat contractant poate modifica o hotărâre în materie de întreținere pronunțată într-un alt stat contractant. Aceasta va fi aproape întotdeauna o chestiune de drept intern. Singura situație în care convenția se ocupă în mod special de posibilitatea de modificare a unei hotărâri este în legătură cu cererile de modificare formulate de un debitor într-un stat diferit de **statul de origine**, atunci când creditorul își are reședința în statul de origine (articolul 18)¹⁴⁶.
- Statul de origine** este statul în care a fost pronunțată hotărârea în materie de întreținere.
742. Permițând **cererile** de modificare formulate în temeiul convenției și prevăzând norme privind momentul în care hotărârile pot fi recunoscute și executate (inclusiv hotărârile modificate), convenția stabilește un cadru adaptat nevoilor părților în situații în care hotărârea inițială trebuie modificată. În temeiul convenției, creditorii și debitorii dispun de o procedură simplificată și eficientă din punct de vedere al costurilor pentru a depune o cerere de modificare, în cazul în care cealaltă parte își are reședința într-un alt stat contractant, înlăturându-se, în majoritatea cazurilor, necesitatea ca partea care solicită modificarea să se deplaseze în celălalt stat pentru depunerea cererii¹⁴⁷.
- Observație:** În cuprinsul prezentului manual, se face distincție între **cereri directe** și **cereri**. Cererea este o acțiune în temeiul convenției care se derulează prin intermediul unei autorități centrale, cum ar fi o cerere de recunoaștere și executare. Cererea directă este o acțiune adresată direct autorității competente, cum ar fi o cerere de stabilire a pensiei de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție, în cazul în care niciunul dintre statele contractante nu a extins domeniul de aplicare al convenției la acest tip de cerere. A se vedea capitolul 16 pentru mai multe informații cu privire la cererile directe.
743. În majoritatea situațiilor, un solicitant, creditor sau debitor, poate dispune de mai multe opțiuni cu privire la statul în care poate depune cererea de modificare și la utilizarea sau nu al convenției pentru depunerea unei cereri. Solicitantul poate decide:
- să depună o cerere în temeiul articolului 10 din convenție și să trimită cererea spre soluționare în statul în care cealaltă parte își are reședința sau
 - să se deplaseze în statul în care a fost pronunțată hotărârea sau în care cealaltă parte își are reședința și să depună o cerere directă la autoritatea competentă din statul respectiv sau
 - să depună o cerere directă la autoritatea competentă din statul său, în special în cazul în care își are reședința în statul în care hotărârea a fost pronunțată.

¹⁴⁶ Raportul explicativ, punctul 415. A se vedea articolul 18 privind cererile de modificare formulate de un debitor.

¹⁴⁷ De remarcat că, în unele cazuri, deplasarea poate rămâne necesară dacă respectivul caz nu poate fi soluționat prin intermediul autorității centrale.

744. Pentru a stabili care dintre aceste opțiuni este mai adecvată într-un anumit caz, trebuie să se ia în considerare:
- reședința solicitantului și dacă aceasta este în statul de origine (statul în care hotărârea a fost pronunțată),
 - statul în care debitorul își are reședința,
 - dacă legea aplicabilă în statul în care se va depune cererea sau cererea directă permite tipul de modificare solicitat (a se vedea observațiile de mai sus cu privire la modificare restanțelor),
 - dacă vor exista dificultăți în ceea ce privește recunoașterea hotărârii modificate în statul în care aceasta va fi executată,
 - timpul necesar finalizării cererii. Acest aspect poate fi deosebit de important atunci când un creditor solicită majorarea cuantumului întreținerii pentru acoperirea costurilor tot mai mari necesare creșterii copilului,
 - dacă un stat asigură o procedură rapidă în privința modificării – de exemplu, procedurile de reevaluare din Australia – ceea ce ar putea permite ajustări frecvente, dacă părțile au nevoie de acest lucru.
745. Trebuie reținut că opțiunile debitorului cu privire la modificare vor fi mai limitate decât ale creditorului, ca urmare a dispozițiilor de la articolul 18 din convenție.
746. Stabilirea locului de depunere a unei cereri sau a unei cereri directe de modificare este o chestiune complexă și solicitantii trebuie încurajați să solicite consiliere juridică în cazul în care au neclarități sau preocupări.
747. În cele din urmă, trebuie observat că, întrucât convenția se poate aplica numai în anumite circumstanțe, există posibilitatea ca modificările sau pronunțarea unor noi hotărâri să conducă la hotărâri multiple cu privire la aceeași familie sau la solicitant ori la pârât. Dacă este posibil, trebuie evitat un demers care conduce la pronunțarea mai multor hotărâri, întrucât incertitudinea cauzată de astfel de hotărâri și resursele necesare pentru soluționarea problemelor vor împiedica executarea eficientă a hotărârilor.

II. Exemple

748. Această secțiune prezintă scenariile de modificare posibile și circumstanțele în care o cerere de modificare poate fi formulată în temeiul convenției. Cererile de modificare sunt grupate în cadrul a patru scenarii posibile:
- 1 creditorul își are reședința în statul care a pronunțat hotărârea inițială (statul de origine), dar nu și debitorul,
 - 2 debitorul își are reședința în statul de origine, dar nu și creditorul,
 - 3 nici debitorul, nici creditorul nu își au reședința în statul de origine și își au reședința în state diferite,
 - 4 nici debitorul, nici creditorul nu își au reședința în statul de origine și ambii își au reședința în același stat.
749. În fiecare exemplu, considerațiile fundamentale sunt următoarele:
- Unde a fost pronunțată hotărârea?
 - Unde își are reședința creditorul în prezent?
 - Unde își are reședința debitorul ?
 - Unde va trebui recunoscută și executată hotărârea modificată?
750. Pentru fiecare exemplu, opțiunile sunt ilustrate printr-o diagramă.

A. *Exemplul 1: debitorul a părăsit statul de origine, creditorul își are încă reședința în statul respectiv*

Situația de fapt:

751. Acesta este unul dintre cele mai frecvente scenarii. Hotărârea în materie de întreținere a fost pronunțată în statul A. În prezent, debitorul își are reședința în statul B. Creditorul își are încă reședința în statul A. Hotărârea a fost trimisă statului B pentru a fi recunoscută și este executată în statul B. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.

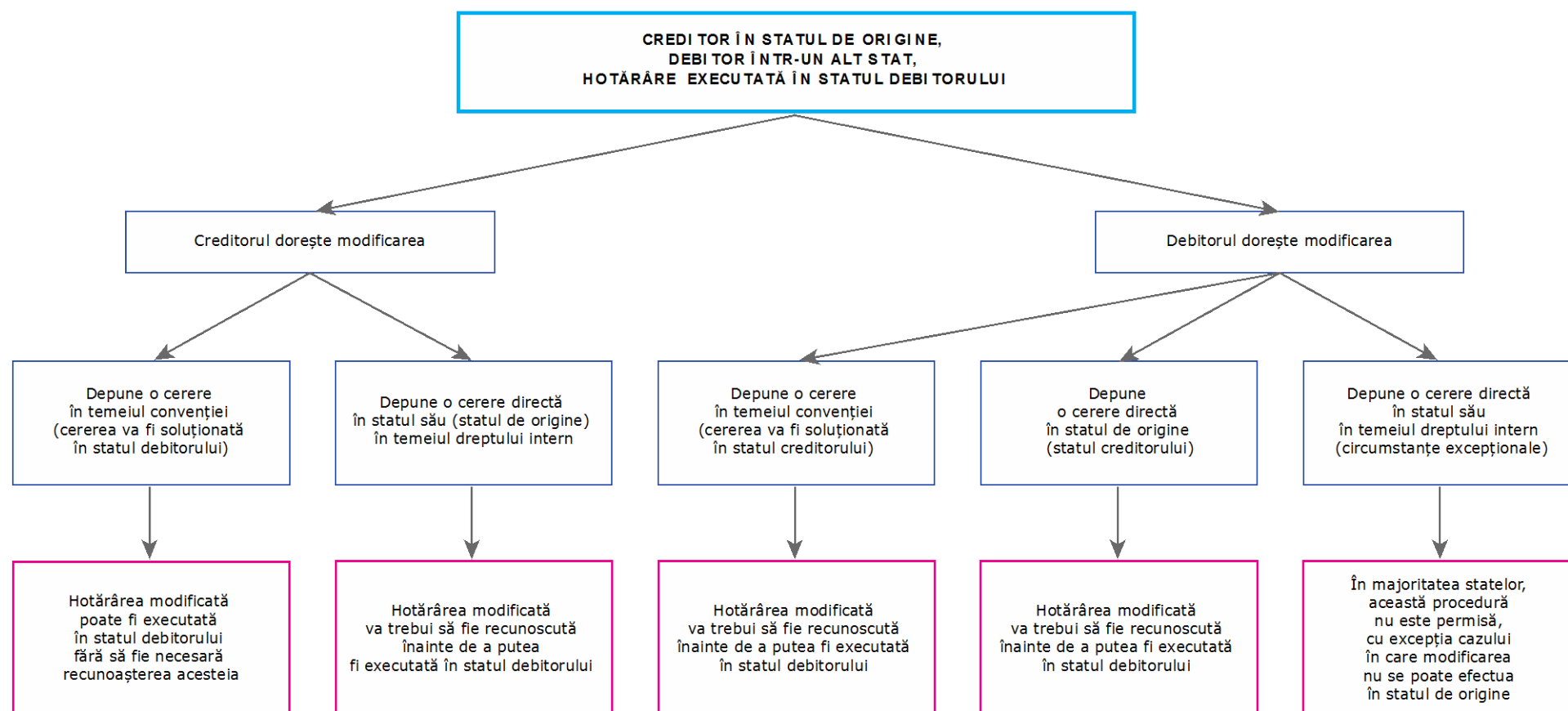

Figura 28: Cerere de modificare atunci când creditorul își are reședința în statul de origine

1. **Creditorul dorește modificarea**

752. În mod frecvent, creditorul dorește modificarea hotărârii pentru a acoperi costurile din ce în ce mai mari necesare creșterii copilului. În această situație, creditorul are mai multe opțiuni.

a) **Opțiunea 1 – depunerea unei cereri în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (f) din convenție**

753. În această situație, creditorul poate să depună o cerere în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (f) pentru a modifica hotărârea în statul B, în care debitorul își are, în prezent, **reședința obișnuită**. În cazul în care creditorul alege această opțiune, autoritatea centrală din statul A va transmite cererea autorității centrale din statul B. Autoritatea centrală din statul B va transmite, la rândul său, cererea autorității competente din statul B, iar cererea va fi soluționată în statul B în conformitate cu dreptul intern din statul B (inclusiv normele sale de competență) și hotărârea va putea fi modificată.
- Termenul **reședință obișnuită** nu este definit în textul convenției. Termenul este utilizat în mai multe articole ale convenției în legătură cu faptul dacă o hotărâre poate fi recunoscută sau executată. Pe baza datelor individuale ale fiecărui caz în parte se va stabili statul în care o persoană își are reședința obișnuită. Stabilirea reședinței obișnuite poate fi efectuată luând în considerare date cum ar fi locul unde persoana locuiește, locul unde aceasta își are reședința principală (primară) sau locul unde aceasta lucrează sau merge la școală. Simpla prezență într-un stat nu este suficientă pentru a stabili reședința obișnuită.*
754. Hotărârea modificată nu trebuie recunoscută înainte de a putea fi executată în statul B deoarece a fost pronunțată de o autoritate competentă din statul B. Formularul de cerere de modificare va indica dacă solicitantul cere executarea hotărârii modificate. În caz afirmativ, creditorul (solicitantul) nu trebuie să facă alte demersuri dacă hotărârea este executată în continuare în statul B. Dacă debitorul se mută sau dacă acesta are bunuri sau venituri într-un alt stat decât statul B, hotărârea modificată va trebui, bineînțeles, să fie recunoscută în statul respectiv. Recunoașterea hotărârii modificate în statul A (în care își are reședința solicitantul) nu va fi necesară, cu excepția cazului în care acest lucru este cerut de dreptul intern al statului A, sau atunci când debitorul are bunuri sau venituri în statul A, iar hotărârea trebuie să fie executată în acest stat.
755. Prin urmare, utilizând această opțiune, creditorul solicită o modificare a hotărârii în temeiul convenției, iar procedurile descrise în prezentul capitol și în capitolul 12 se aplică cererii sale.

b) **Opțiunea 2 – depunerea unei cereri directe la autoritatea competentă din statul A**

756. Convenția nu se aplică unei modificări pronunțate utilizându-se această opțiune.
757. Având în vedere că hotărârea inițială a fost pronunțată în statul A, creditorul poate să revină, pur și simplu, la autoritatea judiciară sau administrativă care a pronunțat hotărârea pentru a solicita o modificare. Ca orice altă modificare, aceasta va fi stabilită în conformitate cu dreptul intern (legislația statului A). Legislația statului A va stabili modalitățile prin care cererea va fi notificată sau comunicată debitorului în statul B.

758. Dat fiind că debitorul își are reședința în statul B și acest stat este responsabil de executare, în cazul în care creditorul alege să depună o cerere directă de modificare în statul A, hotărârea modificată va trebui trimisă statului B pentru recunoaștere și executare, imediat ce a fost pronunțată. Pentru aceasta, se pot utiliza procedurile descrise la capitolul 4.
759. Hotărârea modificată va fi recunoscută și executată în statul B, cu excepția cazului în care, astfel cum s-a arătat la capitolul 5, debitorul poate demonstra că niciunul dintre temeiurile de recunoaștere și executare a hotărârii prevăzute la articolul 20 nu este prezent sau că unul dintre motivele enunțate la articolul 22 împiedică recunoașterea și executarea hotărârii. Acest lucru ar putea fi valabil, de exemplu, în cazul în care debitorul ar fi în măsură să demonstreze că nu a fost informat cu privire la cererea directă de modificare, contrar cerințelor din legislația statului A.
760. Cu toate acestea, în majoritatea cazurilor, hotărârea modificată este recunoscută fără obiecții în statul B și, în consecință, va fi executorie în statul B.
761. Prin urmare, utilizând această opțiune, creditorul solicită o modificare în temeiul dreptului intern, dar cererea ulterioară de recunoaștere și executare a hotărârii modificate va fi formulată în temeiul articolului 10 din convenție. Procedurile descrise la capitolele 4 și 5 se vor aplica cererii de recunoaștere și executare.

2. **Debitorul dorește modificarea**

762. Dacă debitorul este cel care dorește să modifice hotărârea, acesta are mai multe opțiuni cu privire la locul în care poate fi depusă cererea. Astfel cum se va arăta în continuare, debitorul poate depune o cerere de modificare în temeiul convenției în statul A, poate să adreseze o cerere directă autorității competente din statul A sau, într-o serie de situații strict limitate de dreptul intern, acesta poate adresa o cerere directă autorității competente din statul B.
763. În această situație specifică (atunci când debitorul a părăsit statul de origine, în timp ce creditorul își are încă reședința în statul respectiv), anumite considerații nu se aplică decât debitorului. Acestea sunt importante pentru debitor deoarece determină locul în care trebuie depusă cererea.
- Observație importantă:** În temeiul articolului 18, este important să se stabilească unde este inițiată procedura în temeiul convenției pentru a ști dacă articolul respectiv poate împiedica recunoașterea hotărârii. De remarcat că în articol este utilizat termenul „procedură” și nu „cerere”. „Procedura” este inițiată în statul în care autoritatea competentă (autoritatea judiciară sau administrativă) soluționează cererea sau efectuează verificarea și hotărăște dacă hotărârea în materie de întreținere trebuie modificată. Acesta este **statul solicitat**.
764. Deși convenția nu prevede norme directe cu privire la situațiile în care un stat poate să modifice o hotărâre pronunțată într-un alt stat, aceasta limitează capacitatea debitorului de a obține modificarea hotărârii de către un alt stat, atunci când creditorul își are reședința obișnuită în statul care a pronunțat hotărârea inițială (statul de origine)¹⁴⁸.
765. Această regulă este prevăzută în la articolele 18 și 22 din convenție. Articolul 18 prevede că, dacă creditorul își are reședința obișnuită în statul de origine, un debitor nu poate depune o cerere de modificare a unei hotărâri într-un stat contractant, altul decât statul de origine, cu excepția cazului în care se aplică una dintre cele patru excepții prevăzute. Articolul 22 permite unui pârât ca, în cadrul unei cereri de recunoaștere și executare a unei hotărâri, să formuleze obiecții pe baza faptului că aceasta a fost pronunțată prin încălcarea articolului 18.

¹⁴⁸ Raportul explicativ, punctele 421 și 422.

766. Concret, aceasta înseamnă că, dacă un debitor care a părăsit statul de origine dorește să modifice hotărârea, în timp ce creditorul își are încă reședința în statul de origine, cererea trebuie soluționată în statul de origine. Convenția permite debitorului să facă acest lucru fără a se deplasa în statul de origine, întrucât acesta poate să inițieze o cerere în statul său și să o transmită în temeiul convenției pentru a fi soluționată în statul de origine¹⁴⁹.
767. În cazul în care nu este urmată această procedură și modificarea are loc într-un alt stat decât statul de origine și dacă este necesară recunoașterea hotărârii modificate, debitorul va trebui să se asigure că articolele 18 și 22 nu vor constitui o barieră pentru recunoașterea hotărârii modificate.
768. Următoarea secțiune prezintă în detaliu aceste opțiuni.

a) Opțiunea 1 – depunerea unei cereri de modificare în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (b) din convenție

769. Articolul 10 alineatul (2) litera (b) oferă debitorului o soluție eficientă, deseori mai puțin costisitoare decât o deplasare în statul A pentru a depune direct în statul A cererea de modificare. În această situație de fapt, debitorul poate iniția o cerere de modificare în temeiul convenției, iar autoritatea centrală din statul B va transmite cererea statului A. Autoritatea centrală din statul A va transmite, la rândul său, cererea către o autoritate competentă din statul A, pentru examinare, iar cererea va fi soluționată în conformitate cu legislația din statul A.
770. Dacă este pronunțată o hotărâre modificată, autoritatea centrală din statul A va furniza o copie a hotărârii modificate statului B. În funcție de legislația statului B, modificarea hotărârii efectuată în statul A va trebui să fie recunoscută în statul B înainte de a putea modifica efectiv hotărârea recunoscută anterior. Acest lucru nu este necesar întotdeauna, întrucât în unele state hotărârea modificată este considerată o simplă prelungire a hotărârii inițiale. În conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (a), în multe state, există o bună practică ca autoritatea centrală să acorde asistență în cadrul procedurii de recunoaștere în statul în care debitorul își are reședința. În caz contrar, debitorul va trebui să utilizeze procedurile interne disponibile în statul său pentru a obține recunoașterea hotărârii.
771. Procedurile descrise mai jos în prezentul capitol se aplică cererii de modificare.

b) Opțiunea 2 – adresarea unei cereri directe autorității competente din statul A

772. Debitorul poate să aleagă întotdeauna să se întoarcă în statul A pentru a adresa o cerere directă de modificare autorității competente din statul A. Cererea va fi soluționată în conformitate cu dreptul intern din statul A.

¹⁴⁹ De reținut că, în conformitate cu articolul 17, debitorul nu va avea dreptul la asistență juridică gratuită pentru cerere.

773. În majoritatea cazurilor, debitorul va trebui ulterior să obțină recunoașterea hotărârii modificate în statul B, în care are loc executarea, pentru a limita sau a modifica executarea hotărârii inițiale. Cererea de recunoaștere poate fi depusă fie în temeiul dreptului intern (dacă statul B permite acest lucru), fie în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a), pentru a obține recunoașterea hotărârii modificate în statul B, în vederea limitării executării hotărârii anterioare recunoscute. În ceea ce privește procedura pentru recunoașterea în statul în care debitorul își are reședința, în multe state există o bună practică ca autoritatea centrală să acorde asistență în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a). În caz contrar, debitorul va trebui să utilizeze procedurile interne disponibile în statul său pentru a obține recunoașterea hotărârii. Procedurile pentru cererea de recunoaștere și executare sunt discutate în capitolele 4 și 5.

c) Opțiunea 3 – adresarea unei cereri directe autorității competente din statul B

774. Având în vedere dispozițiile de la articolul 18, această opțiune nu este posibilă decât în foarte puține state, cu excepția circumstanțelor excepționale. Opțiunea nu este posibilă în cazul în care cererea se referă la obligații de întreținere pentru un copil.
775. De exemplu, debitorul poate să depună o cerere directă de modificare în statul B, în cazul în care cele două părți se înțeleg asupra faptului că soluționarea cererii ar fi mai rapidă în statul B, întrucât acesta are posibilitatea de a determina mai repede veniturile debitorului și capacitatea acestuia de a plăti pensia de întreținere pentru (fostul) sot/(fosta) soție. În acest caz, părțile sunt de acord ca procedura să se deruleze în statul B. Cererea directă a debitorului va fi soluționată în totalitate în conformitate cu dreptul intern al statului B (dacă acesta o permite), modalitățile de notificare a creditorului intrând, de asemenea, sub incidența dreptului intern al statului respectiv.
776. Aceste situații sunt recunoscute în excepțiile prevăzute la articolul 18 din convenție, care permit efectuarea modificărilor într-un alt stat decât statul de origine numai în următoarele circumstanțe:
- atunci când competența statului a făcut obiectul unui acord în scris între părți (cu excepția cazului obligațiilor de întreținere pentru un copil),
 - atunci când creditorul se supune competenței autorității din celălalt stat contractant,
 - atunci când autoritatea competentă din statul de origine nu poate sau refuză să modifice hotărârea și
 - atunci când statul nu poate să recunoască sau să declare executorie hotărârea inițială pronunțată în statul de origine.

B. Exemplul 2: creditorul a părăsit statul de origine, debitorul își are încă reședința în statul respectiv

Situația de fapt:

777. Hotărârea în materie de întreținere a fost pronunțată în statul A. Creditorul s-a mutat în statul B. Debitorul a rămas în statul A. Hotărârea este executată în statul A. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.

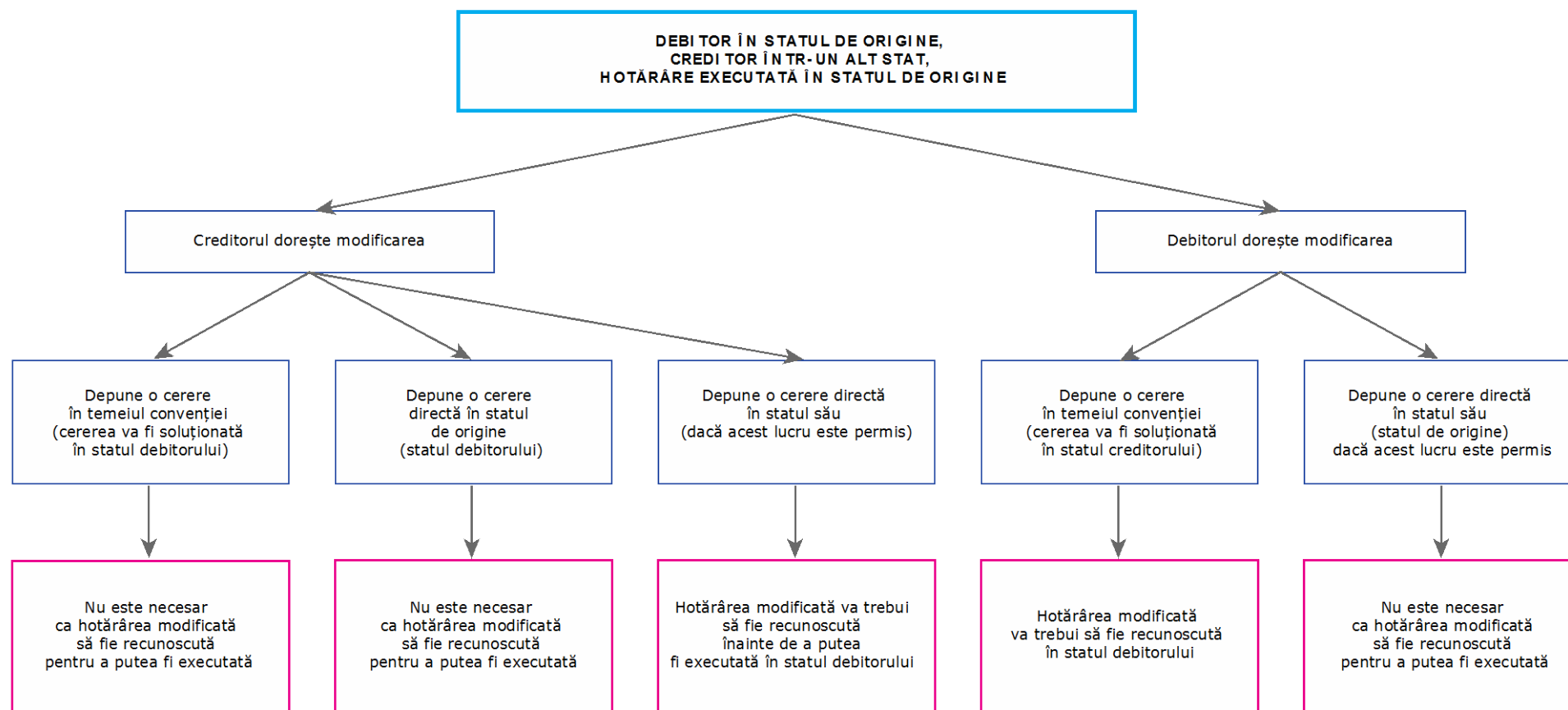

Figura 29: Cereri de modificare atunci când debitorul își are reședința în statul de origine

1. **Creditorul dorește modificarea**

a) **Opțiunea 1 – depunerea unei cereri în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (e) din convenție**

778. În cazul în care creditorul nu dorește să se întoarcă în statul A pentru a depune cererea, acesta poate depune o cerere de modificare în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (e) din convenție. Autoritatea centrală din statul B va transmite cererea autorității centrale din statul A. Autoritatea centrală o va transmite, la rândul său, autorității competente spre soluționare. Cererea va fi soluționată în conformitate cu legislația din statul A, iar hotărârea modificată care va rezulta va putea fi executată în statul A.
779. În majoritatea cazurilor nu este necesară recunoașterea hotărârii modificate în statul B (în care creditorul își are reședința) sau într-un alt stat, cu excepția cazului în care debitorul are bunuri sau venituri în statele respective. Cu toate acestea, în cazul în care recunoașterea este necesară în altă parte, creditorul poate utiliza procedurile enunțate la capitolele 4 și 5.
780. Procedurile descrise mai jos în prezentul capitol se aplică cererii de modificare formulate de creditor în această situație.

b) **Opțiunea 2 – adresarea unei cereri directe autorității competente din statul A**

781. Creditorul are întotdeauna posibilitatea să se întoarcă în statul A și să introducă o cerere directă de modificare în statul care a pronunțat hotărârea inițială. Nu este necesară recunoașterea hotărârii modificate pentru executarea acesteia în statul A; este suficient ca aceasta să fie transmisă autorității competente pentru executare și va fi executată la fel ca hotărârea inițială. Procedura de modificare va fi reglementată în întregime de dreptul intern al statului A.
782. Dacă hotărârea modificată trebuie să fie executată în statul B sau într-un alt stat deoarece debitorul are bunuri sau venituri în statul B sau într-un alt stat contractant, creditorul va trebui să depună o cerere de recunoaștere în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (a) pentru ca hotărârea modificată să fie recunoscută în statul respectiv, cu excepția cazului în care dreptul intern al acelui stat permite soluționarea cererii ca o prelungire a hotărârii inițiale și, prin urmare, recunoașterea nu este necesară.

c) **Opțiunea 3 – adresarea unei cereri directe autorității competente din statul B**

783. Dacă dreptul intern al statului B permite acest lucru, creditorul poate adresa o cerere directă autorității competente din statul B (în care își are reședința) pentru a obține o hotărâre modificată. Debitorul va fi notificat sau înștiințat în conformitate cu legislația statului B¹⁵⁰.
784. Cu toate acestea, înainte de a alege această opțiune, creditorul trebuie să știe că recunoașterea hotărârii modificate poate fi problematică dacă aceasta trebuie să fie recunoscută înainte de a putea fi executată într-un stat care a formulat o rezervă în temeiul convenției prin care exclude reședința creditorului ca temei pentru recunoașterea și executarea unei hotărâri (a se vedea capitolul 5)¹⁵¹.

¹⁵⁰ A se vedea capitolul 3.

¹⁵¹ În cazul în care un stat a formulat o astfel de rezervă, trebuie găsit un alt temei pentru recunoașterea și executarea hotărârii. Articolul 20 stabilește temeiurile alternative pentru recunoaștere și executare.

785. Prin urmare, creditorul ar putea dori să stabilească dacă hotărârea este susceptibilă a fi recunoscută în statul A, unde debitorul își are reședința, întrucât, în cele mai multe cazuri, hotărârea modificată trebuie să fie recunoscută înainte de a putea fi executată în statul A. În acest caz, ar fi de preferat ca un creditor să formuleze o cerere de modificare în temeiul articolului 10 din convenție, astfel cum a fost descris mai sus.
786. În sfârșit, în cazul în care modificarea solicitată de creditor în acest scenariu include o modificare a unor restanțe la întreținere neplătite, creditorul ar trebui să fie conștient de faptul că o hotărâre pronunțată în statul B nu va fi acceptată obligatoriu de autoritatea competentă din statul A. În această situație, ar trebui să fie consultat profilul de țară al ambelor state pentru a stabili dacă hotărârea modificată va fi acceptată.

2. Debitorul dorește modificarea

a) Opțiunea 1 – depunerea unei cereri în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (c) din convenție

787. Debitorul are opțiunea de a recurge la articolul 10 alineatul (2) litera (c) din convenție pentru a obține modificarea hotărârii în statul B, în care creditorul își are reședința¹⁵². Debitorul poate depune o cerere în statul A, iar cererea va fi transmisă de către autoritatea centrală din statul A autorității centrale din statul B. Procedurile de modificare vor avea loc în statul B, în conformitate cu dreptul intern al statului B.
788. Dacă hotărârea este modificată în statul B, în timp ce hotărârea inițială este executată în statul A, în majoritatea statelor va fi necesar ca hotărârea modificată să fie recunoscută în statul A pentru a putea fi executată (și are prioritate față de hotărârea anterioară). Recunoașterea poate fi solicitată atât de debitor, cât și de creditor. În cazul în care creditorul este cel care solicită recunoașterea hotărârii modificate, se aplică procedurile prezentate în capitolele 4 și 5 pentru recunoaștere și executare. Dacă debitorul este cel care solicită recunoașterea, în multe state există o bună practică ca autoritatea centrală să acorde asistență în cadrul procedurii în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a), întrucât aceasta este ultima etapă a cererii de modificare¹⁵³.

b) Opțiunea 2 – adresarea unei cereri directe autorității competente din statul A

789. Dacă debitorul dorește să modifice hotărârea, acesta poate avea posibilitatea de a adresa o cerere directă autorității competente din statul A, în care își are reședința. Statul A este statul de origine și, în unele cazuri, poate să modifice propria sa hotărâre. Dacă cererea este autorizată¹⁵⁴, procedurile vor fi reglementate de dreptul intern al statului A. Creditorul va fi notificat sau înștiințat, în conformitate cu legislația din statul A.¹⁵⁵ Hotărârea rezultată va putea fi executată în statul A, fără a fi necesară recunoașterea acesteia sau efectuarea altor demersuri. Cu toate acestea, dacă hotărârea este modificată, autoritatea centrală din statul A va trebui să informeze autoritatea centrală din statul B, în care își are reședința creditorul, pentru ca aceasta să își poată actualiza registrele.

¹⁵² Sub rezerva normelor de competență aplicabile în statul B.

¹⁵³ Strict vorbind, domeniul de aplicare al convenției nu acoperă o cerere cu privire la servicii, adresată de un solicitant autorității sale centrale în cadrul unei cereri introduse în statul respectiv.

¹⁵⁴ În unele state, legea impune ca cererea să fie introdusă în statul în care creditorul își are reședința. În alte state, este posibil să nu existe nicio competență (sau autoritate) pentru a pronunța o hotărâre obligatorie împotriva unei părți din afara statului.

¹⁵⁵ A se vedea capitolul 3.

790. Probabil nu va fi necesar ca hotărârea rezultată din statul A să fie recunoscută și executată în statul B, în care își are reședința creditorul, cu excepția cazului în care debitorul are, de asemenea, bunuri sau venituri în statul B. În cazul în care creditorul dorește ca hotărârea modificată să fie recunoscută și executată în statul B, aceasta ar trebui să se realizeze fără mari dificultăți, întrucât hotărârea modificată a fost pronunțată de aceeași autoritate care a pronunțat hotărârea inițial și, în majoritatea statelor, hotărârea modificată va fi tratată ca o prelungire a hotărârii inițiale și va putea fi recunoscută pe această bază.
791. Cu toate acestea, având în vedere limitele care pot fi prevăzute în dreptul intern atunci când o cerere directă de modificare este soluționată în statul A, în multe cazuri, debitorul poate dori să facă apel la procedurile convenției pentru a modifica hotărârea în statul B.

C. *Exemplul 3: atât creditorul, cât și debitorul au părăsit statul de origine și își au reședința în state diferite*

792. Hotărârea în materie de întreținere a fost pronunțată în statul A. Creditorul s-a mutat în statul B. Debitorul își are reședința, în prezent, în statul C. Hotărârea a fost recunoscută în statul C și este executată în statul C. Toate cele trei state sunt părți la convenție.

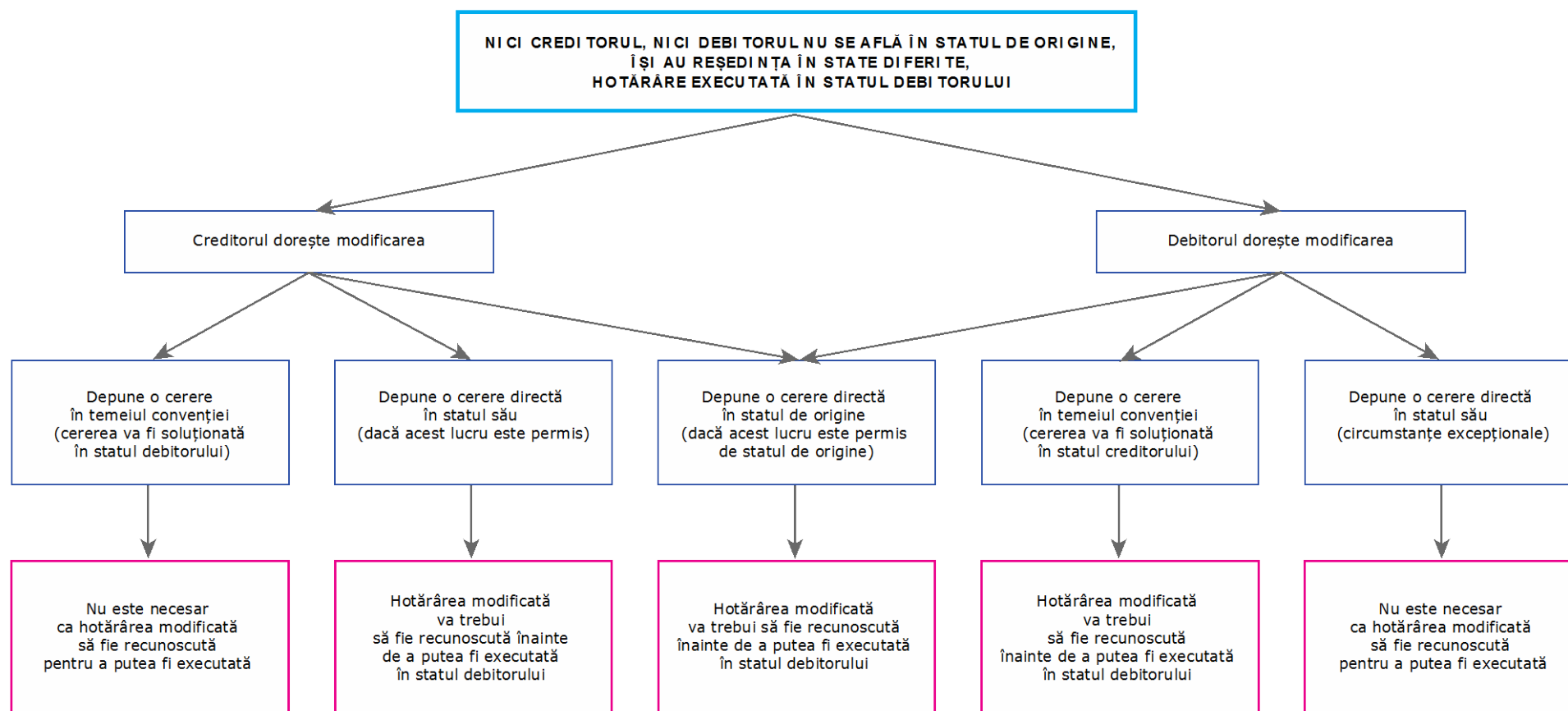

Figura 30: Cereri de modificare atunci când ambele părți au părăsit statul de origine și trăiesc în state diferite

1. **Creditorul dorește modificarea**

a) **Opțiunea 1 – depunerea unei cereri de modificare în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (f) din convenție**

793. Creditorul poate depune o cerere de modificare în statul B (în care își are reședința) în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (f) din convenție¹⁵⁶. Autoritatea centrală din statul B va transmite cererea autorității centrale din statul C, în care își are reședința debitorul. Autoritatea centrală va transmite, la rândul său, cererea autorității competente din statul C, iar modificarea va avea loc în statul C.
794. De remarcat că în convenție nu se impune ca hotărârea din statul A să fie recunoscută în statul B pentru ca o cerere de modificare să fie depusă în statul B sau audiată în statul C. Convenția nu impune nici ca hotărârea care trebuie modificată să provină dintr-un stat contractant¹⁵⁷. Aceasta trebuie să fie o hotărâre care se circumscrie domeniului de aplicare al convenției (a se vedea capitolul 3). Cu toate acestea, modificarea efectivă a hotărârii va depinde de legislația națională din statul C și de faptul dacă hotărârea face parte dintr-o categorie care poate fi modificată în temeiul legislației respective.
795. Dacă este pronunțată o hotărâre modificată în cadrul acestei proceduri, statul C devine „noul” stat de origine. Hotărârea de modificare pronunțată în statul C nu trebuie să fie recunoscută în statul C deoarece va fi executată în statul în care a fost pronunțată.
796. Niciun alt demers nu este necesar, cu excepția cazului în care debitorul are bunuri sau venituri în statul B (în care creditorul își are reședința) sau într-un alt stat, chiar dacă este recomandat să se informeze celălalt stat cu privire la modificare.

b) **Opțiunea 2 – adresarea unei cereri directe autorității competente din statul B**

797. Dacă dreptul intern din statul B permite acest lucru, creditorul poate adresa o cerere directă unei autorități competente din statul B, în care își are reședința, pentru a obține o modificare a hotărârii pronunțate inițial în statul A. Legislația din statul B va stabili modalitățile prin care debitorul/pârâtul va fi notificat sau înștiințat în statul C¹⁵⁸.
798. Cu toate acestea, observațiile de la exemplul precedent cu privire la cererile directe depuse de creditori în statul lor de reședință se pot aplica, de asemenea, în acest caz. În cazul în care creditorul alege această opțiune, hotărârea modificată pronunțată în statul B va trebui să fie recunoscută în statul C, în care își are reședința debitorul, pentru a putea fi executată în statul C. Creditorul va trebui să formuleze o cerere de recunoaștere și executare în temeiul convenției, utilizând procedurile descrise în capitolul 4 sau să adreseze o cerere directă de recunoaștere autorității competente din statul C. Dacă statul C a formulat o rezervă prin care exclude competența întemeiată pe creditor ca temei pentru recunoaștere și executare, debitorul/pârâtul va putea contesta recunoașterea și va trebui invocat un alt temei pentru recunoaștere și executare.

¹⁵⁶ Sub rezerva normelor de competență aplicabile în statul B.

¹⁵⁷ Raportul explicativ, punctul 262.

¹⁵⁸ A se vedea capitolul 3.

2. **Debitorul dorește modificarea**

a) **Opțiunea 1 – depunerea unei cereri în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (c) din convenție**

799. Debitorul poate depune o cerere de modificare în temeiul convenției [articolul 10 alineatul (2) litera (c)] prin intermediul autorității centrale din statul C. Aceasta va transmite cererea autorității centrale din statul B. Autoritatea centrală din statul B va transmite, la rândul său, cererea autorității competente din statul B, unde va fi soluționată în conformitate cu dreptul intern din statul B.
800. Dacă hotărârea este modificată, statul B devine „noul” stat de origine. Hotărârea de modificare va trebui să fie recunoscută în statul C pentru a putea fi executată. Pentru aceasta, debitorul va trebui să formuleze o cerere în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a). Recunoașterea nu ar trebui să pună probleme deosebite, întrucât debitorul a introdus cererea care a condus la pronunțarea hotărârii. În unele state, recunoașterea nu va fi necesară deoarece hotărârea modificată va fi tratată, în temeiul dreptului intern, ca o prelungire a primei hotărâri, deja recunoscute. Procedurile prezentate în capitolele 4 și 5 se aplică cererii de recunoaștere și executare.
801. Dacă debitorul trebuie să solicite recunoașterea, există o bună practică ca autoritatea centrală din statul său să îi acorde asistență în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a), întrucât aceasta este ultima etapă a cererii de modificare. În unele state, debitorul va trebui să recurgă la alte proceduri interne pentru a obține recunoașterea hotărârii, în scopul de a limita sau a suspenda executarea hotărârii originale. În sfârșit, în unele state, debitorul nu va recurge la procedura de recunoaștere, ci va invoca hotărârea modificată ca mijloc de apărare sau pentru a se opune executării hotărârii anterioare.

b) **Opțiunea 2 – adresarea unei cereri directe autorității competente din statul C**

802. În unele state, debitorul poate fi autorizat să adreseze o cerere directă autorității competente din statul C, în care își are reședința. În majoritatea statelor, acest lucru nu este permis, cu excepția circumstanțelor excepționale indicate mai jos. Legislația statului C va determina modalitățile de notificare sau înștiințare a creditorului¹⁵⁹.
803. Hotărârea modificată rezultată nu va trebui să fie recunoscută în statul C, întrucât hotărârea modificată va fi o hotărâre internă. Cu toate acestea, dacă debitorul are bunuri sau venituri într-un alt stat, hotărârea nu va putea fi executată în statul respectiv decât după ce va fi recunoscută.
804. În acest scenariu, motivul cel mai probabil care conduce la inițierea unei proceduri în statul C este imposibilitatea de a modifica hotărârea existentă în statul B, în care își are reședința creditorul sau în statul de origine. În acest caz, statul C ar putea, fără îndoială, să modifice hotărârea sau să pronunțe o hotărâre nouă privind obligațiile de întreținere.
805. Dacă acești factori nu sunt prezenți, este preferabil ca debitorul să utilizeze articolul 10 din convenție pentru ca cererea de modificare să fie transmisă și soluționată în statul B, în care își are reședința creditorul.

¹⁵⁹

A se vedea capitolul 3.

3. Întoarcerea în statul de origine pentru modificare

806. Deși această situație este rară, atunci când nici creditorul, nici debitorul nu își au reședința în statul de origine, se poate întâmpla ca una sau cealaltă dintre părți să depună o cerere de modificare în statul de origine, fie în temeiul articolului 10 din convenție, fie adresând o cerere directă statului respectiv.
807. Dreptul intern din statul de origine este cel care determină dacă această posibilitate este sau nu permisă într-o situație dată. În numeroase state, o astfel de procedură nu este posibilă, întrucât autoritatea administrativă sau judiciară probabil nu ar primi cererea sau cererea directă atunci când nici creditorul, nici debitorul nu au nicio legătură cu statul respectiv.
808. Cu toate acestea, dacă cererea sau cererea directă este totuși primită, observațiile prezentate anterior în fiecare dintre scenariile s-ar aplica, de asemenea, hotărârii modificate care ar putea rezulta dintr-o astfel de cerere sau cerere directă. Dacă hotărârea trebuie executată într-un alt stat, aceasta va trebui să fie recunoscută înainte să poată începe executarea.
809. Cu excepția cazului în care există un motiv imperios pentru întoarcerea în statul de origine, întotdeauna va fi mai practic să se depună cererea sau cererea directă de modificare într-un stat în care își are reședința una dintre părți. Aspecte cum ar fi determinarea veniturilor în vederea stabilirii obligațiilor de întreținere și a capacității de plată sunt soluționate mai ușor atunci când una dintre părți este în măsură să prezinte informațiile respective în mod direct.

D. *Exemplul 4: ambele părți au părăsit statul de origine și își au reședința în același stat*

810. Ultimul scenariu este cel în care cele două părți au părăsit statul de origine (statul A), dar în prezent locuiesc amândouă în același stat (statul B).

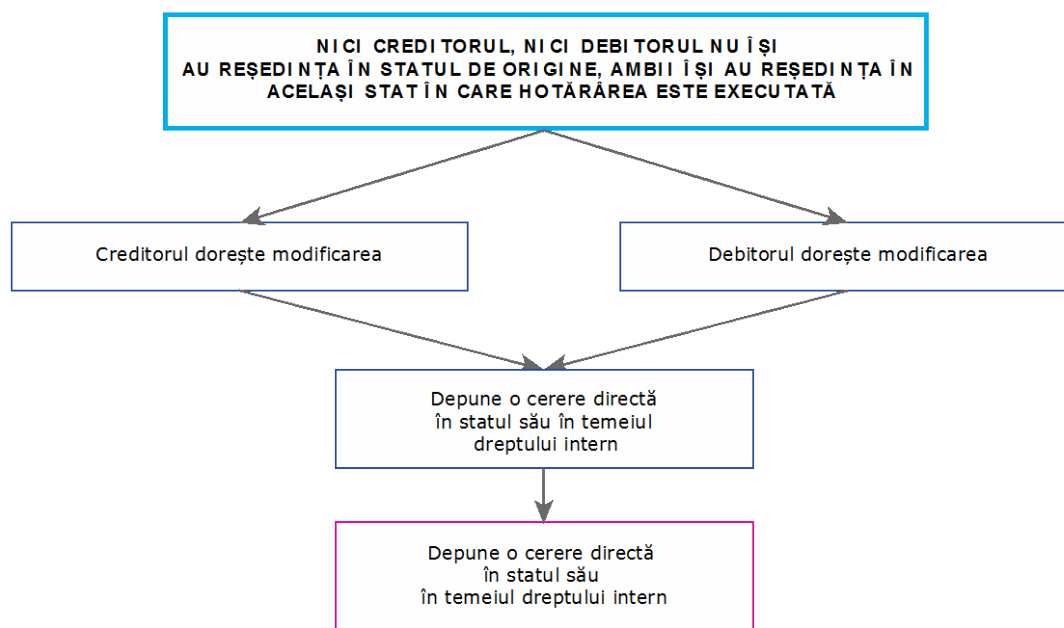

Figura 31: Cerere directă de modificare atunci când ambele părți au părăsit statul de origine și locuiesc în același stat

811. Părțile au două opțiuni. Creditorul sau debitorul poate adresa o cerere directă de modificare a hotărârii autorității competente din statul în care acesta își are reședința în prezent. Cazul va intra, în întregime, sub incidența dreptului intern al statului B. Convenția nu se aplică în cazul unei astfel de cereri de modificare.
812. Cea de-a doua opțiune este ca debitorul sau creditorul să se întoarcă în statul de origine pentru a adresa o cerere directă de modificare autorității competente care a pronunțat hotărârea inițială. Dacă este aleasă această opțiune, creditorul sau debitorul trebuie să știe că cererea va fi reglementată în întregime de dreptul intern al statului de origine. Este posibil ca legea să nu permită depunerea unei cereri de modificare atunci când niciuna dintre părți nu își are reședința în statul respectiv sau nu are nicio legătură cu acesta. De asemenea, observațiile formulate mai sus s-ar aplica în ceea ce privește necesitatea de a obține recunoașterea hotărârii modificate, pentru ca aceasta să poată fi executată în statul în care creditorul și debitorul își au reședința actuală.

E. Bune practici în ceea ce privește cererile de modificare

813. Astfel cum s-a arătat în analiza exemplurilor de mai sus, în majoritatea cazurilor, un creditor sau un debitor poate să depună o cerere de modificare a unei hotărâri existente în temeiul convenției. Procedura prevăzută de convenție oferă creditorului și debitorului posibilitatea de a beneficia de asistența autorității centrale în cadrul cererii, garantează că cererea este formulată în mod corespunzător în fața autorității competente din statul solicitat și, deseori, va fi mult mai puțin costisitoare decât o deplasare pentru a depune o cerere directă de modificare în statul în care cealaltă parte își are reședința.
814. Atunci când un creditor sau un debitor are intenția de a adresa o cerere directă de modificare autorității competente din statul său, este recomandat să se determine mai întâi dacă este posibilă o modificare atunci când hotărârea existentă este una străină. De asemenea, creditorul sau debitorul care solicită modificarea trebuie să aibă în vedere măsurile care trebuie luate după modificare, pentru a asigura că hotărârea modificată poate fi recunoscută, dacă acest lucru este necesar pentru a extinde sau a limita executarea.
815. Este important de reținut că, în unele state, procedurile în temeiul convenției care impun autorității centrale sau autorității competente să acorde asistență debitorilor în ceea ce privește modificările se îndepărtează considerabil de practicile obișnuite. Statele respective pot fi mult mai obișnuite să acorde asistență creditorilor în ceea ce privește cererile și cererile directe.
816. În astfel de situații, este important ca responsabilii de dosare să rețină că rolul responsabilului de dosare din cadrul unei autorități centrale sau al unei autorități competente este de a acorda asistență solicitanților, indiferent dacă aceștia sunt creditori sau debitori. Responsabilii de dosare exercită funcțiile atribuite de convenție autorității centrale sau autorității competente.
817. Asistența acordată debitorilor în cadrul cererilor sau cererilor directe de modificare reprezintă un ajutor acordat, în ultimă instanță, familiei și copiilor, întrucât aceasta garantează că hotărârile în materie de întreținere sunt în conformitate cu capacitatea debitorului de a susține creditorul și copiii și că familiile și copiii primesc întreținerea la care au dreptul.

818. În sfârșit, responsabilii de dosare trebuie să rețină că, atunci când acordă asistență solicitanților, aceștia furnizează serviciile solicitate de convenție și nu reprezintă pe nimeni și nu acționează în numele nimănui¹⁶⁰.

III. Materiale suplimentare

A. Articole relevante din convenție

Articolul 10 alineatul (1) literele (e) și (f), și articolul 10 alineatul (2) literele (b) și (c)

Articolul 11

Articolul 12

Articolul 18

Articolul 22

B. Secțiuni conexe din manual

A se vedea capitolul 2 – Explicarea termenilor

A se vedea capitolul 5 — Primirea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

A se vedea capitolul 12 – Proceduri aplicabile pentru cererile de modificare trimise și primite

¹⁶⁰ Acest lucru nu împiedică însă autoritatea centrală a statului solicitat să ceară solicitantului o procură în cazul în care acționează în numele acestuia în cadrul unei proceduri judiciare sau în fața altor autorități sau dacă procura este necesară pentru a desemna un reprezentant care să acționeze în acest scop (articolul 42).

Capitolul 12

Proceduri aplicabile pentru cererile de modificare trimise și primite

819. Prezentul capitol tratează procedurile aplicabile cererilor trimise și primite de modificare a hotărârilor în materie de întreținere. Contextul general al cererilor de modificare și analiza detaliată a opțiunilor posibile în fiecare scenariu sunt prezentate la capitolul 11. Dacă aveți nevoie de informații suplimentare cu privire la cererile de modificare, consultați mai întâi capitolul 11.
820. Partea I a prezentului capitol abordează procedurile aplicabile cererilor de modificare trimise. Partea II abordează procedurile pentru cererile de modificare primite. La sfârșitul capitolului, se regăsește o listă a documentelor suplimentare și a formularelor conexe, precum și o serie de răspunsuri la întrebări frecvente referitoare la cererile de modificare.

Partea I

Proceduri pentru cererile de modificare trimise

I. Prezentare generală

A. Rolul autorității centrale

821. Exemplele prezentate la capitolul 11 ilustrează multiplele aspecte care determină posibilitatea sau obligația ca o cerere de modificare să fie formulată în temeiul convenției. Având în vedere că este vorba despre un domeniu în care procedurile prevăzute pentru cazurile internaționale privind obținerea pensiei de întreținere pot fi destul de neclare pentru solicitanți, prezentul manual recomandă ca autoritatea centrală din statul solicitant, în care este introdusă cererea, să efectueze o evaluare preliminară a probabilității de recunoaștere și executare a hotărârii modificate. Aceasta va permite solicitantului și statului solicitat să nu piardă timp și resurse cu cereri susceptibile a conduce la hotărâri care nu vor putea fi recunoscute sau executate.
822. De asemenea, anticipând evenimentele care vor urma după pronunțarea hotărârii modificate, autoritatea centrală din statul solicitant se poate asigura că solicitantul este pregătit să ia toate celelalte măsuri, cum ar fi recunoașterea, care s-ar putea dovedi necesare.
823. Trebuie reținut că, în cazul în care nici statul solicitant, nici statul solicitat nu a extins domeniul de aplicare al capitolelor II și III la obligațiile de întreținere între (foști) soți (a se vedea capitolul 3), solicitantul nu poate apela la autoritatea centrală pentru a depune o cerere de modificare a unei hotărâri care se referă numai la obligațiile de întreținere între (foști) soți. Solicitantul va trebui să adreseze o cerere directă autorității competente a statului solicitat pentru modificarea hotărârii.

B. Procedură – diagramă

824. Autoritatea centrală a statului solicitat este responsabilă să reunească informațiile și documentele, inclusiv formularul de cerere, și să trimită dosarul statului solicitat. Conținutul dosarului și documentele care trebuie incluse sunt stabilite de dispozițiile articolului 11, cerințele statului solicitat, indicate în profilul de țară, și elementele necesare pentru a justifica modificarea.
825. Diagrama de la pagina următoare prezintă măsurile care trebuie luate pentru a constitui un dosar de cerere de modificare care urmează a fi trimis.

*Căutați un rezumat al procedurilor aplicabile cererilor trimise sau primite? O **listă recapitulativă** este prezentată la sfârșitul primei părți, pentru cererile trimise și la sfârșitul celei de-a doua părți, pentru cererile primite.*

PREGĂTIREA UNEI CERERI DE MODIFICARE A UNEI HOTĂRÂRI ÎN MATERIE DE ÎNTREȚINERE

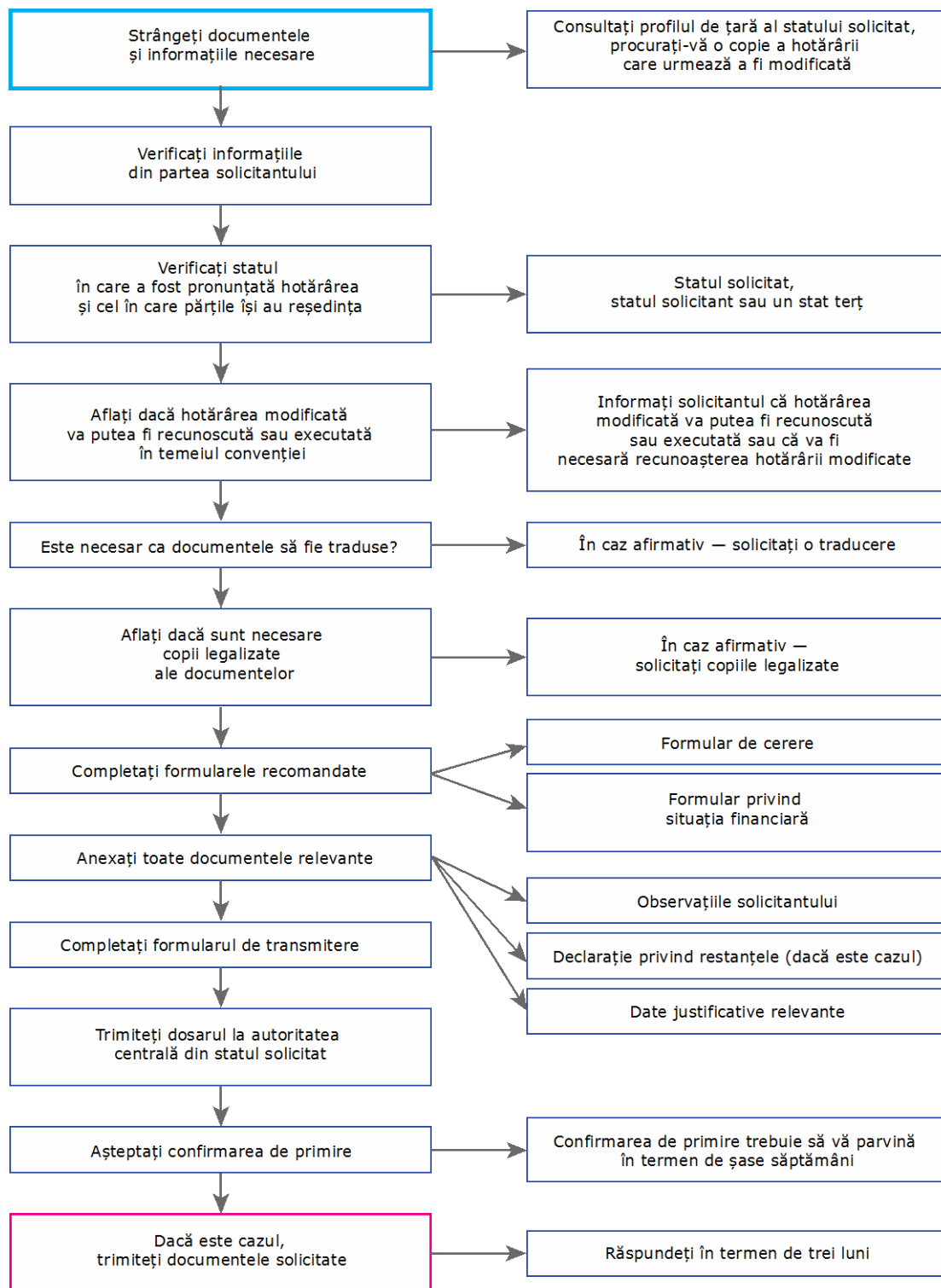

Figura 32: Proceduri pentru completarea și transmiterea cererii de modificare

C. Explicarea procedurilor

Fiecare alineat de mai jos explică măsurile ilustrate în figura 32.

1. Reuniți documentele necesare

826. Veți avea nevoie de profilul de țară al statului în care trimiteți documentele, de o copie a hotărârii în materie de întreținere care trebuie modificată și de formularul de cerere completat de către solicitant.

2. Verificați informațiile din partea solicitantului

827. În funcție de dispozițiile din statul dumneavoastră, solicitantul va completa formularul de cerere sau un alt formular care cuprinde suficiente informații pentru a permite autorității centrale să completeze formularul de cerere. Poate fi important ca solicitantul să poată fi contactat pe parcursul soluționării cererii în statul solicitat, prin urmare, trebuie să vă asigurați că formularul conține suficiente date de contact pentru a permite acest lucru.
828. Vă rugăm să rețineți că prin convenție sunt impuse limite stricte în ceea ce privește divulgarea și confirmarea informațiilor culese sau transmise în temeiul convenției în anumite circumstanțe. Divulgarea sau confirmarea informațiilor nu este permisă atunci când aceasta riscă să periclitizeze sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane [articolul 40 alineatul (1)]. Persoana poate fi un copil, solicitantul, pârâțul sau orice altă persoană. Convenția nu impune nicio limită în acest sens. În astfel de situații, se recomandă utilizarea adresei autorității centrale sau a autorității competente din statul solicitant, însoțită de mențiunea „în atenția” creditorului (a se vedea capitolul 3).

3. Verificați unde a fost pronunțată hotărârea și unde își au reședința părțile

829. În cazul unei cereri din partea debitorului, statul în care a fost pronunțată hotărârea (statul de origine) și faptul dacă un creditor își are sau nu reședința obișnuită în statul respectiv pot determina dacă hotărârea de modificare care rezultă în urma cererii poate fi recunoscută sau executată.

4. Stabiliți dacă va fi necesară recunoașterea sau executarea hotărârii modificate

830. Dacă hotărârea modificată trebuie să fie recunoscută după ce a fost pronunțată sau dacă solicitantul dorește ca aceasta să fie executată de statul solicitat, asigurați-vă că solicitantul este informat cu privire la necesitatea măsurii respective și că documentele transmise statului solicitat reflectă, de asemenea, cererea corespunzătoare.
831. De exemplu – dacă hotărârea modificată pronunțată în statul solicitat trebuie să fie, recunoscută ulterior în statul solicitant (statul dumneavoastră) și o copie certificată a hotărârii este necesară pentru aceasta, este recomandat să solicitați autorității centrale solicitate să anexeze o copie certificată a hotărârii la raportul de monitorizare atunci când soluționarea cererii de modificare este încheiată.

832. De asemenea, poate fi util să se informeze solicitantul cu privire la celelalte opțiuni, inclusiv posibilitatea de a se adresa unei autorități competente a unuia dintre statele contractante implicate, în cazul în care această soluție poate facilita recunoașterea ulterioară a hotărârii. Consultați capitolul 11 pentru mai multe explicații cu privire la opțiunile posibile. În sfârșit, dacă solicitantul este un debitor, poate fi util să vă asigurați că acesta știe că nu are dreptul la asistență juridică gratuită pentru cerere. Acest aspect este analizat în continuare, în prezentul capitol.

5. Trebuie traduse documentele?

833. Verificați profilul de țară. Poate fi necesar să se traducă cererea și hotărârea inițială în limba oficială a statului solicitat¹⁶¹, într-o altă limbă sau în limbile engleză sau franceză. Dacă este solicitată traducerea, verificați dacă este acceptat un rezumat sau un extras al hotărârii (a se vedea explicația de la capitolul 3 partea 2 – Aspecte comune tuturor cererilor). Aceasta poate reduce costurile și complexitatea traducerii.

6. Stabiliți dacă sunt necesare copii certificate ale documentelor

834. Consultați profilul de țară. Acesta va indica dacă statul solicitat solicită copii certificate pentru unele documente. În caz afirmativ, solicitați-le autorității competente din statul dumneavoastră sau cereți solicitantului să obțină copiile necesare.

7. Completați cererea de modificare

835. A se vedea secțiunea următoare pentru instrucțiuni cu privire la modul de completare a formularului recomandat.

8. Anexați toate documentele relevante

836. Secțiunea următoare a prezentului capitol indică documentele suplimentare necesare și explică modul de completare a acestora.

9. Completați formularul de transmitere

837. Acesta este singurul formular obligatoriu pentru o cerere de modificare. Acesta trebuie să menționeze numele reprezentantului autorizat al autorității centrale și trebuie trimis împreună cu documentele. Formularul nu este semnat.

838. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului.

10. Trimiteți dosarul autorității centrale a statului solicitat

839. În cele mai multe cazuri, documentele sunt trimise prin curier poștal autorității centrale din statul solicitat. Utilizați adresa indicată în profilul de țară. Unele state pot accepta transmiterea documentelor pe cale electronică. Consultați profilul de țară al statului solicitat pentru a verifica dacă acest lucru este posibil.

¹⁶¹ Sau a unei unități teritoriale a statului, cum ar fi o provincie sau un teritoriu (articolul 44).

11. Așteptați confirmarea de primire

840. Autoritatea centrală a statului solicitat trebuie să confirme primirea dosarului în termen de șase săptămâni. Confirmarea trebuie efectuată de autoritatea centrală folosind formularul obligatoriu de confirmare de primire. În același timp, autoritatea centrală solicitată va furniza coordonatele persoanei sau serviciului din statul solicitat care trebuie contactat pentru monitorizarea dosarului.

12. Trimiteți eventualele documente suplimentare solicitate

841. Formularul de confirmare de primire poate solicita informații sau documente suplimentare. Furnizați informațiile cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de trei luni. Dacă considerați că aveți nevoie de mai mult de trei luni, asigurați-vă că ați informat autoritatea centrală în această privință, întrucât aceasta poate închide dosarul după trei luni dacă nu a primit niciun răspuns.

Bune practici: Informați cealaltă autoritate centrală cu privire la dificultățile pe care le întâmpinați pentru obținerea informațiilor sau a documentelor solicitate. În caz contrar, aceasta poate închide dosarul dacă nu a primit niciun răspuns în termen de trei luni.

II. Constituirea dosarului

A. Generalități

842. Convenția stabilește conținutul obligatoriu al oricărei cereri de modificare (a se vedea articolele 11 și 12).
843. Această secțiune din manual precizează conținutul dosarului și modul în care trebuie reunite și completate documentele în cazul cererii de modificare a hotărârii. Tabelul de mai jos indică documentele uzuale. De remarcat că numai formularul de cerere și formularul de transmitere sunt necesare. Celelalte formulare sunt incluse, de regulă, în dosar deoarece solicitantul trebuie să își motiveze cererea. De asemenea, este util să se includă o copie a hotărârii pentru care se solicită modificarea, în special în cazul în care aceasta nu a fost pronunțată în statul solicitat și nu a fost recunoscută în statul respectiv.

✓	Formular de cerere
✓	Formular de transmitere
✓	Formular privind situația financiară (dacă hotărârea modificată trebuie să fie executată)
Dacă este cazul	Textul complet sau rezumatul hotărârii
Dacă este cazul	Documente justificative privind schimbarea situației
Dacă este cazul	Concluzii scrise în sprijinul cererii
Dacă este cazul	Traduceri și/sau copii certificate ale documentelor

Figura 33: Documente necesare pentru cererea de modificare

844. Dacă cererea este formulată de un debitor, iar creditorul își are reședința obișnuită în statul de origine, debitorul va trebui să includă, de asemenea, dacă este cazul:
- orice acord scris între părți cu privire la modificarea obligațiilor de întreținere (cu excepția obligațiilor de întreținere pentru copii) care arată că cererea poate fi introdusă în statul solicitat,
 - documente care justifică că respectivul caz poate fi soluționat în statul solicitat deoarece statul de origine nu poate sau refuză să își exercite competența pentru a modifica hotărârea.
845. Documentele respective pot fi solicitate pentru a stabili dacă modificarea este permisă în temeiul excepțiilor prevăzute la articolul 18.

B. Completarea formularului de cerere (modificarea unei hotărâri)

846. Ar trebui utilizat formularul de cerere recomandat (Cerere de modificare a unei hotărâri). Aceasta garantează că informațiile solicitate sunt incluse în fiecare cerere. Cu toate acestea, având în vedere că motivele cererii de modificare pot fi diferite în fiecare caz în parte, alte documente, cum ar fi declarațiile de venit sau dovada înscrierii unui copil într-o instituție de învățământ, pot fi utile într-un caz anume.
847. Atât creditorii, cât și debitorii vor completa același formular (Cerere de modificare a unei hotărâri).
848. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului de cerere recomandat.

C. Completarea documentelor suplimentare

1. Formular privind situația financiară

849. În multe state, cuantumul sau valoarea pensiei de întreținere datorate de către debitor se stabilește în funcție de situația financiară a părinților. Formularul privind situația financiară permite furnizarea acestor informații autorității competente în scopul modificării hotărârii pe această bază.
850. De asemenea, acest document oferă informații suplimentare pentru a localiza pârâțul în scopul de a-l înștiința cu privire la cerere și va facilita executarea hotărârii modificate, dacă se solicită acest lucru.
851. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului.

2. Textul integral al hotărârii

852. Cu excepția cazurilor menționate mai jos, o copie a textului integral al hotărârii în materie de întreținere trebuie inclusă la dosar.
853. Deși dispozițiile convenției care reglementează cererile de copii certificate [articolul 25 alineatul (3)] nu se aplică decât cererilor de recunoaștere și executare, se recomandă adoptarea aceluiași demers pentru cererile de modificare. În unele cazuri, statul solicitat nu este în posesia unei copii a hotărârii care trebuie modificată și aceasta va putea fi solicitată în cadrul procedurii de modificare. În general, o copie simplă a hotărârii eliberată de autoritatea judiciară sau administrativă care a pronunțat hotărârea inițială ar trebui să fie suficientă.

a) Cu excepția cazului în care statul a declarat că va accepta un rezumat sau un extras

854. Un stat poate declara că acceptă un extras sau un rezumat al hotărârii în locul textului integral. În unele cazuri, dispozițiile unei hotărâri în materie de întreținere reprezintă doar o mică parte a textului integral al hotărârii și este posibil ca un stat să nu dorească să suporte costurile traducerii textului integral în cazul în care sunt necesare numai dispozițiile privind obligațiile de întreținere. Profilul de țară al statului care primește dosarul va indica dacă este acceptat un rezumat sau un extras al textului.
855. În cazul în care se acceptă un rezumat, utilizați formularul recomandat (Rezumatul hotărârii).

b) Este solicitată o copie certificată a hotărârii?

856. Profilul de țară trebuie consultat în toate cazurile, întrucât acesta poate indica dacă se solicită o copie certificată a hotărârii pentru fiecare cerere. În cazul în care nu se solicită sistematic o copie certificată, o copie simplă este suficientă; cu toate acestea, este posibil ca statul solicitat să ceară ulterior o copie a hotărârii certificată de către autoritatea competentă pentru un caz anume.

3. Asistența juridică

857. Dacă cererea de modificare este introdusă de creditor, acesta are dreptul la asistență juridică gratuită în statul solicitat (în situația în care lipsa procedurii simplificate face necesară asistența), cu condiția ca cererea să se refere la obligații de întreținere pentru un copil și să nu fie în mod evident neîntemeiată¹⁶².
858. Dacă cererea formulată de un creditor nu se referă la obligații de întreținere pentru un copil, statul solicitat nu va furniza în mod automat servicii juridice gratuite pentru cererea de modificare. Este posibil ca asistența să nu fie furnizată decât după o **evaluare a mijloacelor de întreținere** ale creditorului sau a **temeiului cererii**. Dacă se efectuează o **evaluare a mijloacelor de întreținere**, informațiile furnizate în formularul privind situația financiară vor fi utile deoarece vor stabili dreptul solicitantului la asistență juridică în statul solicitant sau în statul de origine.
- Evaluarea mijloacelor de întreținere** analizează, în general, venitul și bunurile solicitantului sau alte elemente privind situația financiară, care pot influența capacitatea solicitantului de a plăti asistența juridică.*
- Evaluarea temeiului cererii** analizează, în general, temeiul sau probabilitatea de reușită a cererii, luând în considerare aspecte precum temeiul juridic al cererii și dacă faptele în cauză sunt susceptibile să conducă la un rezultat favorabil.*
859. În situațiile în care procedurile simplificate nu sunt disponibile, iar debitorul solicită asistență juridică, acesta nu are dreptul în mod automat la asistență juridică gratuită, chiar dacă cererea se referă la obligații de întreținere pentru un copil¹⁶³. În unele state, asistența juridică gratuită nu poate fi furnizată decât dacă, după evaluarea mijloacelor de întreținere și a temeiului cererii debitorului, se dovedește că acesta îndeplinește condițiile necesare. Profilul de țară al statului solicitat indică măsura și condițiile în care asistența juridică este disponibilă pentru debitori pe teritoriul său. Informațiile cuprinse în formularul privind situația financiară vor sprijini statul solicitat să adopte o hotărâre cu privire la dreptul debitorului la asistență.

¹⁶² Sau ca statul să efectueze o evaluare a mijloacelor de întreținere ale copilului. A se vedea explicațiile cu privire la asistența juridică de la capitolul 3.

¹⁶³ A se vedea Raportul explicativ, punctul 266.

860. Având în vedere că statele furnizează destul de rar asistență juridică gratuită pentru un debitor care formulează o cerere de modificare, consultați profilul de țară și informați debitorul dacă va fi necesară asistența juridică și dacă are șanse să poată beneficia de o astfel de asistență în statul solicitat.

4. Alte documente

861. Alte informații care pot fi anexate cererii sunt documentele justificative pentru orice schimbare de situație și concluziile scrise în sprijinul cererii de modificare. Nu există formulare recomandate pentru astfel de informații, iar ceea ce este util sau necesar depinde de circumstanțele specifice cazului și de motivele pe care este solicitată modificarea. Cu toate acestea, o parte din informațiile respective pot fi incluse în formularul privind situația financiară.
862. De asemenea, dacă verificarea preliminară a arătat că hotărârea modificată pronunțată de statul solicitat va trebui recunoscută ulterior în statul dumneavoastră, atașați o cerere pentru obținerea unei copii certificate a hotărârii (dacă statul dumneavoastră cere acest lucru), precum și o hotărâre de încuviințare a executării și o dovadă a notificării, dacă este cazul. Consultați capitolele 4 și 5 din prezentul manual dacă nu sunteți sigur ce documente sunt necesare.

5. Completați formularul de transmitere

863. Formularul de transmitere constituie o modalitate standard și uniformă de trimitere a cererilor între statele contractante. Acesta confirmă că dosarul conține documentele și informațiile necesare și indică autorității centrale tipul de cerere pe care o primește.
864. Formularul de transmitere este un formular obligatoriu. Acesta trebuie să însoțească fiecare cerere care este inițiată în temeiul convenției.
865. A se vedea capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la completarea formularului.

III. Listă recapitulativă – cereri de modificare trimise

	Procedură	Referință manual
1	Verificați documentele trimise de solicitant	I(C)(2)
2	Determinați dacă hotărârea modificată va trebui să fie recunoscută	I(C)(4)
3	Stabiliți ce documente sunt necesare	I(C)(5) și (6)
4	Completați documentele	II(C) și capitolul 15
5	Trimiteți dosarul autorității centrale a statului solicitat	I(C)(10)

Partea II

Proceduri aplicabile cererilor de modificare primite

I. Prezentare generală

866. Această parte prezintă procedurile care trebuie aplicate de către statul solicitat la primirea unei cereri de modificare.
867. Responsabilii de dosare care nu sunt familiarizați cu cererile de modificare vor putea consulta capitolul 11 pentru a înțelege mai bine temeiurile care stau la baza cererilor de modificare.

II. Proceduri

868. Soluționarea cererilor primite de modificare a unei hotărâri este relativ simplă. Etapele sunt ilustrate în diagrama următoare.

PRIMIREA UNEI CERERI DE MODIFICARE

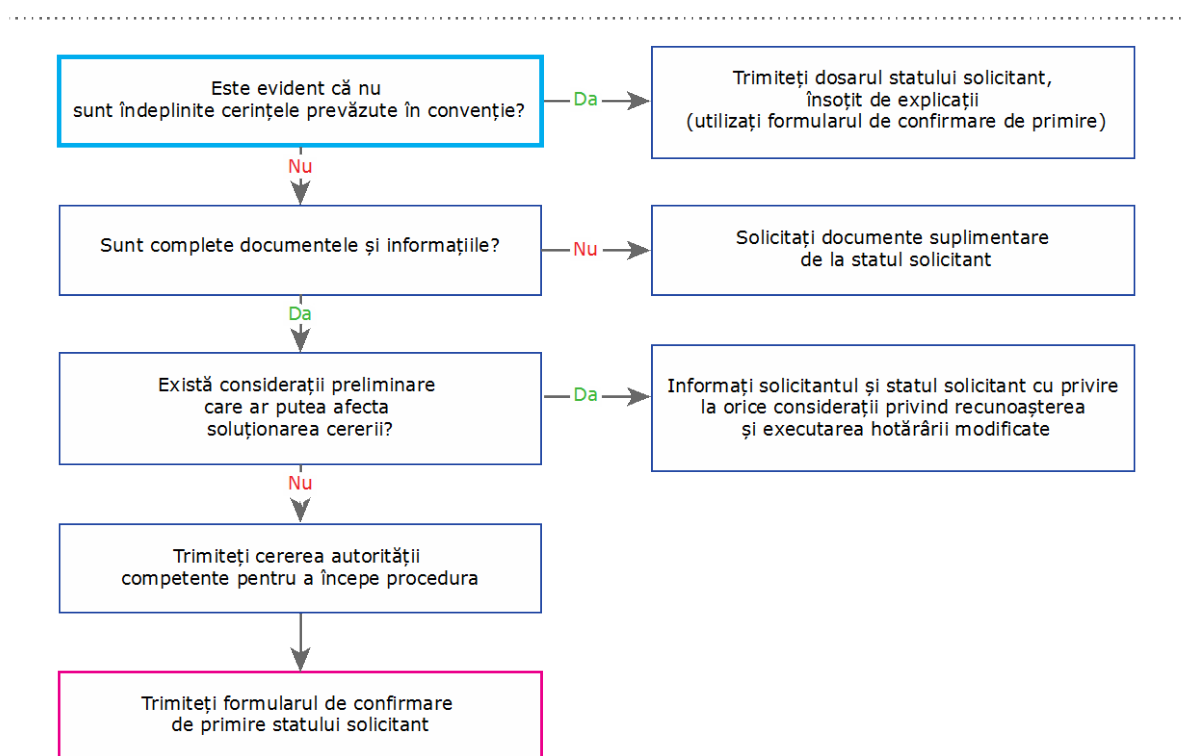

Figura 34: Cereri de modificare primite – diagramă

1. Este „evident” că cerințele convenției nu sunt îndeplinite?

869. În temeiul convenției, o autoritate centrală nu poate refuza să soluționeze o cerere decât dacă este „evident” că nu sunt îndeplinite condițiile impuse de convenție [articolul 12 alineatul (8)]. Această excepție este foarte limitată și se poate aplica, de exemplu, atunci când cererea nu se referă la obligații de întreținere¹⁶⁴.
870. Dacă o cerere este respinsă pe această bază, statul solicitant trebuie să fie notificat imediat și informat cu privire la motivele pentru care cererea a fost respinsă.

2. Este dosarul complet?

871. Convenția nu solicită decât formularul de transmitere și o cerere (poate fi utilizat formularul recomandat de cerere de modificare a unei hotărâri); cu toate acestea, în majoritatea cazurilor, vor fi necesare documente suplimentare pentru a stabili temeiul modificării. În majoritatea cazurilor, sunt incluse în dosar următoarele documente:
- formularul recomandat de cerere de modificare a unei hotărâri,
 - copia hotărârii în materie de întreținere – certificată numai în cazul în care statul solicitat cere acest lucru (a se vedea profilul de țară),
 - formular privind situația financiară a debitorului,
 - informații necesare pentru a localiza pârâtul în statul solicitat,
 - formular privind situația financiară a creditorului,
 - alte documente necesare în sprijinul cererii de modificare,
 - alte documente solicitate de statul solicitat (a se vedea profilul de țară).
872. Dacă documentele din lista de mai sus sunt necesare și nu sunt incluse în dosarul trimis de statul solicitant, cererea nu ar trebui să fie respinsă. Documentele necesare trebuie solicitate de la celălalt stat. Formularul de confirmare de primire constituie un mijloc prin care se poate efectua o astfel de solicitare.

3. Considerații preliminare

873. Autoritatea centrală trebuie să verifice documentele și să determine dacă pot apărea obstacole în ceea ce privește soluționarea cererii în statul solicitat și recunoașterea sau executarea hotărârii modificate. Acest lucru este deosebit de important în cazul cererilor formulate de un debitor. Astfel cum s-a arătat la capitolul 11, circumstanțele în care un debitor poate formula o cerere de modificare a unei hotărâri în temeiul convenției într-un alt stat sunt limitate la câteva situații.
874. Cu toate acestea, autoritatea centrală din statul solicitat trebuie să rețină că statul solicitant este posibil să fi efectuat o evaluare similară înainte de a transmite documentele. Autoritatea centrală din statul solicitant a analizat probabil dacă hotărârea de modificare care ar rezulta în urma cererii poate fi recunoscută în statul solicitant.
875. În sfârșit, în unele state, dreptul intern nu permite reducerea, nici anularea restanțelor la plata întreținerii pentru copii. Dacă cererea nu solicită decât anularea restanțelor la plata întreținerii pentru copii, iar dreptul intern din statul dumneavoastră¹⁶⁵ nu permite anularea restanțelor, informați autoritatea centrală din statul solicitant cu privire la acest lucru.

¹⁶⁴ A se vedea Raportul explicativ, punctul 344.

¹⁶⁵ În unele state, acesta include Protocolul de la Haga privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere.

4. Soluționarea cererii de modificare

876. Odată ce s-a stabilit că cererea poate fi soluționată în temeiul convenției, documentele pot fi trimise autorității competente pentru ca procedura să fie inițiată. În unele state, autoritatea centrală este autoritatea competentă în acest scop.

5. Confirmarea de primire

877. Autoritatea centrală solicitată trebuie să confirme primirea tuturor cererilor primite în termen de șase săptămâni de la primirea acestora și să trimită un raport de monitorizare în termen de trei luni de la confirmarea primirii cererii. Formularul obligatoriu de confirmare de primire trebuie să fie utilizat pentru prima confirmare de primire. Ulterior, va putea fi utilizat formularul recomandat pentru raportul de monitorizare.

6. După pronunțarea hotărârii

878. Dacă hotărârea este modificată, autoritatea centrală din statul solicitat trimite autorității centrale solicitante o copie a hotărârii modificate.
879. În unele cazuri, hotărârea modificată nu va putea fi executată în statul solicitant decât după ce a fost recunoscută în statul respectiv. În aceste cazuri, ar putea fi necesar ca statul solicitat, în calitate de stat de origine al hotărârii modificate, să faciliteze transmiterea documentelor necesare (hotărâre de încuviințare a executării, dovadă a notificării și copii certificate ale hotărârii) în sprijinul procedurii de recunoaștere. Documentele care însoțesc cererea de modificare a unei hotărâri sau comunicările ulterioare ale statului solicitant vor indica dacă există cerințe speciale în acest sens. O alternativă ar fi ca solicitantul să adreseze autorității competente o cerere directă de recunoaștere.

III. Listă recapitulativă – cereri de modificare primite

	Procedură	Referință manual
1	Este „evident” că cerințele convenției nu sunt îndeplinite?	Partea 2 II(1)
2	Este dosarul complet?	Partea 2 II(2)
3	Determinați dacă dreptul intern al unuia dintre state creează dificultăți în ceea ce privește cererea de modificare	Partea 2 II(3)
4	Soluționați cererea	Partea 2 II(4)
5	Informați statul solicitant cu privire la rezultat	Partea 2 II(6)

Partea III

Aspecte comune cererilor de modificare trimise și primite

I. Informații suplimentare

A. Sfaturi practice pentru toate cererile de modificare

- Formularul de transmitere trebuie completat de un reprezentant autorizat al autorității centrale. Solicitantul sau un reprezentant al autorității centrale poate completa formularul de cerere recomandat.
- Statele sunt încurajate să utilizeze formularele recomandate. Acestea includ toate informațiile necesare. Numai formularul de transmitere este un formular obligatoriu și trebuie utilizat neapărat.
- Nu este necesar să se trimită documentele originale, oricare ar fi acestea.
- Având în vedere că unele modificări sunt efectuate ca urmare a unei cereri directe adresate unei autorități competente, este important ca orice autoritate centrală care a deschis un dosar să fie informată cu privire la modificare. Astfel, dosarele ambelor state contractante vor fi actualizate.
- Există unele limite importante în dreptul intern¹⁶⁶ al unor state în ceea ce privește anularea restanțelor. Acestea sunt analizate în prezentul capitol. Dacă cererea sau cererea directă se referă la anularea restanțelor, trebuie să se consulte prezentul capitol și profilul de țară al celor două state.
- Mai mulți factori determină dacă este preferabil să se formuleze o cerere de modificare sau să se adreseze o cerere directă unei autorități competente din unul din statele implicate. Solicitanții trebuie încurajați să solicite consiliere juridică cu privire la acest aspect.
- O modificare nu este întotdeauna necesară atunci când o hotărâre în materie de întreținere este în curs de executare sau când situația părților s-a schimbat. Dreptul intern poate prevedea căi de atac, cum ar fi suspendarea temporară a executării sau alternative la modificare, în special o procedură administrativă de recalculare sau o reevaluare a hotărârii.

B. Formulare conexe

Formular de transmitere
Cerere de modificare a unei hotărâri
Formular privind informațiile restricționate
Formular privind situația financiară
Rezumatul hotărârii
Formular de confirmare de primire

¹⁶⁶

În unele state, acesta include Protocolul de la Haga privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere.

C. Articole relevante din convenție

Articolul 10 alineatul (1) litera (e) și (f) și articolul 10 alineatul (2) litera (a), (b) și (c)

Articolul 11

Articolul 12

Articolul 15

Articolul 17

Articolul 18

Articolul 20

Articolul 22

D. Secțiuni conexe din manual

A se vedea capitolul I secțiunea I, A.4 – Cerere de modificare a unei hotărâri

A se vedea capitolul 3 partea 2 secțiunea III – Acces efectiv la proceduri și asistență juridică

A se vedea capitolele 4 și 5 – Trimiterea și primirea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

II. Întrebări frecvente

Debitorul este obligat să plătească întreținere în temeiul unei hotărâri pronunțate într-un alt stat. Unul dintre copii locuiește, în prezent, cu debitorul. Poate fi modificată hotărârea de către debitor?

880. În majoritatea cazurilor, da. Debitorul va trebui să formuleze o cerere în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (b) sau (c) și să o trimită autorității centrale. Autoritatea centrală din statul în care debitorul își are reședința va transmite cererea statului în care hotărârea a fost pronunțată, în cazul în care creditorul își are încă reședința obișnuită în statul respectiv sau statului în care creditorul își are reședința în prezent. În unele situații, debitorul ar putea adresa o cerere directă autorității competente din statul în care acesta își are reședința. Legislația statului solicitat va stabili dacă hotărârea poate fi modificată.

Ce măsuri trebuie să ia un creditor sau un debitor după modificarea unei hotărâri pentru ca hotărârea modificată să fie executată?

881. Măsurile care trebuie luate depind de dreptul intern, de locul de reședință al părților și de statul contractant în care hotărârea modificată a fost pronunțată. Dacă hotărârea modificată a fost pronunțată în statul contractant în care aceasta va fi executată, nu este necesar niciun demers deoarece statul va executa propria sa hotărâre.
882. Dacă hotărârea modificată a fost pronunțată într-un stat contractant diferit de statul în care aceasta trebuie să fie executată, poate fi necesară recunoașterea acesteia înainte de a putea fi executată. Recunoașterea poate fi necesară fie în statul în care debitorul își are reședința, fie în statul în care acesta are bunuri.
883. În unele state, nu este necesară recunoașterea unei hotărâri modificate, întrucât aceasta este considerată o prelungire a hotărârii inițiale, sub rezerva ca hotărârea inițială să fi fost recunoscută în statul respectiv. În alte state contractante, o cerere de recunoaștere a hotărârii modificate va trebui formulată utilizând dispozițiile convenției care reglementează recunoașterea și executarea. De asemenea, este posibil să se adreseze o cerere directă de recunoaștere unei autorități competente.
884. Convenția nu abordează în mod special acest aspect.

Când poate fi modificată o hotărâre în materie de întreținere? Ce trebuie să dovedească solicitantul?

885. Legislația statului în care cererea este soluționată (statul solicitat) va determina dacă o hotărâre poate fi modificată. În majoritatea statelor contractante, un solicitant trebuie să dovedească că situația creditorului, a debitorului sau a copiilor s-a schimbat din momentul în care hotărârea a fost pronunțată.

Poate o cerere în temeiul convenției să solicite o reducere sau anularea restanțelor la plata întreținerii?

886. Acesta este un aspect care nu este reglementat de convenție și intră exclusiv sub incidența dreptului intern. Consultați profilul de țară al statului solicitat pentru a afla dacă anularea sau reducerea restanțelor este permisă în acel stat. Faptul dacă cererea va avea un rezultat favorabil depinde de legislația statului solicitat, care poate permite sau nu anularea sau reducerea restanțelor. În unele state, restanțele la plata pensiei de întreținere pentru copii nu pot fi anulate.

Ce se întâmplă dacă o hotărâre modificată este obținută, dar nu poate fi recunoscută în temeiul convenției?

887. Scopul procedurii de recunoaștere este de a permite ca hotărârile să fie executate pe același temei ca o hotărâre pronunțată în temeiul dreptului intern al statului respectiv. Prin urmare, o hotărâre care nu poate fi recunoscută într-un stat nu poate fi executată în acel stat în temeiul convenției. Cu toate acestea, în majoritatea cazurilor, un solicitant în această situație trebuie să analizeze motivul pentru care recunoașterea și executarea au fost refuzate și fie să depună cererea de modificare într-un alt stat (de exemplu, statul de origine), fie să introducă o cerere de pronunțare a unei noi hotărâri, pentru a obține o hotărâre care va putea fi recunoscută și executată în temeiul convenției.

Cuquantumul pensiei de întreținere stabilite în hotărârea în materie de întreținere a creditorului nu mai răspunde nevoilor copiilor. În prezent, debitorul își are reședința într-o țară străină. Cum poate obține creditorul o creștere a cuquantumului pensiei de întreținere?

888. În cazul în care creditorul își are reședința în continuare în statul în care hotărârea a fost pronunțată, acesta poate să solicite autorității competente care a pronunțat hotărârea inițială să modifice hotărârea pentru a mări cuquantumul pensiei de întreținere. Dacă, din anumite motive, autoritatea respectivă nu poate pronunța o hotărâre modificată, creditorul va trebui să formuleze o cerere de modificare în temeiul convenției și să o transmită statului în care debitorul își are reședința în prezent. Mai multe proceduri sunt posibile. Acestea sunt descrise în capitolul 11.
889. În cazul în care creditorul nu locuiește în statul în care a fost pronunțată hotărârea, este posibil ca autoritatea administrativă sau judiciară din statul respectiv să nu poată modifica hotărârea. În acest caz, creditorul va trebui să introducă o cerere de modificare în temeiul convenției și să trimită cererea statului în care debitorul își are reședința.

Ce se întâmplă dacă nici creditorul, nici debitorul nu își au reședința în statul în care hotărârea a fost pronunțată? Unde trebuie să fie soluționată cererea de modificare?

890. A se vedea capitolul 11. În majoritatea cazurilor, procedura se va derula în statul în care își are reședința pârâtul. Acesta poate fi ori statul în care își are reședința creditorul, ori statul în care își are reședința debitorul, în funcție de cine inițiază cererea. Cu toate acestea, legislația statului solicitat va determina dacă acel stat poate să modifice hotărârea.

Care sunt motivele pentru a modifica o hotărâre? Poate fi modificată pensia de întreținere sau pot fi anulate restanțele la plata întreținerii fără consimțământul creditorului?

891. Dreptul intern al statului care soluționează cererea determină dacă este permisă o modificare. În majoritatea statelor contractante, o hotărâre care acordă pensie de întreținere unui copil nu poate fi modificată decât în cazul unei schimbări în ceea ce privește situația debitorului, a creditorului sau a copilului. Este posibil ca legislația statului solicitat să nu permită anularea restanțelor la plata pensiei de întreținere pentru un copil. Cu excepția unor circumstanțe excepționale, numeroase state nu permit anularea restanțelor la plata pensiei de întreținere pentru un copil și este posibil ca acestea să nu recunoască și să nu execute o hotărâre care modifică restanțele.

Este posibil ca solicitantul să fie obligat să se prezinte în persoană în statul solicitat pentru cererea de modificare?

892. Articolul 29 nu precizează dacă prezența fizică a solicitantului poate fi necesară în cadrul unei cereri de modificare. Autoritățile centrale ale statului solicitat și ale statului solicitant trebuie să coopereze pentru ca solicitantul să își poată prezenta documentele în sprijinul cererii și pentru a-l sprijini să își prezinte concluziile sau dovezile prin alte mijloace, cum ar fi conferințele telefonice sau videoconferințele, dacă astfel de mijloace sunt disponibile¹⁶⁷.

¹⁶⁷ În cazul în care cele două state sunt părți la Convenția privind obținerea de probe din 1970, a se vedea capitolul 3 partea 2 secțiunea V – Alte convenții de la Haga.

Capitolul 13

Trimiterea cererilor de măsuri specifice

Organizarea capitolului:

Acest capitol tratează cererile de măsuri specifice trimise.

Secțiunea I oferă o prezentare generală a acestui tip de cerere – când se utilizează, cine o poate formula, precum și o explicație a măsurilor care pot fi solicitate.

Secțiunea II prezintă procedura sau pașii de urmat pentru a pregăti și prelucra o cerere și a o transmite celuilalt stat.

Secțiunea III se referă la aspecte care pot interveni, în special în ceea ce privește costurile și protecția informațiilor.

Secțiunea IV conține informații suplimentare și trimiteri la alte părți din manual.

Dacă aveți nevoie doar de un scurt rezumat al procedurii, consultați lista recapitulativă de la secțiunea V.

Secțiunea VI răspunde la unele dintre cele mai frecvente întrebări cu privire la astfel de cereri.

I. Prezentare generală – cereri de măsuri specifice

A. Când poate fi utilizat acest tip de cerere?

893. O cerere de măsuri specifice este formulată atunci când un stat contractant are nevoie de o asistență limitată într-un caz privind obligații de întreținere.

894. Cererea poate fi formulată:

1 în temeiul articolului 7 alineatul (1):

- pentru a ajuta un potențial solicitant să formuleze o cerere de recunoaștere, de recunoaștere și executare, de executare, de pronunțare sau de modificare a unei hotărâri în materie de **întreținere** în temeiul convenției, sau
- pentru a ajuta un potențial solicitant să determine dacă se impune formularea unei astfel de cereri.

Întreținerea include pensia pentru copii, (fostul) soț/(fosta) soție sau partener și cheltuielile legate de îngrijirea copiilor sau (fostului) soț/(fostei) soții sau partenerului. În temeiul convenției, statele pot să extindă întreținerea, de asemenea, la obligații de întreținere care decurg din alte forme de relații de familie.

2 în temeiul articolului 7 alineatul (2):

- pentru a continua acțiunea atunci când o cerere privind obligații de întreținere este în curs într-un stat contractant și cuprinde un element de extraneitate, cum ar fi bunuri într-un alt stat.

895. Spre deosebire de cererile de recunoaștere, de recunoaștere și executare, de executare, de pronunțare sau de modificare, furnizarea de asistență ca răspuns la o astfel de cerere este discreționară. Dacă cererea este formulată în temeiul articolului 7 alineatul (1) și se referă la o cerere potențială în temeiul articolului 10 din convenție, autoritatea centrală solicitată determină, mai întâi, dacă este necesară asistența. În cazul în care consideră că asistența este necesară, autoritatea centrală trebuie să ia măsurile adecvate, în funcție de mijloacele disponibile și de dreptul intern al statului¹⁶⁸. Cererea formulată în temeiul articolului 7 alineatul (1) trebuie să se refere la una dintre măsurile enumerate în prezentul articol.
896. În schimb, dacă cererea este formulată în temeiul articolului 7 alineatul (2) și are legătură cu o procedură în materie de întreținere în curs în statul solicitant, aceasta nu trebuie să se refere neapărat la una dintre măsurile enumerate, dar răspunsul statului solicitat este în totalitate discreționar.

B. Studiu de caz

897. X își are reședința în statul A și are o hotărâre în materie de întreținere care impune lui Y să plătească pensie de întreținere pentru un copil. X crede că Y primește prestații de pensie de la un angajator din statul B. Dacă acest lucru este adevărat, X ar dori să trimită hotărârea în materie de întreținere statului B pentru a fi executată. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.
898. În temeiul convenției, X poate solicita autorității centrale din statul A să transmită o **cerere de măsuri specifice** statului B pentru a determina dacă Y primește prestații în statul respectiv. Autoritatea centrală din statul B, în cazul în care consideră că măsurile sunt necesare, ia măsurile adecvate pentru a efectua investigațiile necesare și informează autoritatea centrală din statul A dacă se plătesc, într-adevăr, prestații de pensie¹⁶⁹. În consecință, X poate să formuleze o cerere de recunoaștere și executare a hotărârii în materie de întreținere și să o trimită statului B.

C. Cine poate formula o cerere de măsuri specifice?

899. Cererea de măsuri specifice poate fi formulată de un creditor (inclusiv un organism public care acționează în numele unui creditor sau care a furnizat prestații creditorului) sau de un debitor.
900. Cererea trebuie să se încadreze în domeniul de aplicare obligatoriu al convenției (a se vedea capitolul 3), cu excepția cazului în care atât statul solicitat, cât și statul solicitant au formulat declarații prin care extind domeniul de aplicare al convenției la alte tipuri de obligații de întreținere.
901. Cererile de măsuri specifice trebuie să fie depuse prin intermediul autorității centrale a fiecărui stat. O astfel de cerere nu poate fi adresată direct unei autorități competente¹⁷⁰.

D. Diagramă

902. Diagrama următoare prezintă principalele proceduri pentru introducerea unei cereri de măsuri specifice.

¹⁶⁸ A se vedea Raportul explicativ, punctul 203.

¹⁶⁹ În unele state, dreptul intern cu privire la protecția vieții private poate interzice comunicarea de informații specifice, dar este posibil ca statul B să poată indica dacă debitorul are venituri pe teritoriul său.

¹⁷⁰ Raportul explicativ, punctul 194.

TRIMITEREA UNEI CERERI DE MĂSURI SPECIFICE

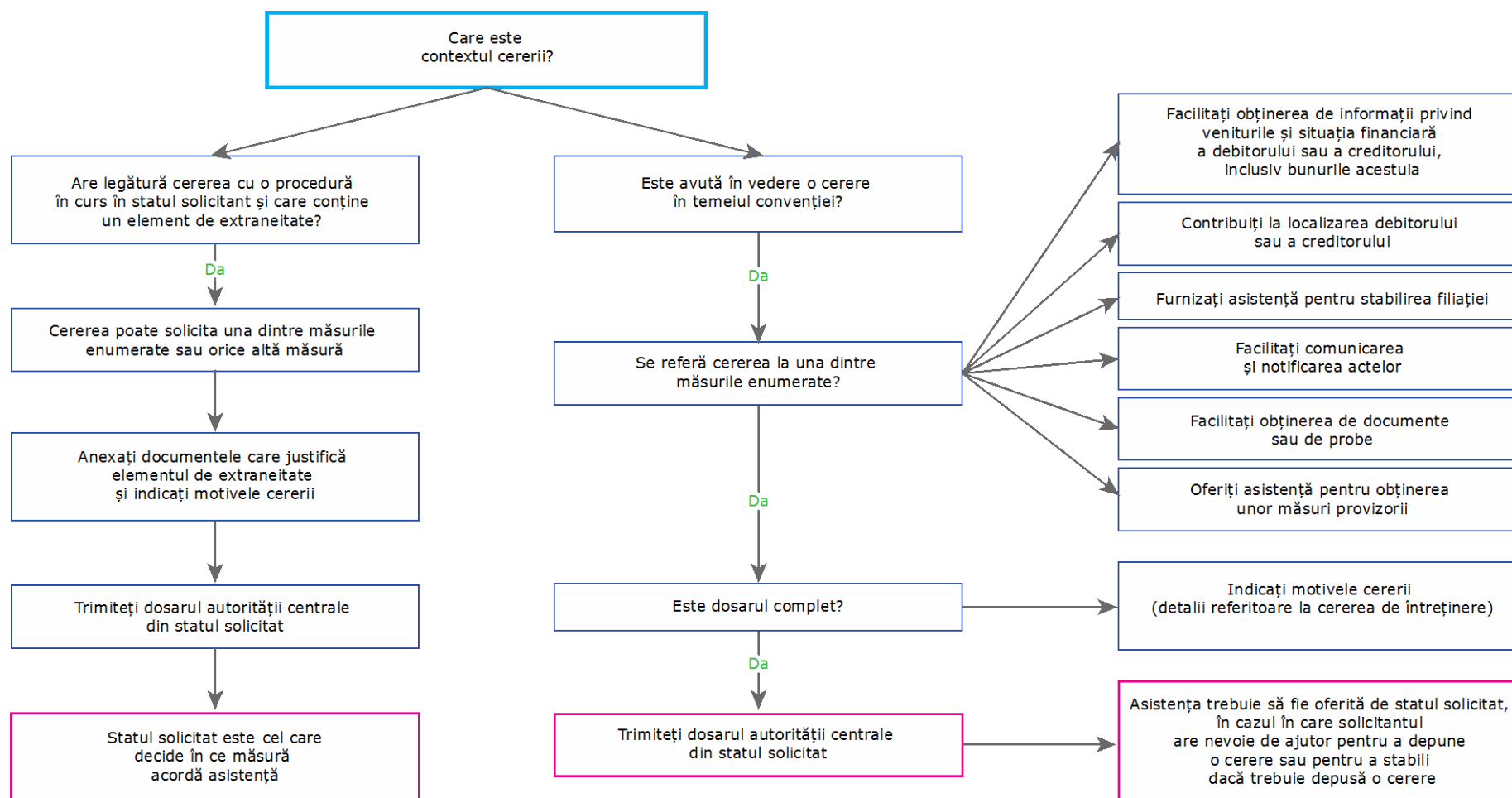

Figura 35: Diagramă – trimiterea cererilor de măsuri specifice

II. Proceduri

A. *Determinați contextul cererii*

903. În temeiul articolului 7, asistența solicitată trebuie să fie necesară pentru un caz privind obligații de întreținere. Asistența poate să fie în legătură cu o cerere posibilă în temeiul convenției sau cu o acțiune privind obligații de întreținere în statul solicitant, care are un element de extraneitate¹⁷¹. Primele situații sunt reglementate de articolul 7 alineatul(1); ultimele situații sunt reglementate de articolul 7 alineatul (2).
904. Dacă cererea nu se încadrează în niciuna dintre aceste categorii, autoritatea centrală poate să o respingă.

Statul solicitant este statul contractant care inițiază și depune o cerere în numele unui solicitant care își are reședința pe teritoriul acestuia. **Statul solicitat** este statul contractant căruia i se solicită să soluționeze cererea.

B. *Dacă cererea este formulată în contextul unei cereri prevăzute în temeiul convenției [articolul 7 alineatul (1)]*

Vizează cererea una dintre măsurile prevăzute în convenție?

905. Convenția prevede șase măsuri care pot face obiectul unei cereri de măsuri specifice. Acestea sunt prevăzute la articolul 7 alineatul (1) și formează un subansamblu de atribuții generale ale autorității centrale care trebuie prevăzute de un stat contractant. O cerere poate solicita unei autorități centrale dintr-un alt stat să furnizeze una dintre următoarele forme de asistență:

a) să contribuie la localizarea debitorului sau a creditorului

906. Se poate solicita unui stat contractant să efectueze căutări în bazele sale de date sau în alte surse de informare accesibile pentru a localiza un creditor sau un debitor. O astfel de cerere poate fi formulată atunci când un creditor dintr-un stat contractant dorește să se asigure că debitorul își are reședința într-un stat contractant, înainte de a suporta costurile de traducere a unei hotărâri în limba statului respectiv. De asemenea, un debitor poate avea nevoie să se asigure că un creditor își are reședința în statul solicitat, pentru a ști în ce stat trebuie să depună o cerere de modificare.

b) să contribuie la obținerea informațiilor privind veniturile, bunurile și alte elemente referitoare la situația financiară

907. Poate fi formulată o cerere de asistență pentru obținerea de informații cu privire la venituri, bunuri și alte elemente referitoare la situația financiară a unui debitor sau a unui creditor. Această verificare poate fi utilă, la fel precum în exemplul precedent, atunci când un creditor intenționează să trimită o hotărâre unui anumit stat spre executare, dacă se dovedește că debitorul are bunuri sau venituri în statul respectiv.

¹⁷¹ Pentru o explicație a expresiei „element de extraneitate”, a se vedea Raportul explicativ, punctul 206.

c) să faciliteze obținerea de probe

908. În unele cazuri, asistența unui alt stat contractant poate fi solicitată pentru a obține probe care pot fi utilizate într-o procedură privind obligații de întreținere. De exemplu, documente care atestă proprietatea asupra unui bun sau copii ale unor informații fiscale pot fi utile pentru a stabili capacitatea unui debitor de a plăti sau pentru a determina dacă anumite bunuri pot face obiectul unei executări. Modul în care un stat va răspunde la cerere depinde de dreptul intern al statului solicitat, de obiectul cererii și de existența eventuală a unor tratate internaționale între statele implicate (articolul 50)¹⁷².

d) să acorde asistență pentru stabilirea filiației

909. Deși convenția permite stabilirea filiației în cadrul unei cereri de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere, pot exista situații în care creditorul să dorească numai stabilirea filiației. De exemplu, este posibil ca părțile să fi convenit că statul creditorului va fi cel care va pronunța hotărârea în materie de întreținere, dar filiația trebuie dovedită pentru a stabili obligația de întreținere față de copil¹⁷³.

e) să inițieze sau să faciliteze proceduri pentru obținerea unor măsuri provizorii

910. Un creditor poate solicita unui stat contractant să inițieze sau să faciliteze o procedură cu caracter provizoriu sau temporar pentru a se asigura că o cerere în curs privind obligații de întreținere va avea un rezultat favorabil. De exemplu, se poate solicita împiedicarea cesionării unor bunuri sau suspendarea executării unei alte hotărâri, în așteptarea cererii privind obligațiile de întreținere. O astfel de cerere poate fi utilă pentru o procedură în materie de întreținere care urmează să fie inițiată în temeiul convenției.

f) să faciliteze notificarea sau comunicarea actelor

911. Asistența acordată în materie de notificare sau comunicare a actelor poate fi importantă atunci când o procedură în materie de întreținere este în curs în fața unei instanțe a unui stat, iar o parte are nevoie să notifice sau să comunice anumite acte părții care nu își are reședința în același stat. Modul în care un stat va răspunde unei astfel de cereri depinde de eventuala existență a unor tratate internaționale între statele implicate și de dreptul intern al statului solicitat (articolul 50)¹⁷⁴.

C. Dacă cererea este formulată în cadrul unei proceduri care conține un element de extraneitate [articolul 7 alineatul (2)]

912. Dacă cererea de măsuri specifice este formulată în legătură cu un caz care conține un element de extraneitate, obiectul acesteia nu este limitat la cele șase categorii de măsuri enunțate mai sus. O persoană poate formula o cerere de măsuri specifice pentru orice altă formă de asistență utilă procedurii în materie de întreținere¹⁷⁵.

¹⁷² A se vedea, de asemenea, Raportul explicativ, punctele 648-651.

¹⁷³ Dacă dovada filiației este necesară pentru o procedură judiciară în statul solicitant și cele două state sunt părți la Convenția privind obținerea de probe din 1970, a se vedea capitolul 3 partea 2 secțiunea V – Alte convenții de la Haga.

¹⁷⁴ A se vedea, de asemenea, Raportul explicativ, punctele 648-651.

¹⁷⁵ Pentru alte exemple, a se vedea Raportul explicativ, punctul 193.

D. Este dosarul complet?

913. Nu există încă un formular recomandat pentru cererile de măsuri specifice în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau al articolului 7 alineatul (2), dar Biroul permanent va concepe un astfel de formular în viitor. Conținutul dosarului de cerere depinde de chiar natura cererii. În așteptarea formularului recomandat, un stat poate utiliza propriile sale formulare pentru cerere. În funcție de categoria și de contextul cererii, următoarele informații pot fi furnizate statului solicitat:

- măsura specifică solicitată,
- dacă se intenționează depunerea unei cereri privind obligații de întreținere în temeiul convenției sau dacă o cauză privind obținerea pensiei de întreținere care este în curs în statul solicitant conține un element de extraneitate,
- tipul de cerere privind obligații de întreținere care este avut în vedere (de exemplu, recunoaștere, executare, pronunțare sau modificare)
- de ce este necesară măsura specifică,
- datele de contact ale solicitantului și ale pârâtului.

914. Atunci când constituiți dosarul de cerere de măsuri specifice, asigurați-vă că următoarele elemente sunt acoperite:

a) Protecția vieții private

915. Convenția prevede că nicio informație obținută sau transmisă în cadrul cererilor formulate în temeiul convenției nu trebuie să fie divulgată sau confirmată dacă aceasta poate periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane.

916. Dacă există o preocupare în acest sens, indicați acest aspect în formularul de cerere și includeți toate informațiile cu caracter personal într-un formular separat.

b) Informații privind autoritatea centrală

917. Indicați coordonatele autorității centrale solicitante și cele ale persoanei care trebuie contactată în cazul în care statul solicitat are nevoie de acest lucru pentru monitorizare. Limba de comunicare între autoritățile centrale este cea a statului solicitat, o altă limbă sau limbile engleză ori franceză. Profilul de țară va indica limba care trebuie utilizată.

918. Precizați datele de contact pentru autoritatea centrală solicitantă. Aceste informații figurează în profilul de țară.

c) Informații cu privire la solicitant

919. Solicitantul este persoana care formulează cererea de măsuri specifice. Un debitor, de asemenea, poate fi solicitant în cadrul unei cereri de măsuri specifice.

d) Informații cu privire la persoanele pentru care se solicită întreținere

920. Aceste informații sunt importante pentru a confirma că obligațiile de întreținere intră în domeniul de aplicare al convenției (a se vedea capitolul 3). Dacă solicitantul solicită întreținere pentru sine, indicați acest lucru. Pentru ceilalți membri ai familiei sau pentru persoane aflate în îngrijire, indicați natura legăturii de rudenie și data nașterii copiilor, pentru a stabili dacă aceștia au mai puțin de 21 de ani și, prin urmare, fac obiectul convenției. Numele indicate trebuie să fie cele care figurează în certificatul de naștere sau în alte registre oficiale.

e) Informații cu privire la debitor

921. Informațiile cu privire la debitor depind de cerere. Indicați coordonatele acestuia atunci când se solicită stabilirea filiației sau când se solicită localizarea debitorului sau a bunurilor sau veniturilor acestuia.

f) Lista documentelor atașate

922. Indicați dacă sunt atașate documente la cerere și enumerați-le.

E. Trimiteți dosarul statului solicitat

923. După ce ați reunit toate documentele, dosarul poate fi trimis autorității centrale din statul solicitat. Termenul prevăzut la articolul 12 pentru confirmarea de primire care trebuie trimisă de către statul solicitat nu se aplică cererilor de măsuri specifice; cu toate acestea, obligația generală de cooperare eficientă între statele contractante implică faptul că statul solicitat trebuie să confirme primirea cererii într-un termen rezonabil. Se recomandă, cel puțin, utilizarea termenelor prevăzute la articolul 12.

III. Alte aspecte

A. Costuri

924. Trebuie subliniat că principiile generale cu privire la asistența juridică gratuită (articolele 14 și 15) nu se aplică cererilor de măsuri specifice, chiar dacă cererea este în legătură cu o potențială cerere privind obligații de întreținere pentru un copil.
925. O autoritate centrală solicitată poate impune o taxă pentru serviciile sale ca răspuns la o cerere de măsuri specifice. Cu toate acestea, articolul 8 prevede că numai costurile care pot fi recuperate de la un solicitant sunt costuri „excepționale”. De asemenea, costurile nu pot fi recuperate de la un solicitant, cu excepția cazului în care acesta și-a dat acordul în prealabil pentru furnizarea serviciilor la costurile respective. Convenția nu definește termenul „excepțional”, astfel încât caracterul excepțional al costurilor va depinde de legislația și de procedurile interne ale fiecărui stat¹⁷⁶.

Exemplu

926. Z își are reședința în statul A. D este tatăl copilului acesteia. Z crede că D are bunuri care riscă să fie vândute în statul B înainte ca o hotărâre în materie de întreținere să fie pronunțată în statul B. Z are două opțiuni: poate introduce o cerere de măsuri specifice prin intermediul autorității centrale din statul A, prin care solicită statului B măsuri provizorii pentru păstrarea bunurilor până la pronunțarea unei hotărâri în materie de întreținere. Dacă Z face acest lucru și există costuri asociate unei astfel de cereri (de exemplu, pentru un administrator judiciar), costurile respective pot fi considerate „excepționale” și îi pot fi imputate lui Z, dacă aceasta a consimțit în prealabil. Alternativ, Z poate să introducă o cerere de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere în statul B și să solicite păstrarea bunurilor în cadrul acestei cereri. Dacă Z alege această opțiune, nu va trebui să suporte niciun cost pentru măsurile provizorii¹⁷⁷.

¹⁷⁶ A se vedea Raportul explicativ, punctul 223.

¹⁷⁷ Cu excepția cazului în care statul solicitat a formulat o declarație care indică faptul că va efectua o evaluare a mijloacelor de întreținere ale copilului sau a temeiului cererii înainte de a acorda o asistență juridică gratuită (a se vedea capitolul 3).

927. În exemplul de mai sus, în cazul în care costurile sunt un factor important pentru Z, aceasta poate alege să nu formuleze o cerere de măsuri specifice. Cu toate acestea, trebuie reținut că eventualele cheltuieli efectuate de statul solicitat sau de Z pot fi recuperate de la debitor în cadrul unei cereri ulterioare privind obligațiile de întreținere, dacă dreptul intern al statului solicitat permite acest lucru.

B. Protecția informațiilor cu caracter personal

928. Există limite specifice în convenție cu privire la divulgarea și confirmarea informațiilor obținute sau transmise în temeiul convenției în anumite circumstanțe. Divulgarea sau confirmarea informațiilor nu este permisă în cazul în care acest lucru ar periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane [articolul 40 alineatul (1)]. Persoana ar putea fi un copil, solicitantul ori pârâtul sau orice altă persoană. Convenția nu impune nicio limită în acest sens.
929. Atunci când o autoritate centrală consideră că divulgarea sau confirmarea informațiilor ar putea prezenta un astfel de risc, aceasta va comunica acest aspect celeilalte autorități centrale implicate, care va ține seama de acest risc în momentul soluționării cererii transmise în temeiul convenției. Autoritatea centrală solicitată nu este obligată de stabilirea riscului realizată de autoritatea centrală solicitantă, dar are obligația de a stabili în ce măsură divulgarea ar putea periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane. Modul în care autoritatea centrală va proceda într-o situație dată depinde de ceea ce este necesar pentru soluționarea cererii și pentru ca autoritatea centrală să își îndeplinească obligațiile în temeiul convenției [articolul 40 alineatul (1) și (3)].
930. În unele cazuri, legislația internă poate, de asemenea, să împiedice divulgarea informațiilor cu caracter personal specifice către solicitant sau către autoritatea centrală a statului solicitant, însă informațiile generale (cum ar fi confirmarea că un debitor își are reședința în stat) vor fi, de regulă, comunicate.

Bune practici: În cazul în care solicitarea de informații va necesita divulgarea de informații cu caracter personal specifice, verificați, în prealabil, la autoritatea centrală solicitată dacă informațiile pot fi transmise către autoritatea centrală solicitantă sau către solicitant. În caz contrar, solicitantul ar trebui să formuleze cererea în temeiul articolului 10 (recunoaștere și executare, pronunțare, modificare etc.) fără să fi obținut informațiile în prealabil.

IV. Informații suplimentare

A. Sfaturi practice

- Vă rugăm să rețineți că, deși o cerere de măsuri specifice nu este o cerere în temeiul articolului 10, aceasta trebuie soluționată prin intermediul autorităților centrale din fiecare stat. Nu poate fi formulată o cerere directă adresată unei autorități competente pentru o măsură specifică.
- Măsurile luate de autoritatea centrală sau de autoritatea competentă din statul solicitat ca răspuns la o cerere de măsuri specifice vor fi, în mare măsură, discreționare. În consecință, pentru a determina dacă solicitantul are interesul să solicite o măsură specifică (de exemplu, stabilirea filiației) înainte de a depune o cerere în temeiul articolului 10, acesta poate dori să afle dacă cererea de măsuri specifice va încetini inutil procedura.

B. Formulare conexe

Formular de transmitere

C. Articole relevante din convenție

Articolul 2
Articolul 3
Articolul 7
Articolul 8
Articolul 15
Articolul 38
Articolul 40
Articolul 50
Articolul 51

D. Secțiuni conexe din manual

A se vedea capitolele 4 și 5 – Trimiterea și primirea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

A se vedea capitolele 8 și 9 – Trimiterea și primirea cererilor de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere

A se vedea capitolul 10 — Executarea hotărârilor în materie de întreținere

A se vedea capitolele 11 și 12 – Cereri de modificare a unei hotărâri

V. Listă recapitulativă – cereri de măsuri specifice trimise

	Procedură	Referință manual
1	Determinați contextul cererii	II(A)
2	Dacă cererea are legătură cu o cerere posibilă în temeiul convenției	
2 (a)	Verificați dacă cererea se referă la una dintre măsurile prevăzute de convenție	II(B)
3	Dacă cererea se referă la o procedură internă în materie de întreținere	II(C)
3 (a)	Cererea poate solicita orice formă de asistență necesară	II(C)
4	Completați dosarul	II(D)
5	Trimiteți dosarul statului solicitat	II(E)

VI. Întrebări frecvente

Este necesar să fi fost introdusă o cerere în temeiul convenției pentru a putea formula o cerere de măsuri specifice?

931. Nu. Un solicitant poate alege să ceară unei autorități centrale introducerea unei cereri de măsuri specifice pentru a determina dacă este oportun să formuleze o cerere în temeiul convenției. Acesta poate fi cazul, de exemplu, atunci când informațiile cu privire la veniturile sau bunurile unui debitor vor fi utilizate pentru a stabili dacă trebuie formulată o cerere de executare.

Este obligată autoritatea centrală să furnizeze serviciul solicitat printr-o cerere de măsuri specifice?

932. Nu întotdeauna. O autoritate centrală trebuie să ia măsurile adecvate ca răspuns la cererea de măsuri specifice doar dacă aceasta consideră că măsurile sunt necesare pentru a ajuta un solicitant să formuleze o cerere de pronunțare, de recunoaștere, de recunoaștere și executare sau de modificare a unei hotărâri în materie de întreținere, în temeiul articolului 10, sau să determine dacă se impune introducerea unei astfel de cereri [articolul 7 alineatul (1)]. De remarcat diferența dintre termenii utilizați la articolul 7 alineatul (1), care prevede că autoritatea centrală solicitată **trebuie** să ia măsurile adecvate (atunci când este avută în vedere o cerere în temeiul convenției) și la articolul 7 alineatul (2), care prevede că autoritatea centrală **poate** lua măsuri specifice (pentru cazurile care conțin un element de extraneitate).

Capitolul 14

Primirea cererilor de măsuri specifice

Organizarea capitolului:

Acest capitol tratează cererile de măsuri specifice primite.

Secțiunea I oferă o prezentare generală a acestui tip de cerere – cine o poate formula și când se utilizează aceasta.

Secțiunea II prezintă procedura sau pașii de urmat pentru a verifica documentele primite și a soluționa cererea.

Secțiunea III se referă la aspectele legate de costuri.

Secțiunea IV conține trimiteri și informații suplimentare cu privire la cerere.

Secțiunea V conține o listă recapitulativă pentru cei care au nevoie doar de un scurt rezumat al procedurii.

Secțiunea VI răspunde la unele dintre cele mai frecvente întrebări cu privire la astfel de cereri.

I. Prezentare generală – cereri de măsuri specifice

A. Când se utilizează acest tip de cerere

933. O astfel de cerere poate fi formulată în două situații diferite atunci când un solicitant are nevoie de o formă limitată de asistență de la un alt stat contractant.
934. O cerere de măsuri specifice poate fi formulată în temeiul articolului 7 alineatul (1) pentru:
- a ajuta solicitantul să formuleze o cerere de recunoaștere, de recunoaștere și executare, de executare, de pronunțare sau de modificare a unei hotărâri în materie de întreținere în temeiul convenției, sau pentru
 - a ajuta solicitantul să determine dacă se impune introducerea unei astfel de cereri.
935. De asemenea, în temeiul articolului 7 alineatul (2), o cerere de măsuri specifice poate fi inițiată atunci când o cerere în materie de întreținere este în curs de soluționare într-un stat contractant și conține un element de extraneitate, în scopul de a continua procedurile.
936. În temeiul articolului 7 alineatul (1), există șase măsuri posibile care pot fi solicitate. Modul în care autoritatea centrală răspunde la cererea de măsuri specifice este discreționar, iar nivelul de asistență posibil poate fi foarte diferit de la un stat la altul. Dacă cererea are legătură cu o cerere potențială în temeiul articolului 10 din convenție, autoritatea centrală solicitată determină mai întâi dacă serviciile sunt necesare, iar apoi ia măsurile adecvate în funcție de mijloacele de care dispune și de dreptul intern al statului solicitat¹⁷⁸.

¹⁷⁸

A se vedea Raportul explicativ, punctul 204.

937. Dacă cererea este formulată în temeiul articolului 7 alineatul (2) și se referă la o procedură în materie de întreținere în curs în statul solicitant, cererea nu este limitată la cele șase măsuri prevăzute la articolul 7 alineatul (1). Solicitantul poate solicita orice alte măsuri; cu toate acestea, statul solicitat este cel care decide dacă va sprijini sau va facilita executarea măsurilor solicitate.

B. Studiu de caz

938. Creditorul deține o hotărâre în materie de **întreținere** pronunțată în statul A. Creditorul crede că debitorul ar putea să își aibă reședința în statul B și dorește să confirme această informație înainte de a cheltui resurse pentru traducerea cererii și a hotărârii în scopul trimiterii unei cereri de recunoaștere și executare a hotărârii în statul B. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.
- Întreținerea include pensia pentru copii, (fostul) soț/(fosta) soție sau partener și cheltuielile legate de îngrijirea copiilor sau (fostului) soț/(fostei) soții sau partenerului. În temeiul convenției, statele pot să extindă întreținerea, de asemenea, la obligații de întreținere care decurg din alte relații de familie.*
939. În temeiul convenției, creditorul poate iniția o **cerere de măsuri specifice**. Autoritatea centrală din statul A va transmite cererea statului B pentru ca acesta să inițieze căutări și să determine dacă debitorul își are reședința în statul B. Măsurile luate vor fi reglementate de dreptul intern și de normele din statul B. Statul B va confirma dacă debitorul își are reședința pe teritoriul său. Adresa debitorului nu va fi comunicată decât dacă dreptul intern al statului B permite acest lucru. Ca urmare, creditorul va putea iniția o cerere de recunoaștere și executare în temeiul articolului 10 din convenție.

C. Cine poate formula o cerere de măsuri specifice?

940. Cererile de măsuri specifice trebuie introduse prin intermediul autorității centrale din fiecare stat. O astfel de cerere nu poate fi adresată direct unei autorități competente.¹⁷⁹
941. Cererea către autoritatea centrală poate fi formulată numai de către un creditor, inclusiv un organism public care acționează în numele unui creditor sau care a furnizat prestații creditorului sau de un debitor. Chiar dacă cererea sau procedura în materie de întreținere la care se referă măsurile este strict internă, iar cererea este formulată în temeiul articolului 7 alineatul (2), cererea sau procedura în materie de întreținere la care se referă măsurile trebuie să se circumscrie domeniului de aplicare al convenției, care este prezentat în capitolul 3 din manual.
- Creditorul este persoana căreia i se datorează sau se pretinde că i se datorează întreținere. Creditorul poate fi un părinte sau un (fost) soț/(fostă) soție, un copil, părinții adoptivi, rudele sau alte persoane care au în grijă un copil. În unele state, această persoană poate fi denumită beneficiar al obligației de întreținere, părinte care exercită autoritatea părintească sau persoană care are în ariiă copilul.*

D. Diagramă

942. Diagrama de la pagina următoare prezintă procedura care trebuie urmată pentru soluționarea cererilor de măsuri specifice primite.

¹⁷⁹ Raportul explicativ, punctul 193.

PRIMIREA UNEI CERERI DE MĂSURI SPECIFICE

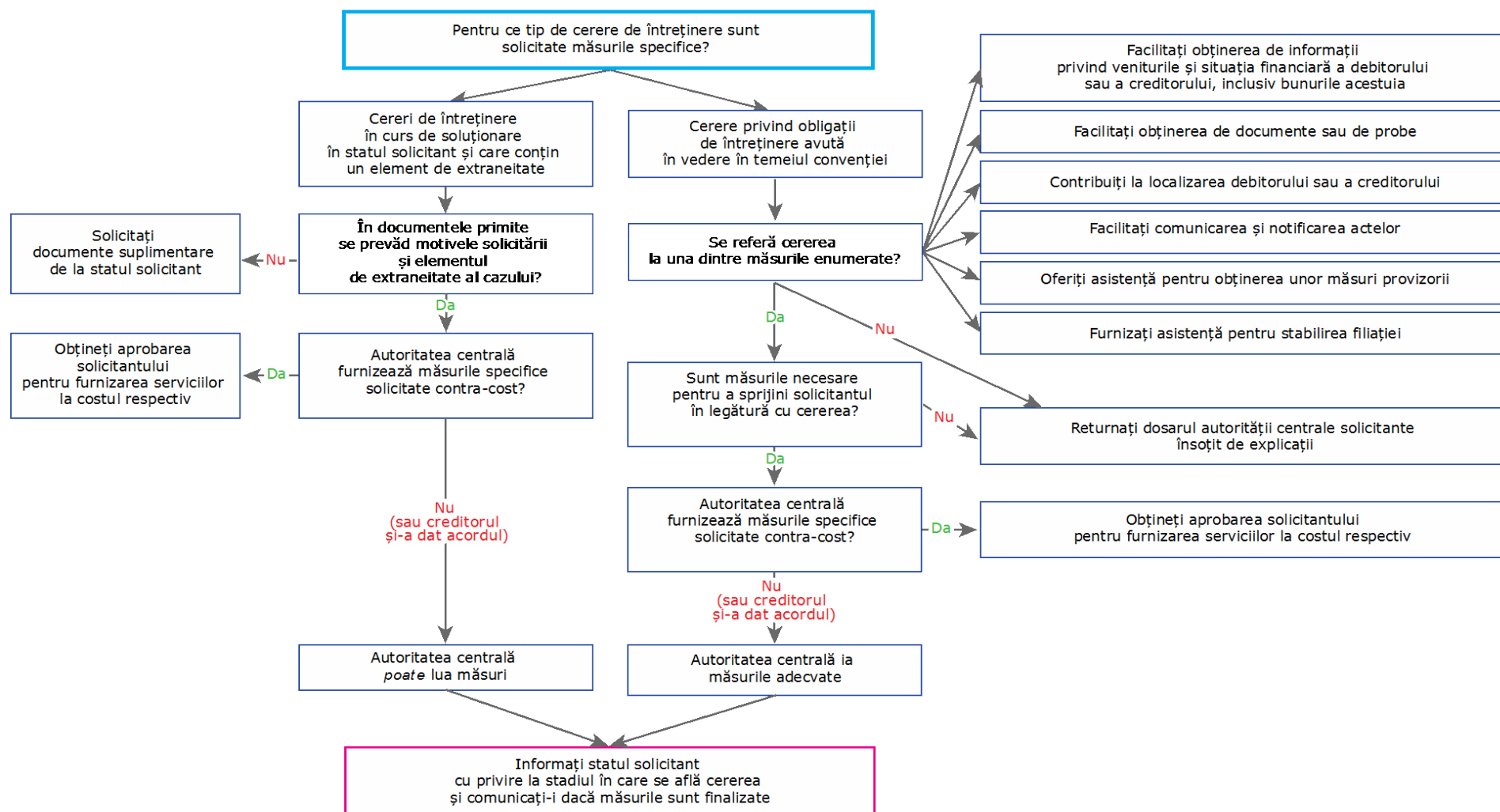

Figura 36: Diagramă – primirea unei cereri de măsuri specifice

II. Proceduri

A. *Confirmați primirea cererii*

943. Formularul de confirmare de primire nu este obligatoriu pentru o cerere de măsuri specifice. Cu toate acestea, autoritatea centrală trebuie să respecte obligațiile generale impuse de convenție și să informeze statul solicitant cu privire la primirea cererii.

B. *Este avută în vedere o cerere în temeiul convenției?*

944. Astfel cum s-a arătat mai sus, există diferențe în ceea ce privește modul în care o autoritate centrală solicitată va răspunde unei cereri de măsuri specifice; depinde dacă aceasta are legătură cu o potențială cerere în temeiul convenției [articolul 7 alineatul (1)] sau cu o procedură în materie de întreținere în curs în statul solicitant [articolul 7 alineatul (2)].
945. Dacă măsura specifică este solicitată pentru a ajuta solicitantul să formuleze o cerere în temeiul convenției sau să determine dacă este oportun să introducă o cerere, autoritatea centrală solicitată trebuie, mai întâi, „să confirme” că măsurile sunt necesare pentru a facilita cererea respectivă. Dacă cererea îndeplinește această cerință, autoritatea centrală va lua măsurile adecvate.
946. Articolul 7 alineatul (2) prevede un răspuns ușor diferit atunci când cererea este formulată în cadrul unei proceduri în materie de întreținere inițiate în statul solicitant și care conține un element de extraneitate. În acest caz, răspunsul este mai discreționar, autoritatea centrală solicitată putând lua măsuri, dar nefiind obligată să facă acest lucru.
947. În ambele cazuri, statul solicitat este cel care trebuie să decidă măsurile care sunt adecvate sau care vor fi luate pentru a furniza asistența necesară.

C. *Dacă cererea de măsuri specifice are legătură cu o cerere prevăzută în temeiul convenției [articolul 7 alineatul (1)]*

1. *Se referă cererea la una dintre măsurile enumerate?*

948. Măsurile care pot fi solicitate sunt limitate. Dacă cererea primită solicită o măsură care nu figurează la articolul 7, aceasta nu poate fi soluționată, iar statul solicitant trebuie să fie informat cu privire la acest lucru. Măsurile care pot fi solicitate sunt menționate în continuare:

a) *localizarea debitorului sau a creditorului*

949. Un solicitant poate solicita asistența autorității centrale a statului solicitat pentru localizarea creditorului sau a debitorului. În general, obiectivul este de a determina dacă se impune trimiterea unei cereri statului solicitat spre soluționare. Un creditor poate dori să afle dacă debitorul își are reședința într-un stat înainte de a trimite o cerere statului respectiv sau un debitor poate dori să știe dacă un creditor își are reședința în statul solicitat, în cazul în care statul respectiv este statul în care a fost pronunțată hotărârea, pentru a determina unde trebuie introdusă o cerere de modificare.

b) obținerea de informații cu privire la venituri, bunuri și situația financiară

950. O autoritate centrală poate fi solicitată să obțină informații cu privire la situația financiară a unui debitor sau a unui creditor, inclusiv cu privire la veniturile și bunurile acestuia. Pot fi solicitate informații, de exemplu, pentru a determina dacă un debitor are bunuri sau venituri în statul solicitat în scopul executării unei hotărâri. Legislația statului solicitat în materie de protecție a vieții private este cea care va determina măsura în care informațiile cu caracter personal specific pot fi comunicate autorității centrale solicitante sau solicitantului.

c) obținerea de probe

951. O autoritate centrală poate fi solicitată să contribuie la obținerea de documente sau alte probe care trebuie utilizate în cadrul unei proceduri. Modul în care un stat va răspunde unei astfel de cereri depinde de eventuala existență a unor tratate internaționale între statele implicate și de dreptul intern al statului solicitat (articolu 50)¹⁸⁰.
952. De exemplu, dacă copilul s-a născut în statul A, dar creditorul nu își mai are reședința în statul respectiv, creditorul poate solicita o copie a unui certificat de naștere, pentru a formula o cerere în materie de întreținere. O cerere de măsuri specifice poate fi trimisă statului A pentru a obține certificatul de naștere.

d) acordarea de asistență pentru stabilirea filiației

953. Asistența autorității centrale poate fi solicitată dacă stabilirea filiației este necesară pentru obținerea unei hotărâri în materie de întreținere. Deși filiația poate fi stabilită în cadrul unei cereri de pronunțare a unei hotărâri, pot exista situații în care un creditor solicită asistență pentru stabilirea filiației înainte de a introduce cererea. Modul în care un stat va răspunde unei astfel de cereri depinde de dreptul intern al statului respectiv, de faptul dacă cererea se referă la dovezi necesare în cadrul unei proceduri judiciare și dacă ambele state sunt părți la o altă convenție internațională (articolul 50). Pentru o analiză a acestui aspect, a se vedea capitolul 2 partea 2 secțiunea V – Alte convenții de la Haga.
- Debitorul este persoana care datorează sau în legătură cu care se pretinde că datorează întreținere. Debitorul poate fi un părinte, (fostul) soț/(fosta) soție sau orice altă persoană care, în conformitate cu legea statului în care a fost pronunțată hotărârea, are obligația de a plăti pensie de întreținere. În unele state, această persoană este denumită plătitorul pensiei, părintele care nu exercită autoritatea părintească sau părintele care nu locuiește cu copilul.***

e) inițierea unor proceduri pentru obținerea de măsuri provizorii

954. O cerere de măsuri specifice poate fi formulată pentru a obține măsuri provizorii, atunci când acestea sunt necesare pentru a introduce o cerere în materie de întreținere sau pentru a garanta rezultatul unei cereri în materie de întreținere în curs. Astfel de măsuri sunt limitate, de regulă, la teritoriul statului solicitat. De exemplu, creditorul poate solicita instituirea unui sechestru asupra anumitor bunuri pentru a preveni vânzarea acestora și a garanta, astfel, disponibilitatea lor în scopul unei cereri ulterioare de executare a hotărârii în materie de întreținere.

¹⁸⁰ A se vedea Raportul explicativ, punctele 648-651.

f) facilitarea notificării sau comunicării actelor

955. Statul solicitat poate fi solicitat să faciliteze notificarea și comunicarea actelor cu privire la o procedură în materie de întreținere prevăzută. Modul în care un stat va răspunde unei astfel de cereri depinde de eventuala existență a unor tratate internaționale între statele implicate și de dreptul intern al statului solicitat (articolul 50)¹⁸¹.

2. Sunt necesare măsurile solicitate?

956. Dacă măsurile solicitate au legătură cu o cerere prevăzută în temeiul convenției, documentele din partea statului solicitant trebuie să furnizeze¹⁸² suficiente informații pentru ca autoritatea centrală solicitată să poată determina dacă măsurile sunt necesare.

3. Luați măsurile adecvate

957. După verificarea cererii, statului solicitat îi revine sarcina de a decide ce măsuri sunt adecvate sau vor fi utilizate pentru a acorda asistența solicitată. Măsurile pot fi luate de însăși autoritatea centrală sau cererea poate fi trimisă unei autorități competente.

D. Dacă cererea are legătură cu un caz din statul solicitant care conține un element de extraneitate [articolul 7 alineatul (2)]

958. Dacă cererea nu are legătură cu o cerere avută în vedere în temeiul convenției, aceasta poate să se refere la orice tip de asistență, inclusiv la formele de asistență enumerate la articolul 7 alineatul (1). Cu toate acestea, răspunsul statului solicitat este în totalitate discreționar.
959. Modul în care un stat solicitat răspunde unei astfel de cereri va depinde de dreptul intern și de procedurile din statul respectiv. Cu toate acestea, cu titlu de bună practică, o autoritate centrală poate dori să ofere asistență dacă acest lucru ar reduce sau ar elimina necesitatea de a transmite dosarul statului solicitant și ar accelera obținerea pensiei de întreținere pentru un copil sau pentru alți membri ai familiei. De exemplu, acordarea de asistență pentru obținerea unei hotărâri în materie de întreținere în statul solicitant poate elimina necesitatea de a introduce o cerere sau o cerere directă pentru obținerea unei hotărâri în statul solicitat.

E. Indicați situația cererii statului solicitant

960. Formularul pentru raportul de monitorizare utilizat pentru cererile formulate în temeiul convenției nu este obligatoriu pentru o cerere de măsuri specifice, iar termenele de răspuns prevăzute la articolul 12 nu se aplică pentru cererile de măsuri specifice. Cu toate acestea, autoritatea centrală trebuie să respecte obligațiile generale impuse de convenție și să informeze statul solicitant cu privire la măsurile luate, într-un termen rezonabil. În orice caz, este recomandat să se respecte termenele prevăzute la articolul 12.

¹⁸¹ *Ibid.*

¹⁸² Toate informațiile vor figura în formularul recomandat care va fi elaborat pentru cererile de măsuri specifice.

III. Alte aspecte

A. Costuri

961. Cererile de măsuri specifice fac excepție de la dispoziția generală din convenție, care prevede că o autoritate centrală trebuie să suporte propriile costuri. O autoritate centrală poate să impună solicitantului suportarea costurilor asociate unei cereri de măsuri specifice, dacă aceste costuri au un caracter excepțional (articolul 8). Cu toate acestea, trebuie remarcat că respectivele costuri ar putea fi recuperate de la o altă persoană decât solicitantul (de exemplu, un debitor sau un pârât) dacă dreptul intern al statului solicitat permite acest lucru¹⁸³.
962. Convenția nu definește în mod expres costurile excepționale¹⁸⁴. Acestea se referă însă la costuri care ar fi neobișnuite, ieșite din comun sau care ar face excepție de la regula generală. Costurile generale asociate soluționării unei cereri probabil nu ar fi considerate excepționale. Prin urmare, costul obișnuit al testelor genetice sau cheltuielile de judecată legate de introducerea unei cereri pentru măsuri provizorii în fața unei instanțe nu ar intra în această categorie.
963. Dacă o autoritate centrală are intenția de a impune solicitantului să suporte costurile pentru măsuri, solicitantul trebuie să își dea acordul cu privire la furnizarea serviciilor la costul indicat, înainte ca serviciile să fie furnizate. Astfel, solicitantul va avea posibilitatea să determine dacă trebuie urmate alte căi de acțiune.

Exemplu

964. Un creditor își are reședința în statul A și solicită pensie de întreținere pentru copilul său. Debitorul își are reședința în statul B. Nu poate fi pronunțată o hotărâre decât după stabilirea filiației.
965. Creditorul are două posibilități. Acesta poate formula o cerere de măsuri specifice prin care solicită asistență din partea statului B pentru a stabili filiația sau pentru a facilita stabilirea filiației în statul A. Statul B va indica dacă costurile asociate procedurii vor trebui suportate de creditor. În caz afirmativ, creditorul poate dori să formuleze o cerere de pronunțare a unei hotărâri în statul B în temeiul articolului 10 din convenție și să solicite stabilirea filiației în cadrul acestei proceduri. În cazul în care creditorul inițiază o cerere de pronunțare a unei hotărâri în temeiul articolului 10 din convenție, în majoritatea situațiilor, costurile testului de stabilire a filiației vor face parte din serviciile gratuite care trebuie furnizate unui solicitant¹⁸⁵ (a se vedea capitolul 3).

IV. Informații suplimentare

A. Sfaturi practice

- Dacă este probabil că statul dumneavoastră va impune taxe pentru furnizarea măsurilor specifice, informați cât mai curând posibil autoritatea centrală din statul solicitant cu privire la acest lucru. În unele cazuri, costurile vor fi un factor care trebuie luat în considerare de către solicitant pentru a stabili dacă este preferabil să formuleze pur și simplu o cerere în temeiul convenției în loc să depună o cerere de măsuri specifice.

¹⁸³ Raportul explicativ, punctul 215.

¹⁸⁴ Raportul explicativ oferă o explicație la punctul 223.

¹⁸⁵ Sub rezerva unei declarații formulate de un stat prin care acesta menționează că va efectua o evaluare a mijloacelor de întreținere ale copilului.

- În orice caz, solicitantul trebuie să fie informat cu privire la costurile pe care va trebui să le suporte și trebuie să își dea consimțământul cu privire la costuri înainte ca măsurile să fie inițiate.
- La primirea cererii, este recomandat ca responsabilul de dosar din statul solicitat să informeze autoritatea centrală din statul solicitant cu privire la termenul anticipat pentru soluționarea cererii.
- Cererea de măsuri specifice este o excepție de la regula generală conform căreia cererile directe în temeiul convenției sunt adresate autorităților competente, iar cererile sunt depuse prin intermediul autorităților centrale. Numai o autoritate centrală poate trimite și primi o cerere de măsuri specifice.

B. Formulare conexe

Formularul de confirmare de primire

Nu a fost încă elaborat un formular pentru cererile de măsuri specifice.

C. Articole relevante din convenție

Articolul 6

Articolul 7

Articolul 8

Articolul 15

Articolul 43

Articolul 50

Articolul 51

Articolul 52

D. Secțiuni conexe din manual

A se vedea capitolele 4 și 5 – Trimiterea și primirea cererilor de recunoaștere sau de recunoaștere și executare trimise și primite

A se vedea capitolele 8 și 9 – Trimiterea și primirea cererilor de pronunțare a unei hotărâri în materie de întreținere trimise și primite

A se vedea capitolul 10 — Executarea hotărârilor în materie de întreținere

V. Listă recapitulativă – cereri de măsuri specifice primite

	Procedură	Referință manual
1	Confirmați primirea cererii	II(A)
2	Determinați dacă este avută în vedere o cerere în temeiul convenției	II(B)
3(a)	Dacă cererea are legătură cu o cerere în temeiul convenției, determinați dacă aceasta se referă la una dintre măsurile prevăzute de convenție	II(C)(1)
3 (b)	Dacă cererea are legătură cu o cerere în temeiul convenției, sunt măsurile necesare?	II(C)(2)
3(c)	Dacă cererea are legătură cu o cerere în temeiul convenției, furnizați asistența adecvată	II(C)(3)
4	Dacă cererea nu are legătură cu o cerere în temeiul convenției, luați măsurile permise de normele și dreptul intern	II(D)
5	Transmiteți un raport de monitorizare a cererii	II(E)

VI. Întrebări frecvente

Este obligată autoritatea centrală solicitată să furnizeze măsurile specifice solicitate?

966. Nu întotdeauna. Aceasta poate respinge cererea în cazul în care consideră că măsurile nu sunt utile pentru procedura prevăzută în temeiul convenției (sau pentru a determina dacă este necesară inițierea unei proceduri). Dacă cererea solicită asistență în ceea ce privește o procedură în materie de întreținere în curs în statul solicitant, furnizarea oricărui tip de asistență este discreționară.

Poate autoritatea centrală solicitată să impună taxe pentru serviciile sale?

967. Da, în situații limitate. Costurile trebuie să fie excepționale, iar solicitantul trebuie să-și fi acordat consimțământul cu privire la furnizarea serviciilor pe această bază.

Capitolul 15

Instrucțiuni pentru completarea formularelor

Organizarea capitolului:

Prezentul capitol oferă instrucțiuni pentru completarea formularelor obligatorii care pot fi utilizate în cazurile care se circumscriu domeniului de aplicare al convenției.

Secțiunea I explică modul de completare a celor două formulare obligatorii care trebuie utilizate pentru orice cerere în temeiul convenției.

Secțiunea II explică modul de completare a formularelor recomandate pentru cele patru cereri principale în temeiul convenției.

Secțiunea III explică modul de completare a altor formulare, cum ar fi formularul privind situația financiară, hotărârea de încuviințare a executării, dovada notificării și altele.

Secțiunea IV conține liste recapitulative ale documentelor care trebuie anexate cererilor trimise în temeiul convenției.

Secțiunea V explică modul de completare a formularelor necesare pentru o cerere directă adresată unei autorități competente, pentru recunoașterea și executarea unei hotărâri.

Anexa la prezentul capitol explică temeiurile pentru recunoașterea și executarea unei hotărâri în scopul de a asista responsabilii de dosare în completarea formularului recomandat de cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare.

I. Modul de completare a formularelor obligatorii necesare pentru toate cererile

968. Această secțiune explică modul de completare a celor două formulare obligatorii care trebuie utilizate pentru orice cerere în temeiul convenției. Acestea figurează chiar în anexa la convenție. Formularele nu sunt obligatorii pentru cererile de măsuri specifice și pentru cererile directe adresate autorităților competente ale statului solicitat.

A. Formularul de transmitere

969. Formularul de transmitere obligatoriu constituie o modalitate standard și uniformă de trimitere a cererilor între state. Acesta enumeră documentele necesare și informațiile cuprinse în dosar și indică autoritățile centrale solicitate ce tip de cerere este formulată.
970. Formularul de transmitere este un formular obligatoriu. Acesta trebuie să însoțească fiecare cerere formulată în temeiul convenției. Informațiile care urmează explică modul în care se completează formularul de transmitere. Această secțiune se aplică tuturor cererilor formulate în temeiul convenției.

a) Preambul

971. Toate informațiile incluse în documentele adresate unei alte autorități centrale trebuie să rămână confidențiale în conformitate cu legea statului care soluționează cererea și nu pot fi utilizate decât în scopul unei cereri în materie de întreținere formulate în temeiul convenției. Cu toate acestea, preambulul formularului admite, de asemenea, că există situații în care comunicarea unor informații cu caracter personal ar putea periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane.

□ *O hotărâre de nedivulgare a fost luată de autoritatea centrală în conformitate cu articolul 40.*

972. Dacă solicitantul a indicat că divulgarea informațiilor prezintă un risc, bifați căsuța prevăzută în acest scop alături de fraza reprodușă în chenarul de mai sus, care figurează în partea superioară a primei pagini a formularului.

973. A se vedea secțiunea II din prezentul capitol cu privire la protecția informațiilor cu caracter personal.

b) Autoritatea centrală solicitantă

Referință: secțiunea 1 și secțiunea 2

974. În chenarele aflate sub declarația de confidențialitate și de protecție a datelor cu caracter personal sunt furnizate informații cu privire la **autoritatea centrală solicitantă** și la persoana pe care statul solicitat o va putea contacta în caz de nevoie. Limba de comunicare între autoritățile centrale va fi limba statului solicitat¹⁸⁶, o altă limbă acceptată sau limbile engleză sau franceză, cu excepția cazului în care statul solicitat a formulat o rezervă în ceea ce privește utilizarea limbii engleze sau a limbii franceze. Profilul de țară al statului solicitat va confirma limba care trebuie utilizată. Dacă limba este un aspect important pentru gestionarea cazului în statul dumneavoastră, indicați aici preferința lingvistică.

Autoritatea centrală solicitantă este autoritatea centrală din statul în care este inițiată cererea sau solicitarea. Această autoritate centrală va trimite cererea **autorității centrale solicitate**, care va primi cererea și o va trimite unei autorități competente pentru a fi soluționată.

c) Autoritatea centrală solicitată

Referință: secțiunea 3

975. Rândurile următoare sunt suficient de explicite și solicită datele de contact ale autorității centrale solicitate. Aceste informații figurează în profilul de țară.

d) Informații cu caracter personal despre solicitant

Referință: secțiunea 4

976. Solicitantul este persoana care formulează cererea privind obligațiile de întreținere. Solicitantul poate fi un creditor, inclusiv un organism public, sau un debitor, în funcție de categoria de cerere utilizată. De asemenea, solicitantul poate fi reprezentantul legal al unui copil.

¹⁸⁶ Poate fi vorba despre limba oficială a unei unități teritoriale a statului solicitat, cum ar fi o provincie sau un teritoriu, dacă a fost formulată o declarație (articolul 44).

e) Informații cu caracter personal despre persoana (persoanele) pentru care se solicită întreținere

Referință: secțiunea 5

977. Dacă solicitantul solicită întreținere pentru sine, indicați acest lucru în secțiunea (a). Pentru ceilalți membri ai familiei sau pentru persoanele aflate în întreținere, indicați informațiile solicitate, inclusiv data nașterii fiecărui copil. Această informație este necesară pentru a stabili dacă copiii au mai puțin de 21 de ani și, prin urmare, fac obiectul convenției. Numele trebuie să fie ortografiat astfel cum apar în certificatul de naștere sau în orice alt registru oficial.

f) Informații cu caracter personal despre debitor

Referință: secțiunea 6

(a) ☐ *Persoana este aceeași cu solicitantul identificat la punctul 4*

978. Bifați această căsuță dacă solicitantul este un debitor. Rețineți că un debitor nu poate solicita pronunțarea unei hotărâri.

979. În toate cazurile, includeți informațiile de bază despre debitor la acest punct. Alte informații cu privire la debitor vor fi indicate în formularul de cerere și în formularul cu privire la situația financiară, dacă acestea sunt utilizate în cadrul cererii în cauză.

g) Obiectul cererii

Referință: secțiunea 7

980. Tabelul de mai jos indică alineatul de la articolul 10 corespunzător fiecărei categorii de cerere. Bifați căsuța corespunzătoare tipului de cerere formulată.

Numărul articolului	Explicație
Articolul 10 alineatul (1) litera (a)	Cerere formulată de un creditor pentru recunoașterea sau recunoașterea și executarea unei hotărâri care nu a fost pronunțată în statul solicitat
Articolul 10 alineatul (1) litera (b)	Cerere formulată de un creditor pentru executarea unei hotărâri care a fost pronunțată sau recunoscută în statul solicitat
Articolul 10 alineatul (1) litera (c)	Cerere formulată de un creditor pentru pronunțarea unei hotărâri noi în statul solicitat, atunci când nu există nicio hotărâre
Articolul 10 alineatul (1) litera (d)	Cerere formulată de un creditor pentru pronunțarea unei hotărâri în statul solicitat, atunci când recunoașterea și executarea unei hotărâri existente nu este posibilă
Articolul 10 alineatul (1) litera (e)	Cerere formulată de un creditor pentru modificarea unei hotărâri pronunțate în statul solicitat

Articolul 10 (1) litera (f)	alineatul	Cerere formulată de un creditor pentru modificarea unei hotărâri care nu a fost pronunțată în statul solicitat
Articolul 10 (2) litera (a)	alineatul	Cerere formulată de un debitor pentru recunoașterea unei hotărâri existente sau limitarea executării unei hotărâri existente, pronunțată în statul solicitat
Articolul 10 (2) litera (b)	alineatul	Cerere formulată de un debitor pentru modificarea unei hotărâri pronunțate în statul solicitat
Articolul 10 (2) litera (c)	alineatul	Cerere formulată de un debitor pentru modificarea unei hotărâri care nu a fost pronunțată în statul solicitat

Figura 37: Tabelul cererilor în temeiul articolului 10**Referință: secțiunea 8**

981. Secțiunea 8 din formularul de transmitere enumeră documentele care trebuie anexate la cerere.
982. Secțiunea 8(a) trebuie completată atunci când cererea se referă la recunoașterea și executarea unei hotărâri în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (a). Bifați căsuțele corespunzătoare cererii dumneavoastră. Căsuțele care se referă la articolul 30 trebuie bifate atunci când cererea vizează recunoașterea unei convenții de întreținere.
983. Dacă cererea nu este formulată în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (a), se aplică lista documentelor care figurează în secțiunea 8(b) din formularul de transmitere.

h) Mențiune finală**Referință: ultima secțiune**

984. Formularul de transmitere nu este semnat de funcționarul care îl completează. Cu toate acestea, persoana respectivă trebuie să indice numele său și data cererii. (Datele de contact au fost deja menționate pe prima pagină.)

B. Formularul de confirmare de primire

985. Această secțiune explică modul în care se completează formularul obligatoriu de confirmare de primire. Acesta se utilizează pentru toate cererile formulate în temeiul convenției. Articolul 12 alineatul (3) impune ca primirea cererii să fie confirmată prin intermediul acestui formular, în termen de șase săptămâni de la data primirii cererii.

a) Preambul

986. Cu titlu preliminar, verificați dacă divulgarea informațiilor indicate în formular ar putea periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane, oricare ar fi aceasta. În caz afirmativ, bifați căsuța de la începutul formularului.

b) Date de contact**Referință: secțiunea 1 și secțiunea 2**

987. Asigurați-vă că datele de contact furnizate sunt ale persoanei sau serviciului care va fi responsabil de monitorizarea cererii.

c) Autoritatea centrală solicitantă**Referință: secțiunea 3**

988. Utilizați informațiile din cererea primită pentru a completa această parte a formularului.

d) Obiectul cererii**Referință: secțiunea 4**

989. Indicați cererea care a fost primită, bifând numărul articolului corespunzător. Figura 37 de mai sus cu privire la completarea formularului de transmitere precizează referințele fiecărei categorii de cerere.
990. Indicați, de asemenea, în acest alineat, numele solicitantului și numele persoanelor cărora li se datorează întreținere. Aceste informații figurează în formularul de transmitere care a însoțit cererea primită.

e) Primele măsuri luate**Referință: secțiunea 5**

991. Indicați ce măsuri au fost luate cu privire la cerere. Dacă cererea nu poate fi soluționată deoarece sunt necesare documente suplimentare, indicați documentele sau informațiile necesare.
992. Dacă autoritatea centrală refuză să soluționeze cererea pentru că este evident că aceasta nu îndeplinește condițiile impuse de convenție, precizați dacă motivele sunt incluse în formularul de confirmare de primire sau dacă acestea vor fi comunicate ulterior. Capitolele consacrate soluționării cererilor de recunoaștere și executare, de executare și de pronunțare primite explică în ce situații poate fi adecvat un astfel de răspuns.

f) Mențiune finală**Referință: ultima secțiune**

993. Formularul nu este semnat; cu toate acestea, numele funcționarului autorității centrale care l-a completat trebuie să figureze pe formular.

II. Instrucțiuni pentru completarea formularelor de cerere recomandate

994. Această parte a prezentului capitol explică modul în care se completează formularele recomandate pentru transmiterea următoarelor cereri între autoritățile centrale:
- cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare
 - cerere de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat
 - cerere de pronunțare a unei hotărâri
 - cerere de modificare a unei hotărâri
995. Această secțiune este organizată în trei părți.
996. Prima parte explică modul în care se completează formularele recomandate pentru cererile de recunoaștere, de recunoaștere și executare, de executare, de pronunțare și de modificare a unei hotărâri.
997. Cea de-a doua parte explică modul în care se completează celelalte formulare.

998. Cea de-a treia parte conține liste recapitulative ale documentelor care trebuie anexate fiecărei categorii de cerere.

A. Formular recomandat pentru o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

999. Această secțiune explică modul în care se completează formularul recomandat pentru cererile de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei hotărâri în materie de întreținere sau a unei convenții de întreținere. Consultați capitolul 4 pentru mai multe informații cu privire la procedurile aplicabile acestui tip de cereri.

1. Completarea formularului

a) Ce formular trebuie utilizat?

1000. Dacă solicitantul este un creditor, inclusiv un organism public care acționează în numele creditorului sau care a furnizat prestații creditorului, sau un debitor, utilizați formularul prevăzut pentru cererile formulate în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (a) și 10 alineatul (2) litera (a). Bifați numerele articolelor care se aplică.

b) Protecția datelor cu caracter personal și a informațiilor confidențiale

Referință: primul alineat

1001. Convenția prevede că informațiile obținute sau transmise în cadrul cererilor formulate în temeiul convenției nu pot fi divulgate sau confirmate dacă acest lucru ar putea periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane.
1002. Dacă există o preocupare cu privire la acest aspect, bifați căsuța din formularul de cerere prevăzută în acest scop și, în loc să furnizați informațiile cu caracter personal în secțiunea 2, includeți-le într-un formular separat (Formular privind informațiile restricționate).
1003. Consultați capitolul 3 pentru o analiză completă a obligației de a proteja datele cu caracter personal și informațiile confidențiale.

c) Numele și datele de contact ale solicitantului

Referință: secțiunea 2

1004. Indicați dacă solicitantul este un creditor (persoana pentru care este solicitată sau căreia i se datorează întreținere), un debitor sau un reprezentant al acestora.
1005. Datele de contact au un dublu obiectiv. În primul rând, acestea identifică părțile implicate în cadrul cererii, ceea ce permite autorității centrale sau autorității competente din fiecare stat să deschidă un dosar corespunzător. În al doilea rând, datele de contact trebuie să fie suficiente pentru a permite notificarea solicitantului în cazul exercitării unei căi de atac împotriva hotărârii de recunoaștere și executare a hotărârii în materie de întreținere.

Bună practică: *Autoritatea centrală solicitantă trebuie să se asigure întotdeauna că dispune de o adresă valabilă sau alte mijloace de a contacta solicitantul. În cadrul cererii, pot apărea chestiuni pentru soluționarea cărora sunt necesare informații și documente suplimentare, iar autoritatea centrală din statul solicitant (statul care trimite cererea) va trebui să poată contacta solicitantul pentru a obține astfel de informații sau documente.*

1006. Unele state pot alege să utilizeze adresa autorității centrale sau a unei alte autorități competente ca adresă pentru solicitant dacă divulgarea adresei personale nu este permisă de legislația statului solicitant¹⁸⁷.

1007. Dacă solicitantul este un organism public, includeți această informație.

d) Informații cu caracter personal cu privire la persoanele pentru care se solicită sau cărora li se datorează întreținere

Referință: secțiunea 3

1008. Cererea trebuie să includă suficiente informații pentru a identifica toate persoanele pentru care se solicită sau cărora li se datorează întreținere în temeiul hotărârii. Sunt incluși atât solicitantul (de regulă, un părinte, cu toate că un copil, de asemenea, poate fi solicitant), cât și toți copiii pentru care convenția se aplică. În fiecare caz, trebuie indicată data nașterii pentru a verifica identitatea fiecărei persoane care are dreptul la întreținere și a stabili vârsta acestora, asigurându-se astfel că hotărârea se circumscrie domeniului de aplicare al convenției.

1009. Temeiul pe care este solicitată sau este datorată întreținere pentru solicitant și pentru copii trebuie precizat, de asemenea. Această informație va permite statului solicitat să confirme dacă cererea se încadrează în domeniul de aplicare al convenției. Acesta este legat de relația dintre solicitant sau persoana pentru care este solicitată sau căreia i se datorează întreținere și debitor.

Explicarea termenilor

1010. În această parte a formularului sunt utilizați termenii următori:

Referință: secțiunile 3.1 și 3.2

- **Filiație**
Bifați această căsuță în cazul în care obligația de întreținere decurge dintr-o relație părinte-copil. Acest temei va acoperi atât situația în care copiii sunt născuți în timpul căsătoriei, astfel încât filiația este prezumată sau stabilită de plin drept, cât și situația în care legătura dintre părinte și copil a fost stabilită sau confirmată printr-un test de stabilire a filiației.
- **Căsătorie**
Bifați această căsuță dacă părțile au fost căsătorite.
- **Legătură de rudenie**
Bifați această căsuță în cazul în care relația dintre solicitant și debitor decurge din legături familiale – de exemplu, debitorul este un unchi sau un alt membru al familiei. Acest temei se aplică numai dacă atât statul solicitat, cât și statul solicitant au extins domeniul de aplicare al convenției la aceste forme de legături familiale (a se vedea capitolul 3).
- **Bunici/frați/nepoți**
Bifați una dintre aceste căsuțe în cazul în care relația dintre solicitant și debitor decurge din una dintre aceste legături. Acest temei se aplică numai dacă atât statul solicitat, cât și statul solicitant au extins domeniul de aplicare al convenției la aceste forme de legături familiale.

¹⁸⁷ A se vedea Raportul explicativ, punctul 612.

- *In loco parentis* sau o relație echivalentă
In loco parentis desemnează o relație în care un adult ține loc de părinte pentru un copil. Această situație poate apărea atunci când un adult a locuit cu copiii și s-a comportat ca un părinte față de aceștia. În unele state, relațiile dintre părinți vitregi și copii vitregi se încadrează în această categorie.
 - Relație analogă căsătoriei
Bifați această căsuță dacă părțile nu au fost căsătorite, dar au avut o relație similară căsătoriei. În unele state, aceasta este numită uniune liberă sau concubinaj. Acest temei se aplică numai dacă atât statul solicitat, cât și statul solicitant au extins domeniul de aplicare al convenției la aceste tipuri de relații (a se vedea capitolul 3).
1011. Completați secțiunea 3.1 cu informațiile referitoare la solicitant. Data nașterii solicitantului a fost deja inclusă în secțiunea 2. Dacă solicitantul este un copil, completați această secțiune.
1012. Completați secțiunea 3.2 cu informațiile referitoare la copiii pentru care se solicită sau cărora li se datorează întreținere. În cazul în care copilul este solicitantul, este suficient să completați secțiunea 3.2. În cazul în care sunt mai mult de trei copii, bifați căsuța 3.4 și atașați celelalte informații pe o pagină separată.
1013. Completați secțiunea 3.3 dacă întreținerea este solicitată sau datorată unei alte persoane, care nu este nici solicitantul, nici un copil.

e) Numele și datele de contact ale debitorului

Referință: secțiunea 4.1

1014. Indicați dacă debitorul este solicitantul.
1015. Informațiile referitoare la debitor din secțiunea 4.1 sunt necesare pentru a soluționa cererea de recunoaștere sau de recunoaștere și executare și pentru a notifica sau comunica actele debitorului, în conformitate cu legislația statului solicitat. Această secțiune ar trebui completată cu informațiile cunoscute de către solicitant. Dacă este necesar, statul solicitat trebuie să efectueze căutări pentru a localiza debitorul, dacă adresa exactă a acestuia nu este cunoscută.

Bună practică: Dacă solicitantul nu știe unde locuiește debitorul sau pârâțul, asigurați-vă că ați furnizat cât mai multe informații cu putință despre debitor, de exemplu, ultimul domiciliu sau loc de muncă cunoscut al acestuia. De asemenea, puteți include informații despre celelalte legături cu statul respectiv – de exemplu, despre rude la care debitorul sau pârâțul ar putea să locuiască.

f) Nume și date de contact ale reprezentantului creditorului

Referință: secțiunea 4.2

1016. Această secțiune trebuie completată cu detalii referitoare la locul unde se află creditorul sau cu informații referitoare la reprezentantul creditorului. În multe cazuri, reprezentantul poate fi avocatul creditorului.
1017. În secțiunea 4.3 trebuie indicat un „cod de identificare personal”, dacă acesta este cunoscut. Acesta poate fi un cod de securitate socială (Statele Unite ale Americii), un cod de asigurare socială (Canada), un cod de dosar fiscal (Australia) sau orice alt cod eliberat de o autoritate administrativă, susceptibil să sprijine autoritatea centrală din statul solicitat să localizeze debitorul sau să verifice identitatea acestuia în diferite baze de date, cum ar fi cele ale autorităților administrative.

g) Unde trebuie trimise plățile**Referință: secțiunea 5**

1018. Dacă hotărârea trebuie să fie executată, statul solicitat va trebui să știe unde să trimită plățile. Dacă plățile trebuie adresate unei autorități competente din statul solicitant pentru procesare, indicați aici informațiile referitoare la serviciul care procesează sau distribuie plățile și numărul de referință al dosarului sau al contului, pentru a permite o bună identificare a plăților.

Nu completați această secțiune din formular dacă aceasta poate prezenta un risc pentru solicitant. Utilizați formularul privind informațiile restricționate.

h) Cerere privind numai recunoașterea**Referință: secțiunea 6**

1019. Dacă cererea se referă numai la recunoașterea unei hotărâri în materie de întreținere, iar solicitantul nu dorește ca hotărârea să fie executată după ce a fost recunoscută, bifați căsuța de la secțiunea 6. Trebuie reținut că nu este necesară o hotărâre de încuviințare a executării pentru cererile care vizează numai recunoașterea. Este suficient un certificat care să menționeze că hotărârea produce efecte în statul de origine. Consultați capitolul 4 pentru informații suplimentare cu privire la cererile de recunoaștere.

i) Temeiuri de competență pentru a recunoaște și executa o hotărâre**Referință: secțiunea 7**

1020. Această secțiune nu trebuie completată în cazul unei cereri de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a unei convenții de întreținere.
1021. În schimb, dacă cererea vizează recunoașterea sau recunoașterea și executarea unei hotărâri în materie de întreținere, statul solicitat trebuie să cunoască temeiurile juridice pe baza cărora hotărârea poate fi recunoscută și executată.
1022. Formularul recomandat enumeră temeiurile de competență. Acestea decurg din articolul 20. Verificați chiar hotărârea, informațiile furnizate de solicitant sau dosarul trimis de autoritatea competentă, dacă este necesar. În formular, este important să bifați toate temeiurile care s-ar putea aplica. Dacă pârâtul se opune recunoașterii sau recunoașterii și executării, acestuia îi revine sarcina de a arăta că niciunul dintre temeiurile de recunoaștere și executare nu se aplică.
1023. A se vedea anexa la prezentul capitol pentru mai multe informații cu privire la situațiile care pot corespunde diferitelor temeiuri de recunoaștere și executare.

j) Înfățișarea pârâtului**Referință: secțiunea 8**

1024. Astfel cum s-a arătat la capitolul 4, pentru ca o hotărâre să fie recunoscută sau recunoscută și executată, statul solicitat trebuie să fie asigurat că pârâtul a fost informat cu privire la cerere sau la procedura privind obligațiile de întreținere, în conformitate cu legislația statului în care a fost pronunțată hotărârea, și că a avut posibilitatea de a fi audiat sau a fost reprezentat în cadrul procedurii. Dacă a fost aplicată o procedură de tip administrativ, în cadrul căreia hotărârea a fost pronunțată fără ca debitorul să fi fost audiat, acesta trebuie să fi fost informat cu

privire la hotărârea pronunțată și să fi avut posibilitatea de a o contesta, în conformitate cu legislația statului care a pronunțat hotărârea.

1025. Secțiunea 8 din formular se referă la această obligație. Indicați dacă pârâțul s-a înfățișat sau nu s-a înfățișat în statul de origine și dacă acesta a fost sau nu reprezentat.
1026. Înfațișarea pârâțului poate fi evidentă la vederea hotărârii, dacă în hotărâre se menționează că pârâțul s-a înfățișat în cadrul procedurii sau a fost reprezentat sau a contestat hotărârea.
1027. Dacă pârâțul nu s-a înfățișat și nici nu a fost reprezentat, autoritatea competentă va trebui să confirme că pârâțul a fost informat corespunzător, în conformitate cu legislația statului în care a fost pronunțată hotărârea și ținând cont de toate circumstanțele. Un formular recomandat a fost conceput pentru a răspunde acestei cerințe (dovadă a notificării). Modul de completare a formularului respectiv este explicat mai jos.
1028. Dacă hotărârea a fost pronunțată într-un sistem în care nu este necesară audierea, trebuie menționat că debitorul/pârâțul nu s-a înfățișat și va fi solicitată întotdeauna o dovadă a notificării.
1029. Este posibil ca o hotărâre pronunțată fără ca pârâțul să fi fost informat cu privire la aceasta să nu poată fi recunoscută sau executată în temeiul convenției.

k) Formular privind situația financiară

Referință: secțiunea 9

1030. Un formular privind situația financiară este necesar dacă hotărârea trebuie să fie executată după ce a fost recunoscută. A se vedea secțiunea IV din prezentul capitol pentru instrucțiuni cu privire la modul de completare a formularului.

l) Asistența juridică

Referință: secțiunea 10

1031. În majoritatea cazurilor în care o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare este formulată de un creditor, statul solicitat trebuie să furnizeze asistență juridică gratuită (a se vedea capitolul 3), iar solicitantul nu trebuie să furnizeze alte informații cu privire la acest aspect.
1032. Cu toate acestea, secțiunea 10 trebuie completată dacă:
- cererea este formulată de un creditor și vizează obligații de întreținere care nu decurg dintr-o relație părinte-copil pentru un copil cu vârsta sub 21 de ani, sau
 - cererea este formulată de un debitor.
1033. În oricare dintre aceste situații, este posibil ca statul solicitat să efectueze o evaluare a mijloacelor de întreținere sau a temeiului cererii pentru a stabili dacă va furniza asistență. Formularul privind situația financiară va permite evaluarea mijloacelor de întreținere, iar solicitantul trebuie să anexeze, de asemenea, documente care să ateste că solicitantul a beneficiat de asistență juridică în statul de origine. O scrisoare din partea autorității care a acordat asistența ar trebui să fie suficientă.

m) Numele funcționarului din cadrul autorității centrale responsabil cu prelucrarea cererii

Referință: secțiunea 12

1034. Această parte trebuie să identifice funcționarul din cadrul autorității centrale care este responsabil să completeze cererea sau să verifice dacă cererea a fost completată personal de către solicitant. Conform principiului de „neutralitate în ceea ce privește suportul”, care permite transmiterea electronică a documentelor, formularul nu trebuie semnat.

B. Formular recomandat pentru o cerere de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat

1035. Această secțiune explică modul în care se completează formularul recomandat pentru cererile de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat. A se vedea capitolul 6 pentru informații cu privire la acest tip de cerere.

1. Completarea formularului

a) Ce formular trebuie utilizat?

1036. Utilizați formularul recomandat pentru articolul 10 alineatul (1) litera (b), dat fiind că cererea solicită statului solicitat să execute propria sa hotărâre sau o hotărâre recunoscută deja în statul solicitat.

b) Protecția datelor cu caracter personal și a informațiilor confidențiale

Referință: primul alineat și secțiunea 2(d), (e), (f) și (g)

1037. Convenția prevede că informațiile obținute sau transmise în cadrul cererilor formulate în temeiul convenției nu pot fi divulgate sau confirmate, dacă aceasta ar putea periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane.
1038. În cazul în care există o preocupare cu privire la acest aspect, bifați căsuța din formularul de cerere prevăzută în acest scop și, în loc să furnizați informațiile cu caracter personal în secțiunea 2, indicați-le într-un formular separat (Formular privind informațiile restricționate).
1039. Consultați capitolul 3 pentru o analiză completă a obligației de a proteja datele cu caracter personal și informațiile confidențiale.

c) Numele și datele de contact ale solicitantului

Referință: secțiunea 2

1040. Datele de contact au un dublu obiectiv. În primul rând, acestea identifică părțile implicate în cadrul cererii, ceea ce permite autorității centrale sau autorității competente din fiecare stat să deschidă un dosar corespunzător. În al doilea rând, datele de contact trebuie să fie suficiente pentru a permite statului solicitant să contacteze solicitantul în cazul în care autoritatea competentă din statul solicitat necesită informații suplimentare pentru a iniția executarea (de exemplu, pentru a confirma restanțele la plata întreținerii).

1041. Unele state pot alege să utilizeze adresa autorității centrale sau a unei alte autorități competente ca adresă pentru solicitant dacă divulgarea adresei personale nu este permisă de legislația statului solicitant¹⁸⁸. Această soluție poate fi utilă, de asemenea, în cazul în care o agenție de executare a obligațiilor de întreținere față de copii intervine în statul solicitant și deține informații suplimentare cu privire la debitor, la bunurile și veniturile acestuia sau la calculul restanțelor, care pot să sprijine autoritatea competentă din statul solicitat în executarea hotărârii. În acest caz, va fi mai eficace ca cererile de informații suplimentare sau de asistență să fie trimise direct agenției sau autorității competente care are informația (de exemplu, agenția de protecție a minorilor) decât solicitantului.
1042. Dacă solicitantul este un organism public, includeți această informație.

Bună practică: *Autoritatea centrală solicitantă trebuie să se asigure întotdeauna că deține o adresă valabilă sau alte mijloace de a contacta solicitantul. În cadrul procedurii de executare, pot apărea chestiuni pentru soluționarea cărora sunt necesare informații și documente suplimentare, iar autoritatea centrală din statul solicitant va trebui să poată contacta solicitantul pentru a obține astfel de informații sau documente.*

d) Informații cu caracter personal cu privire la persoanele pentru care se solicită sau cărora li se datorează întreținere

Referință: secțiunea 3

1043. Cererea trebuie să includă suficiente informații pentru a identifica toate persoanele pentru care se solicită sau cărora li se datorează întreținere în temeiul hotărârii. Sunt incluși atât solicitantul (de regulă, părintele copilului), cât și toți copiii pentru care convenția se aplică. În fiecare caz, trebuie indicată data nașterii, întrucât este important să se garanteze faptul că hotărârea se încadrează în domeniul de aplicare al convenției (a se vedea capitolul 3).
1044. Temeiul pe care este solicitată sau este datorată întreținere pentru solicitant și pentru copii trebuie precizat, de asemenea. Această informație va permite statului solicitat să confirme dacă cererea se încadrează în domeniul de aplicare al convenției.

Explicarea termenilor

1045. În această parte a formularului sunt utilizați termenii următori:

Referință: secțiunile 3.1 și 3.2

- **Filiație**
Bifați această căsuță în cazul în care obligația de întreținere decurge dintr-o relație părinte-copil. Acest temei va acoperi atât situația în care copiii sunt născuți în timpul căsătoriei, astfel încât filiația este prezumată sau stabilită de plin drept, cât și situația în care legătura între părinte și copil a fost stabilită sau confirmată printr-un test de stabilire a filiației.
- **Căsătorie**
Bifați această căsuță dacă hotărârea decurge din căsătoria dintre solicitant și debitor.

¹⁸⁸ A se vedea Raportul explicativ, punctul 612.

- **Legătură de rudenie**
Bifați această căsuță în cazul în care relația dintre solicitant și debitor decurge din legături familiale – de exemplu, debitorul este un unchi sau un alt membru al familiei. Acest temei se aplică numai dacă atât statul solicitat, cât și statul solicitant au extins domeniul de aplicare al convenției la aceste forme de legături familiale.
 - **Bunici/frați/nepoți**
Bifați una dintre aceste căsuțe în cazul în care relația dintre solicitant și debitor decurge din una dintre aceste legături. Acest temei se aplică numai dacă atât statul solicitat, cât și statul solicitant au extins domeniul de aplicare al convenției la aceste forme de legături familiale.
 - ***In loco parentis* sau o relație echivalentă**
In loco parentis desemnează o relație în care un adult ține loc de părinte pentru un copil. Această situație poate apărea atunci când un adult a locuit cu copiii și s-a comportat ca un părinte față de aceștia. În unele state, relațiile dintre părinți vitregi și copii vitregi se încadrează în această categorie.
 - **Relație analogă căsătoriei**
Bifați această căsuță dacă părțile nu au fost căsătorite, dar au avut o relație similară căsătoriei. În unele state, aceasta este numită uniune liberă sau concubinaj. Acest temei se aplică numai dacă atât statul solicitat, cât și statul solicitant au extins domeniul de aplicare al convenției la aceste tipuri de relații.
1046. Completați secțiunea 3.1 cu informațiile referitoare la solicitant. Data nașterii solicitantului a fost deja inclusă în secțiunea 2. Dacă solicitantul este un copil, completați această secțiune.
1047. Completați secțiunea 3.2 cu informațiile referitoare la copiii pentru care se solicită sau cărora li se datorează întreținere. În cazul în care copilul este solicitantul, este suficient să completați secțiunea 3.2. În cazul în care sunt vizați mai mult de trei copii, bifați căsuța 3.4 și atașați celelalte informații pe o pagină separată.
1048. Completați secțiunea 3.3, dacă întreținerea este solicitată sau datorată unei alte persoane, care nu este nici solicitantul, nici un copil.

e) Numele și datele de contact ale debitorului (pârâtului)

Referință: secțiunea 4

1049. Informațiile referitoare la debitor sunt necesare pentru soluționarea cererii de către autoritatea responsabilă de executare. Această secțiune ar trebui completată cu informațiile cunoscute de către solicitant. Dacă este necesar, statul solicitat trebuie să efectueze căutări pentru a localiza debitorul, dacă adresa exactă a acestuia nu este cunoscută.

Bună practică: Dacă solicitantul nu știe unde locuiește debitorul, asigurați-vă că ați furnizat cât mai multe informații cu putință despre debitor, de exemplu, ultimul domiciliu sau loc de muncă cunoscut al acestuia etc. De asemenea, puteți include informații despre celelalte legături ale debitorului cu statul respectiv – de exemplu, despre rude la care debitorul ar putea să locuiască.

1050. Trebuie indicat un „cod de identificare personal”, dacă acesta este cunoscut. Acesta poate fi un cod de securitate socială (Statele Unite ale Americii), un cod de asigurare socială (Canada), un cod de dosar fiscal (Australia) sau orice alt cod eliberat de o autoritate administrativă, susceptibil să sprijine autoritatea centrală din statul solicitat să localizeze debitorul sau să verifice identitatea acestuia în diferite baze de date, cum ar fi cele ale autorităților administrative.

f) Unde trebuie trimise plățile

Referință: secțiunea 5

1051. Statul solicitat va trebui să știe unde să trimită plățile. Dacă plățile trebuie adresate unei autorități competente din statul solicitant pentru procesare, indicați aici informațiile referitoare la serviciul care procesează sau distribuie plățile și numărul de referință al dosarului sau al contului, pentru a permite o bună identificare a plăților.

Nu completați această secțiune din formular dacă aceasta poate prezenta un risc pentru solicitant. Utilizați formularul privind informațiile restricționate.

g) Informații cu privire la hotărârea pronunțată în statul solicitat

Referință: secțiunea 6

1052. În cazul unei cereri care solicită unui stat să execute propria sa hotărâre, trebuie furnizate informațiile de bază cu privire la hotărâre pentru ca statul solicitat să poată localiza instanța corespunzătoare sau dosarul administrativ corespunzător și să obțină copii ale hotărârii. Informațiile care permit completarea acestei secțiuni figurează, de regulă, chiar în hotărâre.

h) Documente anexate cererii

Referință: secțiunea 7

1053. Indicați care dintre documentele enumerate sunt anexate. Fiecare dosar trebuie să conțină o hotărâre aparținând uneia dintre categoriile enumerate, o declarație privind restanțele (dacă există restanțe în temeiul hotărârii) și formularul privind situația financiară.
1054. Bifați căsuța „Hotărâre (sau înregistrare) pronunțată în statul solicitat de recunoaștere a hotărârii într-un alt stat” dacă hotărârea a cărei executare este solicitată nu a fost pronunțată în statul solicitat, dar a fost recunoscută anterior în statul solicitat. Informațiile cu privire la recunoaștere, dacă sunt cunoscute, pot fi anexate cererii.

i) Asistența juridică

Referință: secțiunea 8

1055. Secțiunea 8 trebuie completată dacă cererea este formulată de un creditor și vizează alte obligații de întreținere decât cele care decurg dintr-o relație părinte-copil, pentru un copil cu vârsta sub 21 de ani. În acest caz, statul solicitat va trebui să știe dacă solicitantul (creditorul) a beneficiat de asistență juridică în statul de origine.

1056. În această situație, statul solicitat poate evalua mijloacele de întreținere sau temeiul cererii pentru a determina dacă trebuie să acorde asistență. Formularul privind situația financiară servește evaluării mijloacelor de întreținere, iar solicitantul trebuie, de asemenea, să furnizeze informații care să dovedească că a beneficiat de asistență juridică în statul de origine. O scrisoare din partea autorității care a acordat asistența ar trebui să fie suficientă.

j) **Atestate**

Referință: secțiunea 10

1057. Această parte trebuie să identifice funcționarul din cadrul autorității centrale care este responsabil să completeze cererea sau să verifice dacă cererea a fost completată personal de către solicitant. Conform principiului de „neutralitate în ceea ce privește suportul”, care permite transmiterea electronică a documentelor, formularul nu trebuie semnat.

C. Formular recomandat pentru o cerere de pronunțare a unei hotărâri

1058. Această secțiune explică modul în care se completează formularul recomandat pentru o cerere de pronunțare a unei hotărâri. Consultați capitolul 8 pentru mai multe informații cu privire la acest tip de cerere.

1. Completarea formularului

a) **Ce formular trebuie utilizat?**

1059. Utilizați formularul recomandat pentru articolul 10 alineatul (1) literele (c) și (d), având în vedere că cererea vizează pronunțarea unei hotărâri. Bifați căsuța corespunzătoare cererii.

b) **Protecția datelor cu caracter personal și a informațiilor confidențiale**

Referință: primul alineat și secțiunea 2(d), (e), (f) și (g)

1060. Convenția prevede că informațiile obținute sau transmise în cadrul cererilor formulate în temeiul convenției nu pot fi divulgate sau confirmate dacă aceasta ar putea periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane.

1061. În cazul în care există o preocupare cu privire la acest aspect, bifați căsuța din formularul de cerere prevăzută în acest scop și, în loc să furnizați informațiile cu caracter personal în secțiunea 2, indicați-le într-un formular separat (Formular privind informațiile restricționate).

1062. Consultați capitolul 3 pentru o analiză completă a obligației de a proteja datele cu caracter personal și informațiile confidențiale.

c) Numele și datele de contact ale solicitantului**Referință: secțiunea 2**

1063. Datele de contact au un dublu obiectiv. În primul rând, acestea identifică părțile implicate în cadrul cererii, ceea ce permite autorității centrale sau autorității competente din fiecare stat să deschidă un dosar corespunzător. În al doilea rând, datele de contact trebuie să fie suficiente pentru a permite statului solicitant să contacteze solicitantul în cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru pronunțarea hotărârii.
1064. Înscrieți informațiile solicitate cu privire la solicitant fie în secțiunea 2, fie în formularul privind informațiile restricționate. Unele state pot alege să utilizeze adresa și datele de contact ale autorității centrale ca adresă pentru solicitant dacă divulgarea adresei personale nu este permisă de legislația statului solicitant¹⁸⁹. În acest caz, autoritatea centrală trebuie, cu toate acestea, să poată contacta solicitantul în cazul în care autoritatea centrală solicitată sau autoritatea competentă necesită alte informații pentru cerere sau când statul solicitat dorește să monitorizeze cererea. Acest aspect este deosebit de important în cazul în care un solicitant trebuie contactat pentru a efectua un test de stabilire a filiației.

Bună practică: *Autoritatea centrală solicitantă trebuie să se asigure întotdeauna că deține o adresă valabilă sau alte mijloace de a contacta solicitantul. În cadrul cererii de pronunțare, pot apărea chestiuni pentru soluționarea cărora sunt necesare informații și documente suplimentare, iar autoritatea centrală din statul solicitant (statul care trimite cererea) va trebui să poată contacta solicitantul pentru a obține astfel de informații sau documente.*

d) Informații cu caracter personal cu privire la persoanele pentru care se solicită sau cărora li se datorează întreținere**Referință: secțiunea 3**

1065. Cererea trebuie să includă suficiente informații pentru a identifica toate persoanele pentru care se solicită sau cărora li se datorează întreținere. Sunt incluși atât solicitantul (de regulă, părintele copiilor), cât și toți copiii pentru care convenția se aplică. În fiecare caz, trebuie indicată data nașterii, întrucât este important să se garanteze faptul că hotărârea se încadrează în domeniul de aplicare al convenției (a se vedea capitolul 3).
1066. Temeiul pe care este solicitată sau este datorată întreținere pentru solicitant și pentru copii trebuie precizat, de asemenea. Această informație va permite statului solicitat să confirme dacă cererea se încadrează în domeniul de aplicare al convenției. Acesta este legat de relația dintre solicitant sau persoana pentru care se solicită sau căreia i se datorează întreținere și pârât/debitor.

¹⁸⁹

A se vedea Raportul explicativ, punctul 612.

Explicarea termenilor

1067. În această secțiune sunt utilizați termenii următori:

Referință: secțiunile 3.1 și 3.2

- **Filiație**
Bifați această căsuță în cazul în care obligația de întreținere decurge dintr-o relație părinte-copil. Acest temei va acoperi atât situația în care copiii sunt născuți în timpul căsătoriei, astfel încât filiația este prezumată sau stabilită de plin drept, cât și situația în care legătura între părinte și copil a fost stabilită sau confirmată printr-un test de stabilire a filiației.
 - **Căsătorie**
Bifați această căsuță dacă hotărârea are legătură cu o relație de căsătorie între solicitant și debitor.
 - **Legătură de rudenie**
Bifați această căsuță în cazul în care relația dintre solicitant și debitor decurge din legături familiale – de exemplu, pârâtul este un unchi sau un alt membru al familiei. Acest temei se aplică numai dacă atât statul solicitat, cât și statul solicitant au extins domeniul de aplicare al convenției la aceste forme de legături familiale.
 - **Bunici/frați/nepoți**
Bifați una dintre aceste căsuțe în cazul în care relația dintre solicitant și debitor decurge din una dintre aceste legături. Acest temei se aplică numai dacă atât statul solicitat, cât și statul solicitant au extins domeniul de aplicare al convenției la aceste forme de legături familiale.
 - ***In loco parentis* sau o relație echivalentă**
In loco parentis desemnează o relație în care un adult ține loc de părinte pentru un copil. Această situație poate apărea atunci când un adult a locuit cu copiii și s-a comportat ca un părinte față de aceștia. În unele state, relațiile dintre părinți vitregi și copii vitregi se încadrează în această categorie.
 - **Relație analogă căsătoriei**
Bifați această căsuță dacă părțile nu au fost căsătorite, dar au avut o relație similară cu căsătoria. În unele state, aceasta este numită uniune liberă sau concubinaj. Acest temei se aplică numai dacă atât statul solicitat, cât și statul solicitant au extins domeniul de aplicare al convenției la aceste tipuri de relații.
1068. Completați secțiunea 3.1 cu informațiile referitoare la solicitant. Data nașterii solicitantului a fost deja inclusă în secțiunea 2. Dacă solicitantul este un copil, completați această secțiune.
1069. Completați secțiunea 3.2 cu informațiile referitoare la copiii pentru care se solicită sau cărora li se datorează întreținere. În cazul în care copilul este solicitantul, este suficient să completați secțiunea 3.2. În cazul în care sunt vizați mai mult de trei copii, bifați căsuța 3.4 și atașați celelalte informații pe o pagină separată.
1070. Completați secțiunea 3.3 dacă întreținerea este solicitată sau datorată unei alte persoane, care nu este nici solicitantul, nici un copil.

e) Numele și datele de contact ale pârâtului /debitorului**Referință: secțiunea 4**

1071. În această secțiune, solicitantul trebuie să furnizeze suficiente informații pentru a identifica debitorul și a determina unde se află acesta, în scopul notificării cererii. Dacă adresa actuală a debitorului nu este cunoscută, pot fi furnizate alte informații, inclusiv fostele sale adrese sau datele de contact ale altor persoane care ar putea să contribuie la localizarea debitorului. De reținut că formularul privind situația financiară (analizat mai jos) permite, de asemenea, menționarea altor informații cu privire la debitor.
1072. Un „cod de identificare personal” trebuie indicat, dacă este cunoscut. Acesta poate fi un cod de securitate socială (Statele Unite ale Americii), un cod de asigurare socială (Canada), un cod de dosar fiscal (Australia) sau orice alt cod eliberat de o autoritate administrativă, susceptibil să sprijine autoritatea centrală din statul solicitat să localizeze debitorul sau să verifice identitatea acestuia în diferite baze de date, cum ar fi cele ale autorităților administrative.

f) Unde trebuie trimise plățile**Referință: secțiunea 5**

1073. Dacă solicitantul dorește să monitorizeze și să execute hotărârea în materie de întreținere după pronunțarea acesteia, statul solicitat va trebui să știe unde să trimită plățile. Dacă plățile trebuie adresate unei autorități competente din statul solicitant pentru procesare, indicați aici informațiile referitoare la serviciul care procesează sau distribuie plățile și numărul de referință al dosarului sau al contului, pentru a permite o bună identificare a plăților.

g) Obiectul cererii**Referință: secțiunea 6**

1074. Indicați dacă cererea de pronunțare a unei hotărâri este introdusă deoarece nu există nicio hotărâre sau dacă cererea este introdusă pentru că recunoașterea și executarea hotărârii existente nu a fost posibilă sau a fost refuzată.

h) Cuantumul pensiei de întreținere solicitată de solicitant**Referință: secțiunea 7**

1075. Unele state impun ca solicitantul să precizeze cuantumul și frecvența pensiei de întreținere pe care o solicită. Profilul de țară al statului solicitat va indica dacă această informație este necesară. În caz afirmativ, completați secțiunea 7 și asigurați-vă că ați precizat moneda în care este exprimată suma solicitată. Moneda poate fi cea a statului solicitat sau cea a statului solicitant.

i) Documente în sprijinul cererii**Referință: secțiunea 8**

1076. Această secțiune enumeră documentele anexate cererii. Documentele care vor fi necesare depind de circumstanțele cazului, de eventualele îndoeli cu privire la filiație, de vârsta copiilor și de eventuala existență a unor acorduri cu privire la întreținere. Tabelul următor poate contribui la constituirea dosarului corect; cu toate acestea, fiecare caz prezintă propriile caracteristici, astfel încât acestea trebuie considerate doar niște indicații generale.

<i>Certificat de naștere sau echivalent</i>	Anexați un certificat de naștere pentru fiecare copil pentru care se solicită întreținere. Celelalte documente echivalente sunt certificatele de botez sau documentele care atestă cetățenia — în cazul în care nu este disponibil un certificat de naștere. Este important ca documentul să confirme numele și data nașterii copilului.
<i>Recunoașterea filiației de către debitor</i>	Aceasta poate fi sub forma unei declarații făcute la nașterea copilului (registrul spitalului) sau ulterior. În general, acest document nu este cerut în cazul în care copilul s-a născut în timpul căsătoriei părinților.
<i>Declarație oficială care furnizează dovada filiației</i>	În cazul în care nu există documente care să confirme filiația, solicitantul trebuie să prezinte o declarație oficială care să descrie circumstanțele care au condus la filiația copilului și relația debitorului cu copilul la momentul nașterii și ulterior.
<i>Hotărârea unei autorități competente cu privire la filiație</i>	În unele cazuri, o autoritate competentă poate să fi stabilit deja filiația, fără pronunțarea unei hotărâri în materie de întreținere.
<i>Rezultatele testelor genetice</i>	În cazul în care au fost efectuate teste genetice care confirmă filiația copilului, atașați rezultatele.
<i>Certificat de adopție</i>	În cazul în care copilul pentru care se solicită întreținerea a fost adoptat de către debitor, includeți certificatul de adopție.
<i>Certificat de căsătorie sau de relație echivalentă și data divorțului sau a separării</i>	Includeți acest document dacă părțile au fost căsătorite. Aceste informații vor fi utilizate, de asemenea, pentru a stabili dacă un copil s-a născut în timpul căsătoriei dintre creditor și debitor.
<i>Declarație oficială oferind dovezi referitoare la reședința comună a părților</i>	Aceasta nu va fi relevantă în majoritatea cazurilor, dar ar putea fi necesară, de exemplu, atunci când părțile au locuit temporar în altă parte, din motive profesionale, dar și-au păstrat tot timpul o reședință comună într-un anumit stat.
<i>Acord între părți cu privire la întreținere</i>	În cazul în care părțile au încheiat anterior un acord de întreținere, de exemplu în cadrul unei medieri cu privire la probleme legate de custodie, acordul respectiv ar trebui să fie inclus.
<i>Dovada înscrierii într-o instituție de învățământ secundar sau superior</i>	Acest tip de document va fi necesar în cazul în care întreținerea este solicitată pentru un copil mai în vârstă, mai ales dacă a depășit vârsta majoratului, întrucât înscrierea într-o instituție de învățământ poate determina dreptul la întreținere.
<i>Certificat de încadrare în grad de handicap</i>	În cazul în care întreținerea este solicitată pentru un copil mai în vârstă sau major și dreptul la întreținere se întemeiază pe handicapul copilului, această informație trebuie inclusă.

Formular privind situația financiară	Acest formular trebuie să fie completat cât mai exhaustiv posibil. Acesta furnizează informații specifice pentru pronunțarea și executarea hotărârii. Formularul se referă atât la situația creditorului, cât și la cea a debitorului.
Declarație privind restanțele sau istoricul plăților	Acest formular probabil nu va fi utilizat, cu excepția cazului în care cererea este formulată în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (d) și dacă s-au acumulat restanțe în temeiul hotărârii anterioare.
Legea aplicabilă	Dacă legea aplicabilă nu este „legea forului” (legea statului în care este soluționată cererea), poate fi necesară anexarea unui document cu privire la legea care trebuie aplicată în cazul cererii.
Alte documente cerute de statul solicitat	Consultați profilul de țară al statului solicitat pentru a determina dacă trebuie incluse documente suplimentare la dosar.
Hotărârea statului solicitat prin care acesta refuză recunoașterea și executarea	Atunci când recunoașterea unei hotărâri existente a fost refuzată, trebuie inclusă o copie a refuzului respectiv.

Figura 38: Tabelul documentelor care trebuie anexate unei cereri de pronunțare

j) Executare după pronunțarea hotărârii

Referință: secțiunea 9

1077. Dacă solicitantul dorește ca, după ce a fost pronunțată, hotărârea să fie executată în statul solicitat, acest lucru trebuie indicat în această secțiune.

k) Numele funcționarului din cadrul autorității centrale responsabil cu prelucrarea cererii

Referință: secțiunea 11

1078. Această parte trebuie să identifice funcționarul din cadrul autorității centrale care este responsabil să completeze cererea sau să verifice dacă aceasta a fost completată personal de către solicitant. Conform principiului de „neutralitate în ceea ce privește suportul”, care permite transmiterea electronică a documentelor, formularul nu trebuie semnat.

D. Formular recomandat pentru o cerere de modificare a unei hotărâri

1079. Această secțiune explică modul în care se completează formularul recomandat pentru o cerere de modificare a unei hotărâri. Același formular este utilizat de creditor și debitor. Bifați căsuța corespunzătoare cererii. A se vedea capitolul 12 pentru mai multe informații cu privire la acest tip de cerere.

1. Completarea formularului

a) Protecția datelor cu caracter personal și a informațiilor confidențiale

Referință: primul alineat și secțiunea 2(d), (e), (f), (g) și secțiunea 5

1080. Convenția prevede că informațiile obținute sau transmise în cadrul cererilor formulate în temeiul convenției nu pot fi divulgate sau confirmate dacă acest lucru ar putea periclita sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane.
1081. Dacă există o preocupare cu privire la acest aspect, bifați căsuța din formularul de cerere prevăzută în acest scop și, în loc să furnizați informațiile cu caracter personal în secțiunea 2, includeți-le într-un formular separat (Formular privind informațiile restricționate).
1082. Consultați capitolul 3 pentru o analiză completă a obligației de a proteja datele cu caracter personal și informațiile confidențiale.

b) Numele și datele de contact ale solicitantului

Referință: secțiunea 2

1083. Datele de contact au un dublu obiectiv. În primul rând, acestea identifică părțile implicate în cadrul cererii, ceea ce permite autorității centrale sau autorității competente din fiecare stat să deschidă un dosar corespunzător. În al doilea rând, datele de contact trebuie să fie suficiente pentru a permite statului solicitat să contacteze solicitantul în cazul exercitării unei căi de atac împotriva hotărârii de modificare a hotărârii, dacă acesta trebuie să fie informat cu privire la calea de atac.
1084. Unele state pot alege să utilizeze adresa autorității centrale sau a unei alte autorități competente ca adresă pentru solicitant dacă divulgarea adresei personale nu este permisă de legislația statului solicitant¹⁹⁰.

Bună practică: Autoritatea centrală solicitantă trebuie să se asigure întotdeauna că deține o adresă valabilă sau alte mijloace de a contacta solicitantul. În cadrul cererii de modificare, pot apărea chestiuni pentru soluționarea cărora sunt necesare informații sau documente suplimentare, iar autoritatea centrală din statul solicitant va trebui să poată contacta solicitantul pentru a obține astfel de informații sau documente.

1085. Dacă solicitantul este reprezentantul creditorului sau debitorului, indicați acest lucru în formular.

c) Informații cu caracter personal cu privire la persoanele pentru care se solicită sau cărora li se datorează întreținere

Referință: secțiunea 3

1086. Cererea trebuie să includă suficiente informații pentru a identifica toate persoanele pentru care se solicită sau cărora li se datorează întreținere în temeiul hotărârii. Sunt incluși atât solicitantul (de regulă, părintele copiilor, dar, uneori, copilul însuși), cât și toți copiii pentru care convenția se aplică. În fiecare caz, trebuie indicată data

¹⁹⁰ A se vedea Raportul explicativ, punctul 612.

nașterii, această informație fiind importantă pentru a asigura că hotărârea se circumscrie domeniului de aplicare al convenției (a se vedea capitolul 3).

1087. Temeiul pe care este solicitată sau este datorată întreținere pentru solicitant și pentru copii trebuie precizat, de asemenea. Această informație va permite statului solicitat să confirme dacă cererea se circumscrie domeniului de aplicare al convenției.

Explicarea termenilor

1088. În această secțiune sunt utilizați termenii următori:

Referință: secțiunile 3.1 și 3.2

- **Filiație**
Bifați această căsuță în cazul în care obligația de întreținere decurge dintr-o relație părinte-copil. Acest temei va acoperi atât situația în care copiii sunt născuți în timpul căsătoriei, astfel încât filiația este prezumată sau stabilită de plin drept, cât și situația în care legătura între părinte și copil a fost stabilită sau confirmată printr-un test de stabilire a filiației.
 - **Căsătorie**
Bifați această căsuță dacă hotărârea are legătură cu o relație de căsătorie între solicitant și debitor.
 - **Legătură de rudenie**
Bifați această căsuță în cazul în care relația dintre solicitant și debitor decurge din legături familiale – de exemplu, părântul este un unchi sau un alt membru al familiei. Acest temei se aplică numai dacă atât statul solicitat, cât și statul solicitant au extins domeniul de aplicare al convenției la aceste forme de legături familiale.
 - **Bunici/frați/nepoți**
Bifați una dintre aceste căsuțe în cazul în care relația dintre solicitant și debitor decurge din una dintre aceste legături. Acest temei se aplică numai dacă atât statul solicitat, cât și statul solicitant au extins domeniul de aplicare al convenției la aceste forme de legături familiale.
 - ***In loco parentis* sau o relație echivalentă**
In loco parentis desemnează o relație în care un adult ține loc de părinte pentru un copil. Această situație poate apărea atunci când un adult a locuit cu copiii și s-a comportat ca un părinte față de aceștia. În unele state, relațiile dintre părinți vitregi și copii vitregi se încadrează în această categorie.
 - **Relație analogă căsătoriei**
Bifați această căsuță dacă părțile nu au fost căsătorite, dar au avut o relație similară căsătoriei. În unele state, aceasta este numită uniune liberă sau concubinaj. Acest temei se aplică numai dacă atât statul solicitat, cât și statul solicitant au extins domeniul de aplicare al convenției la aceste tipuri de relații.
1089. Completați secțiunea 3.1 cu informațiile referitoare la solicitant. Data nașterii solicitantului a fost deja inclusă în secțiunea 2. Dacă solicitantul este un copil, completați această secțiune.
1090. Completați secțiunea 3.2 cu informațiile referitoare la copiii pentru care se solicită sau cărora li se datorează întreținere. În cazul în care copilul este solicitantul, este suficient să completați secțiunea 3.2. În cazul în care sunt vizați mai mult de trei copii, bifați căsuța 3.4 și atașați celelalte informații pe o pagină separată.
1091. Completați secțiunea 3.3, dacă întreținerea este solicitată sau datorată unei alte persoane, care nu este nici solicitantul, nici un copil.

d) Numele și datele de contact ale debitorului**Referință: secțiunea 4.1**

1092. Indicați dacă debitorul este solicitantul.
1093. Informațiile referitoare la debitor sunt necesare pentru a soluționa cererea și a notifica debitorului cererea de modificare formulată de creditor. Această secțiune trebuie completată cu informațiile cunoscute de către solicitant. Dacă este necesar, statul solicitat va efectua căutări pentru a localiza debitorul, în cazul în care adresa exactă a acestuia nu este cunoscută.
1094. În secțiunea 4.3, trebuie indicat un „cod de identificare personal”, dacă acesta este cunoscut. Acesta poate fi un cod de securitate socială (Statele Unite ale Americii), un cod de asigurare socială (Canada), un cod de dosar fiscal (Australia) sau orice alt cod eliberat de o autoritate administrativă, susceptibil să sprijine autoritatea centrală din statul solicitat să localizeze debitorul sau să verifice identitatea acestuia în diferite baze de date, cum ar fi cele ale autorităților administrative.

Bună practică: Dacă solicitantul nu știe unde locuiește debitorul, asigurați-vă că ați furnizat cât mai multe informații cu putință despre debitor, de exemplu, ultimul domiciliu sau loc de muncă cunoscut al acestuia etc. De asemenea, puteți include informații despre celelalte legături cu statul respectiv – de exemplu, despre rude la care debitorul ar putea să locuiască.

e) Nume și date de contact ale reprezentantului creditorului**Referință: secțiunea 4.2**

1095. În cazul în care creditorul are un reprezentant, indicați aici informațiile necesare. În multe cazuri, reprezentantul poate fi avocatul creditorului.

f) Informații care permit localizarea pârâtului**Referință: secțiunea 4.3**

1096. Dacă cererea de modificare este formulată de un debitor, creditorul va fi pârâtul în cadrul cererii. În acest caz, includeți suficiente elemente în această secțiune pentru a permite statului solicitat să localizeze creditorul. Dacă solicitantul este un creditor, reprezentantul creditorului sau reprezentantul unui copil, pârâtul va fi debitorul. În acest caz, indicați informațiile adecvate cu privire la debitor.

g) Unde trebuie trimise plățile**Referință: secțiunea 5**

1097. Dacă hotărârea modificată trebuie să fie executată după ce a fost pronunțată, statul solicitat va trebui să știe unde să trimită plățile. Dacă plățile trebuie adresate unei autorități competente din statul solicitant pentru procesare, indicați aici informațiile referitoare la serviciul care procesează sau distribuie plățile și numărul de referință al dosarului sau al contului, pentru a permite o bună identificare a plăților.

Nu completați această secțiune din formular dacă aceasta poate prezenta un risc pentru solicitant. Utilizați formularul privind informațiile restricționate.

h) Informații cu privire la hotărâre**Referință: secțiunea 6**

1098. Cererea trebuie să includă informații cu privire la hotărârea pe care solicitantul dorește să o modifice. Toate informațiile necesare pentru a completa această secțiune ar trebui să figureze chiar în hotărâre.

i) Schimbare de situație**Referință: secțiunea 7**

1099. Motivul cel mai frecvent pentru formularea unei cereri de modificare este acela că situația creditorului, a debitorului sau a copiilor s-a schimbat de la pronunțarea hotărârii. Cererea enumeră schimbările cele mai frecvente. Majoritatea acestora nu sunt însoțite de explicații. Schimbările în ceea ce privește situația persoanei pentru care se solicită întreținere pot include o schimbare de reședință a copilului sau o situație în care copilul nu mai este în grija creditorului. Recăsătoria sau relația creditorului cu un nou partener sunt incluse, de asemenea, în această categorie.

j) Modificare solicitată**Referință: secțiunea 8**

1100. Indicați în această secțiune modificarea care este solicitată. Precizați natura modificării solicitate și moneda, dacă este cazul.

k) Documente incluse în dosar**Referință: secțiunea 9**

1101. Această secțiune enumeră documentele care trebuie incluse în dosar. În unele cazuri, pot fi solicitate documente suplimentare, în funcție de motivele cererii de modificare. Asigurați-vă că motivele modificării sunt explicate și justificate de documente corespunzătoare.

l) Executare după modificare**Referință: secțiunea 10**

1102. În unele situații, de exemplu atunci când modificarea este cerută de creditor pentru a mări cuantumul pensiei de întreținere, solicitantul va dori ca hotărârea modificată să fie executată în statul solicitat. În acest caz, indicați acest lucru în secțiunea 10.

m) Informații cu privire la creditor**Referință: secțiunea 12**

1103. Atunci când cererea de modificare este introdusă de către debitor, reședința obișnuită a creditorului este importantă pentru a verifica dacă sunt limitări care se aplică procedurilor de modificare. Această secțiune furnizează informațiile necesare pentru aplicarea articolului 18. Acest aspect este analizat mai în detaliu la capitolul 11.

n) Numele funcționarului din cadrul autorității centrale responsabil cu prelucrarea cererii

Referință: secțiunea 13

1104. Această parte trebuie să identifice funcționarul din cadrul autorității centrale care este responsabil să completeze cererea sau să verifice dacă aceasta a fost completată personal de către solicitant. Conform principiului de „neutralitate în ceea ce privește suportul”, care permite transmiterea electronică a documentelor, formularul nu trebuie semnat.

III. Instrucțiuni pentru completarea celorlalte formulare

A. Formular privind situația financiară

1105. Acest formular trebuie anexat tuturor cererilor în temeiul convenției. Formularul conține informații detaliate care vor fi utilizate, dacă este necesar, pentru a sprijini statul solicitat:

- să localizeze pârâțul în scopul de a-l informa cu privire la cerere,
- să ajute autoritatea competentă să execute hotărârea,
- să determine cuantumul adecvat al pensiei de întreținere pentru cererile de pronunțare și de modificare a hotărârilor, sau
- să sprijine o cerere de asistență juridică în statul solicitat.

Sugestie: *Este recomandat să se consulte profilul de țară al statului căruia i se va trimite formularul. Profilul de țară va indica dacă unele informații prevăzute în formularul privind situația financiară pot fi omise.*

1. Completarea formularului

a) Preambul

1106. La fel ca pentru alte documente din cadrul cererii, în formular este prevăzută o căsuță pentru a indica dacă divulgarea sau confirmarea informațiilor riscă să pericliteze sănătatea, siguranța sau libertatea unei persoane. În caz afirmativ, informațiile cu caracter personal vor figura numai în formularul privind informațiile restricționate.

b) Informații cu privire la cerere

Referință: partea I

1107. Completați această secțiune pentru toate cererile, utilizând informațiile cuprinse în formularul de cerere. Coordonatele sunt cele ale autorității centrale, nu ale solicitantului.
1108. Indicați în secțiunea 3 dacă solicitantul este un creditor, un debitor sau reprezentantul unei persoane pentru care se solicită sau căreia i se datorează întreținere.
1109. Secțiunea 4 indică cererea care este formulată. Notați că, dacă o cerere de asistență juridică este formulată în temeiul articolului 17, una dintre ultimele două căsuțe va fi bifată în plus față de căsuța corespunzătoare cererii formulate.
1110. În secțiunea 5, indicați moneda utilizată în formularul privind situația financiară. Dacă ați convertit toate sumele în moneda statului solicitat, indicați rata de schimb utilizată și data conversiei.

c) Informații generale cu privire la creditor sau la persoana (persoanele) pentru care se solicită sau căreia (căroră) i (li) se datorează întreținere

Referință: partea II

1111. Această parte trebuie completată numai dacă cererea vizează pronunțarea sau modificarea unei hotărâri. Aceasta nu este necesară pentru cererile de recunoaștere, de recunoaștere și executare sau de executare a unei hotărâri în materie de întreținere.

d) Informații generale cu privire la debitor

Referință: partea III

1112. Această parte trebuie completată pentru toate cererile. Aceasta furnizează informații de bază cu privire la debitor, la veniturile acestuia și la persoanele aflate în grija sa. Indicați toate informațiile pe care solicitantul le cunoaște.

e) Active și pasive ale debitorului

Referință: partea IV

1113. Această parte trebuie completată pentru toate cererile. Indicați toate informațiile pe care solicitantul le cunoaște.

f) Declarația financiară a solicitantului

Referință: partea V

1114. Această parte trebuie completată numai dacă cererea vizează pronunțarea sau modificarea unei hotărâri sau dacă este solicitată asistență juridică în situațiile limitate prevăzute la articolul 17. Aceasta nu este necesară pentru cererile de recunoaștere, de recunoaștere și executare sau de executare a unei hotărâri în materie de întreținere.

g) Asigurare medicală

Referință: partea VI

1115. Această parte trebuie completată numai pentru cererile de pronunțare și de modificare a unei hotărâri. Aceasta nu este necesară pentru cererile de recunoaștere, de recunoaștere și executare sau de executare a unei hotărâri în materie de întreținere.

h) Secțiuni finale

Referință: secțiuni finale

1116. Indicați dacă formularul a fost completat de către solicitant. În caz afirmativ, reprezentantul autorității centrale trebuie să verifice documentul. Reprezentantul autorității centrale trebuie să indice numele său și data. Formularul nu trebuie să fie semnat.

B. Dovadă a notificării

1117. Acest formular este utilizat numai pentru cererile de recunoaștere sau de recunoaștere și executare. Formularul trebuie completat atunci când pârâtul (în general, debitorul) nu s-a înfățișat și nici nu a fost reprezentat în cadrul procedurii pentru pronunțarea hotărârii în materie de întreținere. Numai în acest caz, notificarea cererii vizând hotărârea sau a hotărârii în sine trebuie efectuată în mod corespunzător. Având în vedere că, în unele sisteme administrative, înfățișarea pârâtului nu este prevăzută înainte de pronunțarea hotărârii, acest formular este cerut întotdeauna în astfel de situații. Dacă nu sunteți sigur că formularul este necesar, consultați capitolul 4.
1118. Formularul recomandat trebuie să fie completat de un funcționar capabil să confirme că pârâtul a fost informat în conformitate cu legislația statului în care hotărârea a fost pronunțată (statul de origine).
1119. În cele mai multe cazuri, atunci când pârâtul a fost înștiințat în statul de origine, vor exista documente disponibile, cum ar fi o declarație sub jurământ de notificare sau comunicare, sau o confirmare de primire a notificării care va confirma că pârâtul a fost înștiințat cu privire la procedură sau la hotărârea pronunțată. În alte cazuri, hotărârea poate menționa că pârâtul s-a înfățișat, a fost informat cu privire la procedură sau la hotărâre și a avut posibilitatea de a fi audiat sau de a contesta hotărârea. Aceste documente pot sprijini autoritatea competentă să elaboreze dovada notificării.
1120. În cazul în care notificarea necesară trebuie să fie efectuată într-un alt stat, iar atât statul de origine, cât și celălalt stat sunt părți la un alt instrument internațional care reglementează notificarea, documentele aferente acestei proceduri pot sprijini autoritatea competentă din statul de origine să elaboreze dovada notificării.

C. Hotărâre de încuviințare a executării

1121. Acest document este necesar pentru o cerere de recunoaștere și executare. Acesta nu este necesar pentru o simplă cerere de recunoaștere. Documentul furnizează informațiile solicitate la articolul 25 alineatul (1) litera (b). Acesta confirmă că hotărârea care trebuie recunoscută și executată este executorie în statul de origine¹⁹¹. Dacă hotărârea a fost pronunțată de o autoritate administrativă, documentul confirmă, de asemenea, că hotărârea întrunește cerințele de la articolul 19 alineatul (3), cu excepția cazului în care statul de origine a specificat, în temeiul articolului 57, că hotărârile sale administrative sunt întotdeauna în conformitate cu articolul 19 alineatul (3).
1122. Dacă cererea vizează recunoașterea și executarea unei convenții de întreținere (și nu a unei hotărâri în materie de întreținere), acest document trebuie să fie ușor modificat pentru a confirma că respectiva convenție de întreținere este executorie la fel ca o hotărâre în materie de întreținere din statul de origine [articolul 30 alineatul (3) litera (b)].

¹⁹¹ În unele state, poate fi utilizată o atestare a autorității de lucru judecat („*attestation de la force de chose jugée*”) care conferă hotărârii caracter executoriu în statul respectiv.

D. Rezumatul hotărârii

1123. Acest formular recomandat trebuie să fie completat de un funcționar al autorității competente din statul de origine și este utilizat atunci când statul solicitat a specificat, în temeiul articolului 57, că va accepta un rezumat al hotărârii în materie de întreținere, în scopul unei cereri de recunoaștere și de recunoaștere și executare. În general, acesta este utilizat atunci când hotărârea în materie de întreținere este lungă și numai o parte din hotărâre are legătură cu întreținerea. Dacă se acceptă un rezumat, nu va fi necesară traducerea întregii hotărâri; va fi suficientă traducerea rezumatului sau a extraselor necesare din hotărâre.

E. Calculul restanțelor

1124. În cazul în care există restanțe la plata întreținerii în temeiul unei hotărâri care trebuie recunoscută și executată sau executată, trebuie transmis statului solicitat un calcul al restanțelor. În prezent, nu există un formular recomandat în acest scop. Calculul trebuie să indice cuantumul restanțelor și data efectuării calculului.
1125. Un calcul detaliat va fi util autorității competente responsabile de executare în statul solicitat, în cazul în care debitorul contestă valoarea restanțelor. Atunci când un program sau o agenție de executare a hotărârilor în materie de întreținere intervine în numele creditorului în statul solicitant, este recomandat să se utilizeze declarația sau calculul restanțelor furnizat de respectiva autoritate sau agenție, întrucât registrele acesteia vor fi complete.

F. Document care explică modul de ajustare

1126. Dacă hotărârea care trebuie recunoscută sau recunoscută și executată prevede o indexare sau o ajustare automată, la dosar trebuie inclusă o declarație sau un document pentru a explica modul de ajustare sau de indexare. Documentul trebuie să precizeze dacă acest calcul va fi efectuat de statul solicitant (cum ar fi în cazul unei evaluări efectuate de *Child Support Agency* din Australia). În caz contrar, furnizați informațiile necesare pentru a permite autorității competente din statul solicitat să ajusteze sau să indexeze hotărârea în mod corespunzător.
1127. În prezent, nu există un formular recomandat disponibil în acest scop.

G. Dovada prestațiilor sau a dreptului de a acționa (organism public)

1128. Un organism public are dreptul de a acționa în calitate de creditor în cadrul unei cereri de recunoaștere, de recunoaștere și executare și de pronunțare a unei hotărâri atunci când hotărârea existentă nu poate fi recunoscută ca urmare a unei rezerve formulate în temeiul articolului 20.
1129. Deși organismul public nu este obligat să stabilească dreptul său de a acționa în calitate de creditor pentru toate cererile, este recomandat să se includă întotdeauna aceste informații atunci când organismul public este solicitantul sau are o creanță independentă pe restanțe. Aceasta va preveni întârzieri ulterioare, în cazul în care este solicitată o dovadă în temeiul articolului 36 alineatul (4).
1130. În prezent, nu există un formular recomandat disponibil în acest scop.

H. Formular pentru raportul de monitorizare a cererii

1131. Au fost concepute patru formulare recomandate. Acestea pot fi utilizate de statul solicitat pentru a informa autoritatea centrală a statului solicitant cu privire la situația cererilor de recunoaștere, de recunoaștere și executare, de pronunțare și de modificare. Autoritatea centrală solicitată trebuie să utilizeze formularul prevăzut pentru cererea primită. Formularele respective nu înlocuiesc formularul de confirmare de primire, care este obligatoriu pentru a confirma că o cerere a fost primită de statul solicitat.
1132. Raportul de monitorizare poate fi utilizat pentru a comunica primele evoluții cu privire la cerere și pentru a transmite rapoarte regulate pe toată durata soluționării cazului care intră sub incidența convenției.
1133. Indicați, în căsuța de pe prima pagină, dacă este vorba despre primul raport de monitorizare transmis cu privire la cerere.
1134. Pentru rapoartele următoare, indicați data ultimului raport de monitorizare și trimiteți informații numai cu privire la noile evoluții intervenite după ultimul raport trimis. Astfel, este mai ușor pentru autoritatea competentă din statul solicitat să actualizeze dosarele și se evită furnizarea în mod repetat a acelorași informații.

IV. Listă recapitulativă – documentele care trebuie anexate cererilor transmise în temeiul convenției

1135. Tabelele următoare recapitulează formularele prevăzute de convenție care trebuie anexate cererilor trimise în temeiul convenției.
1136. Vă rugăm să rețineți că tabelele se referă numai la cererile formulate în temeiul convenției. Pentru orice cerere directă adresată unei autorități competente, trebuie utilizate formularele indicate de autoritatea respectivă.

Sugestie: Pentru orice cerere care nu vizează recunoașterea sau recunoașterea și executarea, înainte de a constitui dosarul, consultați întotdeauna profilul de țară al statului solicitat. Eventualele documente suplimentare solicitate de către statul solicitat vor fi enumerate în profilul de țară.

A. Cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

Formular sau document	Când trebuie inclus	Ce formular trebuie utilizat*
Formular de transmitere	Întotdeauna	Formular obligatoriu
Formular de cerere	Întotdeauna	Formular recomandat
Formular privind situația financiară	Întotdeauna – dar rețineți că nu trebuie completate toate părțile din formular; depinde dacă solicitantul este debitor sau creditor și de tipul de cerere	Formular recomandat
Dovadă a notificării	Numai dacă pârâtul nu s-a înfățișat și nu a fost reprezentat în statul de origine	Formular recomandat
Hotărâre de încuviințare a executării	Întotdeauna	Formular recomandat ¹⁹²
Textul integral al hotărârii	Întotdeauna, cu excepția cazului în care se acceptă un rezumat (a se vedea mai jos)	A se vedea capitolul 3 pentru informații cu privire la solicitarea unei copii certificate a hotărârii
Rezumatul hotărârii	Numai dacă statul solicitat a specificat, în temeiul articolului 57, că acceptă un rezumat	Formular recomandat
Calculul restanțelor	Întotdeauna, dacă există restanțe, în temeiul hotărârii care trebuie recunoscută sau recunoscută și executată	Formular prevăzut de legislația statului solicitant. Dacă hotărârea a fost executată anterior în statul solicitant, este preferabil să se utilizeze documentele din partea autorității competente de executare în statul solicitant.
Document care explică cum se ajustează sau indexează hotărârea	Întotdeauna, dacă hotărârea prevede ajustarea automată prin indexare	Utilizați formularul prevăzut de legislația statului solicitant
Dovada prestațiilor sau a dreptului de acțiune (organism public)	Atunci când solicitantul este un organism public	Utilizați formularul prevăzut de legislația statului solicitant

Figura 39: Documente care trebuie anexate unei cereri trimise de recunoaștere sau de recunoaștere și executare

* Dacă statul dumneavoastră nu utilizează formularele recomandate, utilizați formularul prevăzut de dreptul intern sau de politicile din statul dumneavoastră aplicabile cererilor formulate în temeiul convenției.

¹⁹² În unele state, poate fi utilizată o atestare a autorității de lucru judecat („*attestation de la force de chose jugée*”) care conferă hotărârii caracter executoriu în statul respectiv.

B. Cerere de executare a unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat

Formular sau document	Când trebuie inclus	Ce formular trebuie utilizat*
Formular de transmitere	Întotdeauna	Formular obligatoriu
Formular de cerere	Întotdeauna	Formular recomandat
Formular privind situația financiară	Întotdeauna, dar rețineți că nu este necesară completarea tuturor părților din formular	Formular recomandat
Textul integral al hotărârii	Întotdeauna	A se vedea capitolul 3 pentru informații cu privire la solicitarea unei copii certificate a hotărârii
Rezumatul hotărârii	Nu se aplică. Hotărârea este pronunțată în statul solicitat.	
Calculul restanțelor	Întotdeauna, dacă există restanțe, în temeiul hotărârii care trebuie executată	Utilizați declarația formulată de autoritatea de executare din statul solicitant, dacă este posibil
Dovadă a notificării	Nu se aplică	
Hotărâre de încuviințare a executării	Nu se aplică	
Document care explică cum se ajustează sau indexează hotărârea	Întotdeauna, dacă hotărârea prevede ajustarea automată prin indexare	Utilizați documentul prevăzut de dreptul intern sau politicile statului solicitant
Dovada prestațiilor sau a dreptului de acțiune (organism public)	Atunci când solicitantul este un organism public	Utilizați formularul prevăzut de legislația sau politicile statului solicitant

Figura 40: Documente care trebuie anexate unei cereri de executare

* Dacă statul dumneavoastră nu utilizează formularele recomandate, utilizați formularul prevăzut de dreptul intern sau de politicile din statul dumneavoastră aplicabile cererilor formulate în temeiul convenției.

C. Cerere de pronunțare a unei hotărâri

Formular sau document	Când trebuie inclus	Ce formular trebuie utilizat*
Formular de transmitere	Întotdeauna	Formular obligatoriu
Formular de cerere	Întotdeauna	Formular recomandat
Formular privind situația financiară	Întotdeauna, dar rețineți că nu este necesară completarea tuturor părților din formular	Formular recomandat
Dovadă a notificării	Nu se aplică	
Hotărâre de încuviințare a executării	Nu se aplică	
Textul integral al hotărârii	Nu se aplică	
Rezumatul hotărârii	Nu se aplică	
Calculul restanțelor	Nu se aplică	
Document care explică cum se ajustează sau indexează hotărârea	Nu se aplică	
Dovada prestațiilor sau a dreptului de acțiune (organism public)	Atunci când solicitantul este un organism public	Utilizați formularul prevăzut de legislația statului solicitant

Figura 41: Documente care trebuie anexate unei cereri de pronunțare a unei hotărâri

* Dacă statul dumneavoastră nu utilizează formularele recomandate, utilizați formularul prevăzut de dreptul intern sau de politicile din statul dumneavoastră aplicabile cererilor formulate în temeiul convenției.

D. Cerere de modificare a unei hotărâri

Formular sau document	Când trebuie inclus	Ce formular trebuie utilizat*
Formular de transmitere	Întotdeauna	Formular obligatoriu
Formular de cerere	Întotdeauna	Formular recomandat
Formular privind situația financiară	Întotdeauna, dar rețineți că nu trebuie completate toate părțile din formular; depinde dacă solicitantul este debitor sau creditor și de tipul de cerere	Formular recomandat
Dovadă a notificării	Nu se aplică	
Hotărâre de încuviințare a executării	Nu se aplică	
Textul integral al hotărârii	Întotdeauna, cu excepția cazului în care se acceptă un rezumat (a se vedea mai jos)	A se vedea capitolul 3 pentru informații cu privire la solicitarea unei copii certificate a hotărârii
Rezumatul hotărârii	Dacă statul solicitat a declarat că acceptă un rezumat (NB: articolul 57 se referă la rezumate numai în scopul cererilor de recunoaștere și executare)	Formular recomandat
Calculul restanțelor	Întotdeauna, dacă există restanțe, în temeiul hotărârii care trebuie modificată	Utilizați declarația formulată de autoritatea responsabilă de executare din statul solicitant, dacă este posibil
Document care explică cum se ajustează sau indexează hotărârea	Întotdeauna, dacă hotărârea care trebuie modificată prevede o ajustare sau o indexare	Utilizați documentul prevăzut de dreptul intern sau politicile statului solicitant
Dovada prestațiilor sau a dreptului de a acționa (organism public)	Nu se aplică (un organism public nu poate formula o cerere de modificare)	

Figura 42: Documente care trebuie anexate unei cereri de modificare

* Dacă statul dumneavoastră nu utilizează formularele recomandate, utilizați formularul prevăzut de dreptul intern sau de politicile din statul dumneavoastră aplicabile cererilor formulate în temeiul convenției.

V. Instrucțiuni privind completarea formularelor pentru o cerere directă de recunoaștere și executare

1137. Vă rugăm să rețineți că, dacă cererea directă vizează recunoașterea și executarea unei hotărâri deja pronunțate și dacă hotărârea intră în domeniul de aplicare al convenției, anumite dispoziții din convenție se vor aplica unei cereri directe formulate de o autoritate competentă [articolul 37 alineatul (2)].
1138. Toate dispozițiile de la capitolul 5 din convenție (Recunoaștere și executare) se aplică; cererea directă trebuie să fie însoțită de documentele menționate la articolul 25. Acestea includ:
- textul integral al hotărârii,
 - o hotărâre de încuviințare a executării,
 - o dovadă a notificării, în cazul în care pârâtul nu s-a înfățișat sau nu a fost reprezentat în cadrul procedurilor din statul de origine sau nu a contestat hotărârea în materie de întreținere,
 - formularul privind situația financiară,
 - dacă este necesar – calculul restanțelor,
 - dacă este necesar – un document care explică modul în care se ajustează sau indexează hotărârea.

Anexă

Temeiuri de recunoaștere și executare a unei hotărâri

1139. În formularul recomandat de cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare, solicitantul sau autoritatea centrală solicitantă trebuie să indice „temeiurile de recunoaștere și executare” la alineatul 6. Alineatul cuprinde o serie de declarații care trebuie bifate de solicitant sau de reprezentantul autorității centrale. Bifați toate declarațiile care se pot aplica.

Observație importantă: Dacă nu sunteți sigur care temei trebuie utilizat pentru recunoașterea și executarea în statul solicitat, bifați **toate** căsuțele susceptibile a se aplica. Nu trebuie să lăsați o căsuță nebifată decât dacă sunteți sigur că declarația nu se aplică. Pârâtului din statul solicitat îi revine sarcina de a contesta înregistrarea hotărârii sau declarația de încuviințare a executării hotărârii dacă acesta consideră că nu există niciun temei pentru recunoaștere și executare. A se vedea capitolul 5.

Completarea formularului

1140. Această secțiune explică circumstanțele care trebuie avute în vedere pentru a determina ce căsuțe trebuie bifate. Unii dintre termeni – cum ar fi reședința obișnuită – pot avea un sens legal specific într-un stat, astfel încât, în cazul în care există unele incertitudini, va fi necesară obținerea de consiliere juridică.

A) Reședința obișnuită a pârâtului

1141. Termenul „reședință obișnuită” nu este definit în convenție. Se poate considera că un pârât își are reședința obișnuită în statul în care a fost pronunțată hotărârea (statul de origine) dacă acesta trăiește în statul respectiv de mai mulți ani. Un pârât își poate avea reședința obișnuită într-un stat chiar dacă are un alt domiciliu într-un alt stat sau trăiește într-un alt stat din motive profesionale. Bifați această căsuță dacă rezultă că aceste condiții erau îndeplinite la data la care hotărârea a fost pronunțată. Pentru a obține câștig de cauză, pârâtul care contestă recunoașterea sau recunoașterea și executarea va trebui să arate că nu își avea reședința obișnuită în statul de origine la data pronunțării hotărârii.

B) Pârâtul s-a supus competenței judiciare

1142. Dacă pârâtul nu își avea reședința în statul de origine la data pronunțării hotărârii, dar fie s-a înfățișat în persoană, fie a fost reprezentat și s-a apărut cu privire la fondul cererii de întreținere, se va putea considera că pârâtul s-a supus competenței judiciare. De asemenea, pârâtul poate să se fi supus competenței judiciare răspunzând procedurii. A se supune competenței unei anumite autorități (judiciară sau administrativă) este un concept juridic, iar consilierea juridică poate ajuta să se determine dacă acest concept se aplică.

1143. Căutați în hotărâre sau în documentele conexe elementele care indică faptul că pârâtul s-a înfățișat și a participat la cerere, a avut un reprezentant legal prezent sau a acceptat ca cererea să fie audiată în statul respectiv. Pentru a obține câștig de cauză, pârâtul care contestă recunoașterea sau recunoașterea și executarea va trebui să arate că nu s-a supus competenței judiciare.

C) Reședința obișnuită a creditorului

1144. A se vedea observațiile de mai sus cu privire la termenul „reședință obișnuită”. Dacă rezultă că un creditor își avea reședința de câțiva timp în statul de origine la data pronunțării hotărârii, bifați această căsuță. Pentru a obține câștig de cauză, pârâtul care contestă recunoașterea sau recunoașterea și executarea hotărârii va trebui să arate că, în momentul în care a fost pronunțată hotărârea, creditorul nu își avea reședința obișnuită în statul în care a fost pronunțată hotărârea cu excepția cazului în care statul solicitat a formulat o rezervă.

D) Reședința obișnuită a copilului și pârâtul a locuit împreună cu copilul sau a plătit pensie de întreținere pentru acesta

1145. A se vedea observațiile anterioare cu privire la termenul „reședință obișnuită”.
1146. Bifați această căsuță, de exemplu, atunci când hotărârea a fost pronunțată în statul A, copilul își avea reședința în acel stat la data când hotărârea a fost pronunțată, iar pârâtul a locuit împreună cu copilul în statul respectiv, la un moment dat. Această declarație acoperă, de asemenea, situația în care pârâtul nu a locuit niciodată împreună cu copilul, dar și-a avut reședința în statul A la un moment dat și a plătit pensie de întreținere pentru copil în perioada în care a locuit în statul respectiv.
1147. Bifați această căsuță dacă rezultă că copilul își avea reședința obișnuită în statul respectiv la data la care hotărârea a fost pronunțată, iar pârâtul își avea reședința în acel stat și plătea pensie de întreținere. Pentru a obține câștig de cauză, pârâtul care contestă recunoașterea sau recunoașterea și executarea hotărârii va trebui să arate că copilul nu își avea reședința obișnuită în statul de origine la acel moment sau că pârâtul nu a locuit niciodată în acel stat împreună cu copilul sau că nu a plătit niciodată pensie de întreținere pentru copil în statul respectiv.

E) Acord în scris

1148. Bifați această căsuță dacă rezultă că pârâtul și creditorul au acceptat în scris că statul care a pronunțat hotărârea putea să facă acest lucru. Vă rugăm să rețineți, cu toate acestea că acest temei NU se aplică în cazurile care privesc obligațiile de întreținere pentru copii; prin urmare, temeiul nu se va aplica decât în ceea ce privește obligațiile de întreținere pentru soți sau pentru alți membri ai familiei (dacă atât statul solicitant, cât și statul solicitat au extins domeniul de aplicare al convenției la aceste categorii de obligații de întreținere).
1149. În cazul în care pârâtul contestă recunoașterea sau recunoașterea și executarea, acesta va trebui să arate că acordul nu trebuie să servească drept temei pentru recunoașterea și executarea hotărârii în statul solicitat, cu excepția cazului în care statul solicitat a formulat o rezervă cu privire la acest temei.

F) Competența întemeiată pe statutul persoanelor sau pe responsabilitatea parentală

1150. În unele state, competența pentru a pronunța o hotărâre în materie de întreținere decurge din faptul că autoritatea competentă are, de asemenea, competența de a pronunța o hotărâre în ceea ce privește statutul persoanelor sau răspunderea părintească. O astfel de situația apare, de exemplu, în cazul unei hotărâri de divorț (în care instanța se pronunță cu privire la „statutul” de căsătorit sau divorțat). În acest caz, autoritatea este competentă, de asemenea, să pronunțe o hotărâre în materie de întreținere.
1151. Bifați această căsuță dacă rezultă că hotărârea în materie de întreținere a fost pronunțată pe acest temei. Poate fi util să se solicite consiliere juridică pentru a confirma temeiul pe care a fost pronunțată hotărârea.
1152. În cazul în care pârâtul contestă recunoașterea sau recunoașterea și executarea, acesta va trebui să arate că hotărârea nu trebuie să fie recunoscută pe acest temei, cu excepția cazului în care statul solicitat a formulat o rezervă cu privire la acest temei.

Capitolul 16

Cereri directe adresate autorităților competente

Organizarea capitolului:

Acest capitol se referă la cererile directe, atât trimise, cât și primite, adresate autorităților competente.

Secțiunea I oferă o prezentare generală a cererilor directe în contextul convenției și arată contextul în care pot fi utilizate astfel de cereri.

Secțiunea II explică procedura sau pașii de urmat pentru cererile directe de recunoaștere și executare trimise și primite.

Secțiunea III analizează cererile directe de pronunțare și de modificare a unei hotărâri.

Secțiunea IV conține trimiteri și informații suplimentare cu privire la cererile directe.

Secțiunea V oferă răspunsuri la unele dintre cele mai frecvente întrebări cu privire la cererile directe.

I. Introducere

1153. Prezentul manual are ca obiect principal cererile și solicitările soluționate prin intermediul autorităților centrale. Cu toate acestea, există cazuri, astfel cum s-a menționat în celelalte capitole, în care un solicitant trebuie să adreseze o cerere directă unei autorități competente în vederea utilizării dreptului intern al unui stat contractant pentru a statua cu privire la un caz reglementat de convenție sau care se circumscrie domeniului de aplicare al acesteia. Acesta poate include pronunțarea sau modificarea unei hotărâri. O cerere directă este formulată atunci când solicitantul nu poate recurge la autoritatea centrală a unuia sau a ambelor state implicate, întrucât dispozițiile de la capitolele II și III nu au fost extinse, în statul respectiv, la obligațiile de întreținere invocate de solicitant. De asemenea, o cerere directă poate fi formulată deoarece solicitantul alege să nu recurgă la sistemul autorităților centrale, cu sau fără asistența unui avocat, dar dorește, cu toate acestea, să beneficieze de dispozițiile convenției care se aplică.
1154. Posibilitatea ca un debitor să adreseze o cerere directă unei autorități competente dintr-un alt stat este prevăzută în mod expres la articolul 37 din convenție. Elementele importante din articolul menționat sunt următoarele:
- aplicabilitatea dreptului intern la toate cererile directe,
 - posibilitatea ca, pentru un caz reglementat de convenție și sub rezerva articolului 18, să se adreseze o cerere directă unei autorități competente în vederea pronunțării sau modificării unei hotărâri în materie de întreținere,
 - aplicarea unor dispoziții specifice în cazul cererilor directe de recunoaștere și executare.
1155. Deși o cerere directă nu trece pe la o autoritate centrală, articolul 37 se poate aplica numai dacă respectivul caz intră în domeniul de aplicare al convenției (a se vedea capitolul 3) atât în statul solicitat, cât și în statul solicitant.

1156. Situația cea mai frecventă în ceea ce privește cererile directe adresate unei autorități competente dintr-un alt stat contractant este cea în care solicitantul solicită recunoașterea, recunoașterea și executarea, pronunțarea sau modificarea unei hotărâri care vizează exclusiv obligațiile de întreținere între (foști) soți.

A. Studiu de caz

1157. F este creditorul unei obligații de întreținere și are reședința în statul A. Ea vrea să obțină o hotărâre în materie de întreținere prin care G să fie obligat să îi plătească pensie de întreținere. G își are reședința în statul B. Nici statul A, nici statul B nu au extins domeniul de aplicare al capitolelor II și III la obligațiile de întreținere între (foști) soți. Atât statul A, cât și statul B sunt părți la convenție.

B. Procedura în temeiul convenției

1158. Autoritatea centrală din statul A nu o poate ajuta pe F în contextul unei astfel de cereri. Cu toate acestea, F poate adresa o cerere directă unei autorități competente din statul B pentru a obține o hotărâre în materie de întreținere, dacă dreptul intern al statului B permite acest tip de cerere. F va utiliza formularele și documentele prevăzute de dreptul intern al statului B pentru procedura de pronunțare, iar cererea va fi soluționată în conformitate cu dreptul și procedurile interne ale statului B. Odată ce hotărârea a fost pronunțată, F va putea solicita ca aceasta să fie executată în statul B de către o autoritate competentă, dacă dreptul intern al acestui stat permite executarea hotărârilor care vizează exclusiv obligațiile de întreținere între (foști) soți.
1159. În continuare, prezentul capitol se referă la cererile directe de recunoaștere și executare, apoi la cererile directe de pronunțare și de modificare.

II. Cereri directe de recunoaștere și executare

1160. În general, procedurile aplicabile tuturor cererilor directe sunt reglementate de dreptul intern al statului solicitat. Acesta stabilește dacă cererea poate fi formulată, precum și formularele sau procedurile care pot fi utilizate. Cu toate acestea, dacă cererea directă vizează recunoașterea și executarea unei hotărâri existente, iar hotărârea se circumscrie domeniului de aplicare al convenției, unele dispoziții ale convenției se vor aplica respectivei cereri directe. Această secțiune prezintă procedurile aplicabile cererilor directe de recunoaștere și executare a hotărârilor.

A. Cereri directe trimise (recunoaștere și executare)

1161. În temeiul convenției, mai multe dintre dispozițiile care reglementează cererile de recunoaștere și executare se aplică cererilor directe de recunoaștere și executare adresate autorităților competente [articolul 37 alineatul (2)].

Documente care trebuie incluse

1162. Toate dispozițiile de la capitolul V (Recunoaștere și executare) din convenție se aplică cererilor directe; prin urmare, acestea trebuie să fie însoțite de documentele indicate la articolul 25. Acestea includ:
- textul integral al hotărârii,
 - o hotărâre de încuviințare a executării,

- o dovadă a notificării , atunci când pârâtul nu s-a înfățișat sau nu a fost reprezentat în cadrul procedurii din statul de origine sau nu a contestat hotărârea în materie de întreținere,
 - formularul privind situația financiară,
 - dacă este cazul – un calcul al restanțelor,
 - dacă este cazul – un document care să indice modul în care se ajustează sau indexează cuantumul pensiei de întreținere stabilită în hotărâre.
1163. A se vedea capitolul 4 pentru informații cu privire la formulare și capitolul 15 pentru instrucțiuni cu privire la modul de completare a acestora.
1164. Formularul de cerere recomandat nu poate fi utilizat pentru o cerere directă. În unele cazuri, autoritatea competentă solicitată are propriile sale formulare. Consultați profilul de țară sau contactați direct autoritatea competentă solicitată la adresa indicată în profilul de țară pentru a obține o copie a formularului.
1165. În majoritatea cazurilor de cereri directe, va trebui, de asemenea, să se furnizeze documente care să indice măsura în care solicitantul a primit asistență juridică gratuită în statul de origine. Aceasta se datorează faptului că dispozițiile care privesc accesul efectiv la proceduri și acordarea asistenței juridice gratuite nu se aplică cererilor directe. Cu toate acestea, în cadrul oricărei proceduri de recunoaștere sau executare, solicitantul are dreptul la o asistență juridică gratuită cel puțin echivalentă cu cea de care a beneficiat în statul de origine dacă, în aceleași circumstanțe, un nivel echivalent de asistență este oferit în statul solicitat [articolul 17 litera (b)].
1166. Diagrama de mai jos ilustrează condițiile necesare pentru furnizarea de asistență juridică gratuită în ceea ce privește cererile directe adresate unei autorități competente.

**ASISTENȚĂ JURIDICĂ
CERERI DIRECTE ADRESATE AUTORITĂȚII COMPETENTE DE
UN CREDITOR SAU DEBITOR
[articolul 17 litera (b) și articolul 37]**

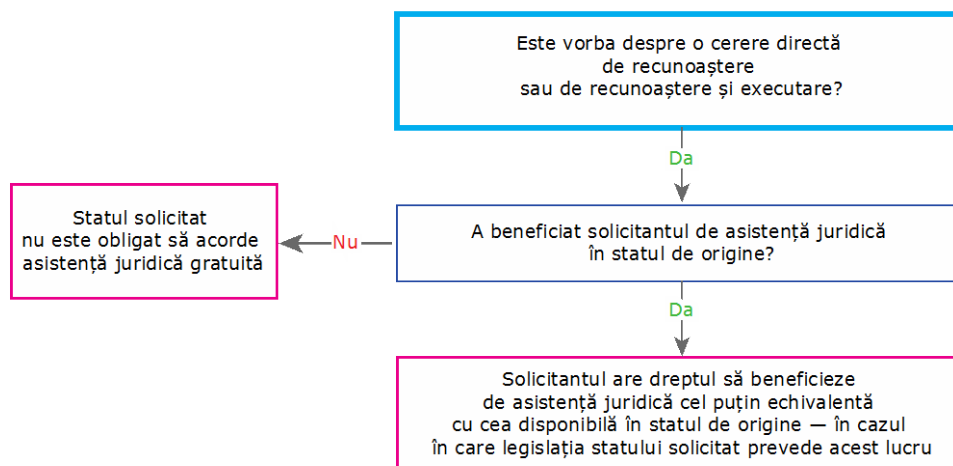

Figura 43: Asistență juridică – cereri directe adresate unei autorități competente

1167. Chiar dacă este posibil să nu fie oferită nicio asistență juridică gratuită, trebuie subliniat că statul solicitat nu poate solicita o garanție, o cauțiune sau un depozit, indiferent de denumire, pentru a garanta plata costurilor și a cheltuielilor suportate de către solicitant în cadrul procedurilor [articolul 37 alineatul (2) și articolul 14 alineatul (5)].
1168. În sfârșit, în orice caz, un stat solicitat nu are nicio obligație de a oferi asistență juridică unui solicitant care alege să adreseze o cerere directă unei autorități competente, atunci când cazul ar fi putut fi soluționat prin intermediul autorității centrale¹⁹³.

B. Cereri directe primite (recunoaștere și executare)

a) Obligații de întreținere între (foști) soți

1169. O cerere de recunoaștere și executare a unei hotărâri privind obligațiile de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție nu va fi soluționată prin intermediul autorităților centrale, cu excepția cazului în care atât statul contractant solicitat, cât și statul contractant solicitant au formulat declarații prin care extind domeniul de aplicare al capitolelor II și III la obligațiile de întreținere între (foști) soți. În schimb, creditorul va adresa o cerere directă autorității competente, care poate fi o autoritate judiciară sau administrativă. Cu toate acestea, documentele solicitate indicate la articolul 25 sunt aceleași.
1170. În afară de cerere (formularul de cerere recomandat nu este utilizat pentru cererile directe), documentele următoare sunt solicitate întotdeauna:
- textul hotărârii,
 - o hotărâre de încuviințare a executării,
 - o dovadă a notificării, atunci când pârâtul nu s-a înfățișat sau nu a fost reprezentat în statul de origine sau nu a contestat hotărârea,
 - formularul privind situația financiară sau un alt document care indică situația financiară a părților,
 - un document care explică modalitatea de calcul a restanțelor,
 - un document care explică modul în care se ajustează sau se indexează cuantumul pensiei de întreținere,
 - o declarație sau informații cu privire la furnizarea asistenței juridice solicitantului, în statul solicitant.
1171. De asemenea, alte documente se pot dovedi utile în funcție de procedurile interne ale statului solicitat.
1172. După ce este primită de o autoritate competentă, cererea directă face obiectul unei proceduri de recunoaștere comparabilă cu cea descrisă la capitolul 5 (fie procedura obișnuită, fie procedura alternativă). Aceasta fie este declarată executorie sau înregistrată, iar solicitantul și pârâtul vor fi informați cu privire la aceasta [articolul 23 alineatul (5)], fie pârâtul este informat și cele două părți vor avea posibilitatea de a fi audiate înainte ca autoritatea competentă să decidă dacă recunoaște hotărârea după notificare [articolul 24 alineatul (3)].

¹⁹³ Raportul explicativ, punctul 602.

1173. Motivele pentru a contesta sau a ataca declarația de încuviințare a executării sau de înregistrare a hotărârii se aplică, de asemenea, cererilor directe adresate unei autorități competente. Cu toate acestea, dacă solicitantul are nevoie de asistență juridică pentru a răspunde contestației sau atacului pârâtului, acesta nu va beneficia de asistență juridică gratuită a unei autorități centrale și va trebui să se organizeze singur. Este posibil ca autoritatea competentă să poată sprijini solicitantul să obțină alte surse de asistență, inclusiv asistență juridică, dacă este disponibilă. În orice caz, solicitantul are dreptul la o asistență juridică cel puțin echivalentă cu cea la care avea dreptul în statul solicitant, dacă acest nivel de asistență este disponibil în statul solicitat [articolul 17 litera (b)].
1174. În sfârșit, în ceea ce privește executarea hotărârii după ce aceasta a fost recunoscută, dat fiind că autoritatea centrală nu a intervenit în procedura de recunoaștere, cererea de executare nu va decurge automat din cererea directă de recunoaștere, cu excepția cazului în care legea prevede acest lucru. În caz contrar, solicitantul va trebui să formuleze o cerere directă de executare în conformitate cu procedurile interne ale statului solicitat.

b) Copii cu vârsta de 21 de ani sau mai mult

1175. Dat fiind că domeniul de aplicare al convenției nu include copiii în vârstă de 21 de ani sau mai mult, o autoritate competentă dintr-un stat nu este obligată să accepte o cerere directă de recunoaștere și executare a unei hotărâri privind obligațiile de întreținere pentru copiii în cauză, cu excepția cazului în care ambele state contractante (statul solicitant și statul solicitat) au formulat, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3), o declarație expresă care extinde domeniul de aplicare al convenției la aceștia. În lipsa unei astfel de declarații, nu există nicio obligație de a recunoaște sau de a executa o hotărâre în materie de întreținere pentru un copil în vârstă de 21 de ani sau mai mult.
1176. De reținut că această normă se aplică inclusiv în cazul în care legislația din statul de origine permite plata pensiei de întreținere pentru copii în vârstă de 21 de ani sau mai mult, întrucât articolul 32 alineatul (4) (aplicarea dreptului din statul de origine la stabilirea duratei obligației de întreținere) trebuie citit în limitele articolului 2.
1177. A se vedea capitolul 3 pentru o analiză completă a domeniului de aplicare al convenției.

c) Obligații de întreținere pentru alți membri ai familiei

1178. Deși convenția permite statelor să extindă dispozițiile sale la obligații de întreținere pentru alți membri ai familiei, inclusiv pentru persoane vulnerabile, nimic nu obligă o autoritate competentă să accepte o cerere directă de recunoaștere și executare a unei hotărâri în ceea ce privește obligațiile de întreținere pentru alți membri ai familiei, decât dacă atât statul solicitat, cât și statul solicitant au făcut acest lucru.

III. Cereri directe de pronunțare sau de modificare a hotărârilor

1179. Cererile directe adresate unei autorități competente în vederea pronunțării sau a modificării unei hotărâri care se circumscrie domeniului de aplicare al convenției sunt reglementate, sub rezerva articolului 18, integral de dreptul intern. Dispozițiile convenției examinate anterior în cadrul cererilor de recunoaștere și executare nu se aplică cererilor de pronunțare sau de modificare. Concret, aceasta înseamnă că procedurile, formularele și asistența oferită creditorilor sau debitorilor care formulează astfel de cereri vor fi cele pe care le prevede dreptul sau procedurile interne ale statului solicitat.
1180. Trebuie subliniat că, inclusiv în cazul în care hotărârea în materie de întreținere se încadrează în domeniul de aplicare al convenției (de exemplu, în cazul în care aceasta vizează obținerea pensiei de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție), dispozițiile care reglementează accesul efectiv la proceduri și asistența juridică nu se aplică acestor cereri. În unele cazuri, un creditor sau un debitor poate fi obligat să facă apel la un avocat, pe cheltuiala proprie, în statul solicitat pentru a-și formula cererea directă.
1181. Profilul de țară al statului solicitat precizează procedurile aplicabile cererilor directe în statul respectiv sau indică modul în care se poate contacta o autoritate competentă pentru a obține aceste informații.

IV. Informații suplimentare

A. Sfaturi practice

1182. Consultați profilul de țară al statului solicitat pentru a determina documentele necesare pentru cererea directă. Cererea directă trebuie să fie formulată prin intermediul unui formular de cerere sau al unui alt act de sesizare a instanței prevăzut de statul solicitat. Deși documentele pentru cererile directe de recunoaștere și executare pot fi identice celor care sunt utilizate pentru cererile soluționate prin intermediul autorităților centrale, documentele utilizate pentru celelalte tipuri de cereri directe pot fi foarte diferite de cele care sunt utilizate pentru cererile în temeiul convenției.
1183. Atunci când este posibilă formularea unei cereri prin intermediul unei autorități centrale, formularea unei cereri directe trebuie să fie o excepție. Solicitarea serviciilor autorității centrale permite responsabililor de dosare din cele două state să furnizeze o asistență mai eficientă creditorilor și debitorilor și să soluționeze dosarele mai rapid decât o autoritate competentă. De asemenea, se reduce riscul cererilor și hotărârilor duplicate. Se poate întâmpla ca unele autorități competente să nu dispună de resursele sau cunoștințele pentru a gestiona eficient unele cazuri de care s-ar putea ocupa o autoritate centrală.

B. Formulare conexe

1184. Numai pentru recunoaștere și executare:

Hotărâre de încuviințare a executării
Dovadă a notificării
Calculul restanțelor (dacă este cazul)
Declarație privind asistența juridică (dacă este necesar)
Document care explică modalitatea de indexare sau de ajustare (dacă este cazul)

C. Articole relevante

Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 10
Articolul 17 litera (b)
Articolul 25
Articolul 37

V. Întrebări frecvente

Care este diferența dintre o cerere formulată prin intermediul unei autorități centrale și o cerere directă adresată unei autorități competente?

1185. Numai cererile prevăzute la articolul 10 pot fi soluționate de autoritățile centrale. Pentru a introduce cererea prin intermediul unei autorități centrale, cazul trebuie să se încadreze în domeniul de aplicare al convenției și să fie menționat la articolul 10.

1186. O cerere directă este adresată unei autorități competente pentru un aspect reglementat de convenție. Un exemplu de cerere directă este o cerere de pronunțare a unei hotărâri privind obligații de întreținere pentru (fostul) soț/(fosta) soție.

Poate alege un solicitant să adreseze o cerere directă unei autorități competente în loc să procedeze prin intermediul autorităților centrale?

1187. Da, dacă procedurile interne ale autorității competente solicitate permit acest lucru (unele autorități competente vor transfera, pur și simplu, dosarul autorității centrale). Cu toate acestea, un solicitant care alege să procedeze astfel trebuie să știe că, în unele state, este posibil ca dispozițiile care reglementează asistența juridică în cadrul cererilor directe să nu se aplice atunci când o cerere ar fi putut fi formulată prin intermediul autorității centrale. Această situație poate apărea atunci când statul solicitat a stabilit proceduri eficiente care permit soluționarea unei cereri introduse prin intermediul autorității centrale fără asistență juridică.

Poate o autoritate centrală să trimită o cerere directă unei autorități competente atunci când, de exemplu, statul solicitat nu a extins domeniul de aplicare a capitolelor II și III la categoria de obligații de întreținere avută în vedere?

1188. Da – convenția nu impune ca un creditor sau debitor să introducă ei înșiși cererea directă. Scenariul cel mai probabil este cel în care statul solicitant a extins domeniul de aplicare a capitolelor II și III la obligațiile de întreținere între soți, în timp ce statul solicitat nu a făcut acest lucru. În acest caz, autoritatea centrală solicitantă poate asista creditorul să constituie dosarul și să îl transmită unei autorități competente a statului solicitat.

Ce formulare sau documente trebuie utilizate pentru o cerere directă?

1189. Pentru o cerere directă de recunoaștere și executare, anexați documentele indicate la articolul 25, întrucât articolul respectiv se aplică cererilor directe de recunoaștere și executare. Formularul de cerere recomandat este rezervat autorităților centrale; prin urmare, puteți utiliza formularul solicitat de autoritatea competentă solicitată sau formularul utilizat în statul dumneavoastră, dacă autoritatea competentă solicitată nu a specificat un anumit formular.
1190. Pentru toate celelalte cereri directe, consultați autoritatea competentă pentru a determina formularele sau documentele necesare.

Va avea nevoie creditorul sau debitorul de un avocat pentru a adresa o cerere directă autorității competente?

1191. Aceasta depinde în totalitate de procedurile autorității competente. Dacă este vorba despre o cerere directă de recunoaștere și executare, statul solicitat trebuie să se asigure că solicitantul are dreptul la o asistență cel puțin echivalentă cu cea care este oferită în statul solicitant, dacă acest nivel de asistență este disponibil în statul solicitat [articolul 17 litera (b)].
1192. Pentru toate celelalte cereri directe, dacă este necesară asistența juridică, costurile vor fi suportate de către solicitant, cu excepția cazului în care legislația statului solicitat dispune altfel.

Conferința de la Haga de drept internațional privat
Biroul permanent
Churchillplein 6b
2517 JW Haga
Țările de Jos

☎ + 31 70 363 3303
☎ +31 70 360 4867
secretariat@hcch.net
www.hcch.net

ISBN 978-92-79-56691-2

doi: 10.2838/95882